

ΚΡΗΤΙΚΗ ΜΟΥΣΑ

Η ΤΟΙ

ΔΗΜΩΔΗ Δ.ΣΜΑΤΑ ΚΡΗΤΗΣ ΚΑΙ

ΕΚ ΤΗΣ ΑΝΕΚΔΟΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΗΣ ΤΟΥ

ΠΑΥΛΟΥ ΒΛΑΣΤ

ΜΟΥΣΙΚΟΥ ΕΚ ΡΕΘΥΜΝΗΣ

Α.

ΚΡΗΤΙΚΑ ΟΡΕΙΝΑ ΔΙΣΣ.

ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ (ΤΑΒΛΑΣ)

1.

Πηχος λ α' $\dot{\eta}$ $\Pi\alpha$ γ

Ε ε ε ε ε ε ε μ α γ ω ω θ ω ω ρ ω ω Δ
μα γ ω θ ω ω ρ ω ω ω τ η ν τα α θ ι α α μ α ς q κ ε ι
ν ε ε ε ε κ ε ι ν ε κα λα στ ρ ω μ ε ν η π q κ ε ι ν ε ε ε
ε κ ε ι ν ε κα λα στ ρ ω μ ε ν η q ε ε ε ε ε ε ε ε μ ε
μ ο ο σ κ ο υ σ υ ς και Δ με μ ο σ κ ο υ σ υ ς και αι αι με
ζ α α γ α κ ρ ε ς q και με ε ε ε και με τα κυ

Ἡ ζάχαρ' εἶνε τὸ ψωμὶ καὶ τὸ κρασ' εἶν' ὁ μύσκος,
Τὰ παλληκάρια τοῦ σκαμνοῦ εἶνε τὰ κυπαρίσσια κτλ.

2.

Ἦχος α', Πα

Α δα ρε ται με φι ι λοι μου και σεις οι ε ε
οι κοι οι μου στο ψη λο ρει τη να α α νε θω
στην Κο ρα κια στην Πα να α

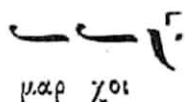
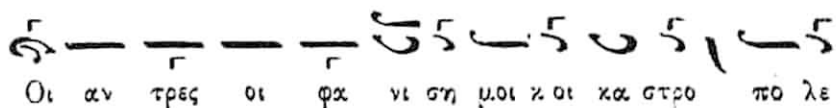
Καὶ νὰ συγκλίνω τὸ δέντρο ν' ἀνέβω στὴν κορφή του,
Ν' ἀκούσω γερακιῦ φωνή, φαλκῶνα νὰ λαλήσουν,
Ν' ἀκούσω καὶ τὴν πέρδικα νὰ γλυκοκακαρίσῃ
Καὶ πῆ μου γὰ τὴ Λεβεδιὰ πότε θὰ ῥθῆ στὴν Κρήτη κτλ.

3.

Ἦχος λ' α'. Πα.

Ε ε λα μια κια αλ λη μια Οι α αν τρες
οι φα νι ι ση μοι οι

(Ἐπαναλαμβάνεται ὑπὸ τοῦ χοροῦ).

(*Επαναλαμβάνεται).

χ
9

Πῶς εἶν' ἢ μπάλες δανεικαῖς κατέχουντο στή μάχη.
Κι' ἂν πληρωθοῦν γῆ σκοτωθοῦν δὲν θέλουν μοιρολόγισ.
Θέλουν σιεφάνηα δάφνινα, τραγοῦδια γιὰ τὰ ξόδια κτλ.

4. ΣΤΟΝ ΚΑΡΑΠΑΤΑΚΗ

Ποίημα Α. Ι. Ἀντωνιάδου. Μελοποίησις Παύλου Γ. Βλαστοῦ.

Ἔχος α'. Πζ.

Βαστα λε θε βα στα λε θεν τη βα στα α το 77

κα λα το με τε ρι ι ι ι ι ζι π τω ρα πα

νοι τω ρα πα νοι οι οι οι ξα αν τα κλα δια π 9

Τω ρα πα νοι τω ρα α πα α νοι οι ξαν τα κλα α δια 77

που λυωσα νε τα χιο ο ο ο ο νια π βαστα για

τι βα στα για .τι ι ι ι θε ε ναρ θω με π 9

Βάσια γιατί θὲ νᾶρθωμε κ' ἐμεῖς ἄρματο μ νοι
Νὰ κάτσωμε στὰ ἔλατα νὰ πιάσωμε ταμποῦρι κτλ.

5. Η ΕΥΜΟΡΦΗ ΒΟΣΚΟΠΟΥΛΑ

Βονκολιανό κείμενο τῶν ποιητῶν Νικολίου Ιερμενικό τοῦ ἐκ τῆς ἱαπωνίας Ἀποκοκόνου Κρήτης ἀνατύπωσης τῆ 1927 ἐκ 1906 στίχων ἐκδοθῆν ἐν Βενετία. Μετάφραση καὶ τὸ μέτρο, δι' αὐτὸς οἱ ποιητὲς καὶ οἱ βωσκοποῦλαι ἐν Κρήτη ἔδωκαν αὐτὸ μέχρι σήμερον.

Ἦχος πρωτόβαρος $\frac{\pi}{9}$

Εἰς σε με γὰ λην ε ξοργια σε να λαγκα α οὐ $\frac{\pi}{9}$ μια ν
 τα γυ νην ε πη γα στο νο πα α οὐ $\frac{\pi}{9}$ σε δενδρη
 σε λει θα δια σε πο τα α μια $\frac{\pi}{9}$ σε ε ὄρο σε
 ρα κκι τρυ φε ρα κα λα α μια

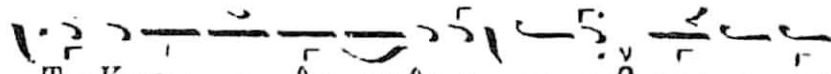
Μέσα στὰ δένδρι κείνα τ' ἀνθισμένα,
 Ποῦ βόσκαν τὰ λαφάρκι τὰ καῦμένα.
 Στὴ γῆ τὴ δροσερὴ στὰ χορταράκι
 Ποῦ γλυκοκελαϊδοῦσαν τὰ πουλάκι.
 Πανώρηα λιγερὴ, πανώρηα κόρη
 Ὡσὰν καλὴ καρδιὰ κ' ὠραῖα στὰ θώρη κτλ.

6. ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ

Ἦχος α'. Πα $\frac{\circ}{9}$

Βα σε λιό που λα κα θε ε το ο δὴ σε να ψη
 λο ο πα λα α τι ε ε ε της Κρη της ε ε ε
 θυ υ μη η θη κα $\frac{\pi}{9}$

(*Επαναλαμβάνεται ὑπὸ τῶν συνδακτυμῶν).

 Της Κρητης ε θυ μηθη η κε εδ πως η τον

 ου ου Κυ ρου ου πη η η ης εν νια Ρηγα α α

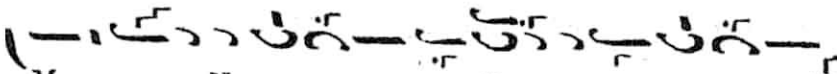
 δε ες ε ε χα ζε

π
9

Ἐνθά Ρηγάδες ἔκραξε καὶ δώδεκ' ἀρχοντίδες,
 Στρέφεται καὶ τῶν ὀμιλεῖ μὲ μάρτα βορρακωμένα κτλ.

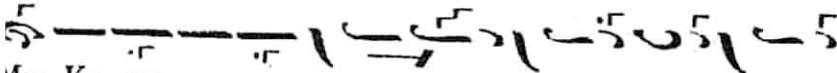
7. ΕΤΕΡΟΝ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ

Ἦχος α'. Πα ⁹π ⁹

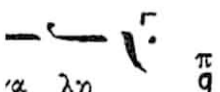

 Μια α α Κυ υ ρια κη μια Κυριακη και μιαν αυ γη

(Ἐπαναλαμβάνεται ὑπὸ τῶν συμποσιαζόντων).

 Μια Κυ ρια κη και μια αν αυ γη μιαν ε ορ τη με

 α λη

π
9

(Ἐπαναλαμβάνεται ὁμοίως).

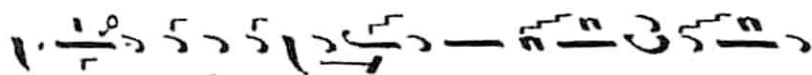
Ἐπῆραν τοῦ Παπα-Βορειᾶ ταῖς τρεῖς του θυγατέρες
 Στὴν Κρήτη σκλαβωθήκανε μὲ τὰ καράβια φεύγουν κτλ.

B'.

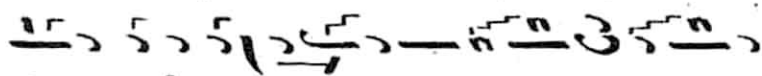
ΑΙΣΜΑΤΑ ΔΗΜΩΔΗ ΚΡΗΤΩΝ

1. Ο ΖΩΓΡΑΦΟΣ

Ἦχος γ'. ᾠ

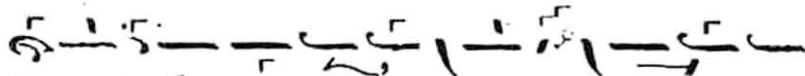

Σε πε ρι βό λι στο ο ο για α α λο ο ο ο

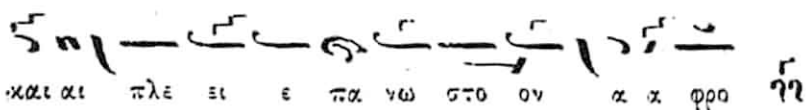

βρι σκω λε θεντη μο ο ο να α α χο ο ο ο ᾠ

(*Υφ' ενός ἴδεται, εἶτα ἐπαναλαμβάνεται ὑφ' ὄλων).

Βρι σκω λε θεν τη μο ο να α χο ο ο ο

και αι πλε ει ε πα νω στο ον α α φρα ᾠ

(*Ὀμοίως ἐπαναλαμβάνεται ὑφ' ὄλων).

K' ἔσκυφα κ' ἔβγαλάτονε

Στὸ σπῆτί μου τὸν ἔφερα

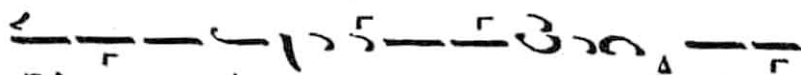
K' ἔγλυκοφιλησάτονε.

Ὡστε ποῦ τὸν συνέφερα κτλ.

2. ΤΟ ΟΝΕΙΡΟΝ

[Ἐμμελοποιήθη ὑπὸ Παύλου Γ. Βλαστοῦ καθ' ὑπαγόρευσιν τοῦ τε ποιήματος καὶ τοῦ μέλους διὰ τοῦ βιολιῶν ὑπὸ τοῦ Νεογεώργη Σαληδάκη κατοικοῦ τοῦ χωρίου Γέροισι τῆς ἐπαρχίας Καινουρίου τὸ 1863].

Ἦχος λ' δ'. ᾠ Νη ᾠ

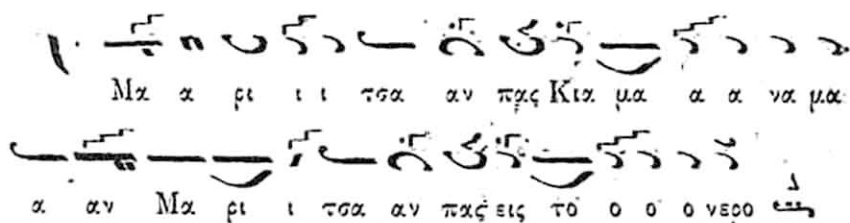
Εἶδ' α πο ψε στο ο ο νει ρον μου ᾠ εἶδ' α

πο ψε στο ο ο νει ρον μου Δ μια αν ω ραι
 ει α α κο ο πε ε λια Δ μιαν ω ραι αι αι
 αι αν κο ο πε ε ε λια Δ
 Κει χε μα τια ζα α α χα ρε ε ε νια Δ
 δον τια α σπρα και μαρ γα ρι τα ρε ε ε νια Δ
 χει λη σαν κο ρα α λι Δ στη θος σαν φε γ γα α ρι Δ
 κει χε και αι αι αι ξαν θα α μα α λ λια Δ
 ει χε και αι αι αι ξαν θα α μα α α λ λια Δ

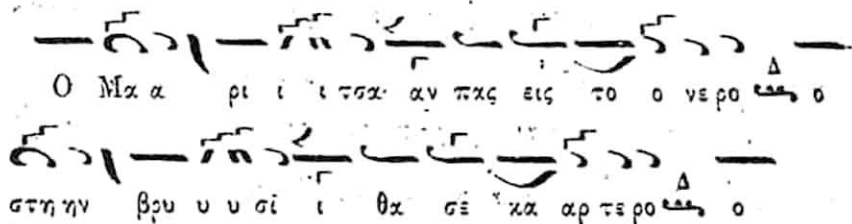
*Μάχε ταπεινή τήν διμ
 Πρόσωπον ἀγγελικόν
 Καί σιτό σιῆθος δυνὸ λεμόνια
 Κ' ἦσαν ἄσπρα πλειὰ παρὰ τὰ χιόνια.
 Ποιὸς νὰ τὰ κνιτάξη
 Καί νὰ μὴ θαναμάση
 Τέτοιο πρᾶγμα εὐγενικόν,
 Ἕλιον πρόσωπον λαμπρό κιλ.*

3. Η ΜΑΡΙΤΣΑ

Ἦχος β'. Δι

[Ἐπαναλαμβάνεται ὑπὸ τοῦ χοροῦ καὶ τοῦ λυρωδοῦ].

[Ὅμοιος ἐπαναλαμβάνεται ὑπὸ τοῦ χοροῦ καὶ τοῦ λυρωδοῦ]

Νὰ σοῦ τσακίσω τὸ σταμνί

Νὰ πᾶς ᾽ς τῆς μάνας σ' ἀδειανή.

Κι ἂν σὲ ρωτήξῃ ἡ μάνα σου,

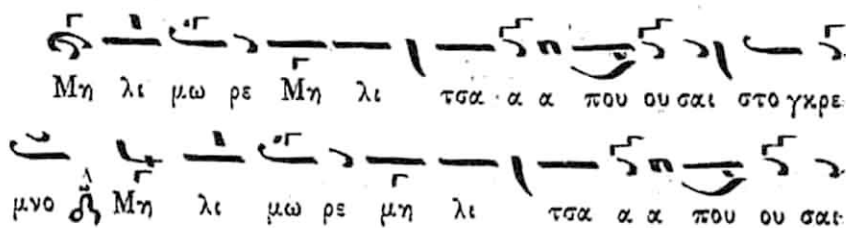
Ἢ γλυκομαντζουράνα σου.

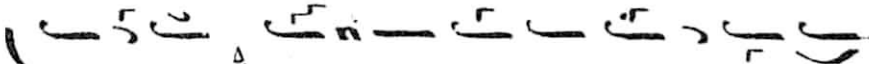
—Μαρίτσα, ποῦ νε τὸ σταμνί,

Κ' ἦλθες ᾽ς τὸ σπίτι σ' ἀδειανή; κτλ.

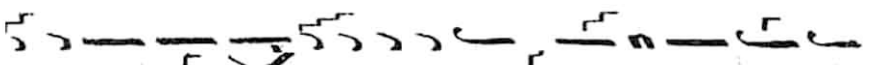
4. Η ΜΗΛΙΤΣΑ

Ἦχος γ'. Δι

 στον κρε μνο ♩ Μη η λι τσα που σαι στον κρε μνο

 ο α μη λα φο ορτω ω με νη ♩ Μη η λι τσα που

 σαι στον κρε μνο ο τα μη λα φο ορτω ω με νη

Τὰ μῆλά σου λυμπίστικα καὶ τὸν κρημνὸ φοβοῦμαι.
 — Μὰ σὺν φοβᾶσαι τὸν κρημνὸ ἔλα τὸ μονοπάτι κτλ.

Γ'.

ΧΟΡΙΚΑ ΚΡΗΤΗΣ

1. ΧΟΡΟΣ ΤΩΝ ΚΥΔΩΝΙΑΤΩΝ

Ἦχος α'. ♩ Πα ♩ χ

 Α α α αχ που λα α α κι μου Χα νιω ω τι

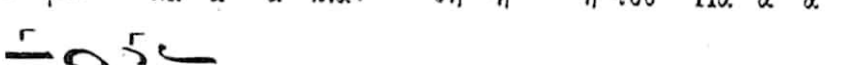
 κα α τραν τα α α φυλ λα (δισ) π
 q

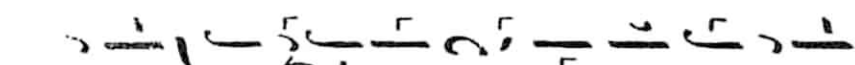

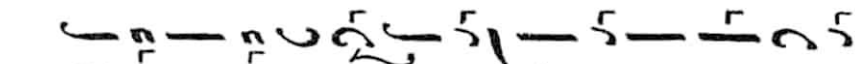

 Χα α α α νιω ω ω τι κα α α τραν τα

 ι φυλ λα α α κίαν θη η η του Πα α α

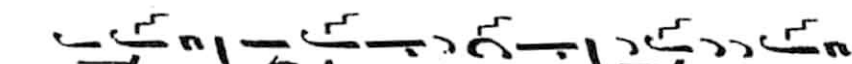
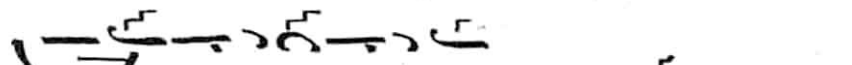

 ρα δει ει σου (δισ) π
 q

 Εξ ρυ μου ου ου μια μα α χαι ρια Ε συ να

 ξε ε εν ο ε ρω τας (δισ) π

 Ε ε ε ε συ υ υ να ξε ε εν ο Ε ε

 ρω ω τα α ας και πλα α α σε το ο ο κορ

 με ι σου (δισ)

2. ΕΤΕΡΟΣ ΤΩΝ ΚΥΔΩΝΙΑΤΩΝ

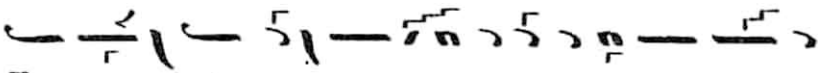
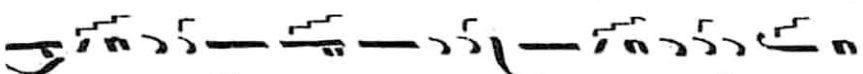

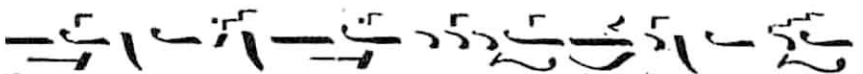
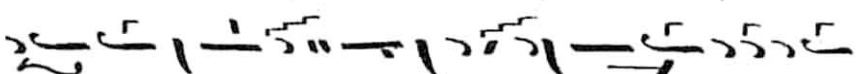

Ἦχος α'. ᾠ Πα

 Χα α α νιω α α μα α α μα α Χα α νιω τι ι

 κη πο ορ το κα α λια α (δισ) ᾠ

 Χα α α νιω τι ι κη πο ορ το κα λια α πει σμα

 γα α μη μου ου κα νεις π
 9

Γιατί πιστά σὲ ἀγαπῶ καὶ γλήγορα μὲ χάνεις.

3. ΣΚΟΠΟΣ ΚΡΗΤΙΚΟΣ ΑΔΩΜΕΝΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΥΡΤΟΝ ΧΟΡΟΝ

Ἦχος α'. $\overset{\circ}{\eta}$ Πκ

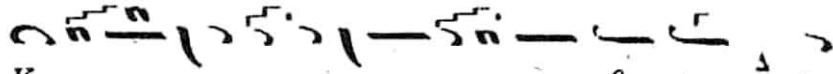
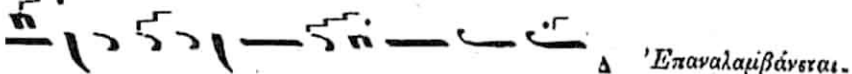

 Χαί αι αι αι αι αι αι ρου ου κκ α αρ

 δια α α α Χαί αι αι ρου καρ δια α α α ξε ε ε

 φαν τω ω νε ε ε ε $\overset{\circ}{\eta}$

 Και αι αι αι ρου ου ουου κκ αρ δια ξε φα α α

 εν τω ω νε ε ε ε ε ε ε μα α νκ α πε ε

 θα α νης θε ε ε ε λεις

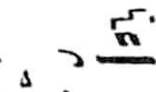
Στόν Ἀθῆ θὲ νὰ κατεβῆς, ἂν θέλῃς κλ' ἂν δὲν θέλῃς.

ΕΤΕΡΟΙ ΧΟΡΟΙ

1. ΧΙΩΤΙΚΟΣ

Ἦχος β'. $\overset{\circ}{\delta}$ $\overset{\circ}{\chi}$

 Κα α τω σω ω ρησ πε ε ε ρι βο λι $\overset{\Delta}{\delta}$ α

 φνη και αι μη λιχ α α μα λω νει $\overset{\Delta}{\delta}$ Ἐπαναλαμβάνεται.

Κα α τω σω ω ρηο πε ε ε ρι βο λι δα φνη

και αι μη λια α α μα λω νει

Δα φνη η μου βρα μα α ρα μα α? Γα ρου φα

λα κι ι μου του Μα ι

Δα φνη η μου βρα μα α ρα μα α? Γα ρου φα

λα κι ι μου του Μα ι

Δάφνη μου πήρες κλωνάρι

—*Οχι, μὰ τὸν Ἄϊ-Γιάννη.

Δάφνη μου, βρ* ἄμὰν ἄμὰν

Γαρουφαλάκι μου τοῦ Μάϊ!

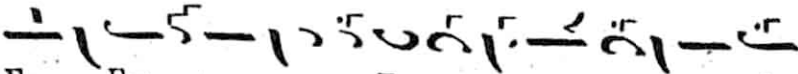
*Ἄν σοῦ πήρα *γὼ κλωνάρι

Τὸ ποτάμι νὰ μὲ πάρῃ.

Ἄν σοῦ πῆ- βρ ἄμὰν ἄμὰν κτλ.

2. Η Π Ε Ι Ρ Ο Υ

*Ἦχος α'. Πά ⁹ ^π 9.

 Στα Για αν νε να στα Για νε να στα Δερ θε

$\overset{\pi}{\rho}$
 ια κυ ρα μου $\overset{\pi}{\rho}$ και στο $\overset{\pi}{\rho}$ ε ευ μορ φο τον το πο και πα
 $\overset{\pi}{\rho}$
 ρε ε σει των αν θρω πω $\overset{\pi}{\rho}$
 $\overset{\pi}{\rho}$
 Ο που ου μω ρε ο που να $\overset{\pi}{\rho}$ τα γλυ κα κ-α
 $\overset{\pi}{\rho}$
 ια κυ ρα μου $\overset{\pi}{\rho}$ και με θου ουν τα παλ λη και ρια κι τρο
 $\overset{\pi}{\rho}$
 λε ι μο νιας κω να ρια $\overset{\pi}{\rho}$

Δέν φταῖν-μωρὲ-δέν φταῖνε
 Τὰ γλυκὰ κρασιὰ, κυρά μου.
 Δέν φταῖν' τὰ παλληκάρια
 Κιτρολεῖμονιᾶς κλωνάρια.
 Μόν' φταῖν'-μωρὲ, μόν' φταῖνε
 Δερβενιώτισσες, κυρά μου,
 Κ' ἢ Δερβενιοποῦλες
 Ὅπου νὰ χαθοῦνε οὖλαις κτλ.

3. ΚΑΛΑΜΑΤΙΑΝΟΣ

Ἦχος α'. Πα $\overset{\rho}{\rho}$ $\overset{\pi}{\rho}$

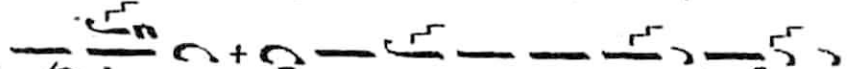
$\overset{\rho}{\rho}$ $\overset{\pi}{\rho}$
 Αν πας στη γη Κα λα α μα τα κα λε αν πα ας στη η γη
 $\overset{\rho}{\rho}$ $\overset{\pi}{\rho}$
 Κα α α αν πα ας στην Κα λα α μα τα κα

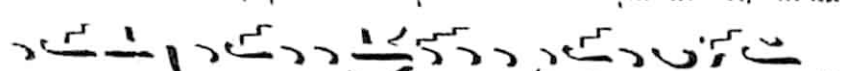
 λε κιε ελ θη η ης με ρε κιε λθης με το ο ο κα α λο π ρ

 Βα στα χμ ε να μα αν δη λι κα λε βα στα χμ ε ε ε

 να α α βα στα χμ ε να μα αν δη λι κα

 λε να α ναι αι αι με ραι να ναι με τα α α ζω ω το π ρ

Ἄλλομόνο σ' ἐμένα κρῖμα στὰ νεῖάτα μου

Σὺν βρῦσαις τὸν χειμῶνα τρέχουν τὰ μάτια μου. κτλ.

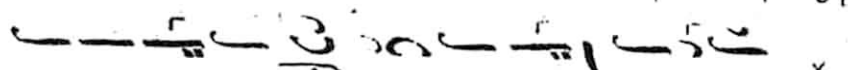
ΚΡΗΤΙΚΟΣ ΓΑΜΗΛΙΟΣ ΥΜΝΟΣ Η ΥΜΕΝΑΙΟΣ

[* Ἄσμα, ὅπερ ἕδουσιν οἱ δραιοὶ Κρηῖτες εἰς τοὺς γάμους των, ὅταν οἱ νυμφαγωγοὶ ἢ γαμηλιῶται μετὰ τὴν τέλεισιν τοῦ μυστηρίου τοῦ γάμου ἀπέρχονται μετὰ τῆς νέμφης καὶ τοῦ γαμβροῦ εἰς τὸ χωρίον του. Τὸ μέλος τοῦ ζαματος τούτου εἶνε ἀρχαιότατον Δώριον ἢ μᾶλλον ὑποδώριον, παγκοίνως γνωστὸν καὶ καθιερωμένον παλαιόθεν, ὡς ἐμφαίνεται ἀπὸ τὸν ἤχον, τὸ ἦφος, τὰς ἐπαναλήψεις κτλ. κτλ.].

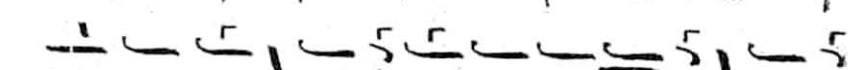
Ἦχος λ α'. ρ Πα χ

 Ε πη η ρα με ε πη η ρα α με Δ ρ

 Ε πη η ρα με την πε ερ δι ι κα κ ρ

 Ε πη ρα με ε Ε πη ρα με την πε ερ

ὄι κα ᾗ τὴν πε ε τὴν πεν τα α πλου μι σμε

ε νη

Κια φη η κα με Κια φη κα α με κια φη η

κα με τη γει το ο νια ᾗ κια φη κα με ε κια

φη κα με τη γει ει το νια ᾗ σαν χω ω σαν

ρωρα α κου ουρ σε με νη

Μὰ πήραμε τὴν πέρδικα τὴν πενταπλουμισμένη,
κ' ἀφήκαμε τὴ γειτονιά 'σὰν χώρα κουρσεμένη,
'σὰν ἐκκλησι' ἀλειτούργητη, 'σὰν νεραντζᾶ κομμένη.

Ἐπήραμε τὴ ροδαριὰ κ' ἀφήκαμε τὰ ρόδα,
κ' ἀφήκαμε τὴν γειτονιά 'σὰν κουρσεμένη χώρα,
'σὰν κήπος ποῦ διψᾷ νερὸ καὶ τοῦφυγεν τ' ἀηδόνια.

Ἐπήραμε τὴν ὠμορφη τὴν ὠρηοπλουμισμένη,
κ' ἀφήκαμε τὴν γειτονιά 'σὰν παραπονεμένη,
'σὰν τὸ περβόλι τῶμορφο ποῦ τοῦφυγεν ὁ ἥλιος.

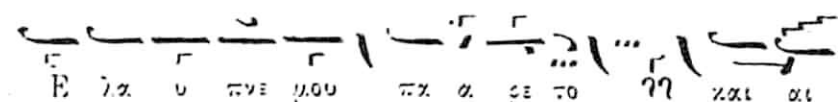
Ἐχετε 'γεὰ βασιλικὸ καὶ βιόλες μυρισμένες,
καὶ κοπελιὰς ἀνύπανδρες καὶ σεῖς ἢ παντρεμένες,
καὶ σεῖς γειτονοποῦλες μου κ' ὕλαις ἢ χωριανές μου.

Ἐχετε 'γεὰ γειτόνισες κ' ἐσεῖς γειτονοποῦλες,
κ' ἐγὼ πάω 'ς τὸ σπίτι μου κ' εἰς τὰ πεθερική μου.

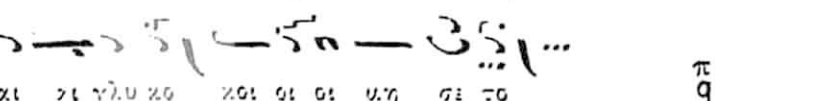
ΒΑΥΚΑΛΗΜΑΤΑ [ΝΑΝΟΥΡΙΣΜΑΤΑ] ΚΡΗΣΣΩΝ

ΠΡΟΣ ΤΑ ΤΕΚΝΑ ΤΩΝ

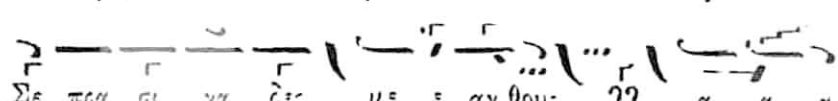
Ἔχος α'. $\overset{\pi}{\eta}$ $\overset{\gamma}{\eta}$ $\overset{\gamma}{\eta}$

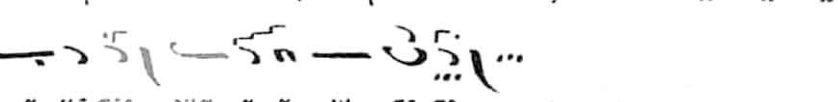
 Ἐ λ α υ πνε μου π α ρε το $\overset{\pi}{\eta}$ και αι

 αι ει γλυ κο και ει ει μη σε το $\overset{\pi}{\eta}$

 Σε προ ει να εεις με ε αν θου; $\overset{\pi}{\eta}$ α α α

 α με σεφ γιζ α α νι σε το

Ἐλα ἔλνε μου πάρετο κ' ἄμε το ἴστα περβόλια,
 γέμισε τὰ σηθάκια τον τριαντάφυλλα καὶ ρόδα.
 Κι' ἂν ἔχης μῆλο δόσε του, κουλλοῦρι τάγισέ το,
 κ' ἂν ἔχης καὶ ροδόσταμο βγάλε καὶ ράντισέ το.
 Ἄν κοιμηθῆς χαρίζω σου τῆ Χιὸ μὲ τὰ καράβια,
 τὴν Κρήτη καὶ τὴ Βενετιὰ μὲ τὰ μαργαριτάρια.
 Μικρό μου κ' ἂν μοῦ κοιμηθῆς, τρεῖς χώρες σοῦ χαρίζω,
 τρεῖς χώραις καὶ τρία χωριά, τρεῖς Ἐκκλησιαῖς μεγάλαις.
 Τὴ Σμύρνη μὲ τὰ κάτεργα τὴ Χιὸ μὲ τὰ καράβια,
 καὶ τὴ Κωνσταντινούπολι μὲ τὰ μαργαριτάρια.
 Τὴν Ἐκκλησιὰ τῆς Ἁγιᾶς Σοφίᾶς ἔς τὴ ξακουσμένη Πόλι,
 παιδάκι μου! νὰ λάχωμε, ἔς τὴ λειτουργιὰ τῆς ὄλοι,...

ΔΗΜΩΔΗ ΑΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΧΟΡΟΥ

ΕΚ ΤΗΣ ΑΝΕΚΔΟΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΗΣ

ΧΡ. Α. ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ

ΜΟΥΣΙΚΟΥ ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

«Ο ΚΑΜΠΟΣ ΕΠΡΑΣΙΝΙΣΕ»

² Ηχος λ π ρ Κε. Ρυθμός τρίσημος 001 = $\frac{3}{4}$ χ $\frac{2}{4}$ q

0 ο Καμ. πο ος ε ε πρα σι νι σε ε εν α απ
 τα πο ο ολ λα α α α λου ου λου ου δια
 αι ντε δε βγαι νει ει εις ο ο ο ο ζω ω
 να α σε δω ω ω γει ει το νει ει εις σα α
 α α και αι νου ου για

‘Ο Κάμπος ἐπρασίνισεν ἀπ’ τὰ πολλὰ λουλούδια
 δὲ βγαίνεις ἔξω νὰ σὲ ἰδῶ γειτόνεισσα καινούρια ;

Δὲ βγαίνεις ἔξω νὰ σὲ ἰδῶ τ’ ἐγὼ μέσα δὲ μπαίνω,
 μὰ τὸν κλαιδισμό σ’ ἀκῶ καὶ πέφτω καὶ παιθένω.

Τὸν ταμπουρά μ’ ἐτσάκισα κυρά μου στὴν αὐλή σου,
 μὰ σὺ φιλι δὲ μουῦδωσες μῆτε κ’ ἡ ἀδελφή σου.

— Ἐμεῖς φιλι δὲ δίνουμε γιὰτὶ μᾶς μαρτυροῦνε,

Κ’ ἂν τσακισθῇ ὁ ταμπουράς τὰ τέλια θὰ τὸ εἰποῦνε.

ΠΕΡΙΟΔΟΥ Β΄.—ΕΤΟΥΣ Β΄.—ΤΕΥΧΟΣ Β΄. (12)

— Δόσε μου κόρη μ' τὸ φιλί δόστομ' μὴ τὸ λυπᾶσαι,
πτόν κάτου κόσμο θῆ γενῆ κρεβδάτι νά κοιμᾶσαι.

«ΝΑ ΕΙΧΑ ΝΕΡΑΝΤΖΙ ΝΑ 'ΡΙΝΑ»

³Ηχος δ' Δ: Ρυθμός ἐπίκριτος 1 1/2, 1, 1, 1=7/8 χ δ' Δ

Ναι χα α νε ραν τζι να α ρι να στο ο πε ε στο ο
πε ρα πα ρε ε θυ ρι Να α τσα κι ζα α
α μα α τια μου να α τσα κι ζα α α το μα α
στρα πα δ'

Νά εἶχα νεράντζι νά 'ρινα στο πέρα παρεθύρι,
νά τσάκιζα τὸ μαστραπᾶ πῶχει τὸ κρουοφίλι.
Γιὰ σέ τὰ λέγω μάτια μου πούεισε στο παρεθύρι,
τὸ μαντυλάκι ποῦ κεντᾶς ἐμένα νά τὸ στείλλης.
Νά μὴ τὸ στείλλης μοναχὸ παρὰ μὲ τὴν ἀγάπη.
Κ' ἐκείνη τ' ἄλυσμόνησε καὶ μοναχὸ τὸ στέλνει,
στὰ γονατά μου τὸ 'βαλα καὶ τὸ συγνωρωτάω :
Γιὰ πές μου μαντυλάκι μου πῶς μ' ἀγαπᾶ ἡ κυρά σου ;
— "Ὅταν σὲ συλλογίζεται ὅταν σὲ βάν' ὁ νοῦς της
σὰ θάλασσα τρελένεται σὰν κύμα δέρν' ὁ νοῦς της.

«ΟΥΛΑ ΤΑ ΝΤΕΡΤΙΑ ΝΤΕΡΤΙΑ ΕΙΝΕ»

³Ηχος λ δ' Νη Ρυθμός ἐπίκριτος 1 1/2, 1, 1, 1=7/8 χ δ' ν

Ου λα τα ντερ τια ντερ τια εινε και το δι κομ ειν

$\text{— } \overset{\frown}{\text{a}} \parallel \quad \overset{\frown}{\text{c}} | \text{— } \overset{\frown}{\text{f}} \overset{\frown}{\text{y}} \overset{\frown}{\text{5}} | \overset{\frown}{\text{y}} \overset{\frown}{\text{5}} | \text{— } \overset{\frown}{\text{f}} \overset{\frown}{\text{d}}$
 α λ λ ο (Δίς) α μ χ ν γ ι α σε να β α ρ υ α ρ ω ω ω
 $\overset{\frown}{\text{d}} | \text{— } \overset{\frown}{\text{c}} \overset{\frown}{\text{y}} \overset{\frown}{\text{5}} | \overset{\frown}{\text{d}} \text{— } \overset{\frown}{\text{c}} \text{— } \overset{\frown}{\text{a}} \overset{\frown}{\text{y}} \parallel$
 τη σα και πε σα να πε θα νω $\overset{\frown}{\text{d}}$ (Δίς)

Οὐλα τὰ ντέρτιχ ντέρτιχ εἶνε, καὶ τὸ δικόμ' εἶν' ἄλλο,
 γιὰ σένα βερυκρῶστησα κ' ἔπεσα νὰ πεθάνω.

Κινῶ καὶ πᾶω στὸ γιαντρὸ νὰ βροῖ τὴ γιαντριὰ μου,
 Κ' αὐτὸς μου λέει κάθησε ν' ἀνοιξῶ τὰ χαρτιὰ μου.

Ἐκάρησα βερυκρῶστος ἀπ' τὸ πρωὶ ὡς τὸ βράδου,
 μὲ δὲν ἠμπόρεσε κ' αὐτὸς τὴν ἄρωστιὰ μου νὰ βροῖ.

Σύρε μου λέει στὸ καλὸ καὶ σὺ ἄρωστιὰ δὲν ἔχεις.

Ἐσὺ σε κόρη μ' ὁ γιαντρὸς καὶ ἐγὼ εἶμ' ὁ λαθωμένος,
 Δόσε μου κόρη τὸ φιλι νὰ γιαντρευτ' ὁ καυμένος.

«ΣΥΡΤΟΝ ΛΕΒΕΝΤΙΜ' ΤΟ ΧΟΡΟ»

$\overset{\frown}{\text{H}} \chi \sigma \overset{\frown}{\lambda} \overset{\frown}{\eta} \overset{\frown}{\kappa} \epsilon$ Ρυθμὸς: ἐπίτροπος $1 \frac{1}{2}, 1, 1, = \frac{7}{8}$ $\overset{\frown}{\chi} \overset{\frown}{\eta}$

$\overset{\frown}{\text{y}} | \text{— } \overset{\frown}{\text{c}} \overset{\frown}{\text{y}} \text{— } \overset{\frown}{\text{5}} \text{— } \overset{\frown}{\text{f}} | \text{— } \overset{\frown}{\text{5}} \overset{\frown}{\text{y}} \overset{\frown}{\text{d}} \overset{\frown}{\text{5}} | \overset{\frown}{\text{d}} \overset{\frown}{\text{c}}$
 Συρ τον λε βε ε εν τιμ. το ο ο ο χο ρο συρ

$\overset{\frown}{\text{y}} \overset{\frown}{\text{f}} \text{— } \overset{\frown}{\text{d}} \overset{\frown}{\text{d}} | \text{— } \overset{\frown}{\text{c}} \overset{\frown}{\text{y}} \overset{\frown}{\text{d}} \overset{\frown}{\text{5}} | \text{— } \overset{\frown}{\text{c}} \text{— } \overset{\frown}{\text{a}} \overset{\frown}{\text{y}} \overset{\frown}{\text{f}}$
 το ο ο ο συρ τον κα θω ως σου μοια ζει $\overset{\frown}{\chi} \overset{\frown}{\eta}$

$\overset{\frown}{\text{f}} \overset{\frown}{\text{a}} | \text{— } \overset{\frown}{\text{c}} \overset{\frown}{\text{y}} \overset{\frown}{\text{d}} \overset{\frown}{\text{d}} \overset{\frown}{\text{f}} + | \overset{\frown}{\text{y}} \overset{\frown}{\text{5}} \overset{\frown}{\text{y}} \overset{\frown}{\text{d}} \text{— } \overset{\frown}{\text{f}}$
 ζ αν α πο στα α α μα τια μου ου ου κιαν

$\overset{\frown}{\text{c}} \overset{\frown}{\text{y}} \overset{\frown}{\text{5}} \overset{\frown}{\text{5}} | \overset{\frown}{\text{y}} \overset{\frown}{\text{5}} \overset{\frown}{\text{d}}$ $\overset{\frown}{\chi} \overset{\frown}{\eta}$ \parallel
 α πο στα σης στο χο ρο $\overset{\frown}{\chi} \overset{\frown}{\eta}$

οτον λεβέντιμ' τὸ χορὸ
 σύρτον καθὼς σοῦ μοιάζει
 ἂν ἀποστοστᾶσης στὸ χορὸ
 καθόλου μὴ σὲ νειάζει.

Ἐχεις κρεββάτι ν' ἀπλωθῆς
 στρῶμα νὰ ζαποστᾶσης,
 καὶ δυὸ ματάκια νὰ φιλῆς
 κορμάκι ν' ἀγκαλιάσης.

«ΕΙΔ' ΑΠΟΨΕ ΣΤΟ ΟΝΕΙΡΟ ΜΟΥ»

Ἦχος λ ρ Κε *Ρυθμός επίτροπος* 1 1/2, 1, 1, = 7/8 χ ρ

Εἶδ' α πο μυ ρα γλα ρα α μου μα τια εἶδ' α
 πο ψε ε στο ο ο νει ρο μου χ εἶδ' α πο ψε ε
 στο ο ο νει ρο ο μου μυ ρα μα τια α στο
 ο ο πλευ ρο μου χ ||

Εἶδ' ἀπόψε στό 'νειρό μου, μαῦρα μάτις στό πλευρό μου.
 Καί ξυπνῶ καί δέν τά βρίσκω μ' ὄργεται νά ξεψυχήσω.
 Μὲ τὰ ροῦχα μου μαλώνω, βγαίνω ἔξω καί τὰ πλώνω.
 Ροῦχα μου καλὰ μου ροῦχα, ποῦν τὰ μαῦρα μάτις πούχα ;
 Βλέπω κ' ἔρχοντ' ἀπό πέρα, μὲ γαρούφαλα στά χέρια.

«ΠΑΠΑΚΙ ΠΑΕΙ ΤΗ ΠΟΤΑΜΙΑ»

Ἦχος λ π Πα *Ρυθμός επίτροπος* 1 1/2, 1, 1, = 7/8 χ π

Πα α πα κι παει μω ρε πα α πα πα α
 πα κι παει τη μπο τα α μια χ πα α πα κι
 ι παει τη μπο τα α μια κλαι αι ει δε εν
 ε χει συν τρο ο φια χ ||

Ἰκπάζκι πάει τήν ποταμιά
 κλαίει δὲν ἔχει συντροφικ.
 Ἦ' ἕνας ἀητός τ' ἀπῆλτισε
 τὸ 'ρώτησε τοῦ μίλησε :

— Ἰοῦ πᾶς παπάκι δὲ μου λὲς
 πᾶναστενάζεις κ' ὄλο κλαίεις;
 — Πάου στὰ ὄρη στὰ βουνὰ
 πάου γιὰ νά'ρω συντροφικ.

«ΠΕΣ ΜΟΥ ΠΟΙΑ ΜΑΝΑ»

* *Ηχος* $\overline{\omega}$ Δι *Ρυθμὸς* τρισημῶς 001 = $\frac{3}{4}$, $\overline{\gamma}$ $\overline{\omega}$

Πε ες μου ου ποια μα να μα αυ ρα α α μου
 ιατια πε ες μου ου ποι οια μα α να α σε κα α
 α α με πε ες μου ου ποι οια μα α να α
 σε κα α α με και σε στει λε ε σε ε
 με ε να α α α νε

Πές μου ποιά μάνα σ' ἔκαμε
 Καὶ σ' ἔστειλε σὲ μένανε ;
 — Ἡ ἄγρικ γῆνα στὰ βουνὰ
 Κ' ἡ πέρδικα στὰ πετρωτά.
 Ἡ ἄγρικ γῆνα μ' ἔκαμε
 Καὶ μ' ἔστειλε σὲ σένανε.

«ΠΟΥ ΕΙΣΟΥΝ ΠΕΡΔΙΚΑ»

* *Ηχος* λ $\overline{\pi}$ *Ρυθμὸς* δωδεκάσημος, τετράκτυπος
 ἕκαστος κύβος 01 = $\frac{4}{8}$, $\overline{\gamma}$ $\overline{\pi}$

Πουει σουν πε μωρ περ δι κου λα α πουει σουν περ

δι κα καυ με νη 9 πουει σου ουν πε ε ερ δι κα καυ

με νη πουειλ θεε το πρω ι βρε με νη 9

Ποῦ εἶσουν πέρδικα καυμένη — Εἶμωνα φιλά στά πλάγια
 πουεῖλθεε τό πρωῖ βρεμένη ; καί με βρέξαν τό χορτάρια.

«ΠΟΥ ΕΙΣΟΥΝ ΠΟΥΛΑΚΙ Μ' ΕΜΟΡΦΟ»

Ἦχος λ δ'. Νη Ρυθμός: δίσσημος 01=2/4 γ δ

Πουει σου που λα α μαν α μα αν πουει

σου που λα κι ε μορ φο λ Ω ωχ πο λα κι πλο μπι

ι ι σμε ε ε νο και αι μοσχα να θρε

με ε νο που λα κι πλου μπι ι ι σμε ε ε

νο και αι μοσχα να θρε με ε νο

Ποῦ εἶσουν πουλάκι μ' ἔμορφο
 πουλάκι πλουμισμένο
 καί μοσχαναθρεμένο ;
 — Εἶμουν στά ὄρη στά βουνά
 εἶμουν φιλά στά πλάγια
 ποῦ 'ναι νερά καθάρια.
 Κ' ἔφτιανα τή φωλήτσα μου
 μέ τ' ἄλλα τά πουλάκια
 στά πράσινα κλαράκια.

«ΕΓΩ ΜΙΑ ΚΟΡΗ ΑΓΑΠΗΣΑ»

³Ηχος $\overset{\uparrow}{\text{q}}$ Πλ Ρυθμὸς τρίσημος 001 = $\frac{3}{4}$ $\overset{\uparrow}{\text{q}}$ $\overset{\uparrow}{\text{q}}$

Ε γω μια κορ α α γα α πη η σα $\overset{\uparrow}{\text{q}}$

ια αλ λο ον να νει ειν δε εν α α κου ου

ου ου σα $\overset{\uparrow}{\text{q}}$ μη η τε ε ε μα α α α

να α και πα τε ρα για ατ ε ε ε πη η η ηρ

ο νους μα ε ρα $\overset{\uparrow}{\text{q}}$ ||

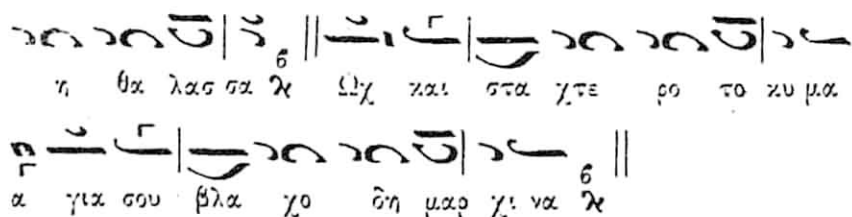
Ἐγὼ μιὰ κόρ' ἀγάπησα κι' ἄλλον κανεῖν δὲν ἄκουσα.
Μήτε μάνα καὶ πατέρα, γιατί' ἐπῆρ' ὁ νοῦς μ' ἀέρα.
Πῆγα τὴν ἀρρεβώνιασα, διαμάντια τῆς ἐφόρεσα,
Καὶ τῆς λέγω θὰ τὴν πάρω, μὲ παππᾶ καὶ μὲ κουμπάρο.
Μὰ εἶχε γειτόνους ποῦν' κακοὶ, ζηλόφθονοὶ καὶ φθονεροί.
Καὶ τῆς λένε δὲ σὲ παίρνει, κόρη κάθεται καὶ κλαίει.

«ΓΑΛΑΖΑ ΠΟΥΝ Η ΘΑΛΑΣΣΑ»

(Συνοτὸς ταχὺς)

³Ηχος $\overset{\uparrow}{\text{q}}$ του $\overset{\uparrow}{\text{q}}$ Ρυθμὸς τετράσημος 0111 = $\frac{4}{4}$ $\overset{\uparrow}{\text{q}}$ $\overset{\uparrow}{\text{q}}$ $\overset{\uparrow}{\text{q}}$ $\overset{\uparrow}{\text{q}}$

Γα α λα ζα που γα λα α α ζα πουν

Γαλάζια πούν ή θάλασσα
 και σταχτερό τὸ κύμα, «για σου βλαχοδημαρχίνα».
 Θυμάσαι ποῦ σε φίλησα
 στὴ μπέλι στὴ σταφίδα; «για σου βλαχοδημαρχίνα».
 Κ' ἐβλάμαε καὶ μάρτυρα
 ἕνα τσαμπ' ἀγουρίδα; «για σου βλαχοδημαρχίνα».

«ΣΤΗΣ ΜΑΝΤΖΟΥΡΑΝΑΣ ΤΟΝ ΑΝΘΟ»

Ηχος λ π ε Νη Ρυθμὸς τρίσημος 00 | =³/₄ χ ς

Στη ης μαν τζου ρα α μαν τζου ρα α να α
 μου ου λ στη ης μα αν τζου ου ρα α να ας
 τον α κ αν θο ς στης μαν τζου ρα κ νας
 τον αν θο ε γυ ρα να α πο ο κοι μη η η
 θω ς

Στῆς μαντζουράνας τὸν ἀνθὸ ἔγυρα ν' ἀποκοιμηθῶ.
 Μῆτ' ἔγυρα δ' ἐπλάγιασα μὴδὲ τὸν ὕπνο χόρτασα.

Σκόβω σιλω τήν κλειδωνιά, μέ δάκρυα τή γεμίζω
 Πέρνω λιθάριζ 'ς τήν ποδιά πετώ 'ς τά κεραμίδια
 Άνοιξε πόρτα τῆς ζανθῆς, ζανθῆς τῆς μαυρομμάτης.

ΧΡΥΣΟΣ ΑΪΤΟΣ

Ἦχος ᾠ Πά γ

Ρυθμός δίσημος

Α ι ντε χρυ σο ος αι το ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος αι ντε
 να ι τος κα θα ο κα θα τα νε ε ε ε ε
 ε ε σ σε κλε ε φτι κα α α λη η η
 η η η η η η η η με ε ε ε ε
 ρια και βα α στα α α α γε ε ε ε
 ε ε ο αι ντε να ι το ο ος στα νυ υ στα
 νυ χια α του ου ου ου ου ου ου χου ου ου

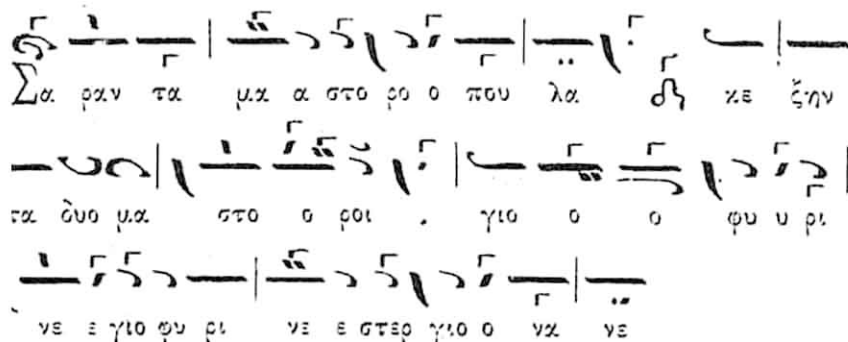
Χρυσός αϊτός καθότανε σέ κλέφτικα 'λημέρια,
 και βάσταγε 'ς τά 'νύχια του άνθρωπινό κεφάλι.
 "Ωραις ωραις τὸ τσίμπαιε ωραις ωραις τοῦ λέγει"
 Κεφάλι κακοκέφαλο κακοκαιρογραμμένο'

Κεφάλι τί κηκόκκιμες 'ποῦ σέ τσιμπᾶν τὰ ὄρνιθι;
 — "Ὄντά ημουν δημογέροντας καὶ μάζευα τοὺς φόρους,
 ἀδικαγα τοὺς ἐφτωχοὺς καὶ δίκηονα τοὺς πλούσιους.

ΤΗΣ ΑΡΤΑΣ ΤΟ ΓΙΟΦΥΡΙ

Ἦχος ᾠή Γα

Ρυθμὸς τετράσημος

Σα ραν τα μα α στο ρο ο που λα δὴ κε ζην
 τα ὄνο μα στο ο ροι , γιο ο ο φυ υ ρι
 νε ε γιο φυ ρι νε ε στερ γιο ο να νε

Σαράντα μαστορόπουλα κ' ἐξῆντα δυὸ μαστόροι
 γιοφύρι ν' ἐστεργιόνανε ε' τῆς "Ἀρτας τὸ ποτάμι.
 Ὀλημερῆς ἐχτίζανε τὸ βράδυ γκρεμιζόταν.
 Φερμαν' ἀπὸ τὸ βασιλεῖα νὰ κόψουν τοὺς μαστόρους.
 Κλαίγουν τὰ μαστορόπουλα, κλαίγουν γιὰ τοὺς μαστόρους.
 Πουλάκι 'πῆγε κ' ἔκατσε ε' τῆ μεσινῆ καμάρια.
 Δὲν κελαιοῦσε 'σάν πουλί, σ' ἔν τᾶλλα τὰ πουλάκια.
 Μόν' κελαιοῦσε κ' ἔλεγε μ' ἀνθρώπινη λαλίτσα.
 « Ἄν δὲ στοιχειώσεται ἄνθρωπο, γιοφύρι δὲ στεργιόνει
 οὐδὲ ἐχθρὸν οὐδ' ὄβρηθὸν οὐδὲ κανέναν ἄλλον
 μόνον τοῦ πρωτομάστορα τοῦ Γεώργη τῆ γυναῖκα».
 Κι' ὁ Γεώργης ὅταν τ' ἄκουσε πολὺ τοῦ κακοφάνη.
 Σταυρόνει τὰ χεράκια του 'ς τὸ σπίτι του παγαίνει.
 Κ' ἡ Λένη τὸν καρτέρει 'ς τὴν πόρτα καὶ 'ς τὴ σκάλα.
 «Τὸ τί χαμπέριε Γεώργη μου, τὸ τί χαμπέριε Γεώργη ;»
 «Τὶ νὰ σοῦ πῶ Λενίτσα μου, τί νὰ σοῦ 'μολογήσω.
 Για σὴκ' ἀπάνω κ' ἄλλαξε καὶ βάλε τὰ χρυσᾶ σου,
 Πᾶμε νὰ σὲ στοιχειώσωμε 'ς τῆς "Ἀρτας τὸ γιοφύρι».
 Κ' ἡ Λένη ὅταν τ' ἄκουσε πολὺ τῆς κακοφάνη.
 «Ἀγάλλι ἀγάλλια, Γεώργη μου, ἀγάλλι ἀγάλλια Γεώργη,

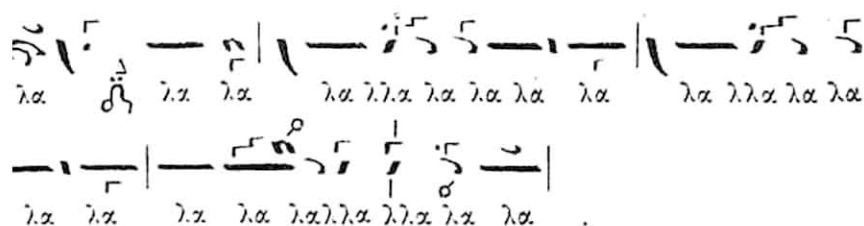
νὰ λυσοδέσω τὸ παιδί νὰ τὸ χορτάσω γάλα,
 κι' ἀπὲ νὰ μὲ στοιχειώσετε 'ς τῆς Ἄρτας τὸ γιοφύρι».
 Ὡς τὸ δρόμο 'ποῦ παγαίνανε, 'ς τὸ δρόμο 'ποῦ παγαίνου
 μυρσιολογοῦσε κ' ἔλεγε, μυρσιολογᾷ κκι λέγει·
 «Τρεῖς ἀδερφάδαις ἤμαστε, τρία θηριὰ τοῦ κόσμου,
 μία βαστάει τὸν Τύρναβο κ' ἡ ἄλλη τὴν Τατάρνα,
 κ' ἡ τρίτη ἡ ὠμορφότερη τῆς Ἄρτας τὸ γιοφύρι,
 Ὡς τρέμει ἡ καρδοῦλα μου νὰ τρέμη τὸ γιοφύρι,
 Ὡς πέφτουν τὰ μαλλάκια μου νὰ πέφτουν οἱ διαβάταις».

Η ΚΟΤΑ

Ἦχος ᾠδῆς Δι

Ρυθμὸς β' ἐπίτριτος (---) = (1 1/2, 1, 1) = 3 1/2

Κο τα α μου μωρ κο τα μου ου κο τα α μου κο
 του λα μου Κο τα α μου μωρ κο τα μου ου
 κο τα α μου κο του ου ου λα μου κο τα α
 μου ου κο του λα α μου ου και αι που λα α κι
 δου ου λα α μου κο τα α μου ου κο του λα α μου ου
 και αι που λα α κι δου λα α μου λα λα
 λα λα λα λα λα λα λα λα λα λα λα λα λα λα

ὼτά μου κοτούλα μου
αὶ πουλακιδούλα μου.
Ἄν σου ῥίζουν σκύβαλα,
λώτσατα κι' ἀπήδατα.
Ἄν σου ῥίζουν καὶ τὸν νερό,
Ἰὰρ' τον βάλ' τον 'ς τὸ πλευρό.

Νὰ μὴ περάσης ἀπ' ἐδῶ,
γιατὶ θὰ γένῃ φονικό.
— Θὰ περάσω θὰ περάσω
τὴν καρδούλα σου θὰ κάψω.
— Νὰ μὴ περάσης ἀπ' ἐδῶ
γιατ' ἔχω μάνα κι' ἀδελφό.

Ἡ ΚΑΚΙΑ ΓΕΙΤΟΝΙΣΣΑ

Ἦχος ᾠ Πά

Ρυθμὸς τρίσημος

Μωρε κακια γειει το ο ο νισ σα ρ κα
ια γει το ο νο ο που λα α να μαν ρ μα α
ζω ω ω ω τὰ ωχ γει το ο νι ι ισ
σα ρ για α σε ε ε ε να δε εν κοι
νω ω νη η η σα

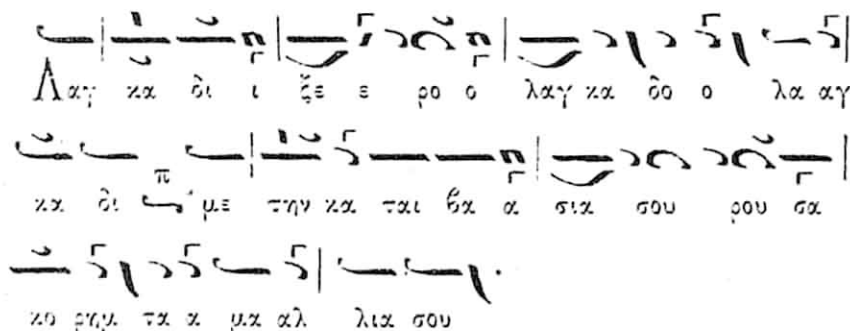
Μωρὴ κακιὰ γειτόνισσα, κακιὰ γειτονοπούλα
Μάζω τὰ περιστέρια σου 'πὸρχονται στὴν ἀυλή μου.
Μοῦ τρῶνε τὸ σιτάρι μου, μοῦ πίνουν τὸ νερό μου
Μοῦ πέρνουν καὶ 'ς τὰ νύχια τους τὸ χῶμ' ἀπ' τὴν ἀυλή μου.

Ἐγὼ τὸ γῶμα τὸ ἄλμα νὰ κάμω μοναστήρι
 Νὰ βάλω μέσα καλογρηκίς κι' ἀπὸ ἕω καλογέρους
 Κ' ἐγὼ νὰ ἔμαι γούμενος νὰ τοὺς ξεμολογῶ.

ΤΟ ΛΑΓΚΑΔΙ

Ἦχος λ̣ π̣ Πα

Ρυθμὸς τετράσημος

 Λαγ κα ὄι ι ξε ε ρο ο λαγ κα ὄο ο λα αγ
 κα ὄι π̣ με την κα ται βα α σια σου ρου σα
 κα ρημ τα κ μα αλ λια σου

Λαγκαδί, ξερολάγκαδο
 μὲ τὴν καττιβασίᾳ σου,
 βούσα κήρη μ' τὰ μαλλιά σου
 Ποτὲ δὲν ἐκταίβασες
 καὶ καττιβάξεις τώρα
 Ἔβγα νὰ σὲ ἰδῶ μὲ ὦρα
 Φέρνεις λιθάριχ ρίζιμιχ
 Δένδρα ξερριζωμένα
 κλαῖν' τὰ μᾶτια μου γιὰ σένα.
 Φέρνεις καὶ μὲ γλυκομηλιχ
 τὰ μῆλα φορτωμένα,
 πάλι' ἀλοῖμον' ἀπὸ μένα.
 Τὰ μῆλά σου λυμπίζομαι
 καὶ τὸν γκερεμὸ φοβᾶμαι
 Μέρα νύχτα δὲν κοιμᾶμαι.
 Σὰν τὸν φοβᾶσαι τὸν γκερεμὸ
 Ἔλα τὸ μονοπάτι

Βάσανα πῶχ' ἡ ἀγάπη
 Τὸ μονοπάτι μ' ἔβγαλε
 σὲ μαυρομμάτης πόρτα
 Κεῖ ποῦ πήγαίνα καὶ πρῶτα
 Βρίσκω τὴν πόρτα σφαιλιστή
 καὶ τὰ κλειδιά παρμένα
 Ὡχ ἀλοῖμον' ἀπὸ μένα
 Καὶ τοὺς γειτόνους ἐρωτῶ
 —Μέσα εἶναι καὶ κοιμᾶται
 Δὲν ζυπνᾷ π' ἀνάθεμά τη.
 Μαζεύω λιανολιθάρα
 Πιετῶ ἔς τὰ κεραμιδία
 Μαῦρα μᾶτια μαῦρα φρούδιχ.
 Κόρ' ἂν κοιμᾶσαι ζύπνησε,
 Κι' ἂν κάθεις' ἔβγα ἰδέ μας,
 Ἔβγα παρηγορησέ μας.

Ο ΤΡΙΤΣΙΜΠΙΔΑΣ

Ἦχος ᾠ Πζ

Ρυθμὸς τρίσημος

Α α νε βη η κα α στα α α δια α α σε ε
 λα α κια γναν τια α στη η Μπα α αρ μπα α σε ε
 να η για να ι δω ω το ο ον Τρι ι ι τσι ιμ
 πι θα α πω χεια χμ πε ε λια α α α και αι αι
 στα α φι θα

νέθηκα 'ς τὰ διάσελα,
 ' ἀγνάντια 'ς τὴ Μπαρμπάσενα,
 ἂ νὰ ἰδῶ τὸν Τριτσιμπίδα
 ὄχει ἀμπέλια καὶ σταφίδα.
 Ἰὼγει τὰ σπίτια τὰ 'ψηλά
 ἰ μπαλκονάκι τὰ πλεχτά.
 οίτσιμπιδας κάνει γάμο
 τῆς Μπαρμπάσενας τὸν κάμπο.

Ἡ Μαριόρη παντρεύεται
 καὶ ὅλος ὁ κόσμος χαίρεται,
 γυιερὸν παίρνει τὸν Τριτσιμπίδα
 ὄχει ἀμπέλια καὶ σταφίδα.
 Καὶ ποῖόν θὰ πάρης Μαριόρη;
 —Τὸν Τριτσιμπίδα ποῦν' παιδί,
 Ἰοῦν' παιδί καὶ παλληκάρι,
 καὶ βαρεῖ καὶ τὸ γιογκάρι.

ΕΚ ΤΗΣ ΑΝΕΚΔΟΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΗΣ

ΘΕΟΔ. ΑΔΕΞΟΠΟΥΔΟΥ

ΜΟΥΣΙΚΟΥ ΕΝ ΑΙΓΙΩ

Ο ΚΥΝΗΓΟΣ

Ἦχος δ̣ Δι.

Ρυθμός τετράσημος, χρόνος σύντομος

Περ νω τα ζα γα ρα για μου και τα να κυ
νη η γη σω δ̣ λα γους περδι για για να βρω
και πι σω να γυ ρι σω

Περνώ τὰ ζαγαράκια μου και πᾶ νὰ κυνηγήσω,
 Λαγούς περδίγια γιὰ νὰ βρω και πίσω νὰ γυρίσω.
 Ἐγύρισα τρογύρισα βουνά, λαγκαδία, ὄρη,
 Ἐβγάλαν τὰ ζαγάρια μου μιὰ πλουμισμένη κόρη
 Ὅσον ὠραία ποῦ ἦτανε και μαργαριταρένια,
 και ἔπλενε και ἔλεύκαινε σὲ βρύση μαρμαμένια.
 Τῆς δίνω τὸ μαντήλι μου τῆς κόρης νὰ τὸ πλύνη,
 και ἔκείνη ἑστάθη φρόνημη και πίσω μου τὸ δίνει.

ΕΤΕΡΟΝ ΔΗΜΩΔΕΣ

Ἦχος ᾠ Πα

Χρόνος ἀργός

Αι ντε να νε βη κα στον Ο γο λυμ πο ο ο
ο ο ο ο ο ο χ για α α γναν τε φα τρο

γυ γυ υ ρω ω ω ο ο ο ο ο ο χ τρο ο
 ο γυ ρο γυ ρ τρο γυ ρω θα α λα α α ας
 σα α α α

Ανέβηκα 'ς τὸν Ὀλυμπο
 κιάγνάτεψα τρογύρω
 Τρογύρω γύρω θάλασσα
 κι ἀπὸ στεργί' Ἀρβανίτες.
 Πρόστα νὰ πάω σκιαζομαι
 πίσω νὰ 'ρθῶ φοβᾶμαι.
 Καὶ πίσω ξαναγύρισα
 ἀπ' τὰ παλιὰ λημέρια.

Βρίσκω λημέρια ἔρημα
 πολὺ χορταριασμένα.
 Μὲ 'πῆρε τὸ παράπονο
 καὶ κάθουμαι καὶ κλαίου.
 Ποῦ σε βρῆ Γεώργη' μ' ἀδελφέ;
 καὶ 'ξάδελφε Θανάση;
 Γιατὶ μ' ἀφήστε μοναχόν;

ΕΤΕΡΟΝ ΔΗΜΩΔΕΣ

Ἦχος ᾠ Πά

Χρόνος ἀργός

Ση η ζω που λι ι μου ου ου ου το ο ο ο ρ
 μω ρε το πρω ι ι ι ι ι ι ι χ και
 κα τσε ε ε στο ο ο κλα φα ζι π και τι ναχ
 τα α που λι ιμ φτε ρου ου ου ου ρ ρ φτε
 ρου ου ου για α α σου

Σύχω πουλί μου τὸ πρῶτό,
καὶ κάτσε στὸ κλαράκι.
Καὶ τίνεχ' τὴ φτερούγιά σου,
νὰ πῶσῃ ἢ ὀρσά τους.

Καὶ μὴ λαλεῖς παρὰ ὧρα,
ὧρα τοῦ μεσονύχτου.
Δείχνεις σημάδια τῶν κλερτῶν
καὶ τῶν καπεταναίων.

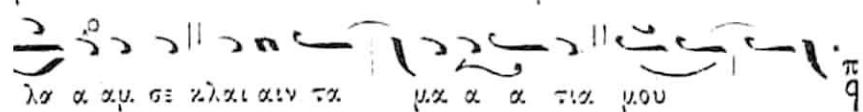
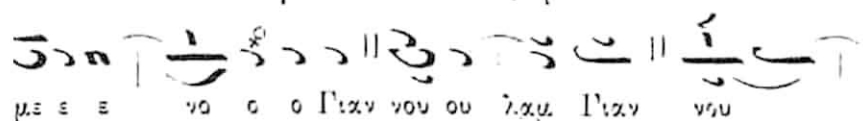
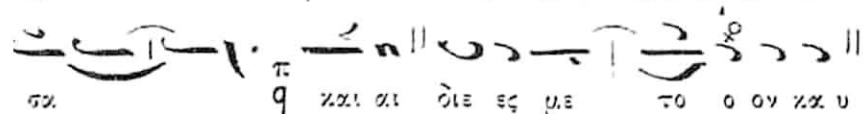
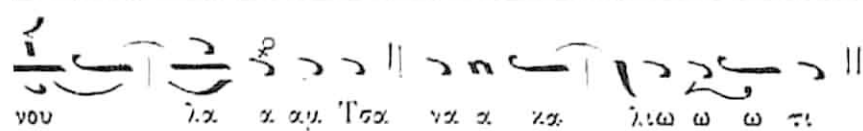

ΕΚ ΤΗΣ ΣΥΛΛΟΓΗΣ Κ. Α. ΨΑΧΟΥ

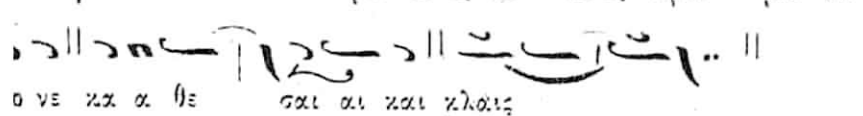
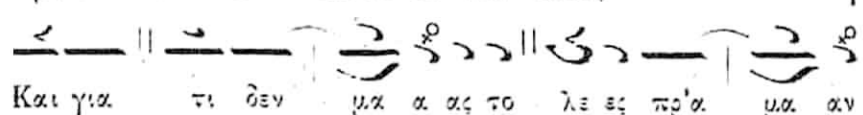
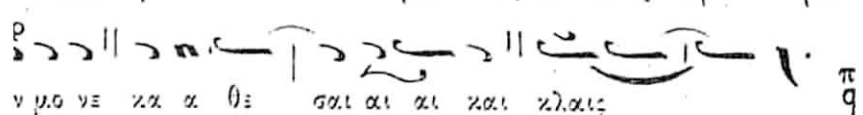
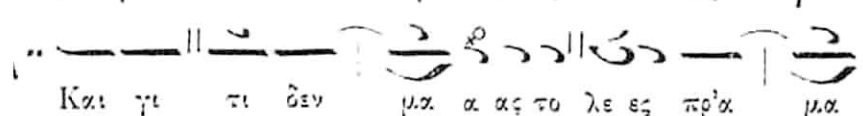
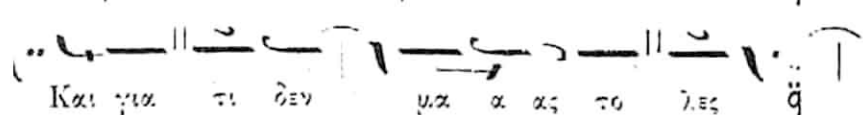
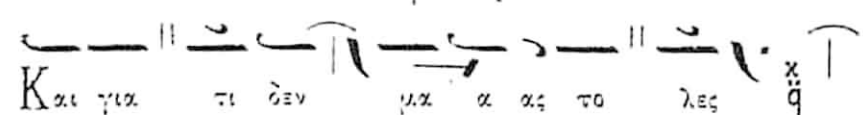
Η ΓΙΑΝΝΟΥΛΑ

Ρυθμὸς ἐπιτάσημος. Βοῦ ἐπίτριτος

ὀ ο	ἰ ἰ
$\frac{2}{7}$ $\frac{1}{7}$	$\frac{2}{7}$ $\frac{2}{7}$
$\overset{\circ}{\eta}$ $\overset{\circ}{\alpha}$	$\overset{\circ}{\alpha}$
<i>Ἦχος</i>	<i>Χρόνος μέτριος γοργός</i>
Σῆ ζω ὦ σ τ α μα ση ζω ὦ σ τ α μα	
α τια σου ου ου ψη λα Σῆ	
ζω ὦ σ τ α μα ση ζω ὦ σ τ α μα α τια	
σου ου ου ψη λα και αι διε ες με	
το ο ον και με ε ε νο ο ο Γιαν νου ου λαμ Γιαν	

ἐπιφθόρ

Βον ἡμίστιχον

Καὶ διές με πῶς ἐγέννηκα
σὰν τὸν ἀποθαιμμένο

³Επιφθός
[Καὶ γιατί δὲν μᾶς τὸ λές
μόνε κάθῃσαι καὶ κλαῖς.

Η ΑΛΑΤΣΑΤΙΑΝΗ

Ρυθμός έννεδάσμιος

ὀ	ι	ι	ο	ι
---	---	---	---	---

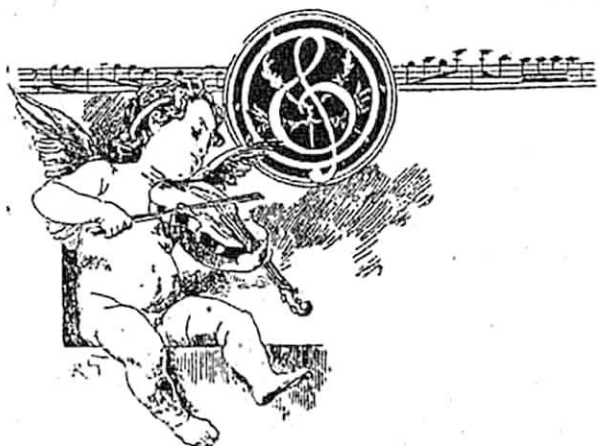
$\frac{2}{9}$	$\frac{2}{9}$	$\frac{1}{9}$	$\frac{2}{9}$	$\frac{1}{9}$	$\frac{1}{9}$
---------------	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------

Ήχος λ π δ ν η

Χρόνος μέτριος γοργός

σ	ν	ν	ν	ν	ν	ν	ν	ν	ν	ν	ν	ν	ν	ν	ν	ν	ν	ν						
Μ	ε	λ	α	χ	ρ	ο	ι	ν	ο	ν	η	π	ι	π	ε	ρ	ι	μ	ο	υ	ο	υ	ο	υ
σ	ν	ν	ν	ν	ν	ν	ν	ν	ν	ν	ν	ν	ν	ν	ν	ν	ν	ν	ν	ν	ν	ν	ν	
μ	ε	λ	α	χ	ρ	ο	ι	ν	ο	ν	η	π	ι	π	ε	ρ	ι	μ	ο	υ	ο	υ	ο	υ
σ	ν	ν	ν	ν	ν	ν	ν	ν	ν	ν	ν	ν	ν	ν	ν	ν	ν	ν	ν	ν	ν	ν	ν	
και	αι	που	ου	να	σε	φυ	τε	ψω	Α	λα	τσα	α	τια											
σ	ν	ν	ν	ν	ν	ν	ν	ν	ν	ν	ν	ν	ν	ν	ν	ν	ν	ν	ν	ν	ν	ν	ν	
ν	η	και	αι	που	ου	να	σε	φυ	τε	ψω	πα													
σ	ν	ν	ν	ν	ν	ν	ν	ν	ν	ν	ν	ν	ν	ν	ν	ν	ν	ν	ν	ν	ν	ν	ν	
νω	γω	ω	ρια	νη																				

Βον ήμιστιχον

Μέσα στα φύλλα τής καρδιάς
Έσως να σε κερδέψω[Άλατσατιανή
'πάνω χωριανή']

ΕΚ ΤΗΣ ΑΝΕΚΔΟΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΗΣ

ΘΕΟΔΩΡ. Ι. ΤΣΑΚΑΛΟΓΛΟΥ

ΜΟΥΣΙΚΟΥ

ΕΝ ΒΙΓΑ ΤΗΣ ΚΥΖΙΚΟΥ

ΑΪΣΜΑ ΓΑΜΗΛΙΟΝ

(Δημῶδες)

[♩] Ἦχος Πζ

Ρυθμὸς τετράσημος, χρόνος μέτριος

Τρι α α γαρ ρου ου ου ου ου φιλ 9 λα χρυ
 τα α μα α αν α μα α αν σε α α ση με ε
 ε ε ε ε νιο 9 τα α α α α α α α σι 9 τα αν
 ορο γυ νο ο που ου ου γι ι ι νε ε ται α μα
 ε αν α μα α αν να ζη η και να α α α α α
 γη 9 ρα α α α α α α α ση 9 Ἐπωδός Μα α
 ι λαγμα τε ε ε ε νιο ο ος ο Σταυ ρος 9 να α α
 ζη η νυ υ υ υφ η η κιο ο γαμ θρος 9

Ἐνχος νέος πανδρεύεται με μόνα με πατέρα

Ἴσάν τὸ καρὰβι ἴς το γλαλό με πράσινη παντιέρα.

ΚΛΕΦΤΙΚΟΝ

Ἦχος ᾠ Πζ

Ρυθμὸς τετράσημος, χιόνος μέτριος

Σὴ κω νο μαί πρω ε πο λυ υ υ πρω ω
 ε δὺ οὐ ο ω ραίς για να φε ε ε ε ζή δὺ
 α κου τα πέ εφ τια και αι αι αι βρο ον τουν π ρ
 Α κου' τα πέ φτια και μορ και αι αι βρο ον
 τουν δὺ το ο κα ρα σου λι σκου ου ου ου ζει δὺ
 για σηκ α πα α να α ααρ χη η γε ρ

Γιὰ σὴκ' ἀπάνω, ἀρχηγέ, καὶ σὺ μὲρ καπετάνιο.

— Ἐγὼ σὺς λέγω δὲν ἔμπορῶ καὶ σεῖς μὲ λέτε σὴκω.

Στρῶστε μου δένδρα καὶ κλαδιὰ καὶ βάλτε με νὰ κάτσω

καὶ φέστε μου τὸν ταμπουρά, νὰ τὸν γλυκολαλήσω,

σὺς πῶ τραγουδία κλέφτικα, τραγουδία τοῦ σεβτάμου.

Μουστάκι μου καρὰ μπαγιὰ καὶ φρούδια μου βαμμένα,

πῶς θὰ σὺς φάγ' ἡ μαύρη γῆ κι' αὐτὸ τὸ μαῦρο χῶμα;

Παιδιζ, μὲ τὰ χαντσέρια σας καὶ μὲ τὰ ἔρματά σας

τὸ μνημά μου νὰ σκάψετε δυὸ τουφεκοῦλες τόπο,

νὰ στέκ' ὁρθὸς νὰ πολεμῶ καὶ δίπλα νὰ γερμίζω

καὶ δεξιὰ στὸ μνημά μου παράθυρο ν' ἀφήσετε,

γιαὶ νὰ περνῆ' ἡ συντροφιά γιαὶ νὰ μὲ καλησπερίζη.

— Καλησπερά σου, ἀρχηγέ. — Καλῶς τὰ παλληκάρια.

Ἄν πάτε γιαὶ τὸν τόπο μας τὸν τόπο βιλκέτι,

τουφεκι νὰ μὴ ρίξητε, τραγουδι νὰ μὴν πῆτε.

Κι' ἂν σὺς ῥωτήσ' ἡ μάνα μου κ' ἡ δόλια ἀδελφὴ μου,

μὴν πῆτε πῶς ἀπέθανα, ἵπαντρεύθηκα νὰ πῆτε·
 πῆρα τὴν πλάκα πεθερᾶ τῆ μαύρη γῆς γυναικᾶ
 καὶ τὰ σκουλήκι συντροφιά νὰ τρῶνε τὸ κορμί μου.
 Μανιά, μανιά, μανούλα μου.

Η ΕΛΕΝΗ

(Χορὸς οὐρτός)

²Ηχος $\lambda \ddot{\eta}$ ἔκ τοῦ Κε. Ρυθμὸς τετράσημος, χρόνος μέτριος

Τα μα τια σε ε χου ουν ε ρω τα Ε ε λε ε
 ε ε νη $\ddot{\eta}$ (Δίς) το προ σω ποσ' α ζτι ι ι
 ες ζα υ δε ε με ε ε ε νη $\ddot{\eta}$ (Δίς).

τὸν νοῦ μου καὶ τὸ λογισμὸ, Ἑλένη
 ἐσὺ μὲ τὸν ἐπῆρες, χαυδέμενη.

Τὸ πρόσωπό σου τὸ λαμπρὸ καὶ τὸ μορφὸ σου βλέμμα
 παρακινουῦν με, ὦ σκληρά, νὰ πλέξω εἰς τὸ αἷμα. κτλ.

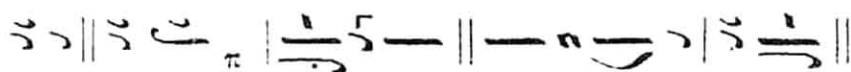
ΑΙΣΜΑ

[Κατ' ἀπαγγελίαν τῆς μακαρίτιδος μύμνης μου *Εὐδοκίας*]

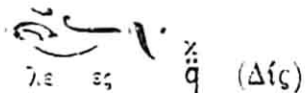
(Χορὸς Καλαματιῶδης)

²Ηχος $\lambda \ddot{\eta}$ ἔκ τοῦ Κε. Ρυθμὸς ἐπτάσημος, Β' ἐπίτριτος,
 χρόνος μέτριος.

Κα νω ζα ζι ι να α σε βλε πω ω την η με
 να ὄσο φο ρε ες $\ddot{\eta}$ (Δίς) κιο ο τι κα αμνει εις

 ο λ η μ ε ρ α π ρ ν α α ρ γ ε σ αι αι ν α α μ ε τ ο

 λ ε ε ς ρ (Δίς)

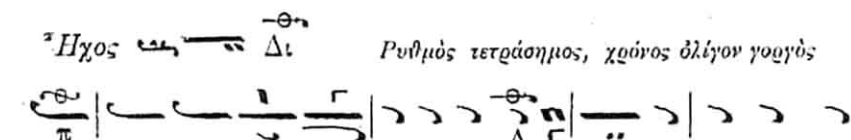
Κάνω γόζι νά σέ βλέπω τήν ήμέρα μιά φορά,
 γιά νά πέρνι' ό νους μ' άέρα κ' ή καρδιά μ' παρηγοριά.

"Ηθελα νά καταλάβω μ' άγαπῶς ή με γελῶς
 ή έμένα περιπέζεις τόν καιρό σου νά περνῶς.

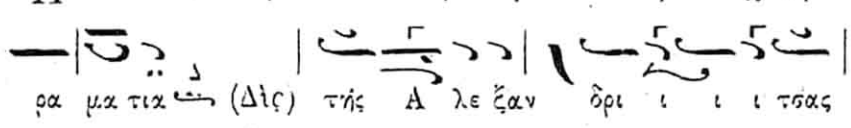
Δέν μπορῶ νά καταλάβω Τούρκισσά 'σαι γιά Ρωμηά,
 κ'έν 'π' τή Βενετιά σέ 'φέραν κ' έχεις τόση εύμορφιά.

Η ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΤΣΑ

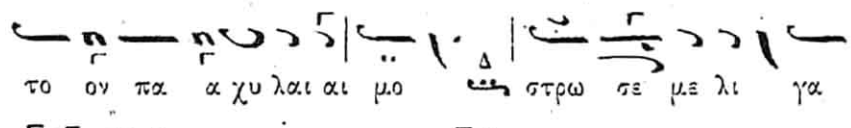
Ἦχος Δι Ρυθμός τετράσημος, χρόνος ὀλίγον γουγός

 Α λε ξαν δρι ι ι τσαμ σα γα α πω για τε χεις μου

 ρα μα τια (Δίς) τής Α λε ξαν δρι ι ι ι τσας

 το ον πα α χυ λαι αι μο στρω σε με λι γα

 α α κι ν α α πο ο κοι μη η θω

«ΠΟΥ ΝΑΥΡΩ ἸΩ ΒΑΣΙΛΙΚΟ»

Ἦχος Δι Ρυθμὸς ἐπίτροπος 1 1/2, 1, 1, 1 = 7/8

Που ου να θρω γω βχ σι λι ι ι χο μα αυ
 α : τα μα τια πα γα α α πω που ου
 να θρω γω βχ σι λι ι ι χο πλα α
 τυ φυλ λο και ερω σε ε ε ρο για
 να α α χο για α να κοψ ε να κλο να α α
 ρι ναρ μα α α τω να αρ μα τωσ ε να πρι
 α α α ρι

Που ναυρω ἰγω βασιλικὸ πλατύφυλλο καὶ δροσερὸ
 Γιὰ νὰ κόψ' ἓνα κλωνάρι, ν' ἀρματώσ' ἓνα πριάρι ;
 Νὰ πριαρῶ στὴ θάλασσα, μικρὴ ἴσυν καὶ σὲ πλάνεσα.
 Π' ἀρμενίζουσι τὰ καράβια, τὰ μικρὰ καὶ τὰ μεγάλα.
 Ἐν' ἀρμενίζει μὲ βορῆ, βόηθα Χριστέ καὶ Παναγιά
 Κ' ἔχει τὸ πουλί μου μέσα καὶ φωνάζει ἔγγρα λέσχ.

ΕΚ ΤΗΣ ΑΝΕΚΔΟΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΗΣ

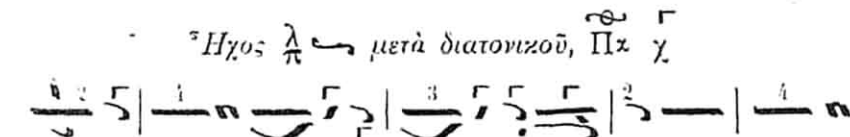
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α. ΡΗΓΑ

ΜΟΥΣΙΚΟΥ ΕΝ ΣΚΙΑΘΩ

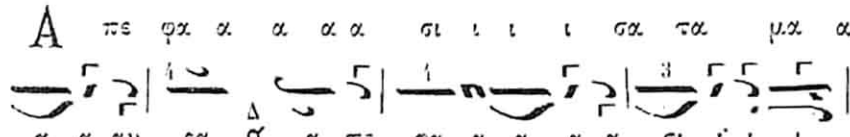
("ἄσματα ᾄδόμενα ἐν Σκιᾷ")

1ον

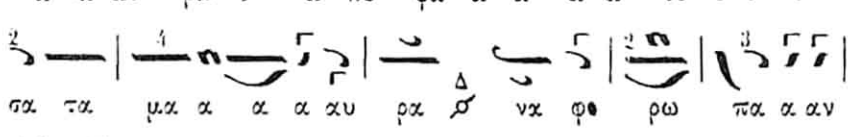
$\text{Hχος } \lambda \text{ } \overset{\circ}{\Pi} \text{ μετά διατονικοῦ, } \overset{\circ}{\Pi} \chi \text{ } \overset{\circ}{\chi}$

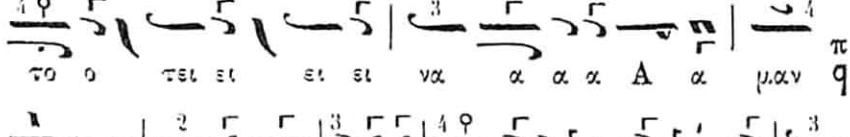
 Α πε φα α α α α σι ι ι ι σα τα μα α

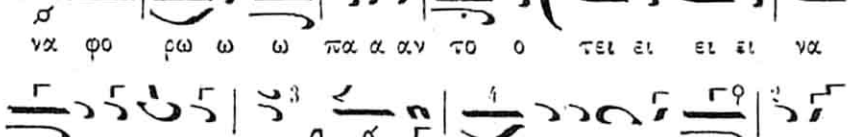
 α α αυ ρα σ α πε φα α α α α σι ι ι ι

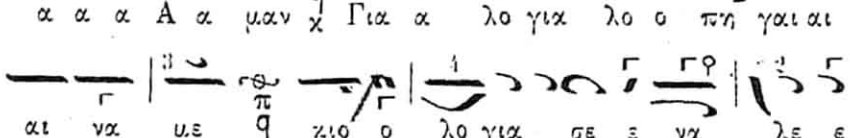
 σα τα μα α α αυ ρα σ να φ ρω πα α αν

 το ο τει ει ει ει να α α α Α α μαν π

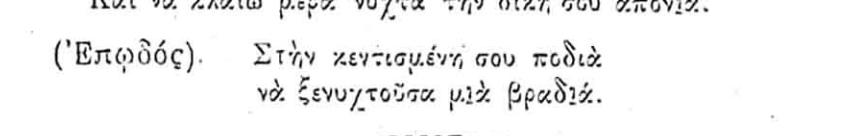
 να φο ρω ω ω πα α αν το ο τει ει ει ει να

 α α α Α α μαν χ Για α λο για λο ο πη γαι αι

 αι να με π ζιο ο λο για σε ε να λε ε

 ε γα με χ

Καὶ νὰ κλαίω μέρα νύχτα τὴν δική σου ἀπονιά.

(Ἐπώδός). Στὴν κεντισμένη σου ποδιὰ
νὰ ξενοχτοῦσα μὲ βραδιά.

2ον

Ἦχος ᾠ Πα ζ. Ρυθμός τετρασήμερος μετ' ἐξαιρέσεων

Πεφτ ο Μα νω ω ω λη ης πε ε ε εφ
 τει π πε εφ τει να κοι οι μη η η η θη η
 η η η η πεφτ ο Μα νω ω ω λη ης πε ε
 ε εφ τει π πε εφ τει να κοι οι μη η η η
 θη ζ και αι στο νει ρο ο ο του βλε ε ε
 πει ει δ πω ως θε λα σκο ο ο ο τω ω θη π
 και αι στο νει ρο ο ο του βλε ε ε ε πει
 ει δ πω ως θε λα σκο ο ο ο τω ω θη

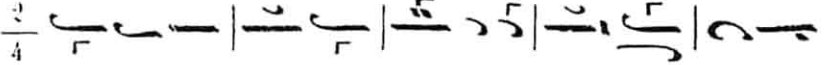
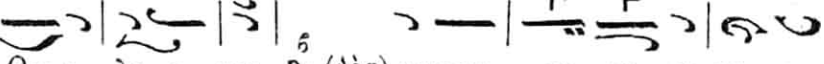
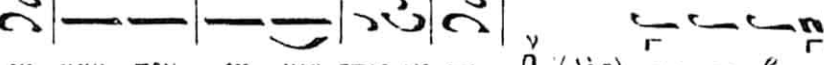
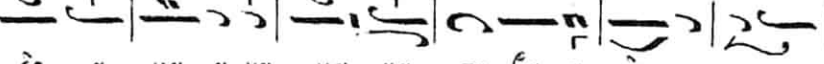
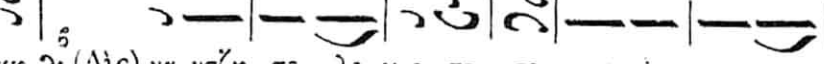

Σηκώνειτ' ὁ Μανώλης καὶ τόνειρο ξηγᾷ,
 πῶς θὲ νὰ τὸν σκοτώσουν οἱ κλέφτες μὲ μπαλτά. κτλ.

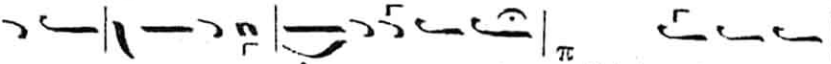

ΑΙΣΜΑΤΑ ΠΑΤΜΙΑΚΑ ΔΗΜΩΔΗ
 ΤΟΝΙΣΘΕΝΤΑ ΠΑΡΑ ΣΕΡ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΟΥ
 ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ ΕΚ ΠΑΤΜΟΥ

Γαμήλιον κυκλικὸς χορὸς

² Ηχος λ' δ'. Νη

$\frac{2}{4}$
 Α ἰ μου Θεὶ α μα ἀν α μα Α ἰ μου

 Θεὶ σ λο ε μου ἧ (Δίς) καμπου ου ου ρη καμ. που

 ρη καμ. που ρη κια σπρο γε νη δῆ (Δίς) κα τε θα α

 ὄο α μα α να μα κα τε θα α ὄο σε την ευ

 χη ἧ (Δίς) να τζη τε λε γ ε τε το σταν ἔρο υ νο

 που γε νη δῆ (Δίς)

"Ετερον χοροῦ κυκλικοῦ διὰ τοῦ ἀσκαύλου. ² Ηχος α' Πα

$\frac{2}{4}$
 Χα ρω τα τα α μα α τα κια σου που

 τα χεις μα α α θη η η με να ρ (Δίς) κιον τα περ

 νω ω και αι αι βλε πω τα τα χεις χα μη η η

 λω ω ω με να

'Επωδός. (') Ἦχος δ' αὐτός $\overline{\pi} \overline{\gamma}$

Ε λ α α ε λ α π ε ε ε ρ δι ι κα μου
 στα γκα α λ α κι α τ α α α δι ι κα μου

ΕΤΕΡΟΝ

'Αδόμενον διὰ τοῦ ἀσκαύλου ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὑπὸ τῶν γρωργῶν,
 ὄνηλατῶν καὶ ποιμένων, ἢ καθημένων ἢ ὄνηλατοῦντων.

'Ἦχος $\overline{\lambda} \overline{\delta}$. Nn $\overline{\chi} \overline{\delta}$

Μ ε τ η ψ υ χ η η μου σα α γ α π ω $\overline{\pi} \overline{\gamma}$
 κι αι μο λα μου ου τ α με ε ε ε ε λ η $\overline{\delta}$

Καὶ τὴ γκαρδίᾳ μου ρώτηζα καὶ μοῦπε 'σένα θέλει

'Ε π ω δ ὀ ς

$\overline{\nu}$ Ζ ου μ, π ου λα κι ζ ου ου ου μ, π ου λα α α
 α α α κι $\overline{\delta}$ (Δίς) συ με πο τι σε ες φας μα α α
 α α α κι $\overline{\delta}$

(') Ὁ ἐπωδός οὗτος κινεῖ ταχύτερον ὡς κελπαστὸν τὸν χορὸν, καὶ
 γεται μπαλαριστός.

«ΕΓΩ ΕΙΜ' Η ΒΛΑΧΑ Η ΕΑΚΟΥΣΤΗ»

ΚΑΘΑΡΙΚΟ ΔΙ' ΑΙΣΜΑ

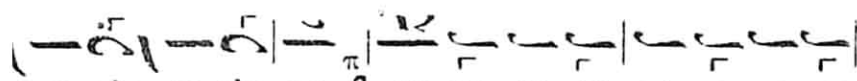
* Ηχος λ̣ ḡ Π̣ζ Ρυθμός δίσσημος $\overline{\text{Ο} \mid \text{Ι}}$

*Εξήγησις ἐκ τῆς Ἐθροποιτικῆς εἰς τὴν ἡμετέραν παρωσιμαντικὴν

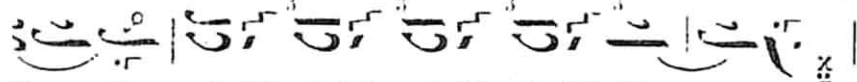
ὑπὸ Βασιλείου Ν. Καμαρόδου

π
9

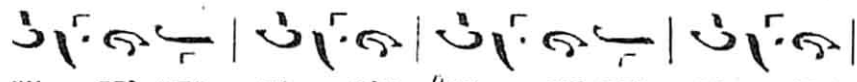
Ε γω εἰμ' ἠ βλα α χα ἠ βλα χα ἠ πε νε
 με ε νη ε γω εἰμ' ἠ βλα α χα ἠ
 βλα χα ἠ ζα κου στη 9 που τρι γυ ρι ζω στα βου
 να ξε νη τευ με ε νη σαν την τρυ
 γυ να που δεν θε λει να πια στη 9 ε
 χω βχ σι λει ον βου να λαγ' κα δια θα ση 9
 και συν τρο φια μου τα αρ να κια τα μι
 ρα 9 κι ο σαν γυρ νω απ το βου νο το βρα δυ
 ρα δυ 9 και μου μαι στην κα λυ θα

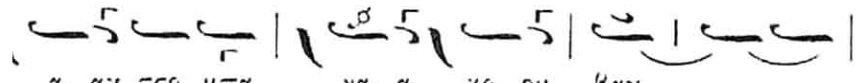
 μου γλυ κα γλυ κα 9 ωφ ωφ ωφ ωφ ωφ ωφ ωφ ωφ

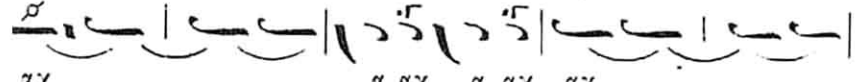
 ιφ ωφ ω ωφ ω ωφ ω ωφ ω ωφ ωφ

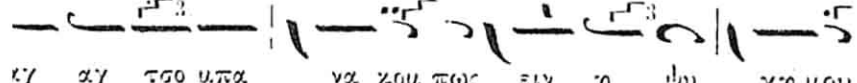
 χη τσο μπα να κομ βχη τσο μπα να κομ

 α αχ τσο μπα να α κο ομ βχη

 αχ α αχ α αχ αχ

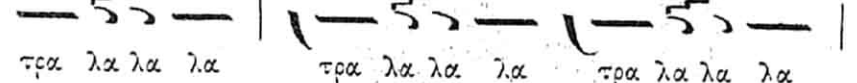
 χη αχ τσο μπα να κομ πως ειν η ψυ χη μου

 ω ρα που μα φη σεε μο να χη η μου ου

 λαχ τρα λα λα λα

 τρα λα λα λα τρα λα λα λα τρα λα λα λα

 α ε γω ειμ η (Ἐ αρχὴ καὶ πάλιν).

3.

Ἐγὼ εἶμ' ἡ βλάχα ἡ βλάχα ἡ παινεμένη
 Ποῦ τριγυρίζω ἕμέρα νύχτα στὸ βουνό.
 Ποτέ δὲν ἔχω τὴν καρδιά μου πικραμένη
 Καὶ δὲν ἀναστενάζω οὔτε πονῶ.

4.

Ἐγὼ βουτύριο, βουρά, λαγκάδικα, δάση
 Καὶ συντροφιά μου τὰ χρόνια καὶ τὰ μικρά.
 Κι' ὅταν γυρνῶ ἀπ' τὸ βουρὸ τὸ βράδυ βράδυ
 Κοιμοῦμαι στὴν καλύβη μου γλυκὰ γλυκὰ.
 Ὡς ὦρ ὦρ ὦρ! ἄχ, τσομπανάκοι, κτλ.

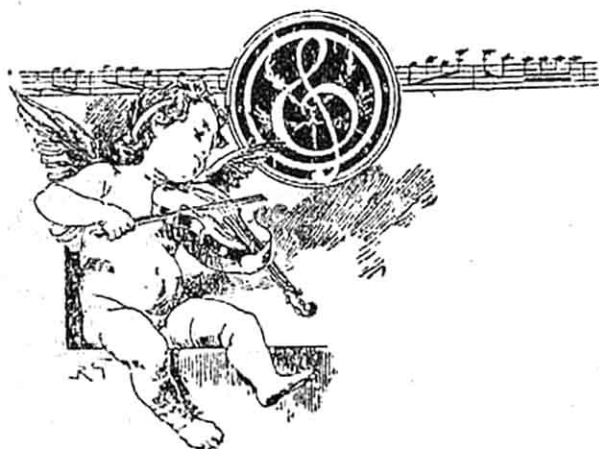
5.

Ἐγὼ εἶμ' ἡ βλάχκα ἡ βλάχκα ἡ παινεμένη
 Που τριγυρίζω μέρα νύχτα στὴν λαγκάδικά.
 Μὲ τὴ ματιὰ μου στὰ δάκρυα βουρλωμένα
 Γιατί μου πήρε ὁ τσομπανάκος τὴν καρδιά.

6.

Πάρτην βλαχοῦλά μου βλαχοῦλά μου φωνάζει
 Γιατί σ' ἀγάπησα βλαχοῦλά μου πολὺ
 Κι' ὅταν σέ ἰδῶ βαθεῖά τὸ στῆθος μου σπαράζει
 Δὸς μου βλαχοῦλά μου στείλέ μου ἓνα ριλι.

Σημείωσις. — Χάριν τῆς πιστῆς ἐξηγήσεως μετεχειρίσθη τὸ ὑφέν ἢ τὸν δασύον — καὶ τὴν ὀργανικὴν στιγμὴν ἢ κορώνην ☺ καὶ διὰ μὲν τοῦ ὑφέν παρατείνεται ὁ ὀθόγγος τοῦ πρώτου χαρακτηρισμοῦ μέχρι τοῦ τελευταίου διὰ μιᾶς ἀναπνοῆς χωρὶς νὰ ἐκφωνῶνται οἱ ἄλλοι, διὰ δὲ τῆς ὀργανικῆς στιγμῆς, ὅπου ἂν τεθῆ, παρατείνεται ὁ χρόνος ὀλίγον τι περισσότερο ἀπὸ τὴν ἀξίαν του, τὸ δὲ μέτρον τοῦ ρυθμοῦ ἐν καιρῷ τούτου τοῦ χρόνου μένει μετέωρον καὶ ἀρχίζει καὶ πάλιν ἀμέσως ἀπὸ τοῦ φωνητικῆς σημείου (χαρακτηρισμοῦ) ἢ τῆς σιωπῆς. ἡτις ἀκολουθεῖ μετὰ τὴν στιγμὴν τῆς χρονοτριβῆς.

Τέλος τῶν τευχῶν τοῦ β' ἔτους τῆς Β' περιόδου

ΔΗΜΩΔΗ ΑΙΣΜΑΤΑ

Ἐκ τῆς Συλλογῆς Θεοδώρου Ἀλεξοπούλου

Πρωτοτύπου Ἰγ'ον

- «ΤΟ ΠΑΛΛΗΚΑΡΙ»

Ἦχος ᾠΰ Πα Ρυθμὸς τετράσημος, χρόνος ἀργός.

Πο τε ε μου δε ε ε χ τρα γου ου δη
 η η η η η η σα πο τε ε μου
 δε ε ε ε χ τρα γου ου δη η η η
 η η η σα αι ντε συν τα η μου ου ου
 ου ουν πα αλ λη η η κα ρι και τω
 α για α α α και τω ρα α για
 τους φι ι ι λου ου ου ους μου ου ου ου
 ου ου ου ου

Ποτέ μου δὲ τραγουῶντα
 σὺν τῶν εἰμῶν παλλήκαρι,
 Καὶ τώρα γὰρ τοὺς φίλους μου

τοὺς πολυαγκλημένους
 θὰ τραγουῶντα δυνατὰ,
 καὶ θὰ τὸ εἰπῶ γεμάτα.

Νὰ πάη ἡ φωνή σ' τὸν οὐρανό..

ΕΠΙΟΔΟΥ Β'. — ΕΤΟΥΣ Ε'. ΤΕΥΧΟΣ Α'. (8)

« Η ΔΙΑΜΑΝΤΩ »

(χορευτικόν)

Ἦχος ᾠ Πά. Ρυθμός τρισημος, χρόνος χορδός.

Ση κω Δια μαν τω ω να πας στο μυ λο ο
 δε μπο ρω η μά ναμ δε μπο ο ρω (δισ) δε μπο
 ρω ω μα α ναμ δε μπο ο ρω στει λε να
 φε ε ρης το για α τρο

Σήκω Διαμάντω νά πᾶς σ' τὸ μύλο.
 Δὲν μπορῶ ἢ μάναμ' δὲν ἔμπορῶ.
 Σήκω Διαμάντω νά πᾶς γιὰ ξύλα
 Δὲν ἔμπορῶ ἢ μάναμ' δὲν ἔμπορῶ.

Ἔχω ἔν πόνο καὶ πονῶ,
 στείλε νά φέρης τὸ γιατρό.
 Σήκω Διαμάντω νά σέ παντρέψω,
 ὄπουρτα ἢ μάνα μ' ὄπουρτα,
 ὄσα κί' ἂν ἔχης δὲς' μου τα.

I. «ΟΤΑΝ ΙΔΗΣ ΔΥΟ ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑ»

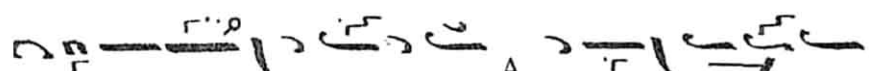

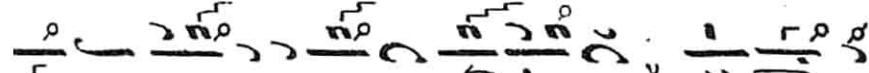
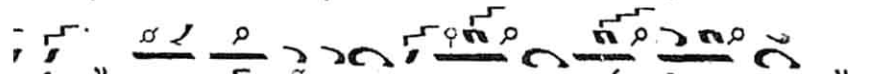
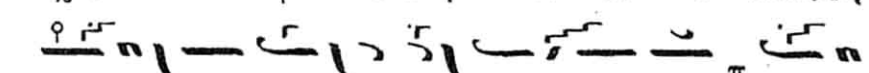
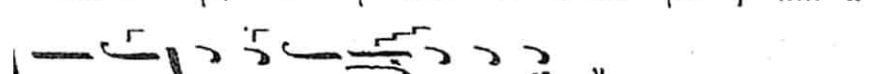
(Κρανιδιώτικο)

Ἐκ τῆς Συλλογῆς I. Παπαδογιαννάκη

ἱατροῦ ἐν Κρανιδίῳ.

Ἦχος ᾠ δ'. Χρόνος ἀργός.

Ο ταν ι δῆς διο ο κυ υ υ υ πα α α α
 ρι ι ισ σα Α μαν (δισ) και στη με ση η

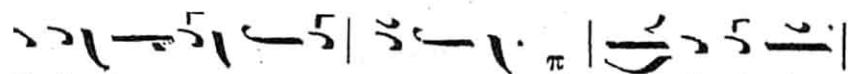

 η η ὄνο σμε ε ε ερ τίες δὲ ε χει με ε ε

 σα α α α εἰ μαι θα με νος α μαν και

 λα μα τια α α μου ου να α κλαις δὲ Ω ω ω

 ο ωχ και λα μα τια α μου ου να α κλαις δὲ

 Βα α ρη τε με σκω τω ω στε με π̣ κια α

 πο σεβ ντα γλυ τω ω ω στε με δὲ

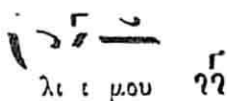
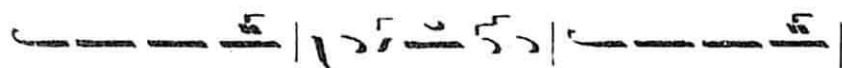
1. ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΣ ΘΡΗΝΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Ἐκ τῆς Συλλογῆς Παναγ. Νικήτα δομεισίου Μητροπόλ. Μυτιλήνης
(καθ' ὄν τρόπον ἴδονται ἐν Μυτιλήνῃ)

Ἦχος λ Πα Ρυθμὸς 4/σημος. Χρόνος μέτριος.

 Αχ που λα κι ι μου ου αυ του που ου πας

 χ αυ του που πας αχ ὃς εν θε ε ε ε λω

 α α α α αρ γη σης π̣ αχ δε εν θε

Πουλάκι μου αὐτοῦ ποῦ πᾶς
δὲν θέλω νὰ ἀργήσης,
γρήγορα νὰ μ' ἐνθυμηθῆς
καὶ πίσω νὰ γυρίσης.
"Αχ μουρέλι μου, ἀγορέλι μου(1)

Στοῦ χάρου τὲς λαθωματιῆς
ὅποιος καεῖ δὲν γίνετι,
ἂν γιάνετι καὶ καμιά φορὰ
σημάδι τ' ἀπομένετι.

Κὰν τὴ καρδιά σου σίδερο
καὶ δέσ' τὴν μ' ἀλυσίδες,
πιάσε πῶς δὲν μὲ ἤξευρες
μηδὲ ποτὲ πῶς μ' εἶδες.

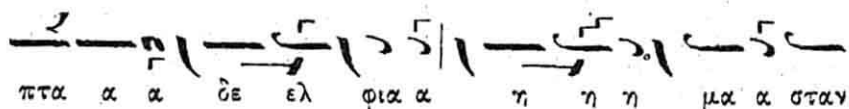
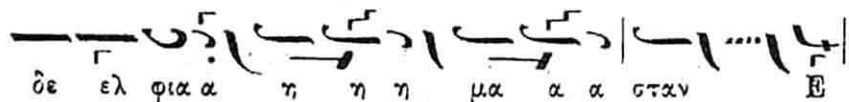
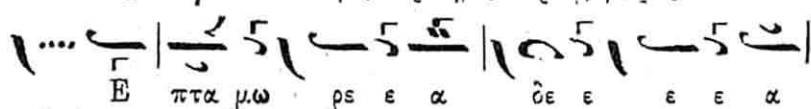
Ὡ χάρε τὴν ταῖτα σου
νὰ πᾶς νὰ τὴν βουλώσης,
γιατὶ δὲν ἄφγες καρδιά
νὰ μὴ τὴν ἐπληρώσης.

Κι' ὁ Χάρος ὁποῦ ἔκοψε
αὐτὸ τὸ κυπαρίσσι,
φίλος δὲν εἶνε στὸν ντουναῖ
πίσω νὰ τὸ γυρίση.

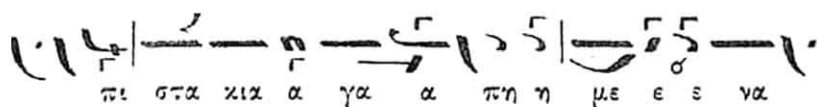
Νᾶγε ὁ χάρος δυὸ παιδιὰ
νὰ ἔπερνα τὸ ἔνα,
νὰ κάψω τὴν καρδοῦλα του.
σὰν πῶκαφε κ' ἐμένα.

2. Τ' ΑΔΕΛΦΙΑ

Ἦχος ρ Πα Ρυθμὸς τετράσημος. Χρόνος μέτριος.

(1) Μουρέλι=μικρὸ παιδί, ἀγορέλι=ἄρρεν, κοπιλέλι=θῆλυ.

Ἐπὶ ἀδελφία ἤμασταν, πιστὰ κι' ἀγαπημένα
καί πέρασ' ένας κυνηγός και άρπαξε τὸ ένα.

Τὸ πῆρε κι' ἔφυγε μακρὰ πτῆ Μιτωλήνη
μυρολογοῦτε κι' ἔλεγε, μυρολογᾷ και λέγει :

«Μάνα κληῖ, μάνα γλυκειά, κι' ἀδελφία γαπημένα
ἦ νὰ σῆ; ὄω ἐπιθυμῶ, ἦ πάστε υε κι' ἐμένα».

3. ΩΡΑ ΚΑΛΗ

(Τὰ δύο κἀτωθεν ᾄδονται εἰς τοῖς γάμιους).

Ἦχος βυρῆς Ζω. Ρυθμός τετράσημος, Χρόνος μέτριος

Ω ρα κα λη η η να α δως ο
 Ω ρα κα λη η η να α δως ο
 Θος αχ σε ε του τη τη η δου ου λει ει α
 αχ σε ε του τη τη η δου ου λει ει α

ΕΤΕΡΟΝ

Ἦχος δ'. Ρυθμός και χρόνος ὁ αὐτός.

Ω ρα α κα λη η η να α ὄω ω ως
 ο ο Θος σε του ου τη τη η η δου ου λει ει

5 5 5 | 4 4 4 | 3 3 3 | 2 2 2 |
 ει ει ει α Ω ρα α κα α λη η η να α
 — 5 5 5 | 4 4 4 | 3 3 3 | 2 2 2 |
 δω ω ω ως ο ο Θος σε του ου τη η τη η η
 — | 5 5 5 | 4 4 4 |

δου ου λει ει ει ει ει ει α

"Ωρα καλή νά δώσ' ὁ Θεός σέ τούτη τή δουλεία
 και Παναγιά και ὁ Χριστός νά βάλουν εὐλογία.

Ἡ νύφη μας εἶν' ὡμορφη σάν τὸ μαθι μανθῦλι
 σάν τ' αἰδόνια ποῦ λαλοῦν τὸν Μάϊ και Ἀπρίλι.

Γαμβρός εἶνε βασιλικός και ἡ νύφη ἀγκαθέλι
 εὐμορφη ποῦ τεργιάζανε σάν τούρανοῦ ἀγγέλοι.

Νύφη σάν εἶσαι ὀρφανή, εἰς ἄν δέν ἔχεις μάνα
 μαυρίζουν τὰ ρουγάκια σου ὡσάν τῆ ματζουράνα.

Ἡ νύφη μας εἶνε ὀρφανή χωρὶς μάνα και κύρη
 σάν τὸ καΐκι τοῦ γλαλοῦ χωρὶς καρaboκύρη.

Ἡ ἡμέρα ἡ σημερινή Ἀνάστασις μ' ἐφάνη
 ποῦ εἶδαμε τὴν νύφη μας μὲ τὸ χρυσὸ στεφάνι.

Ἡ ἡμέρα ἡ σημερινή δέν μοιάζει μὲ τὲς ἄλλες
 ἡ νύφη μας πανδρεύθηκε κι' εἶνε χαρὲς μεγάλες,

Φλωρι θὰ ρίξω στὸ τσαρσί νά πέση νά βροντίση
 γιὰ ν' ἀκουσθῇ ἡ νύφη μας σ' Ἀνατολή και Δύσι.

Κουμβάρος ποῦταν κι' ἔλειπε κι' ἦλθε μὲ τὸ βαπόρι
 κι' ἦλθε και κουμβάρισε μία ὠραία κόρη.

Γαμβρὲ μὴ λυπηθῆς φλωριὰ μόν' κάμ' ἕνα κλουβάκι
 νά βάλῃς τῆ νεάνυμφη ποῦ εἶνε κοριτσάκι.

Τραντάφυλλα μαδήσετε
 νύφη γαμβρὸ στολίσετε.

1. «ἘΝΑΣ ΑἨΤΟΣ ΚΑΘΟΤΑΝΕ»

(Χορὸς Τσάμικος)

Ἑκ τῆς Συλλογῆς Ἀ.Θ. Νικολοπούλου

Καθηγητοῦ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Κοινότητι Ἀλεξανδρείας

Ἦχος ᾠ Πα Ρυθμὸς τρίσημος $\frac{3}{4}$

Ἐνας μωωρεεεναςεναςααη
τοςκααθοταανελεεικααθοτααα
νενααααητοςκααθοτααα
νεστονηηλιοοκηλιααζοταανε
κηλιαζοτααανε

Ἐνας ἀητὸς καθότανε	καὶ νυχποδαράκι μου.
στὸν ἥλιο κ' ἥλιαζότανε.	Τὴν πέρδικα ποῦ πιάσατε
Κ' ἐτίσιμπε τὰ νυχάκια του	μὴ μοῦ τὴν ἐγαλάσατε
τὰ νυχποδαράκια του.	Τί θὰ τῆ βάλω στὸ κλουβί
Νύχι μου καὶ νυχάκι μου	νὰ κελαϊδῇ κάθε πρωί.

2. «Ἡ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ»

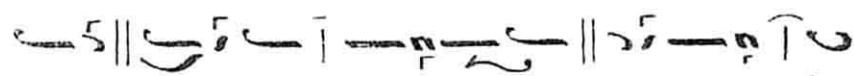
(Χορὸς Τσάμικος)

Ἦχος λ̣ ᾠ Πα Ρυθμὸς ἐξάσημος

Τὸ μὲν α' τετράμετρον χορίμβος - - | - - , τὸ δὲ β'

ἀντίσπυτος - - | - - .

Α πα νω πα α ει το νε ε

 ε ε ρο ο και κα α τω ω πα ει τα α βλα

 κι κι Κια πα νω πα ει κω ρι Σι ι μι

 ιν τζη κια α πα νω πα ει η Πα α ρα α

 σκε ευ η

Ἄπάνω πάει τὸ νερὸ καὶ κάτω πάει τ' ἀβλάκι,
 κι' ἀπάνω πᾶ' ἡ Πικρασκευὴ μὲ τ' ἄσπρο βελεστάκι.
 Κι' ὅσοι ἄρχοντες τὴν εἶδανε, ὅλοι κοντὰ τῆς πᾶνε,
 τὴν εἶδε κι' ἕνας γούμενος καὶ στὸ μπαρμπέρη πάει.
 Μπαρμπέρη κόψε μ' τὰ μαλλιά καὶ βγάλε μ' καὶ τὰ γένεια
 τ' ἐγὼ θὰ πάω νὰ παντρευθῶ γυναῖκα γιὰ νὰ πάσω.
 Θὰ πάρω τὴν Πικρασκευὴ τὴν πρώτ' ἀρχοντοπούλα
 πῶγει τῆς χήνας τὸ λαιμὸ τῆς πέρδικας τὰ κάλλη.

3. «ΓΡΗΒΑ Μ' ΣΕ ΘΕΛΕΙ Ο ΒΑΣΙΛΗΑΣ»

(Χορὸς Τσάμικος)

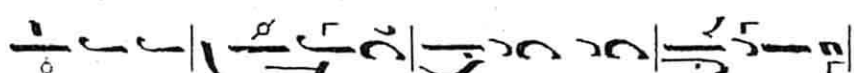
Ἦχος λ̣ δ̣ ρ Ρυθμὸς τρίσημος $\frac{3}{4}$

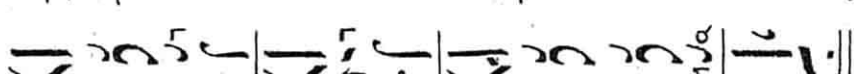
 Γρη βαμ σε θε ε Γρη βαμ σε ε θε Γρη

 βα αμ σε θε ε ε λειο βα σι ι λησας ρ

 Γρη βαμ σε θε ε ε λειο βα σι λεια α α ας

 και ο ο Βε ζυ υ υρ Α λη Πα α σας

Γρήβα μ' τὰ θέλει ὁ βασιλῆς,
καὶ ὁ Βεζύρ' Ἀλῆ Πασᾶς.
Τ' ἀκούς κόρη ποῦ μ' ἀγαπᾶς,
ποῦ μὲ γυρεύει ὁ βασιλῆς;
Σῦρε πουλί μ' στὸ βασιληῶ.

καὶ τὸ βεζύρ' Ἀλῆ Πασᾶ...
Δὲν σκιάζομ' ἀπ' τὸ βασιληῶ
κι' ἀπ' τὸ βεζύρ' Ἀλῆ Πασᾶ.
Μόν' σκιάζομ' ἀπὸ σένανε,
μὴ μ' ἀρνηθῆς ἐμένανε.

4. «Η Ε Λ Ε Ν Η»

(Χορὸς συρτὸς Καλαματιανός)

*Ηχος λ̣ π̣ ḡ̣ Κε Ρυθμὸς ἐπιτάσιμος β' ἐπίτριτος.

— — — — —

|| — — — — — || — — — — — ||
 Σο λο ον τον χο σμο

— — — — — || — — — — — || — — — — — || — — — — — ||
 κα υ με εν Ε λε νη σο

— — — — — || — — — — — || — — — — — || — — — — — ||
 λο ον το χο σμο και στην οι

— — — — — || — — — — — || — — — — — || — — — — — ||
 ι κου με νη ḡ̣ Σο λο ον τον

— — — — — || — — — — — || — — — — — || — — — — — ||
 ο ο σμο και στην οι κου με

— — — — — || — — — — — || — — — — — || — — — — — ||
 | κα μια α δὲν ει ει ὄα

— — — — — || — — — — — || — — — — — || — — — — — ||
 αν την Ε λε νη

Σ' ὅλον τὸ κόσμον καὶ στήν οἰκουμένην
καμιά δὲν εἶδα σάν τὴν Ἑλένη.

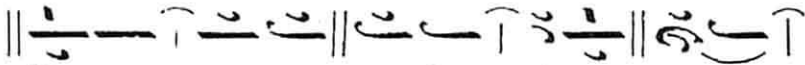
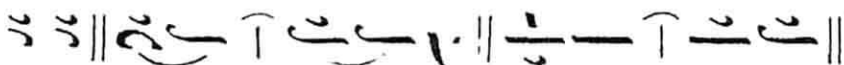
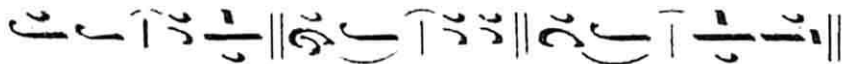
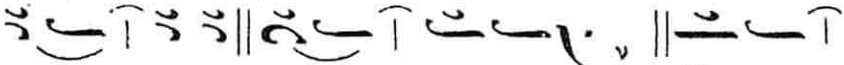
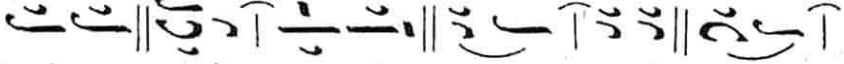

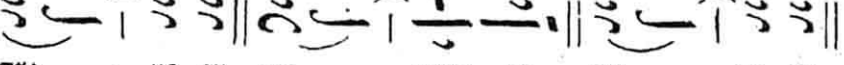
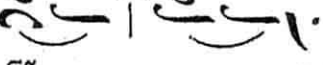
Μὰ εἶχε δύο μάτια μαύρα καὶ μεγάλη
καὶ τὸ μάγουλό της ἄσπρα σὺν τῷ γάλα.

Ἐ. «ΜΠΑΙΝΩ ΜΕΣ' ΣΤ' ΑΜΠΕΛΙ»

(Χορὸς σοφτὸς Καλαματιανός)

Ἦχος: λ̣ ρ̣ Νη Ρυθμὸς ἐπτάσημος β' ἐπίτροτος

 Μπαί νω μέσ στα μπε λι μπαί νω μέσ

 στα α μπε λι μπαί νω μέσ στα

 μπε λι σα νοι κο κυ υ ρα σα νοι

 κο κυ υ ρα ρ̣ Μπαί νω

 μέσ στα μπε λι σα νοι κο κυ υ ρα

 α να κιο νοι κο κυ ρης πουρ χαι

 ται κο ον τα πουρ χε ται κο ον

 τα

Μπαίνω μεσ' τ' ἀμπέλι σὺν νοικοκυρὰ
 νὰ κὶθ νοικοκύρης ποῦζ'χεται κοντά.
 Ἔλα νοικοκύρη νὰ τρυγήσωμε
 καὶ γλυκὰ σταφύλια νὰ πατήσωμε.

6. «ΘΕ ΜΟΥ ΜΙΑ ΚΟΡΗ ΠΑΤΡΙΝΙΑ»

(Χορὸς Τσάμικος)

Ἦχος Ἀ δὲ Νη Ρυθμὸς ἐξάσημος ἀντάλαστος - - | - -
 μετὰ δύο λιμβικῶν διπο'ίων ἐν τῷ β' τετρομέτρῳ

|| $\frac{1}{\delta}$ $\frac{2}{\delta}$ $\frac{3}{\delta}$ $\frac{4}{\delta}$ $\frac{5}{\delta}$ $\frac{6}{\delta}$ || $\frac{1}{\delta}$ $\frac{2}{\delta}$ $\frac{3}{\delta}$ $\frac{4}{\delta}$ $\frac{5}{\delta}$ $\frac{6}{\delta}$ ||
 Θε μου μια 'κο Θε μου μια α α κο ο
 Θε μου ου μια κο ρη Πα τρι ι ι νια $\frac{7}{\delta}$
 λχ μια α α κο ο ρα πο ο την Πα τρα μια
 ξα α αν θη η και μα αυ ρο μα τα

Θέ' μου μιὰ κόρη Πατρινά,
 μιὰ κόρ' ἀπὸ τὴν Πάτρα
 μιὰ ξανθὴ καὶ μαυρομάτα.
 Εἶχε ἀτημένιο ἀγκλειό,
 καὶ φιλιτσένιο γτένι
 σὺν τὴν κόρη ποῦ τὸ ὑφαίνει.

Θέ' μου νὰ τῆς κοπῆ τ' ἀντί
 νὰ τῆς σπάσῃ καὶ τὸ γτένι
 κόρη μ' ἀρρεβωνιασμένη.
 Νὰ τῆς κοποῦν πολλαὶς κλωσταῖς
 γὰ νὰ κάθεται νὰ δένη
 νὰ τῆς κραίνω, νὰ μὴ κραίνη.

7. «ΗΛΘΑΝ ΤΑ ΠΑΣΧΑΛΟΓΙΟΡΤΑ»

(Χορὸς Τσάμικος)

Ἦχος Ἰ ρ Πα Ρυθμὸς ἐξάσημος. Χορ' ἀμφος - - - -
 Χρόνος μέτριος.

|| $\frac{1}{\delta}$ $\frac{2}{\delta}$ $\frac{3}{\delta}$ $\frac{4}{\delta}$ $\frac{5}{\delta}$ || $\frac{1}{\delta}$ $\frac{2}{\delta}$ $\frac{3}{\delta}$ $\frac{4}{\delta}$ $\frac{5}{\delta}$ $\frac{6}{\delta}$ ||
 Ηρ θαν τα Πα σχα α λο ο ο γιορ τα

Θα α να α ση μω ρε Θα α να
ση π (δ.) Μω ρε ε βλα χο ο Θα α α
να ση η κη η η ηρ θα α αν τα
λαμ προ ο γιορ τια (δίζ)

Ήρθαν τὰ Πασχλόγιορτα
Κι' ἤρθαν τὰ λαμπρόγιορτα,

Στολίζονται ἡ ἀρχόντισσες
νά πᾶν στὸ πανηγύρι.

8. «ΚΙΝ' ΑΗΔΟΝΑΚΙ ΜΟΥ ΓΙΑΛΟ»

(Χορὸς σφριτὸς Κιλιματιανός)

Ἦχος $\frac{\lambda}{\pi}$ Πά Ρυθμὸς ἐπτάσημος β' ἐπίτριτος - - | - -
Χρόνος μέτριος γοργός.

Κι να η δο ο ο να κι ι
να αη δο να α κι μου ου για α α α
λο π (δίζ) Κι ι ναη δο να α κι
μου ου για α λο κι ι να και
σύ υ ρε στο ο κα α α λο

π Τὴν α κρι θῆ που ου ξε ε ευ
 ρεις που ου λα κι μου να α ε ε ευ ρης (διε)

Κίν' ἀγδονάκι μου γαλλὸ
καὶ σῦρε στὸ καλλὸ,
τὴν ἀκριθῆ ποῦ ξεύσεις
πουλάκι μου νὰ εὔρης.

Κι' ἂν σ' ἐρωτήσῃ τρεῖσαι σὺ,
καὶ ποῖός τὲ στέλνει; ἀπ' τὸ νησί
πὲς τῆς πῶς εἶσαι θῶρον
πουλι στεναγμοφόρον.

Κι' ἂν τὴν ἰδῆς, νὰ τῆς εἰπῆς
νὰ κάττω νὰ τὴν κελαιδῆς
γλυκὰ γλυκὰ μὲ γάρι
νὰ σκύψῃ νὰ σὲ πάρῃ.

Ἀφέντης μ' ἔστειλεν ἐδῶ,
νὰ κάττω νὰ τὲ κελαιδῶ.
Νὰ κελαιδῶ νὰ λέω
τὸν πόνον τοῦ νὰ κλαιῶ.

ΣΗΜ.—Ἐκάστη στροφὴ τοῦ ἄνωτέρου ἔσματος διαιρεῖται εἰς τρεῖς ἰερίδους, ὧν ἑκάστη ἐπαναλαμβάνεται δις ὑπὸ τῶν χορευτῶν.

Η ΛΕΜΟΝΙΤΣΑ

(Ἄσμα δημοδης)

ΤΟΝΙΣΘΕΝ ΥΠΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Ν. ΚΑΜΑΡΑΔΟΥ

Ἦχος ᾠ Πά Χρόνος χορός.

Ρυθμὸς ἐπιτάσιμος ἐπίτροπος δεύτερος.

ὀ ι ὀ ι
 ε-ε ε-ε "Α-ε ε-ε "Α-ε

Σε πε ρι ι ι ι θο
 Σε πε ρι θο ο λι μπα ινω α
 με μου υ υο τια ις π με μυρ

τιαίς πε ρι ι πλεγ με ε νο δη με
 μυ υ υρ τιαίς με υρ τιαίς πε
 ρι ι πλεγ με ε νο τε ρε λε λε λε λε λλε
 λε λε λε λε λε λαμ. τε ρε λε λε λε λε
 λλε λε λε λαμ. τε ρε λε λε λε λε
 λλε λε λε λε λε λαμ. τε ρε λε λε λε λε
 λλε λε λε λαμ. Με μυ υ
 υ υρ τιαίς με μυρ τιαίς με χυ
 υ πα ρισ σια λ παν τα
 α α μα παν τα μα τια μου
 ου πε ρι ι σια δη παν τα α α
 μα παν τα μα τια μου ου πε

ρι ις σια τε ρε λε λε λε λε λλε λε λε

λε λε λε λαμ τε ρε λε λε λε λε λλε λε λε

λαμ π ρε λε λε λε λε λλε λε λε

λε λε λαμ τε ρε λε λε λε λε λλε λε λε

λαμ π ρ

Στίχος Α'.

Στίχος Δ'.

Σὲ περιβόλι ἔμπαίνω
 μὲ μυρτιαῖς μεριπλεγμένο
 μὲ μυρτιαῖς μὲ κυπαρίσσια
 πᾶν τὰ μάτια μου περίσσια.

— Νὰ παλγῶσης νὰ γερόσης
 καὶ νὰ κιτρινοφυλλιάσης
 — Λεῖμονιὰ λειμόνησέ με
 δυὸ λεμόνια δάνεισέ με.

Στίχος Β'.

Στίχος Ε'.

Βλέπω λεμονιὰ στὴ μέση
 ποῦ λυγίζεται νὰ πέση
 «λεῖμονιὰ λειμόνησέ με
 δυὸ λεμόνια δάνεισέ με».

— Τᾶχει ἀφέντης μετρημένα
 στὸ κουμέρκι περασμένα.
 — Νὰ σοῦ πέση ἡ δροσιά σου
 καὶ νὰ σοῦ καῖ ἡ καρδιά σου.

Στίχος Γ'.

Στίχος ΣΤ'.

— Τᾶχει ἀφέντης μετρημένα ὅς μίτριος γοργός. ἴσων καὶ τὰ φύλλα
 στὸ τεφτέρι περασμένα. ἴσων ἴσων σκύλλα,
 — Λεῖμονά μου πῶς θάρτη καιρὸν στη ἡ ἡν πε ρα γει σένα.

και ρ αι στην κρυ α α βρ

ΔΗΜΩΔΗ ΑΙΣΜΑΤΑ ΚΑΣΤΕΛΛΟΡΙΖΟΥ

ΥΠΟ ΑΧΙΛ. Σ. ΔΙΑΜΑΝΤΑΡΑ

I. "ΤΗΝ ΑΓΑΠΗ ΜΟΥ ΤΗΝ ΕΠΕΘΥΜΗΣΑ,"

'Ηχος πλ. β' Πα

Την α γα πη μου βρε την α γα α α πη η
 η η μου ου ου ου ου την α γα πη μου την ε πε
 θυ μη η η σα κε στει ει ει ει λα κε ε ε
 στει λα α α ναρ θη η το βρα δυ και δε ε ε εν μου
 και αι αι δεν μου ου δυ κα με ε τη χα ρι

Τὴν ἀγάπη μου τὴν ἐπεθύμησα
 κ' ἔστειλα τὸν καϊκτσή μου
 νὰ μοῦ φέρῃ τὸ πουλί μου
 γ' ἔστειλα νὰ ῥοῖῃ τὸ βράδυ
 καὶ δὲν μοῦκαμε τὴ χάρι.

Μ' εὔρεν ἀφορμὴ, τ' ἀγγελικὸ κορμὶ
 Μ' εὔρεν ἀφορμὴ πῶς εἶνε ἀρρώστη.
 Ἀρρώστη, βαρετὰ 'ς τὸ στῆθος
 κρῖμα νὰ τὴ φάῃ τὸ χῶμα.

Φέρτε τὸ γιατρόν, αὐτὸ
 τὸ γιατρό καὶ τὸν σ-

μὲ τὰ γιατρικὰ 'ς τὸ χέρι.

Νὰ μοῦ γιάνουν τὸ πουλί μου
 γιατί θε νὰ βγῆ ἡ ψυχὴ μου.

Ἦρθε κι' ὁ γιατρός, αὐτὸς ὁ Γερ-
 [μανός.

Ὁ γιατρός καὶ ὁ σπετσιέρης
 μὲ τὰ γιατρικὰ 'ς τὸ χέρι.

Τὴν ἀρώτησε, γιατί ἀρρώστησε
 εἶνη δὲν τοῦ λείει

μου καίει.

σια

παν

π παν τα ματια μου

ΕΚ ΤΗΣ ΣΥΛΛΟΓΗΣ ΔΗΜΩΔΩΝ ΑΓΓΕΛΙΑΤΩΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Δ. ΒΑΣΙΛΑ

Μουσικὸν ἐν Σμύρνῃ.

1. Η ΞΕΝΙΤΕΜΕΝΗ ΒΛΑΧΑ

Ἦχος λ̣ π̣ Πά Ρυθμὸς δίσσημος 1 0 = 2/1, χ̣

Χρόνος ὀλίγον ἀργός.

Α φη η νω για α μω ρε για γει
 το ο νισ σεσ και σει ει εις γει το ο
 ο νο που ου ου λες πα γω κε γω ω κε γω στα
 Για α αν νε να πα

2. Η ΑΝΑΣΤΑΣΑ

Ἦχος λ̣ π̣ ῥ̣ Κε. Ρυθμὸς ἐπίσημος. Β' ἐπίτριτος.

2/7 1/7 2/7 2/7

Χρόνος μέτριος γοργός.

Κα τω στη η ην πε ρα γει ει το
 νια α α και ρ̣ αι στην κρυ α α βρυ

σου ου ου λχ ζ ε χει ει ει κοι χ
 οι μχ α α α κοι μχ ται μια α ξαν
 θη χ α μα αν ε χει ει ει κοι οι μα α
 α α κοι μχ ται μια α ξαν θη η χ ε

3. Η ΒΑΣΙΛΩ ΚΑΛΑΜΑΤΙΑΝΗ

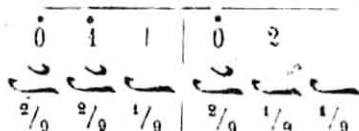
Ἦχος λ δ'. Νη, μετὰ ἤχου α'. Ρυθμὸς δίσσημος $10 = \frac{2}{4}$ χ

Χρόνος μέτριος.

Βχ α σι ι λω Κα α α λα μα α τια
 νη π Βχ σι ι λω Κα α α λα μα α τια νη π
 κια πο την μι κρο Μχ νη ω ωχ α χ α
 μαν α μαν α μα αν βχ ι α α α α
 μαν α μαν α μα αν ω ωχ α α α μαν

4. ΚΑΤΩ ΣΤΟ ΓΙΑΛΟ

⁵Ηχος $\frac{\lambda}{\pi}$ $\ddot{\eta}$ Κε Ρυθμὸς ἐννεάσημος.

Χρόνος μέτριος γοργός.

Κα τω στο ο για λο κα τω στο πε ε ρι

 για α λι $\frac{x}{9}$ κα τω στο ο για λο κα τω

 στο πε ε ρι για α λι $\frac{x}{9}$ κο ο ρην α κο ρην

 α α γα πω ω ω κο ο ρην α κο ρην

 α α γα πω $\frac{x}{9}$

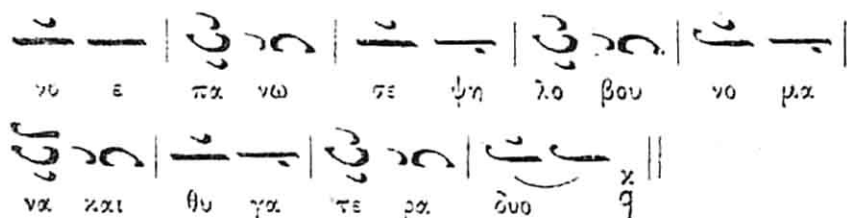
5. ΕΠΑΝΩ ΣΕ ΨΗΛΟ ΒΟΥΝΟ

⁵Ηχος $\frac{\lambda}{\pi}$ $\ddot{\eta}$ Κε Ρυθμὸς τρισημῶς $\dot{0}$ $1 = \frac{5}{9}$ $\frac{\pi}{\chi}$

Χρόνος μέτριος.

Ε πα νω σε βρα μα α αν α μαν

 ε πα νω σε ψη λο ο βου νο ψη λο ο βου

ΔΗΜΩΔΗ ΧΟΡΙΚΑ ΑΙΣΜΑΤΑ

ΕΚ ΤΗΣ ΑΝΕΚΔΟΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΗΣ

ΤΟΥ Κ. ΠΕΤΡΟΥ ΦΙΛΑΝΘΙΔΟΥ

Μουσικοῦ ἐν Πανόρμῳ Κυζικίου.

Ι. ΦΩΤΙΑ ΝΑ ΠΕΣΗ.

(Χορὸς Καλαματιανός).

⁷Ἦχος δὲ Βου Ρυθμὸς 2+2+3=7σημος.

Φω τια α να πε ση να α κα η' η
 για μω ρε για για σας παι δια δὲ της χη η ρας
 το κα λυ βι για α α α σα α ας τα λευ
 τε ρα παι δια λ με την ην κο πελ λα τη ης μα
 ζυ υ για μω ρε για για σας παι δια δὲ που α
 α πο με την κρυ βει για α α α σα α ας τα

$\gamma + \delta - \upsilon \gamma + \delta$ ϵ ϵ Η ἐπιφωδός. $\gamma - \delta - \upsilon + \delta$
 λε βεν το ποι λα κ Φυ σα γε ρι
 $\delta - \gamma + \delta - \epsilon - \delta - \gamma + \delta - \epsilon$ δ
 φυ σα στα κλα δια φυ σα γε ρι στην α μυγ θα λια
 $\delta - \gamma + \delta - \epsilon - \delta - \gamma + \delta - \epsilon$ δ
 φυ υ υ υ σα α α σαυτη τη γει το νια κ (δίσ)

Φωτιὰ νὰ πέση νὰ καῖ τῆς γήρας τὸ καλύβι
 Μὲ τὴν κοπέλλα τῆς μαζὺ τοῦ ἀπὸ μὲ τὴν κρύβει.

Ἐπιφωδός. Φύσ' ἀγέρι φύσα στὰ κλαδιὰ,
 Φύσ' ἀγέρι στὴν ἀμυγδαλιὰ,
 Φύσα σ' αὐτὴν τὴν γειτονιά.

Φωτιὰ καὶ φλόγα νάπιανε τῆς γήρας τὸ ἀτζάκι
 Ποῦ δὲ μ' ἀφίνει νὰ τὸ δῶ τ' ὄμορφο κοριτσάκι.

Ἐπιφωδός. Φύσ' ἀγέρι φύσα στὰ κλαδιὰ,
 Φύσ' ἀγέρι στὴν ἀμυγδαλιὰ,
 Φύσα σ' αὐτὴν τὴν γειτονιά.

Φωτιὰ στὰ στήθερα μ' ἔναψε τῆς γήρας ἡ κοπέλλα
 Κι' ὅταν τὸ πῶ τῆς μάνας τῆς μοῦ δείχνει τὴ μανέλα.

Ἐπιφωδός. Φύσ' ἀγέρι φύσα στὰ κλαδιὰ,
 Φύσ' ἀγέρι στὴν ἀμυγδαλιὰ,
 Φύσα σ' αὐτὴν τὴν γειτονιά.

2. Ο ΓΕΡΩΚΛΕΦΤΗΣ (ἸΠπειρωτικόν).

(Χορὸς πηδηχτός).

Ἦχος α'. Πα Ρυθμὸς $2 + 2 = 4$ σημος.

$\frac{4}{4}$ $\delta - \gamma - \delta - \epsilon - \delta - \gamma + \delta - \epsilon$
 Σα ραν τα παλ λη κα α α ρια α πο τη Λει α
 $\delta - \gamma - \delta - \epsilon - \delta - \gamma + \delta - \epsilon$ π
 πο ο τη η Λει ει ει θα α δια $\frac{\pi}{9}$ (δίσ)

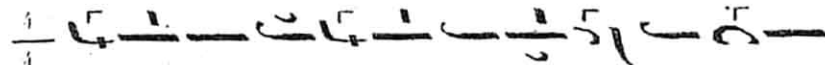
κα λα κι αρ μα α τω με να α πα νε για δ' μωρ
 πα α νε ε για α α κλε ε ψια π 9 πα
 νε για να α πα τη σου ουν την Τρι πο δ' μωρ
 τη ην Τρι ι πο ο ο λι ι τσια π 9

1. Σαράντα καλλιχάρια 'πό τή Λειβυδεία
Κυλά κι' άρματωμένα πάνε για κλεψιά
Πάνε για να πατήσουν τήν Τριπολιτσιά.
2. Στο δρόμο που πηγαίνουν γέρον άπαντούν,
"Ωρα καλή τό γέρω—καλώς τα τά παιδιά
Πού πάτε 'πό 'δώ πέρα ;—πάμε για κλεψιά.
3. "Αν θέλεις και σύ γέρω, έλα και σύ μαζύ,
Δέν ήμπορώ παιδιά μου άπ' τά γερατειά !
'Ασπρίσαν τά μαλλιά μου κουράθηκα τ' αύτιά !
4. Πέραστ' άπ' τό χωριό μου κι' άπ' τό σπίτι μου,
Και πάρετε τό γυιό μου τόν άσικη μου,
Πώγει λαγού ποδάρι και τ' άητού φτερά.
5. Και ξέρει τά λημέρια τά καλλίτερα.
Στόν δρόμον όπου πάτε χωριό σας άπαντζ,
Πώγ' ώμορφα κορίτσι και γλυκό κρυσί.
6. Παιδιά μου μή μεθύστε και θά σας πιάσουνε,
Στή φυλακή θά μπήτε, θά σας κρεμάσουνε.
"Ηπριανε και μεθύσαν και τούς πιάσανε,
7. Στή φυλακή-τούς πήγαν να τούς κρεμάσουνε.
Σάν τάκουσε κι' ό γέρος έχυμογάλασε,
Τό κοφτερό σπαθί του στρυβά τό κρέμισε
Κ' έπήγ' άπ' τήν κρεμάλα και τούς ξεκρέμασε.

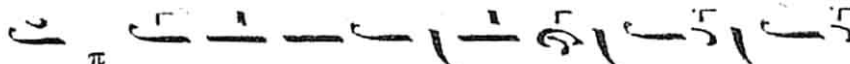
3. Η Β Λ Α Χ Α (Ἑπειρωτικόν).

(Χορὸς πηδηχτιός).

Ἦχος α'. χ Πα Ρυθμὸς 2 + 2 = ἴσημος.

$\frac{4}{4}$

 Ρο βο λα Βλα ρο βο λα Βλα χα στο ο βου

$\frac{4}{4}$

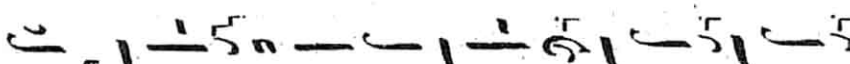
 νο $\frac{\pi}{9}$ ρο βο λα Βλα α χα στο ο βου ου

$\frac{4}{4}$

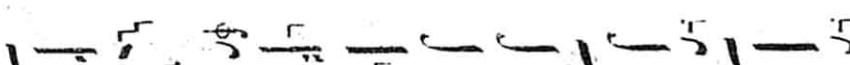
 νο ο $\frac{\pi}{9}$ κε ε χω λο ο γο ο να α σε ε

$\frac{4}{4}$

 πω $\frac{\pi}{9}$ για να πη μωρ για να πης τα φε εν τη

$\frac{4}{4}$

 μας $\frac{\pi}{9}$ για α α να πη ης τα φε εν τη η

$\frac{4}{4}$

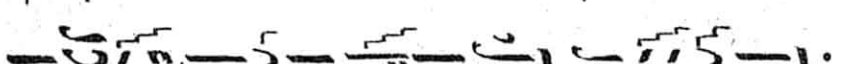
 μα $\frac{\pi}{9}$ ας $\frac{\pi}{9}$ κλε ε φταις μπη καν στα α χω ω

$\frac{4}{4}$

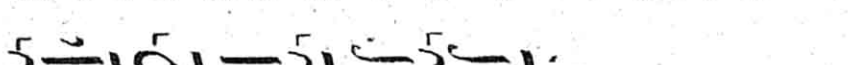
 ρια α α $\frac{\pi}{9}$ για α να κλε ε ψου ουν α α λο ο

$\frac{4}{4}$

 για $\frac{\pi}{9}$ *Ἐπιωδός.* Τα πη ρα νε και αι αι

$\frac{4}{4}$

 πα α α αν πα αν πα α α α α α α αν $\frac{\pi}{9}$

$\frac{4}{4}$

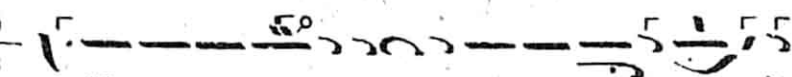
 και πι σω δε εν τη η ραν $\frac{\pi}{9}$

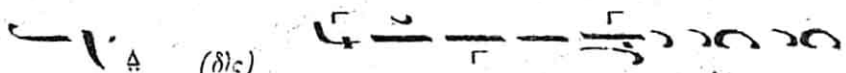
1. Ρεβόλα Βιάχ' άπ' τὸ βρονὸ κ' ἔχω λόγος νὰ σοῦ 'πῶ
Γιὰ νὰ πῆς τ' ἀφέντη μας.
Κλέφτης βγήκην στὰ χωριὰ γιὰ νὰ κλέψουν ἄλογα.
'Εσφάδός. Τὰ πήρανε καὶ πᾶν, πᾶν, πᾶν
Καὶ πίσω δὲν τήρᾶν.
2. Κι' ἄλογα δὲν τήρᾶνε, πρόβατα ἐπήρανε.
Πῆραν καὶ τὸ λαγύρι πούχε τὸ χουστὸ μαλλί
Μὲ τ' ἀσημένιο χυμάλι κ.τ.λ.
3. Μοῦ πῆραν τὴν βλογέρα μου πάπιζ' άπ' τὰ χέρια μου.
Μοῦ πῆραν τὴν καρδάρια μου πῶπιζι τὸ γάλα μου,
Μοῦ πῆραν καὶ τὴν πάλα μου κ.τ.λ.

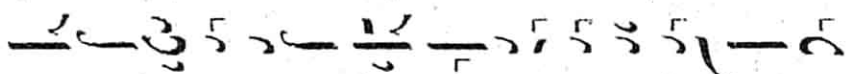
4. ΒΡΕ ΔΙΑΒΟΛΟΥΓΙΕ (Κυζικηνόν).

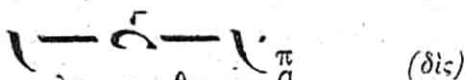
(Χορὸς Συρτός).

'Ηχος α'. Πα $\overset{\circ}{\chi}$ Ρυθμὸς 2 + 2 = 4σημος.

$\frac{1}{4}$
Κυ ραμ κι αρ χον το που λαμ ορ σα φε ε ε εν δη

μου $\overset{\Delta}{\delta}$ (δισ) ευ γα στο πα α ρα θυ ρι

τα μα τα για σου να δω για τι ι κυ ραμ θα τρε ελ

λα α θω $\overset{\pi}{\rho}$ (δισ)

1. Κυράμ' κι' ἀρχοντοπούλα μ'—"Ὅρσ' ἀφέντη μου,
—"Εβγα στὸ παραθύρι, τὰ ματάκια σου νὰ δῶ,
Γιατί κυρά μ' θὰ τρελλαθῶ!
2. —"Γ' ἔχεις άπ' τὰ ματάκια μου βρε διάβολουγιέ;
'Αρτακηγὸς ἐλήτσεις δὲν εἶδες διαβολουγιέ;
—Μά! δὲν εἶδα κυρά μ' ποτέ.

3. Κυρά μ' κι' ἄρχοντοπούλά μ'—"Ὅρσ' ἀφέντη μου,
—"Ἐβγα στὸ παραθύρι τὰ φρυδάκια σου νὰ δῶ,
Γιατὶ κυρά μ' θὰ τρελλαθῶ.
4. —"Ἔχεις ἀπ' τὰ φρυδάκια μ' βρὲ διαβολουγιέ :
Πολίτικος γαϊτάνι δὲν εἶδες διαβολουγιέ :
— Μά ! δὲν εἶδα κυρά μ' ποτέ.
5. Κυρά μ' κι' ἄρχοντοπούλά μ'— γειά σ' ἀφέντη μου,
—"Ἐβγα στὸ παραθύρι τὰ μαλλάκια σου νὰ δῶ,
Γιατὶ κυρά μ' θὰ τρελλαθῶ !
6. —"Ἔχεις ἀπ' τὰ μαλλάκια μ' βρὲ διαβολουγιέ :
Τῆς Προύσκας τὸ μετόξι δὲν εἶδες διαβολουγιέ :
— Μά ! δὲν εἶδα κυρά μ' ποτέ.
7. Κυρά μ' κι' ἄρχοντοπούλά μ'—"Ὅρσ' ἀφέντη μου,
—"Ἐβγα στὸ παραθύρι τὸ κορμάκι σου νὰ δῶ,
Γιατὶ κυρά μ' θὰ τρελλαθῶ.
8. —"Ἔχεις ἀπ' τὸ κορμάκι μ' βρὲ διαβολουγιέ ;
Τῆς Πόλης κυπαρίσσι δὲν εἶδες διαβολουγιέ ;
— Μά ! δὲν εἶδα κυρά μ' ποτέ.

Β. ΤΑ ΧΑΜΨΙΑ (Χορὸς Λάζικος).

^φ
Ἦχος α'. Πα Ρυθμὸς Καλαματιανὸς 2+2+3=7σημος.

$\overset{\text{7}}{\text{8}}$

 Ποιο ὅς ε κα με την θα λας σαν φα αρ

δει αν και πλαα τει αν γαι (δισ) και αι δεν

α φη κε πεν τσε ρε να α γλε πω τα χαμ ψι

ν γαι ^π ⁹ Ἐπρωδός. Ντιζ ντι ντιζ ντιζ ντιζ ντι

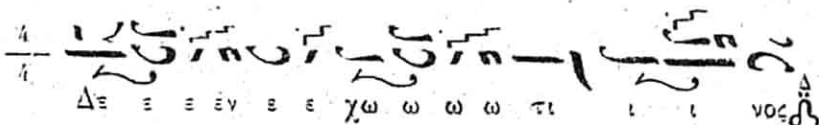
ντιζ ντι ι ντιζ ντι ντιζ ντιζ ντιζ ντι ντιζ ντι ^π ⁹

1. Ποῖος ἔκλυε τὴν θάλασσαν φαρδαῖον καὶ πλαστῆον,
Καὶ δὲν ἀφῆκε πάντας εὐὰ γλέπω τὰ χαμφῆον :
2. Ἐπῆγα ἔγω καὶ τὰ Χανιά κ' ἔφαγα καὶ σκλάταν,
Ἐφίλητα μὲν κοπελλιάν πᾶν στὴν φαρδαῖαν τὴν στράταν.
3. Ἐπῆγα ἔγω καὶ τὰ Χανιά κ' ἔφαγα καὶ μπουλγαούριν,
Ἐφίλητα μὲν κοπελλιάν κ' εἶχε βλοχιά στὴ μούρην.
4. Ἐπῆγα ἔγω καὶ τὰ Χανιά κ' ἔφαγα καὶ καθούιν,
Ἐφίλητα μὲν κοπελλιάν μὲ τ' ἀψηλὸ τακούιν.
5. Ἐσοῦζαμ' ἐν' ἀλέκτορον κ' ἐκάναμεν καὶ τούπιν,
Γκαλέσταμεν τὴν Ἀρμενιάν κ' ὄλην τὴν Τραπεζούιν.
6. Λελεύω σε (χ) λελεύω σε κόκκινον πιπερόπον,
Γιὰ σῆκω κ' ἔβγα στὸ γορὸ σὰν κόκκινον κερτόν.
7. Λελεύω σε λελεύω σε σὰν Γαλιούμους-χάνας μῆλον,
Τὸ ἡμερικίσ' (θ) ἐν γορὸς γιὰτὶ νὰ καύσ' ὁ ἦλον :
8. Ἡ κευντσέμ (γ) κοκκίμηλον, τὸ δοξασι' μ' ἔλιαν,
Καὶ εἰς αὐτὰ τὰ μάγουλα σ' ἔχω κ' ἕνα δοντέν (δ).
9. Τὰ τραγουδία τὰ καλὰ, τ' ἕναν πέ, καὶ τ' ἄλλ' ἄκτον,
Καὶ τ' ἔμορφα τὰ κόρτσου (ε) τ' ἕνα φίλ' τ' ἄλλο δάξον.
10. Ἐπήδευεν (ζ) καὶ ὁ ἦλον στὴν μάνανα τ' μεραῖιν (η),
Τὴ κόρτσι τὸ φίλεμαν μουζιζ' τρανταφυλλέιν.
11. Κι' ἂν ἀπεθάνω θάψ' τε με σ' ἕναν ψηλὸν ῥασόπον (θ),
Ν' ἀκούω θάλαστας φωνὴν καὶ κύματι λαλόπον (ι).
12. Τετέ μ' (κ) κ' ἂν ἦσαι καὶ τετέμ κινάβ' τὴν θάλασσαν ποίησον,
Τὸ μάντηλό σ' ποίησον πανὶν τὴν νύμφην σ' ἔπαρ' κ' ἔλαν.

6. ΝΑ ΣΑΣ ΤΟΝ ΠΩ (Ἡπειρωτικόν).

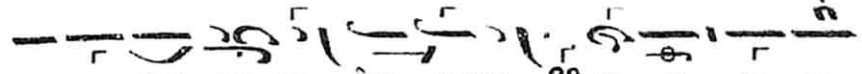
Μονωδία. — Κῶμος.

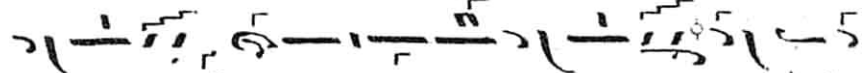
⁹Ἡχος λ $\frac{9}{\pi}$ α'. Πά χ $\frac{7}{\pi}$ Ρυθμὸς $2 + 2 = 4$ σημοί.

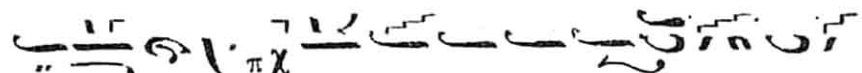

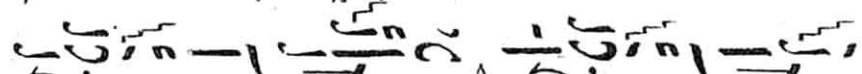
(α) Σε ἀγαπῶ (β) ἡμερομίσθιον (γ) λύρα (δ) δηγμα (ε) κοράσια (ζ) ἐπή-
αινεν (η) δύον (θ) ἄρος (ι) λαλιάν (κ) πατέρα.

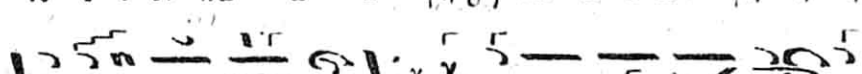

 τῆ ἰ ἰ ἰ ἰ νο ο ος νχ α α το ον πω $\chi \chi$ τον

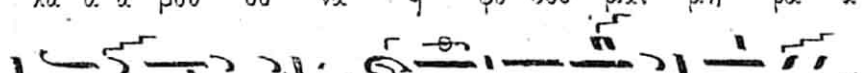

 πο νον της κα αρ δια ας μου η να σα ας το

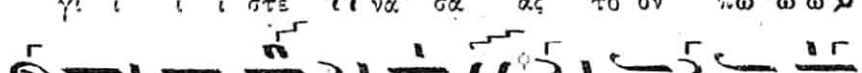

 ον πω ω ω ς να σα ας το ον πω ω ω ψη λα

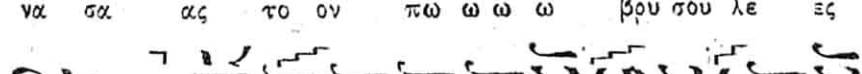

 βου ου να $\pi \chi$ Αχ μω ρε να σα α α α α ας

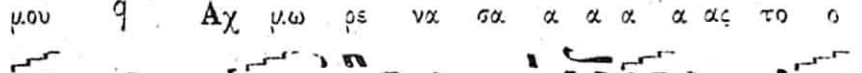

 το ο ο ον πω ω ω ψη λα α α α ψη η η

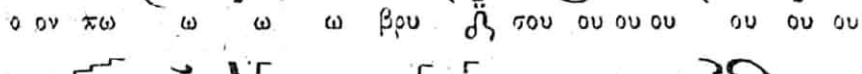

 λα α α βου ου να $\chi \chi$ φο βου μαι μη ρα α

 γι ἰ ἰ ἰ ἰ στε η να σα ας το ον πω ω ω ς

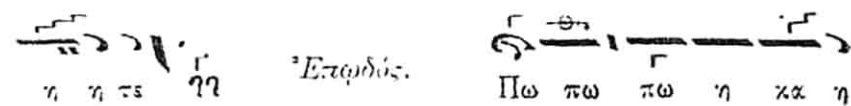

 να σα ας το ον πω ω ω βου σου λε ες

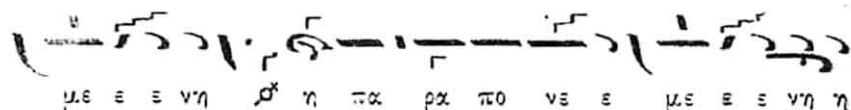

 μου $\pi \chi$ Αχ μω ρε να σα α α α α ας το ο

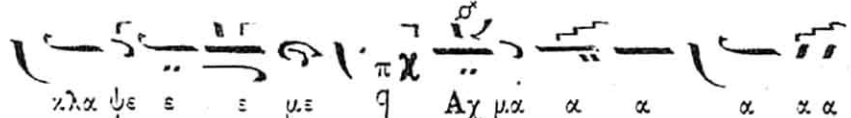

 ο ον πω ω ω ω βου σου σου σου σου σου

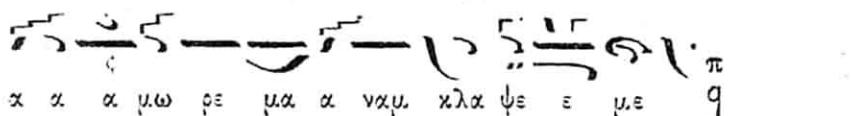

 ου ου ου λε ες μου $\chi \chi$ και σεις θα ξη ραν θη

(α) Ἀνάγκη ἐνταῦθα τὸ μὲν — νὰ ἐκτελεσθῇ ἐν τῇ ἄρσει, τὸ δὲ — ἐν τῇ θέσει, ὅπως τὸ μέλος καταστή ἄριον, κατὰ τὴν ἀναλογίαν τοῦ χ . (Ἰδε Μουσ. Σύλλ. Τεῦχος Δ').

 η η τε γη Ἐπιφώδιος. Πω πω πω η κα η

 με ε ε νη σ η πα ρα πο νε ε με ε ε νη η

 κλα ψε ε ε με ρ Αχ μά α α α α

 α α α μω ρε μα α ναμ κλα ψε ε με ρ

1. Δὲν ἔχω τίνας νὰ τὸν πῶ τὸν πόνον τῆς καρδιᾶς μου,
 Νὰ σᾶς τὸν πῶ ψηλὰ βουνὰ φοβοῦμαι μὴ ραγίστε,
 Νὰ τὰς τὸν πῶ βρουσοῦλές μου καὶ σεῖς θὰ ζησανθῆτε.
 Πῶ! πῶ! πῶ! ἡ κυμένη, ἡ παραπονεμένη, κλάψε με,
 Μὰ μορὲ μάνα μ' κλάψε με.
2. Δὲν εἶν' βοτάνια στὸ βουνό, δὲν εἶν' στὸ περιγιάλι;
 Νὰ γεράνουν τὴν καρδοῦλά μου πῶχει φωτιὰ μεγάλη;
 Πῶ! πῶ! πῶ! τί νὰ κάνω; θὰ πέσω νὰ πεθάνω.
 Μά... μορὲ μάνα μ' κλάψε με!

ΔΗΜΩΔΗ ΧΟΡΙΚΑ ΑἴΣΜΑΤΑ

ΕΚ ΤΗΣ ΑΝΕΚΔΟΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΗΣ

ΘΕΟΔ. Ι. ΤΣΑΚΑΛΟΓΛΟΥ

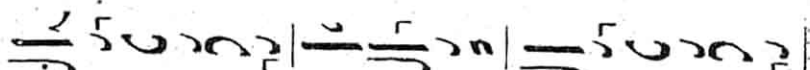
ΜΟΥΣΙΚΟΥ

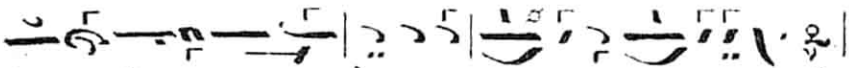
ΕΝ ΒΙΒΛΙῒ ΤΗΣ ΚΥΖΙΚΟΥ

1. ΟΙ ΔΥΟ ΞΕΝΙΤΕΥΜΕΝΟΙ ΑΔΕΛΦΟΙ

Ἦχος ᾠ Πα

Ῥυθμὸς τετρασήμερος, χρόνος μέτριος

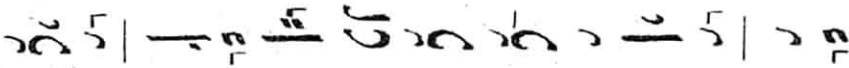

 Ποιὰ α μα να α ε ε ε ε χεῖ εἰ δυο παι αἰ

 δια μορ δυο ο παι αι δια α α α α α α α α

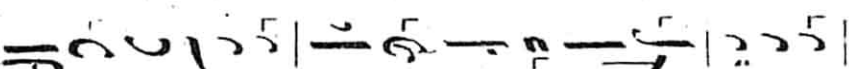
 στη η ξε νη τεια α σταλ με ε ε να πες τη ης να

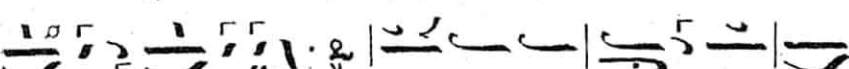
 μη πες τη ης να μη τα καρ τε ρη μορ κα αρ

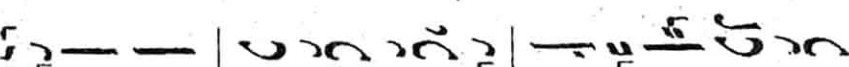
 τε ε ρει ^π ₉ Πε ες τη ης να α μη η η η

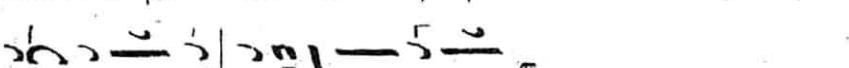
 τα α καρ τε ε ρει μορ κα αρ τε ει ρει ει ει

 ει ει ει ει ει ει ει να μην τα πα αν τι χαι

 αι αι νει μα κει να ψα μα κει ει να ψα ρια

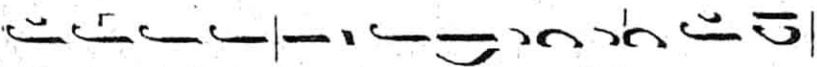
 κυ νη γουν μορ κυ υ νη η γουν ^π ₉

Μά 'κεινα ψάρια κυνηγοῦν 'ς τῆς Ἀρμενιάς τὸν κάμπο,
 κ' Ἀρμενιά κατέβασε δένδρα ξεραζωμένα
 κατέβασε καὶ μιά μηλιά μὲ μῆλα φορτωμένη. κτλ.

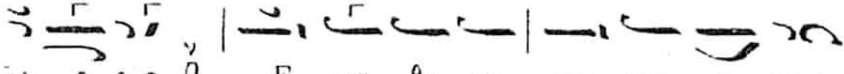
2. ΒΑΡΚΑ ΓΙΑΛΟ

(Χορός ουρτός)

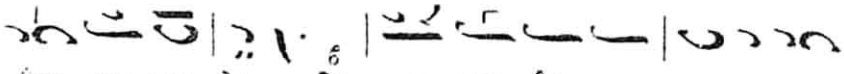
³ Ηχος Ρυθμός τετράσημος Χρόνος μέτριος

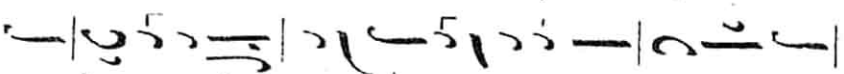
 Ε μα θα κυ ραμ πως ε χεις βαρ κα για

 λὸ ο ο ο δ' Ε μὰ θὰ κυ ρὰ μ. πὼς ε χειρὶ

 βάρκα γιὰ λό γ' ε μὰ θὰ κυ ρὰ πὼς ε

 χειρὶ βάρκα που λα καὶ ψα α ρε εὐ εἰς ο πλά τρι

 α λα ρα λα ρομ βάρκα γιὰ λό γ'

Κ' ἦρθα νὰ σοῦ τὴν γυρέψω, (τρὶς)
 γιὰ νὰ πάγω νὰ ψαρέψω.
 Νὰ σοῦ τὴν γεμίσω ψάρια, (τρὶς)
 ἀστακὸς καὶ καλαμάρι. κτλ.

3. ΑΚΟΜΑ ΔΕΝ ΑΠΕΘΑΝΑ

(Χορὸς οὐγιὸς)

Ἦχος δ' γ' Ρυθμὸς τετρασημῖος. Χρόνος μέτριος

 Ἀ λὸ μὰ α α ἴεν α α πὲ ε θα α α

 νὰ γιὰ νὰ ψὰν τὰ κ'η ρια μου ου ε ε λα θα α

 ρια α θα α ρια γ' βὰ ρια βὰ ρια βὰ ρυ

 τε ε ρα γ' νὰ α σα γὰ πὼ κ'α λ'η τε ε ρα

Πῆραν καὶ τὴν ἀγάπη μου ἀπὸ τὴν ἀγκαλιά μου.

4. Η ΒΙΡΓΟΥΛΑ (Χορός Καλοματιανός).

Ρυθμός επτάσημος. β'. επίτετος.

Ἦχος Πά. Χρόνος διπλὸν γοργός.

Βι ρ γου λα α πα α νε στο ο νε ε
 ρο ο θ Βιρ γου ου ου λα α πα α νε
 στο ο νε ε ρο ο ο να α με ε το χ
 φε ε ρης θρο σε ε ρο ο ο να α με ε
 ο χ φε ε ρης θρο σε ε ρο

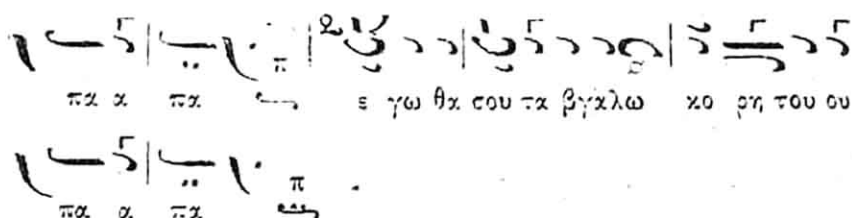
- Μανά μου παραπάτησα
καὶ τὸ σταμνὴ μου τσάκισα.
- Δέν εἶνε παραπάτημα
μόν' εἶν' ἀγαποτσάκισμα.

5. Η ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΠΑΠΑ

(Χορός συρτός)

Ἦχος Πά. Ρυθμός τετράσημος. Χρόνος μέτριος

Αυ τα α α τα μα αυ τα τα μαυ ρα που ου φο
 εις (Δις) ε γω θα σου τα βγα λω κο ρη του ου

Θὺ σὲ φορέσω κόκκινη κ' ὕστερα θὰ σὲ πάρω.
κόρη τοῦ παπᾶ.

6. Η ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΑ

Ἔχος ᾠ Πα Ρυθμὸς ἐπτάσημος β' ἐπίτοιτος. Χρόνος μέτριος

Μα γα πας Τριαν τα φυλ λια α μου μα α γα α
 πας Τριαν τα φυλ λια μου μα γα πας Τριαν τα
 φυλ λια α μου μα α γα α πα ας η με ε ε γε
 λας μα α γα πα ας η με ε ε γε
 λα ας

ἢ μ' ἐμὲ νὰ παίξεις θέλεις τὸν καιρὸν σου νὰ περνᾷς ;

6. «ΠΟΙΟΣ ΕΙΔΕ ΠΡΑΣΙΝΟ ΔΕΝΔΡΙ»

Ἦχος ᾠ' ἐκ τοῦ Πα. Ρ. Θμὸς τρίσημος. (Ὁ 1 = $\frac{3}{4}$) γ. π. ρ

Ὅμοιοι ᾠδῆς ἡμετέρας
 Ποιος εἶ δε ε πρα χι α α μα αν α α α
 αν ποιος εἶ δε ε πρα σι ι νο ο δε ε
 ε εν ὄρι ποιος εἶ δε ε πρα σι ι νο ο
 δε ε ε εν ὄρι μαυ ρο μα α του σα α
 και αι ξα α α αν θη Ω ω ωχ πω
 χει γε ε ε ε ρε ε νια α α φυλ λα
 μα α αυ ρα μα τια α α α μα α α αυ
 ρα α φρυ δια

Ἰσὸς εἶδε πράσινο δένδρι,
 Ἰαυροματοῦσα καὶ ξανθὴ,
 Ἰῶχει γερένια φύλλα,
 Ἰαῦρα μάτια, μαῦρα φρύδια.
 Ἰαὶ στήν κορφὴν μαλάματα,
 Ἰορίτσα μὲ τὰ κλάυματα,
 Ἰαὶ στὸν πάτο κρύα βρύσι,
 Ἰσὸς τὴν εἶδε τέτοια κρίσι.

Ἔσκυψα νὰ πῶ νερὸ
 Μαῦρα εἶν' τὰ μάτια π' ἀγαπῶ,
 Γιὰ νὰ πῶ καὶ νὰ γισμῶτω
 Μαῦρα μάτια νὰ φιλήσω.
 Ἐπεσε τὸ μαντηλὶ μου,
 Καῦμὸ πάχει τ' ἀγεῖλί μου.
 Τὸ χυσοκεντημένο,
 Μιὰ χαρὰ 'ταν τὸ καῦμένο.

ΠΕΡΙΟΛΟΓ. Β' ΕΠΟΩΝ Α' ΤΕΤΡΑΡΧ. Ε' 149

Όπου μου τὸ κεντούσανε
Κορίτσι τραγουδούσανε
Τρία πάρθενά κοράσια
Σὰν τοῦ Μάη τὰ κεράσια.
Ἡ μὲν κεντάει τὸν ἄητό

Δὲν βγαίνεις ἔξω νὰ σὲ ἰδῶ.
Κ' ἡ ἄλλη τὸν Πετρίτη
Μὲν Παρασκευὴ καὶ Τρίτη.
Κ' ἡ τρίτη ἀπ' τὸ Γαλιτῶ
Βάστα τὸν νοῦ σου δυνατῶ.

7. «ΑΧΕΙΛΙ ΜΟΥ ΜΕΛΑΧΡΟΙΝΟ»

Ἦχος β' ἐκ τοῦ Βου. Ρ. β' ἐπίτροπος (1, 1/2, 1, 1=1/8) χ β'

Α χεῖ λι μου με ε λα χρο: νο. ποιος το ειπε πως.

δε εν σα γα πω β' α χεῖ λα κι ι μου βχμ με.

νο ο κα ποιος σε χει ει μα ραμ με νο β'

Ἀχειλί μου μελαχροινό
Ποῖός τό εἶπε πῶς δὲν σ'ἀγαπῶ,
Ἀχειλάκι μου βαμμένο
Κάποιος σ' ἔχει μαραμμένο.
Δύο μανάκια π' ἀγαπῶ
Τρόπος δὲν εἶναι νὰ τὰ ἰδῶ
Κι' ἄλλα δηδὸ πού μὲ κυττοῦνε
Σαῖτιές πού μου πετοῦνε.
Προσέξτε μὴν τὰ διώξετε
Καὶ ἔμνε βαλαντώσετε.

Κι' ἂν τὰ διώξητε τὰ μαῦρα
Διώξετε καὶ μὲν' ἀντάμα.
Ἡ ἀγάπη μου στήν ξενητειᾶ
Πάει καὶ δὲν γυρίζει πειᾶ.
Τί νὰ βρῶ γιὰ νὰ τῆς στείλω ;
Ἕνα ζαχαρένιο μῆλο.
Νὰ στείλω μῆλο σέπεται
Ἡ ἀγάπη μου μαραίνεται..
Τριαντάφυλλο μαδιζεται
Κ' ἡ ἀγάπη λησμονιέται:

8. «ΑΡΑΔΙΑΣΤΗΤΕ ΣΤΟ ΧΟΡΟ»

Ἦχος β' ἐκ τοῦ Πα. Ρ. β' ἐπίτροπος (1 1/2, 1, 1=1/8) χ β'

Α ρα δια στη τε στο χο ο ρο ο να πα ρε.

$\bar{\sigma} \bar{\nu} \bar{\nu} | \bar{\sigma} \bar{\nu} \bar{\nu} \cdot \frac{\pi}{\bar{q}}$ (Dis) $\frac{1}{\bar{r}} | \bar{\sigma} \bar{\nu} - \bar{r} \bar{\nu} |$
 το κο ον τυ υ λι $\frac{\pi}{\bar{q}}$ (Dis) να ζω γρα φι ι σα
 $\bar{\nu} \bar{\nu} \bar{\nu} \cdot \frac{1}{\bar{r}} | \bar{\sigma} \bar{\nu} - \bar{r} \bar{\nu} | \bar{\nu} \bar{\nu} \bar{\nu} \cdot \frac{\pi}{\bar{q}}$ (Dis)
 γα πη μου τα ρο δι να α σου χει ει λη $\frac{\pi}{\bar{q}}$ (Dis)

Ἀραδιστήτε στὸ χορὸ νὰ πάρω τὸ κοντόλι
 Νὰ ζωγραφῆς ἀγάπη μου τὰ βόδινά σου χεῖλη.
 Τ' ἀχειλί σου τὸ ἔμμορφο ζαχαροφιρρίζει
 Κι' ὅποιος στὸν ὕπνο του τὸ ἰδῆ τὴν νύκτα λαχταρίζει.
 Τ' ἀχειλί σου τὸ ἔμμορφο θέλει νὰ τὸ φιλήτω,
 Μ' αὐτὸ μυρίζ' ἀπὸ κρασί, φοβοῦμαι μὴ μεθύσω.
 Τ' ἀχειλί σου τὸ ἔμμορφο γελάει ζαχαρένια,
 Γι' αὐτὸ κ' ἐγὼ σ' ἀγάπησα, τρελλαίνομαι γιὰ 'σένα.

9. « Η Κ Α Τ Α Ρ Α »

Ἦχος $\frac{\lambda}{\bar{\pi}}$ Πα Ρυθμὸς β' ἐπίκριτος ($1 \frac{1}{2}$, $1, 1 = \frac{7}{8}$) $\frac{\pi}{\bar{\chi}}$ $\frac{\pi}{\bar{\chi}}$
 $\frac{1}{\bar{r}} | \bar{\nu} \bar{\nu} \bar{\nu} \bar{\nu} | \bar{\nu} \bar{\nu} | \frac{1}{\bar{r}} \bar{\nu} \bar{\nu} \bar{\nu} \bar{\nu} |$
 Ου λοι το ο ον η λιο τον τη η η
 $\bar{\nu} \bar{\nu} \bar{\nu} | \frac{1}{\bar{r}} \bar{\nu} \bar{\nu} \bar{\nu} \bar{\nu} | \bar{\nu} \bar{\nu} \bar{\nu} \bar{\nu} | \bar{\nu} \bar{\nu} \bar{\nu} \bar{\nu} | \bar{\nu} \bar{\nu} \bar{\nu} \bar{\nu} |$
 ραν $\frac{\chi}{\bar{q}}$ ου ου λοι τον η η λιο τον τη ρα α που πα ει να
 $\frac{1}{\bar{r}} \bar{\nu} \bar{\nu} \bar{\nu} \bar{\nu} | \bar{\nu} \bar{\nu} \bar{\nu} \bar{\nu} \cdot \frac{\pi}{\bar{q}}$
 βα α σι ι λου ση $\frac{\pi}{\bar{q}}$

Οὔλοι τὸν ἥλιο τὸν τηρᾶν ποῦ πάει νὰ βασιλεύσῃ·
 Κ' ἡ κόρη ποῦχει τὸν καῦμὸ τὴν θάλασσαν ἀγναντεύει.
 Βλέπει καράβια κ' ἔρχονται, βαρκοῦλες κ' ἀρμενίζου.
 — Μάνα καράβια τέσσαρα, μάνα βαρκοῦλες πέντε·
 Σύρε, μάνα, καὶ ῥώτα τα, σύρε, μάνα, καὶ πές τους
 Μὴν εἶδαν τὸν ἀσίκη μου, τὸν ἀγαπητικό μου.
 Σὲ τί τραπέζι τρώει ψωμί καὶ τὸ ἴδιό μου εἶν' ἄδειο,
 Σὰν τί χεράκια τὸν κερνοῦν καὶ τὰ ἴδικά μου τρέμουν,

Σάν τί ματάκια τόν τηρεῖν καί τὰ 'δικά μου κλαῖνε.
 Κάνω νά τόν καταραστῶ καί πάλι μετανοιοῦνω.
 — Ἀπό 'ψηλά νά γρεμιστῆ καί χαμηλά νά πέτη,
 Σάν τὸ γυαλί νά ραῖστῆ, σάν τὸ κερί νά λιώτη,
 Κ' ἐγὼ διαβάτης νά γενῶ ν' ἀλλάζω τοὺς γεράδες.

10. «ΚΑΤΩ ΣΤΗ ΡΟΪΔΟ»

*Ηχος $\overset{\circ}{\eta}$ ἐκ τοῦ Πα. Ρυθμὸς τρισημῶς ($\overset{\circ}{\circ} I = \frac{3}{4}$) $\overset{\circ}{\chi}$ $\overset{\circ}{\pi}$

Κα τω στη Ρο οἱ δο στη Ροι δο που ου λα (Δίς)

Φραγγος α γα α πησε μια Ρω μηο που ου λα $\overset{\circ}{\pi}$ (Δίς)

Κάτω στὴ Ροῖδο στὴν Ροῖδοπούλα
 Φράγγος ἀγάπησε μιὰ Ρωμηπούλα.
 Κ' ἡ Ρωμηπούλα δὲν τότε θέλει
 Κ' ἡ σκύλα ἢ μάνα της τὴν ὀρμηνεύει.
 — Πάρτονε, κόρη μου, τὸν λεβεντάκη
 Γιὰ νὰ φορέσης στενὸ βρακάκι.
 — Δὲν πέρνω, μάνα μου, ἀντρα τὸν Φράγγο
 Γιὰ νὰ ἀκούω «περντίο σάντο».
 — Πάρτονε, κόρη μου, κ' ἔχει καπέλλο.
 — Ἄντρα, μανούλα μου, Φράγγο δὲν θέλω.
 — Πάρτονε, κόρη μου, τ' ἔχει φλωράκια.
 — Ἄντρα δὲν θέλω χωρὶς μουστάκια.
 — Πάρτονε, κόρη μου, στεφάνωσέ τον,
 Τρεῖς μῆνες βάστα τον καὶ χάρισέ τον.

11. «Η ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ»

*Ηχος $\overset{\circ}{\lambda}$ Πα. Ρυθμὸς β' ἐπίτριτος ($1 \frac{1}{2}$, 1 , $1 = \frac{1}{3}$) $\overset{\circ}{\chi}$ $\overset{\circ}{\pi}$

Μι αυ γου λα Σταυ ρου ου λα α α α

θε ελ νκ ση κω θω π (Δίς) μι αυ γου ου λα

θελ να ση η κω θω να μπω ω σε πε ρι ι βο λι

Μι' αὐγούλα (Σταυρούλα) θέλ' νὰ σηκωθῶ

Νὰ 'μπῶ σὲ περιβόλι

Νὰ κόψω μῆλο τῆς μηλιᾶς

Κυδῶνι τῆς ἀγάπης.

Νὰ κόψω (Σταυρούλα) κ' ἓνα 'ληφόφυλλο

Νὰ κρῶ τὸν ταμπουρά μου.

—Κατακαυμένες ταμπουρά

Γιὰ δὲ βαρεῖς γιομάτα

Ξανθὴ καὶ μαυρομάτα.

—Γιὰ σφιγ' (Σταυρούλα) τὰ τέλεια δυνατὰ

Καὶ βάραι με γιομάτα

Ξανθὴ καὶ μαυρομάτα.

Κι' ἂν δὲν στὴν φέρω τὴν Ξανθὴ

Κάμε με δρὸ κομμάτια

Ξανθὴ καὶ μαυρομάτα.

12. «ΔΕΝ ΣΟΥ ΕΙΠΑ ΠΕΡΔΙΚΟΥΛΑ ΜΟΥ»

*Ηχος λ' δὲ ἐκ τοῦ Νη. Χρόνος μέτριος. δ' ^ν

Ρυθμὸς β' ἐπίτριτος (1 1/2, 1, 1=7/8)

Δεν σου μω ρε δεν σου ου δεν σου ου ειπα α

τε ερ δι κου ου λα α μου (Δίς) δε εν σου ειπα

πε ερ δι ι κου ου λα μου μι ι κρη που λα α κι ι

ου ου λα μου (Δίς)

Δὲν σοῦ εἶπα περδικουλά μου
Μικρὴ πουλακιδουλά μου
Νὰ μὴν παραστολίξειςαι
Καὶ τειέσαι καὶ λυγίξειςαι.
Σὲ πιάνουν τὰ ναυτόπουλα
Κι' ὁ γυῖος τοῦ καπετάνιου
Ἰζατ' ἔχουν βρόγχα στὰ πονηρά
Καὶ ξώθεργα στὰ ξάρτια
Σὲ φέρνουνε στὴν ξενιτειά,

Στὰ φράγκικα σαράγια.
Ἐκεῖ 'ν ὁ κοῦκκος δὲν λαλεῖ
Τ' ἀηδόνι δὲν τὸ λέει·
Τὸ λέει ὁ πετροκότσιφας
Σὲ κλέφτικα λημέρια.
Ἐκεῖ 'ναὶ ἡ καταξανθαῖς
Καὶ τ' ἔμορφα κορίττα
Καὶ βγαίνουν τὰ κλεφτόπουλα
Βαρόντας τῆς τζαμάρας.

13. «ΚΟΡΗ ΜΑΛΑΜΑΤΕΝΙΑ ΜΟΥ»

⁷⁷ ^π
Ἦχος λ̣ Πα. Ρυθμὸς β' ἐπίτροπος (1 1/2, 1, 1=1/3) χ̣

Κο ρη μα α α λα κο ρη μα λα α
μα α τε ε νια α α α μου (Δις) κο ρη μα
λα α μα α τε ε νια α α α μου και μαρ γα
ρι ι τα α ρε ε νια α α α μου

Κόρη μαλαματενία μου
Καὶ μαργαριταρένια μου
Βγαίνεις τὸ μῆνα μιὰ φορά
Ποῦν' τὰ λελούδια τὰ πολλά.
Κάνεις τοὺς νεῖους καὶ σφάζονται
Τοὺς γέρους καὶ πλαντάζονται.

Κάνεις καὶ 'μένα τὸ φτωχὸ
Πέρνω μαχαίρι νὰ σφαγῶ.
—Μὴ σφάζεσαι, λεβέντη μου,
Κ' ἐγὼ σὲ κάνω ταῖρι μου.
Κι' ἂν δὲν σὲ κάμω ταῖρι μου
Σὲ κάνω ψυχοπαίδι μου.

14. « Η ΒΙΟΛΕΤΑ »

Ἦχος ᾠ Πα. Ρυθμὸς β' ἐπίκριτος ($1\frac{1}{2}$, 1, $1=1\frac{1}{2}$) χ $\frac{\pi}{9}$

Βιο λε τα μ αν θι ι σμε νη βιο λε ε τα μ α αν θι ι
 σμε νη βιο λε τα μ αν θι ι σμε νη βιο λε ε τα
 μ α α νοι οι κτη βιο λε τα α μ α α
 νοι οι οι οι κτη $\frac{\pi}{9}$

Βιολέτα μ' ἀνθισμένη, βιολέτα μ' ἀνοικτῆ
 Στὸν ἴσκιον σ' ἀποκάτω ποδὸς θ' ἀποκοιμηθῆ;
 Βιολέτα μ' ἀνθισμένη μὲ φύλλα πράσινα
 Φέρω τὸν ἔρωτά σου μὲ χίλινα βάσανα.
 Βιολέτα μ' ἀνθισμένη μὲ τὴν κορφάδα σου
 Ποδὸς θὰ τήνε γλεντήσῃ τὴν εὐμορφάδα σου;

15. « ΤΟ ΝΕΡΑΝΤΖΟΦΙΛΗΜΑ »

Ἦχος ᾠ Πα. Ρυθμὸς β' ἐπίκριτος ($1\frac{1}{2}$, 1, $1=1\frac{1}{2}$) χ $\frac{\pi}{9}$

Ἀ πο ο γχε ρε μο ο γχε ρε μι ι ζε ται αι το ο νε
 ρα αν τζο φι ι λη μα σε πε ε ρι βο ο λι
 ι παι αι νει μι αι νε ρα αν τζο φι ι λη με νη $\frac{\pi}{9}$

Ἄπο γκρεμὸ γκρεμίζεται
 Τὸ νεραντζοφιλημα.
 Σὲ περιβόλι μπαινει
 Μὲτ' νεραντζοφιλημένη.
 Ποτίζει δένδρα καὶ κλαριά
 Τὸ νεραντζοφιλημα.
 Ὡχ μηλιές καὶ κιδωνίτσες
 Γεῖα, χαρά σας κοπελίτσες.

Καὶ ἡ δίκη μου ἡ μηλιά.
 Τὸ νεραντζοφιλημα.
 Δίχως ἀέρα, ξένη,
 Νεραντζοφιλημένη.
 Κάνει λειμόνια μάλαμα.
 Τὸ νεραντζοφιλημα.
 Τὰ φύλλα κάνει ἀσῆμι
 Κόρη κάμε ἑλεμωσύνη.

16. «ΣΤΟΝ ΑἸΔΗ ΘΑ ΚΑΤΕΒΩ»

Ἦχος ᾠή Γα. Ρυθμὸς β' ἐπίτριτος (1 1/2, 1, 1=1/2) γ. ᾠή

 Στον Α ὄη θα κα τε ε βω στον Α ὄη θα κα

 τε βω στον Α ὄη θα κα τε ε βω και

 στον Πα ρα α δει ει σο ο ο και στον Πα ρα α

 δει ει σο ᾠή

Στόν Ἄδη θά κατέβω καὶ στόν Παράδεισο
 Τὸν Χάρο ν' ἀνταμώσω δηὸ λόγια νὰ τοῦ πῶ...
 —Χάρε, γιὰ χάρισέ μου σαῖτες κοφτερές
 Νὰ πάω νὰ σαῖτέψω δηὸ τρεῖς μελαχροινές
 Πῶχουν στὰ χεῖλη βάμμα, στὸ μάγουλο ἔληα
 Κε' ἀνάμεσ' ἀπ' τὰ στήθη χρουσῆ πορτοκαλιά...
 Κάνει τὰ πορτοκάλια καὶ δὲν μυρίζουνε . . .

17. «Η ΠΗΤΤΑ ΤΟΥ ΣΠΑΝΟΥ»

Ἦχος λ δὲ ἐκ τοῦ Γα² Χρόνος μέτριος. δὲΡυθμὸς β' ἐπίτριτος (1¹/₂, 1, 1=1¹/₈)

Τὴν πη μω ρε τὴν πη η τα α πω φα γ ο σπα α

νος α μαν δὲ (Δίς) ε ε τσι α α μαν α μαν

η ταν κο λο ο κυ θε ε νια δὲ (Δίς)

Τὰ χέρια τοῦ τὴν φτιάνανε ἦταν μαλαματένια.

18. «Η ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑ»

Ἦχος θ̄ Πα. Ρυθμὸς β' ἐπίτριτος (1¹/₂, 1, 1=1¹/₈) π̄ π̄

Μα γα πας Γα ρου ου φα λια α μου μα γα

πας η με ε γε λας π̄ (Δίς) μα α γα

πα ας η με ε γε λας το ον και ρο ον σου

να α α περ νας π̄

- Μ' ἀγαπᾶς ἢ μὲ γελᾶς τὸν καιρὸν σου νὰ περνᾶς ;
- Σ' ἀγαπῶ δὲν σὲ γελῶ, τὸν καιρὸ μου δὲν περνῶ.
- Πές μου τί κιτρίνισες καὶ χαλκοπρασίνισες ;
- Μὴ σὲ μάλωσε κανεὶς ; Γαρουφαλιά μ' νὰ μοῦ τὸ 'πῆς.

- Με μαλών' ὁ ἀδελφός μου ποῦ εἶν' τὰ μάτια καὶ τὸ φῶς μου.
 Μὲ μαλών' ἡ πεθερά μου ποῦν' ἔλιγα τὰ προικιά μου.
 Μὲ μαλών' ἡ νύφη μου γιὰ νὰ φτεριάσω σπίτι μου.
 Θὰ τὰ φτεριάσω τὰ προικιά μου γιὰ νὰ σκάς' ἡ πεθερά μου.
 Θὰ τὸ φτεριάσω καὶ τὸ σπῆτι γιὰ νὰ σκάση καὶ ἡ νύφη.

19. « Η ΚΙΤΡΟΛΗΜΟΝΙΑ »

Ἦχος Δι Ρυθμὸς β' ἐπίρριτος (1 1/2, 1, 1=1/2) γ. Δ

Κι τρο λεη μο νια μωρ κι τρο λε η μο ο ο
 νια κι τρο λεη μο νια και μαν τζου ρα α
 να α α μου κι τρο λεη μο νια και μαν τζου
 ρα α να α α μου αρ νη σου τους δι κους σου
 κι ε λ αν τα α μα α α μου

- Κιτρολεημονιά καὶ μαντζουράνα μου
 Ἄρνήσου τοὺς ἰδικούς σου κ' ἔλ' ἀντάμα μου.
 — Πῶς νὰ τσ' ἀρνηθῶ καὶ πῶς νὰ τοὺς τὸ πῶ,
 Ποῦμαι κοριτσάκι δώδεκα χρονῶν.
 Ἔχε γειὰ μητέρα καὶ πατέρα μου.
 — Σύρε θυγατέρα μ' σύρε στὸ καλό.

20. «ΟΥΛΑ ΤΑ ΠΟΥΛΑΚΙΑ»

*Ηχος λ̣ ḡ Πα. Ρυθμὸς β' ἐπίρριτος (1 1/2, 1, 1=7/8) λ̣ ḡ

ου λα τα που λα κια α μα αν α μαν

ου λα τα που λα κια α ζυ γα ζυ γα ου λα

τα που ου λα κια α ζυ γα ζυ γα το ε ρη

μο τα η δο νι ι το μο να χο

Τὸ ἔρημο τ' ἀηδὸνι τὸ μοναχὸ περπατεῖ καὶ λέγει μὲ τὸν ἀητό.
Περπατεῖ καὶ λέγει καὶ κελαδεῖ, ἄντρα μου πολίτη πραιματευτή
Καὶ Μεσολογγίτη ξενιτσειτή.

- Ποῦ τὴν ἡῦρες ξένε μ' αὐτὴ τὴ νεῖά τὴν ξανθομαλλοῦσα τὴν Ἀθηνῆα;
- 'Απ' τὴν Πόλι ἐρχόμουν κι' ἀπ' τὰ νησιὰ κι' ἀπ' τὴ γειτονιά της ἐπέρασα.
Τὰ βασιλικά της ἐπότιζε καὶ τῆς μαντζουράνες ἐδρόσιζε.
Μοῦκοφε κλωνάρι καὶ μοῦδωσε, μοῦπε κ' ἕνα λόγο ποῦ μ' ἄρσεε.
- Μωρὲ παλληκαράκι κι' ἀν μ' ἀγαπᾷς, τί περνοδιαβαίνεις καὶ δὲν 'μιλᾷς;
Στείλε προξενήτρα στὴ μάνα μου καὶ προξενευτάδες στὸν μπάραμπα μου.
- Τοὺς προξενευτάδες ἐδίωξε καὶ τῆς προξενήτραις μαλώσανε.

ΕΚ ΤΗΣ ΣΥΛΛΟΓΗΣ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΜΕΛΩΝ ΚΑΙ ΑΣΜΑΤΩΝ

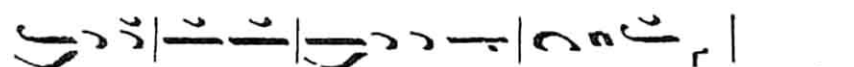
ΣΥΜΕΩΝ Α. ΜΑΝΑΣΣΕΙΔΟΥ

Ψεφῶς ἐξ Αἴνου.

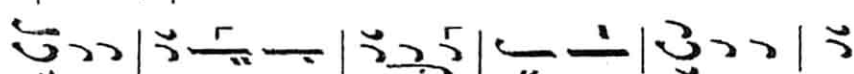
1. «ΤΟ ΠΑΝΑΓΥΡΙ»

*Ηχος α'. Πα 2/4

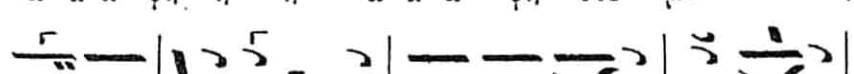
το πα να γυ υ ρι χα . α α λα σε ε ε η α

 γα α πη μου δια θαι αι αι αι νει ει ει η (Dis)

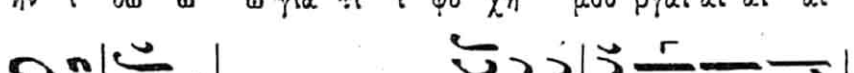
 α α α φη η η α α α φη στε με ε να τη

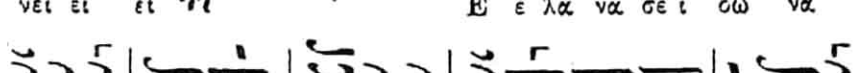
 ην ι δω ω π Δ φη στε με ε να τη η

 ην ι δω ω ω για τι ι ψυ χη μου βγαι αι αι αι

 νει ει ει η ^{Ερωδός.} Ε ε λα να σε ι δω να

 για α α νω ω να α μην πε σω κι α πο θα α

 α α α νω π

Τὸ μέλος καὶ τὸ δίστιχον ἴδεται ἐμμέτρως ἐπιτροφεόντων ἐκ πανηγύρεως ἐφ' ἡμέρης ἐν Ἀίνῳ.

2. «ΤΟ ΝΕΡΑΝΤΖΟΦΙΛΗΜΑ»

Ἦχος α'. Πα. $\frac{5}{4}$

 θαυ μα ζω το ο κρου υ ο νε ρο π το νε

 ρα αν τζο ο φι λη μα π που ναι και κα α τε

 θαι νει π ω ω νε ραν τζο φι ι λη με νη π

Θαυμάζω τὸ κρυὸ νερό—τὸ νεραντζοφιλήμα
 Πούναι καὶ κατεβαίνει!—ὦ νεραντζοφιλήμένη.
 Ἐπὶ τὸν κρημνὸ κρημνίζεται—τὸ νεραντζοφιλήμα
 Στῆ γῆς καὶ κατεβαίνει—ὦ νεραντζοφιλήμένη.
 Ποτίζει δένδρα καὶ κλαδιά—τὸ νεραντζοφιλήμα
 Λεμονιάς καὶ κυπαρίσσια—"Ολαὶ εἶθε ἴσια-ἴσιχ.
 Ποτίζει καὶ μιὰ λεμονιά—τὸ νεραντζοφιλήμα
 Λεμονιά μου φουντωμένη—ὦ νεραντζοφιλήμένη.
 Κάμνει λεμόνια διάφορα—τὸ νεραντζοφιλήμα
 Λεμόνια, πορτοκάλια—ὦ νεραντζοφιλήμένη.
 Ὅποιος τὸ κόψει κόβεται—τὸ νεραντζοφιλήμα
 Κι' ὅποιος τὸ φάγ' πεθαίνει—ὦ νεραντζοφιλήμένη.
 Ἐγὼ ἄς τὸ κόψω κι' ἄς κοπῶ—τὸ νεραντζοφιλήμα
 Ἄς τὸ φάγω κι' ἄς πεθάνω
 Ἄλλη ἀγάπη νὰ μὴ κάμω—ὦ νεραντζοφιλήμένη.

3. « Μ Π Ο Μ Π Ο Μ Π Ω »

Ἦχος α'. Πα. $\frac{2}{4}$

Ε βρα ὄνα σε και ση με ρα ὀ μπο ο ο μπο
 μπω ω ω πα γει και τουτ η με ρα μπε ε εν γκι
 νε ε μαρ κα μαρ κα μπεν γκι νε *τὸ β' ἡμίτονον*
 Δεν σει ὄαν τα μα τα κια μου μπο ο ο μπο
 μπω ω ω να παρ ο νους μα ε ρα μπε ε εν γκι
 νε ε μαρ κα μαρ κα μπεν γκι νε

4. « Η ΞΕΝΗΤΕΙΑ »

Ἦχος α'. Πα. 2/3

Η ξε ε ε ε νη τεια α με χαι αι ρε

ται αι αι η ξε ε ε ε νη τεια α με χαι αι ρε

ται αι αι κι ο τ ο ο ο πως μου ου ου ου με

κρα α α ζει ει ει ει ει π

Αχ κι ο το πως μου ου ου με κρα α α ζει π

Ἐπρωδός.

Κ' ἡ μάνα ποῦ μ' ἐγέννησε κλαίει κι' ἀναστενάζει.
 Ἐπρωδός. Ἀχ, κλαίει κι' ἀναστενάζει.

5. « ΚΑΝΑΡΙΑ »

Ἦχος α'. Πα. 2/4

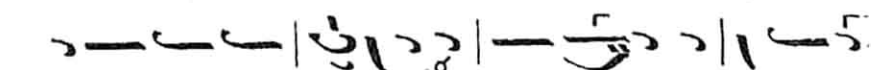
Η καρ δια με χει κλει ει θα α κι Κα να α

ά α ρια π (ις) Ε πα ρε το κια α

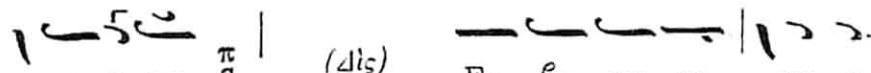
νοι οι ξε Κα να α α ρια ε πα ρε τσ

κια α νοι οι ξε π

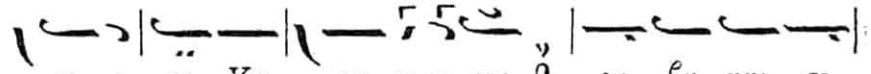
Τὸ β' ἠμῶσιζον.

 Ἐ χει με σα πε ρι ι βο ο λι Κα να α

 α α ρια π (Δις) Εμ θα και σε ρια α

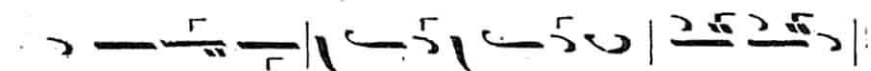
 νι ι σε Κα να α α ρια εμ θα και σε

 ρια α νι ι σε

6. «Ο ΥΙΟΣ ΤΗΣ ΧΗΡΑΣ»

Ἦχος α'. Πα. $\frac{5}{4}$

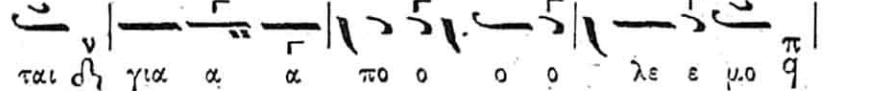
 Μιας χη η η ρα ας υι ος μια ας κα α

 λο γρηας μια α ας κα α α α λο ογρηας π

 ντυ νε ε ε ται αι α αρ μα α το ο νε

 ται ε για α α πο ο ο ο λε ε μο

Μιάς χήρας υίος, μιάς καλογρηᾶς
 Ἦτύνεται, ἀρματόνεται γιά πόλεμο.
 Καί πόλεμο δέν ἠῦρηκε καί γύρισε
 Ἐσχυψε εἰς τόν Δούναβο νά πῆ ἕνερό.
 Καί νέοι τόν ἐπλακώσανε ὡς ἑκατό.
 Μιά κουρσουνιά τῶ δώτανε μέσ' στό φτενό.

Τὸ αἶμα τὸν προσφύριξε στὴ σκάλα του,
 Κι' ὁ μαῦρός του τὸν κλαίει τὸν κλαίει βραβεῖα.
 —Γιὰ σῶπα, μαῦρέ μου, μὴν κλαῖς, μὴν κλαῖς βραβεῖα.
 Μόν' βάλε τὸ χερσάκι σου στὴν τσέπη μου
 Καὶ πάρε τὴ χουστὴ κλωστή τὴν ἀσπρομεταξένια
 Καὶ ράψε με συγνὰ-πυκνά νὰ μὴ συγγοπονέσω
 Καὶ πάρε τὸ 'λαφρό μ' σπαθὶ καὶ τὸ βραῦ τουφέκι.
 Καὶ πᾶνε τὰ στὴ μάνα μου τὴν καλογορητά . . .

7. «ΦΕΡΓΑΔΑ — ΣΚΑΜΠΑΒΙΑ»

Ἦχος α' Πα γ χ $\frac{2}{1}$

$\bar{\sigma}$ — $\bar{\sigma}$ | $\bar{\sigma}$ $\bar{\sigma}$ | $\bar{\sigma}$ $\bar{\sigma}$ | $\bar{\sigma}$ $\bar{\sigma}$ | $\bar{\sigma}$ $\bar{\sigma}$ |
 Αη ὄο νια του ου πε ρι ὄο λίου ου για τι ὄεν
 $\bar{\sigma}$ $\bar{\sigma}$ | $\bar{\sigma}$ $\bar{\sigma}$ | $\bar{\sigma}$ $\bar{\sigma}$ | $\bar{\sigma}$ $\bar{\sigma}$ | $\bar{\sigma}$ $\bar{\sigma}$ | $\bar{\sigma}$ $\bar{\sigma}$ |
 κε λα ι ὄει τε Ε λε ε ε ε νη π ω Ε
 $\bar{\sigma}$ $\bar{\sigma}$ | $\bar{\sigma}$ $\bar{\sigma}$ | $\bar{\sigma}$ $\bar{\sigma}$ | $\bar{\sigma}$ $\bar{\sigma}$ | $\bar{\sigma}$ $\bar{\sigma}$ |
 λε ε νη μου ου φερ γα α α ὄα σκαμ πα
 $\bar{\sigma}$ $\bar{\sigma}$ | $\bar{\sigma}$ $\bar{\sigma}$ | $\bar{\sigma}$ $\bar{\sigma}$ | $\bar{\sigma}$ $\bar{\sigma}$ |
 θι ι ὄ μου ου ου π

Διαλελυμένως τὸ β' ἡμίστιχον $\bar{\sigma}$

$\bar{\sigma}$ $\bar{\sigma}$ | $\bar{\sigma}$ $\bar{\sigma}$ | $\bar{\sigma}$ $\bar{\sigma}$ | $\bar{\sigma}$ $\bar{\sigma}$ | $\bar{\sigma}$ $\bar{\sigma}$ |
 Μον με να πε ε ρι με νε τε ε και με να καρ τε
 $\bar{\sigma}$ $\bar{\sigma}$ | $\bar{\sigma}$ $\bar{\sigma}$ | $\bar{\sigma}$ $\bar{\sigma}$ | $\bar{\sigma}$ $\bar{\sigma}$ | $\bar{\sigma}$ $\bar{\sigma}$ | $\bar{\sigma}$ $\bar{\sigma}$ |
 ρει τε Ε λε ε ε ε νη π ω Ε λε ε νη μου
 $\bar{\sigma}$ $\bar{\sigma}$ | $\bar{\sigma}$ $\bar{\sigma}$ | $\bar{\sigma}$ $\bar{\sigma}$ | $\bar{\sigma}$ $\bar{\sigma}$ | $\bar{\sigma}$ $\bar{\sigma}$ | $\bar{\sigma}$ $\bar{\sigma}$ |
 ου μι κρη η η η και χαι ὄε με ε νη μου π

ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΤΕΥΧΩΝ ΤΟΥ Δ' ΕΤΟΥΣ ΤΗΣ Β' ΠΕΡΙΟΔΟΥ

ΔΗΜΩΔΗ ΓΑΜΠΛΙΑ ΛΙΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΧΟΡΟΙ

ΤΗΣ ΕΝ ΤΩ ΠΟΝΤΩ ΚΩΜΟΠΟΛΕΩΣ ΚΡΩΜΝΗΣ

ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΧΑΛΔΙΑΣ

ΤΟΜΙΣΘΕΝΤΑ ΥΠΟ

ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ

Μουσικοῦ ἐν Λιβερῇ τῆς ἐπαρχίας Ροδοπόλεως.

Ι.

Τὸ ἀκόλουθον γαμπλιον ἴσμα, οὔτινος τὸ μέλος εἶναι ἀρχαιοτάτον Δώριον, ἴδεται κατὰ πιανάρχαιον ἔθιμον ὑπὸ ὀμίλου γυναικῶν, συγγενῶν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ὅταν ἐνδύηται ἡ νύμφη.

* Ἦχος α'. Πα. Ρυθμὸς τετράσημος, χρόνος ὀλίγον ἀργός.

Α φη κο ρη η α φη η η κο ρη την
 μα α α να σου δὲ α φη κο ρη η η τη ην
 μα α να α σου ου και αι αι κα με α α α
 α α α λλην μα α α α α α α να

- 'Αφή κορή τήν μάνα σου και κάμε ἄλλην μάνα.
- 'Αφή κορή τὸν κύρη σου και κάμε ἄλλον κύρη.
- 'Αφή κορή τ' ἀδέλφια σου και κάμε ἄλλ' ἀδέλφια.
- 'Αφή κορή τοὺς γείτονας και κάμ' ἄλλους γείτόνους.
- 'Αφή κορή τοὺς συγγενοὺς και κάμ' ἄλλη συγγένεια.

2.

Τὸ ἀκόλουθον γαμήλιον ᾠσμα, οὔτινος τὸ μέλος εἶναι ὡσαύτως ἀρχαιότατον Δώριον, ἴδεται κατὰ πανόρχαιον ἐπίσης ἔθιμον ὑπὸ ὀμίλου ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν, προεξαρχόντων τῶν μουσικῶν ὀργάνων, κεμενέδων καλουμένων, ὅταν ὁ γαμβρὸς ἐξέρχεται τῆς πατρικῆς του οἰκίας καὶ μεταβαίνει πρὸς παραλαβὴν τῆς νύμφης.

Ἦχος α'. Πα. Ρυθμὸς τετράσημος, χρόνος ὀλίγον ἀργός.

Μά ναμ για δο ο ο ος μου ου την ε ε ευ
 χη η ης θα α πα α γω ω ω ω στε ε
 φα α α νου ου ου ου ου ου ου ου μαι π ε χε
 υι ε ε εμ και την ε ε ευ χη ημ για α αρ ε
 ει α μαν α μαν π ε χε υι ε ε ε εμ και αι
 την ε ε ευ χη η ημ και αι πα αν τω ω
 ω ων τω ων α α α ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ων

Στροφή α'.

Μάναμ' γὰρ δός μου τὴν εὐχὴς· θὰ πάγω στεφανοῦμαι.

Ἐχε υἱέμ' καὶ τὴν εὐχὴ μ'—γὰρ εἶ ἄμάν ἄμάν

Ἐχε υἱέμ' καὶ τὴν εὐχὴ μ' καὶ πάντων τῶν ἁγίων.

Στροφή β'.

Ξένον ψυχὴ ψυχομαχεῖ τοῦ καραβισοῦ τὴν πρῶμνην·
Δὲν ἔχει μάννα νὰ τὸν κλαίῃ — γιὰρ εἶ ἄμάν ἄμάν
Δὲν ἔχει μάννα νὰ τὸν κλαίῃ, κύρην νὰ τὸν λυπᾶται.

Στροφή γ'.

Δὲν ἔχ' ἀδέλφια σπλαγγχνικά νὰ κλαῖν' ἀπὸ καρδίας.
Τὸν κλαίει ἡ νύκτα κ' ἡ αὐγὴ — γιὰρ εἶ ἄμάν ἄμάν
Τὸν κλαίει ἡ νύκτα κ' ἡ αὐγὴ, ἄστρα μὲ τὸ φεγγάρι.

Στροφή δ'.

Τὸν κλαίει κι' ὁ καπετάνος του μὲ δέκα παλληκάρια.
Σήκω σήκω καλὸ παιδί — γιὰρ εἶ ἄμάν ἄμάν
Σήκω σήκω καλὸ παιδί κι' ἄξιό μου παλληκάρι.

Στροφή ε'.

Ἐγὼ σᾶς λέγω δὲν ἔμπορῶ καὶ σεῖς μοῦ λέτε σήκω·
Βαστᾶτέ με νὰ σηκωθῶ — γιὰρ εἶ ἄμάν ἄμάν
Βαστᾶτέ με νὰ σηκωθῶ γιὰ βάλτε με νὰ κάτσω.

Στροφή ς'.

Γιὰ δόστε μου τὴν χάρτα μου τὴν ἀργυρῆν κουμπάσαν
Νὰ κουμπασάρω τὸν καιρὸν — γιὰρ εἶ ἄμάν ἄμάν
Νὰ κουμπασάρω τὸν καιρὸν σὲ ποῖο λιμένα πάμε.

Στροφή ζ'.

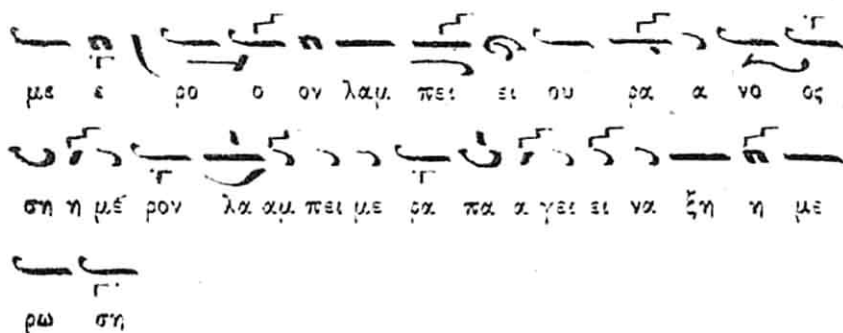
Βλέπεις ἐκεῖνο τὸ βουνὸ τὸ παραζονιγμένο ;
Ἐκεῖ νὰ πᾶ νὰ φθάσωμε — γιὰρ εἶ ἄμάν ἄμάν
Ἐκεῖ νὰ πᾶ νὰ φθάσωμε νὰ πιάσωμε λιμένα.

3. ΑΠΟΚΑΜΑΡΩΜΑ

Ἄττοι γαμπλίον ἄσμη ἀδόμιμον ὑπὸ δμίλου γυναικῶν ἐν συνοδείᾳ
τῶν μουσικῶν ὀργάνων, κεμενέδων, ὅταν μετὰ τὴν στέψην
ἀποκαλύπτεται ἡ νύμφη ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ γαμβροῦ.

² Ηχοσ α'. Πα. Ρυθμὸς τρίσημος 011 = $\frac{3}{4}$

Ση με ρο ο ον λαμ πει ει ου ρα α νο ος
χα ρα ξε ε ε κη α α να το ο λη ση η

Α' ήμισιχον.

Σήμερον λάμπει ούρανός — χάραξε κ' ή 'Ανατολή
 Σήμερον λάμπει ούρανός
 Σήμερον λάμπει 'μέρα — πάγει να ξημερώση.

Β' ήμισιχον.

Σήμερον στεφανώνεται — χάραξε κ' ή 'Ανατολή
 Σήμερον στεφανώνεται
 'Αιτένς τήν περιστέρα — πάγει να ξημερώση.

Γ' ήμισιχον.

Στόν άγιον τάφον του Χριστου — χάραξε κ' ή 'Ανατολή
 Στόν άγιον τάφον του Χριστου
 Να πάν να προσκυνήσουν — πάγει να ξημερώση.

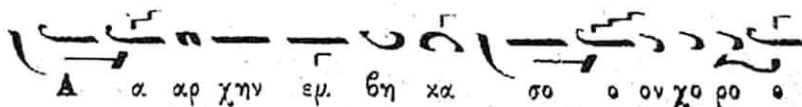
Δ' ήμισιχον.

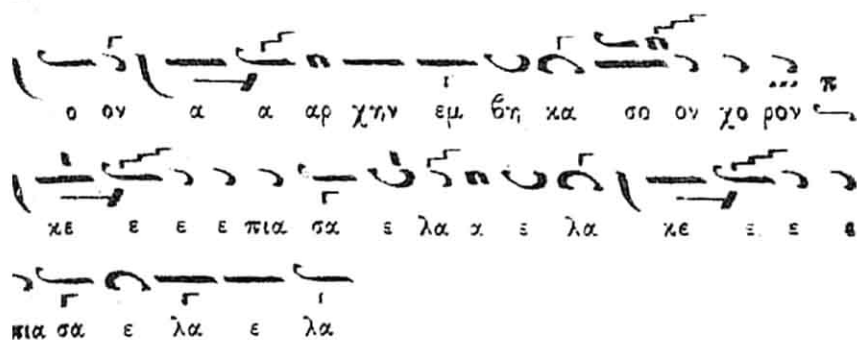
Στόν 'Ιορδάνην ποταμόν — χάραξε κ' ή 'Ανατολή
 Στόν 'Ιορδάνην ποταμόν
 Να πάν να κολυμβήσουν — πάγει να ξημερώση.

4. «ΘΥΜΗΓΜΑ» = ΕΝΘΥΜΗΜΑ

ήτοι πρώτος χορός τής νύμφης, εις τόν όποϊον λαμβάνουσι μέρος
 ό γαμβρός και πάντες οι προσκεκλημένοι αποτελοϋντες
 κίκλον ευρύτατον και ήδοντες συνάμα, τών κεμενέδων
 πάντοτε συνοδευόντων.

^Θ
 'Ηχος λ β'. Πα Ρυθμός δισσημος, χρόνος μέτριος.

Στίχος α'.

Ἄρχην ἐμβῆκα σὸν χορὸν (δὶς)
 — κ' ἐπίασα ἔλα ἔλα — »
 Κ' ἐπίατα χέρι δροσερὸν »
 Ἄσπρο ἄσπρο σὰν τὸ γάλα
 Μαλακὸ σὰν τὸ βυμβάκι.

Στίχος β'.

Τοῦτα τὰ σπήτια τ' ἀψηλὰ (δὶς)
 Πέτρα νὰ μὴ λαΐση »
 Κι' ὁ οἰκοκύρης τοῦ σπητιοῦ »
 Χρόνους πολλοὺς νὰ ζήση. »

Στίχος γ'.

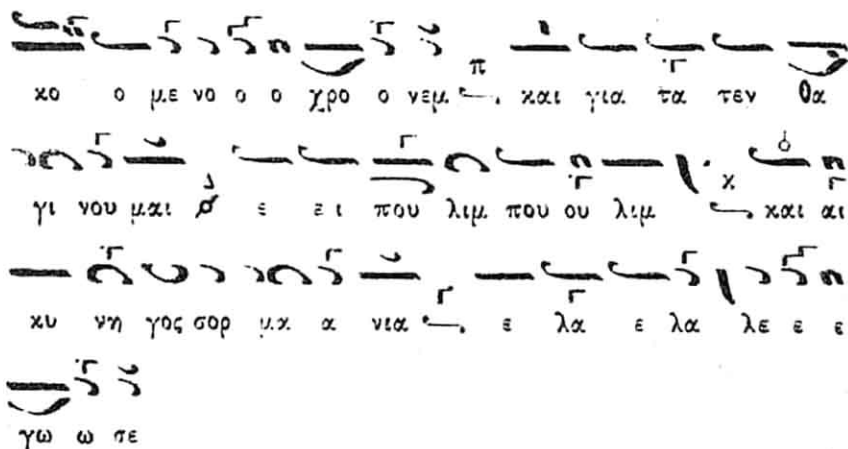
Νὰ ζήση χρόνους ἑκατὸν (δὶς)
 Ἡμέρας χιλιάδας »
 Νὰ ζῆ ἡ νύμφη κι' ὁ γαμβρὸς »
 Κουμπάρος καὶ κουμπάρτσα.»

5. «ΟΜΑΛΙΑ» = ΙΣΙΑ

Χορὸς τῆς Κρώμνης, εἰς τὸν ὁποῖον λαμβάνουσι μέρος ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες ἀποτελοῦντες κύκλον καὶ ἔχοντες ἐν μέσῳ αὐτῶν καὶ μουσικὰ ὄργανα, κεμενέδας.

Ἦχος λ β'. Πα Ρυθμὸς δίσσημος μετὰ τρισήμου χ

Η κορ ε πη γε σον παρ χαρ ε ει που λιμ
 που ου ου λιμ να α γι νε ται ρω μα α να

Στίχος α'.

'Η κόρ' ἐπῆγε σὸν παρχᾶρ — εἶ πουλίμ' πουλίμ'
 Νὰ γίνεται ρωμάνα — κομενόχρονημ'
 Καὶ γιὰ τατέν θὰ γίνουμαι — εἶ πουλίμ' πουλίμ'
 Καὶ κυνηγὸς σ' ὀρμάνια. — ἔλα ἔλα λέγω σε.

Στίχος β'.

'Αρνίμ' θὰ καταροῦμαι σε — εἶ πουλίμ' πουλίμ'
 Φοβοῦμ' ἀσὴν κατάραιμ' — ἔλα ποδεδίζω σε
 Φοβοῦμαι κρούει σὸν πρόσωπος — εἶ πουλίμ' πουλίμ'
 Καὶ χάν' τὴν ἑμορφάδας. — ἔλα ἔλα λέγω σε.

Στροφή γ'.

Πάντα μὲ τ' ἄχ καὶ μὲ τὸ βᾶχ — εἶ πουλίμ' πουλίμ'
 Πάντα ναίλοῖ ἑμένα — ἔλα νὰ λελεύω σε
 Τὴν νέτεμ' ἐτσουρούδεψα — εἶ πουλίμ' πουλίμ'
 Κορτσόπομ' γιὰ τεσένα. — ἔλα ἔλα λέγω σε.

Στίχος δ'.

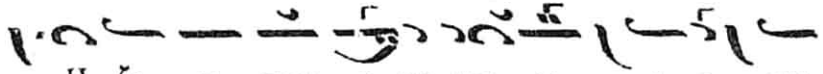
'Εξέρς ὄντας ἐκάθουμες — εἶ πουλίμ' πουλίμ'
 Σὴ χωραφὶ σὴν ἄκραν — ἔλα ποδεδίζω σε
 'Εποίνες με καὶ ἔκλαιγα — εἶ πουλίμ' πουλίμ'
 Καὶ σπόγγιζες τὰ δάκρυάμ'. — ἔλα ἔλα λέγω σε.

Στίχος ε'.

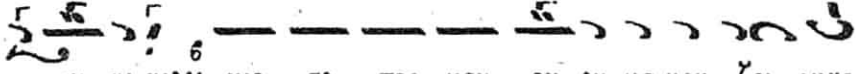
'Εμὲν Κρεμέτεν λέγνε με — εἶ πουλίμ' πουλίμ'
 Κανέναν κὴ φοβοῦμαι — ἔλα νὰ λελεύω σε
 Σὴν Σουμελᾶ τὴν Παναγιά — εἶ πουλίμ' πουλίμ'
 Θὰ πάγω στεφανοῦμαι. — ἔλα ἔλα λέγω σε.

6. αΘΡΗΝΩ.ΔΙΑ ΞΕΝΙΤΕΥΜΕΝΟΥ»

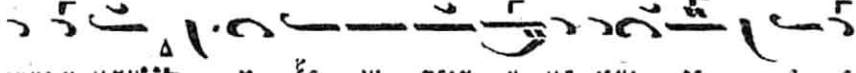
Ἦχος β'. Δι Ρυθμός τετράσημος, χρόνος μέτριος.

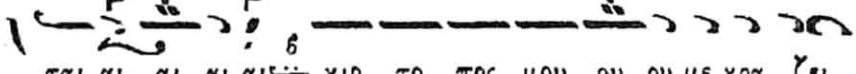
 Η ξε νι τεια α με χαι ρε ε ε ται

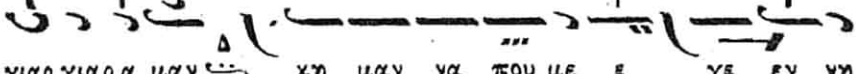
 αι αι αι αι κιο το πος μου ου ου με κρα ζει γιαρ

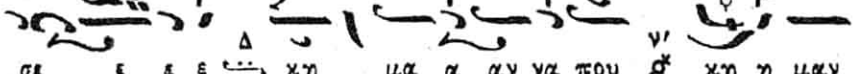
 γιαρα μαν η ξε νι τεια α με χαι ρε ε ε

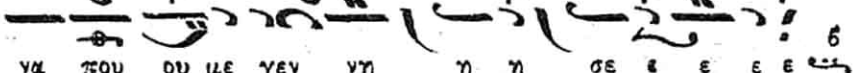
 ται αι αι αι κιο το πος μου ου ου με κρα ζει

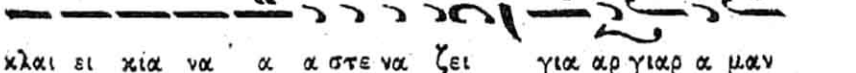
 γιαρ γιαρα μαν κη μαν να που με ε γε εν νη

 σε ε ε ε κη μα α αν να που κη η μαν

 να που ου με γεν νη η η σε ε ε ε ε

 κλαι ει κια να α α στε να ζει για αρ γιαρ α μαν

Στίχος α'.

Ἡ ξενιτεὶά μὲ χαίρεται κι' ὁ τόπος μου μὲ κράζει—γὰρ γὰρ ἄμάν
 Κ' ἡ μάννα ποῦ μ' ἐγέννησε κλαίει κι' ἀναστενάζει—γὰρ γὰρ ἄμάν.

Στίχος β'.

Ξένος ἐδῶ ξένος ἐκεῖ, ὅπου κι' ἂν πάγω ξένος—γὰρ γὰρ ἄμάν
 Ἄν πάγῳ καὶ στῆς μάννας μου καὶ 'κεῖ θὰ εἶμαι ξένος—γὰρ γὰρ ἄμάν.

7. «ΤΟ ΟΝΕΙΡΟΝ»

Ἦχος α'. Πα ⁹ Ρυθμός τετράσημος, χρόνος μέτριος.

Α πο ψα που ου α πο ψα που κοι οι μου ου

 ου ου μου ου να ⁹ α πο ψα που ου α πο ψα

 που κοι οι μου ου ου ου μου ου να ⁹ Α πο

 ψα που κοι μου μου ου ου ου να α α α

 γλυ κα ω νει ρευ ου ου μου ου να ⁹ α πο

 ψα που κοι μου μου ου ου ου να α α α

 γλυ κα ω νει ρευ ου ου μου ου να

Ἄποψα ποῦ κοιμούμυνα γλυκὰ ὄνειρευόμενα
 Σὲ περιβάλει ἔμπαινα πύργ' ἀψηλὸ ἀνέθαινα.
 Τὸ περιβάλ' ὁ γάμος σου, ὁ πύργος εἶν' ὁ ἄνδρας σου.

8. ΑἶΣΜΑ ΛΑΖΙΚΟΝ

Ἦχος λ β'. Πα ⁸ Χρόνος γοργός.

Πα α τω και κηθου λι ζω το ον κοσμον κη γρω νι ζω και

για τε σεν τρυ γο να μου ντολμα δεσ θα τυ λι ζω

Ἄς α φι νουμ τα ψε μα τα κιας αρχι νουμ τα λη θεια

κ ας α φι νουμ τα ψε μα τα κιας αρχι νουμ τα λη

θεια ο ο πε τει νος ε γεν νη σε και ποι κε κολον

κυ θια *Ἐρωδός.* Ε να δυ ο κιαλλα

τρι α ντε μορ φον ει ν η παντρει α

Στίχος α'.

Πατῶ καὶ κῆ βουλιζῶ τὸν κόσμον κῆ γρωνιζῶ
 Καὶ γὰρ τῆσέν τρυγὸνα μου ντολμάδες θὰ τυλίξω.
 Ἄς ἀφινούμ τὰ ψέματα κί' ἄς ἀρχινούμ τὰ λήθημα (δὶς)
 Ὁ πετεινὸς ἐγέννησε καὶ ποῖκε κολονκύθια.

Ἐρωδός.

Ἐνα δύο κί' ἄλλο τρία ντέμορφον εἶν' ἡ παντρεία.

Στίχος β'.

Κορτσόπον τὰ μυχλόπα σου σὴν κάρδιαμ ἀπὲς κεῖνταν.
 Στερέαμ καταρούματα ζευγάρια φεῖδρα γεῖνταν.
 Ἐγὼ ντὸ θὰ φιλωῶ ἐσέν καὶ σὺ ντὸ θὰ φιλήῃς με (δὶς)
 Ἐγὼ ἄς δίγωσ' ὕψωμαν καὶ σὺ μὴ κοινωνίγουμε.

Ἐρωδός.

Ἐνα πέντε κί' ἄλλον ἕξη ἔπαρ τὸ κερὶν καὶ φέξε.

«ΕΧΕ ΓΕΙΑ»

* Ηχος λ δ'. Νη. Ρυθμός τετράσημος, χρόνος μέτριος.

 Ε χε γεια γλυ κεια α μου μαν να πτο μο να

 χο σου τα κρι ι βο ο παι δι η θ η ω ρα που

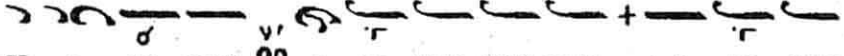
 ου θα φυ γη και δεν ει ξευ ρει αν θα σε ε ξα α

 να δη η *Ερωδός. Ωχ ω μαν να μου

 γλυ κεια με τι χει λη με τι καρ δια θε να σου πω

 το ε χε γεια η ε χε γεια γεια γεια ε χε γεια

 γεια γεια ε χε γεια μαν να γλυ κεια η

Στίχος α'.

"Εχε γειά γλυκειά μου μάννα π'τὸ μοναχό σου τ' ἀκριβὸ παιδί
 "Ἠλθ' ἡ ὥρα ποῦ θὰ φύγη καὶ δὲν εἰξεύρει ἀν' θὰ σέ ξαναδῇ.

*Ερωδός.

"Ωχ! ὦ μάννα μου γλυκειά
 Μὲ τί χεῖλη μὲ τί καρδιά
 Θεὸς νὰ σοῦ πῶ τὸ ἔγε 'γειά.
 "Εχε γειά γειά γειά· ἔχε γειά γειά γειά
 "Εχε γειά μάννα γλυκειά.

Στίχος β'.

Σὰν τὸ τρυφερὸ κλωνάρι ποῦ γέρνει μὲ τὸν ἄγριο βορρηά
 Καὶ τὸ ἀσπλαγγνο ποτάμι ποῦ σέρν' ἀπὸ τὰ δένδρα μακριά.

Ἐπιδός.

Ἔτσι καὶ μένα ἢ φτωχιά

Καὶ ἢ μαύρη ξενιτειά

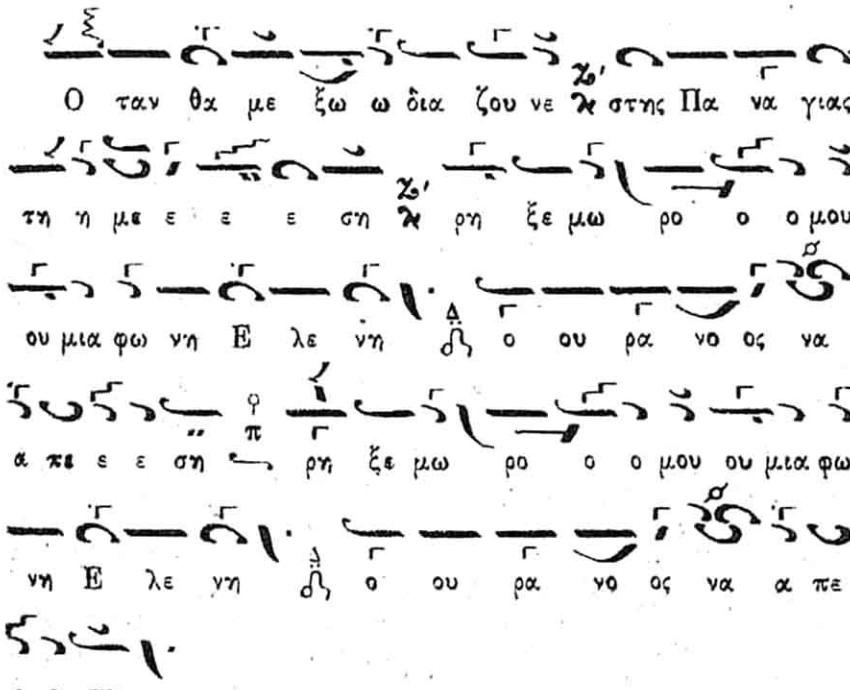
Σέρν' ἀπὸ σένα μακρῶν.

Ἔχε γειὰ γειὰ γειὰ ἔχε γειὰ γειὰ γειὰ

Ἔχε γειὰ μάννα γλυκειά.

10. «Ο ΛΕΒΕΝΤΗΣ»

Ἦχος λ β'. μετὰ διαιονικοῦ Πα ^Θ Ρυθμὸς τετράσημος, χρόνος μέτριος

 Ο ταν θα με ξω ω δια ζου νε λ στῆς Πα να γιας
 τη ἡ με ε ε ε ση λ ρη ξε μω ρο ο ο μου
 ου μια φω νη Ε λε νη δ ο ου ρα νο ος να
 α πε ε ε ση ϕ ρη ξε μω ρο ο ο μου ου μια φω
 νη Ε λε νη δ ο ου ρα νο ος να α πε
 ε ε ση

Ἄταν θὰ μὲ ξωδιάζουνε (¹) στῆς Παναγιᾶς (²) τῆ μέση
 Ρῆξε μωρό μου μὲ φωνή — Ἐλένη — ὁ οὐρανὸς νὰ πέση.

(¹) Ἴσον μὲ τὸ ψάλλειν νεκρώσιμον ἀκολουθίαν.

(²) Καθεδρικός ναὸς ἐν Χώρα Καλύμνου.

II 2. «ΟΛΑ ΤΑ ΜΑΝΤΥΛΟΠΑ ΜΟΥ»

*Ηχος χ β'. Πα Ρυθμός: ἑνεάσημος, χρόνος γοργός.

 Ο λα α τα μαν τυ υ λο ο πα μου

 σα α δα κρουαμ α α α α πες βα φτω κα λε

 σα α δα κρουαμ α α α α πες βα φτω κα λε

 βα λε βα λε να πιου με ε λα να με θυ σθου με

 σε κερ λη μι σιν βα ι βα ι κα ι μα κλι μισιν τα ι τα ι

A', ἡμίστιχον.

*Όλα τὰ μαντυλόπα μου σὰ δάκρυα ἀπὲς βλάφτω — καλέ.

*Επφθός.

Βάλε βάλε νὰ πιοῦμε, ἔλα νὰ μευσοῦμε
 Σεκερλήμισιν βάϊ βάϊ καϊμακλήμισιν τάϊ τάϊ.

B', ἡμίστιχον.

Κε' όταν λέγω τρυγόνα μου τὸν κόσμον ὅλεν βλάφτω — καλέ.

*Επφθός.

Βάλε βάλε νὰ πιοῦμε, ἔλα νὰ μευσοῦμε
 Σεκερλήμισιν βάϊ βάϊ καϊμακλήμισιν τάϊ τάϊ.

13. «ΘΕΛ' ΑΡΜΑΤΩΣΩ ΒΑΡΚΑ»

Ἦχος λ' β'. Πα. Ρυθμός τρισημῶς 011=6/8

Η θε ελ αρ μα τω σω ω βαρ κα η θε ελ

αρ μα τω σω ω βαρ κα η θελ αρ μα τω σω ω

βαρ κα με σα ραν τα δυο ο κου πια α η θελ αρ μα

τω σω ω βαρ κα με σα ραν τα δυο ο κου πια

Β' ἡμισιχον.

Μὲ πενήντα παλληκάρια νὰ σὲ κλέψω μιὰ βραδύα.

«ΠΙΑΣΤΕ ΚΟΡΙΤΣΙΑ ΣΤΟ ΧΟΡΟ»

(Δημῶδες ἠδόμενον ἐν Δοξάτῳ τῆς Μακεδονίας)

ὑπὸ Δημ. Κωνσταντινίδου ἱερογράφου ἐν Δοξάτῳ.

Ἦχος α'. Κε. Ρυθμός τετρασημῶς. Μετρώς.

Πια στε ε ε κο ο ρι ι τσια α α α

στο ο ο ο ο ο χο ο ρο να μα α α

θε ε τε ε τρα α α γου ου ου ου ου

ου ου δια χ να μα θε τε τζια νημ α α
 μαν α μα α αν να μα θε τε να κου ου
 σε ε τε χ

Νὰ μάθετε ν' ἀκούσῃτε πῶς πιάνεται ἀγάπη.
 Ἀπὸ τὰ μάτια πιάνεται, στὰ χεῖλη καταβαίνει
 Καὶ ἀπ' τὰ χεῖλη στὴν καρδιὰ ριζώνει καὶ δὲν βγαίνει κτλ.

«ΜΑΝΑ ΜΟΥ ΤΑ ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ ΜΟΥ»

(Ἀνεγράφη ἐξ ἀρχαίου χειρογράφου ἐν Ἀγίῳ Ὄρει παρὰ Γρηγορίου Μοναχοῦ
 Χίου τοῦ ἐν τῇ κατ' Ἄθω Ἱερῇ Νέῃ Σκίῃ Ἀγίου Παύλου).

Ἦχος λ β'. Πα χ

Μα να α μου ου ου τα α α α λου λου ου
 ου ου δια μου συ χνα α να α τα α πο ο
 ι ι ζει εις μα α να α μου ου ου ου ου γλυ υ
 κεια α π Δχ συ χνα α να α τα α πο ο
 τι ι ζει εις σα α ας α φη η η η η η η η νω

γεια φευ γω ω μα α α νου λα αμ. φς ε ευ γω ω ω
 Αχ πα α γω στη ξε νη τει ει α ηη δο ο
 σε ε μου ου τη η ην ε ευ χη η η σου ου ου
 Α αχ δεν θα α με βλε ε ε πει ει εις πλεια π ρ
 δο ο σε μου τη ην ε ευ χη η η η η ην
 σου ου ου Α αχ δεν θα α με βλε ε ε
 πει ει εις πλεια π ρ

Τὸ βράδῳ βράδῳ μὲ νερὸν καὶ τὸ πρωὶ μὲ δάκρυα

Μάννα μου γλυκειά.

Ἄχ καὶ τὸ πρωὶ μὲ δάκρυα σᾶς ἀφίνω ἄγεια.

Κλάψ' τε γειτόνοι κλάψ' τε καὶ σεῖς χαρῆτε ἐχθροὶ

Δὲν θὰ μὲ ξαναδῆτε εἰς τούτην τὴν αὐλήν.

Θὰ κάμης χρόνους νὰ μὲ ἰδῆς καιροὺς νὰ μ' ἀνταμώσης

Μάννα μου γλυκειά.

Ἄχ καιροὺς νὰ μ' ἀνταμώσης μάννα μου ἔχε ἄγεια.

Ἄϊντε παιδί μου, ἄϊντε ἄϊντε καὶ μὴν ἀργῆς

Ἔχει καὶ τὴν εὐχὴν μου καὶ μὲ καλὸ νάλθης.

Ἄφήνω ἄγεια στή γειτονιά καὶ ἄγεια στὰ παλληκάρια

Μάννα μου γλυκειά

Ἄχ καὶ ἄγεια στὰ παλληκάρια, μάννα μου γλυκειά.

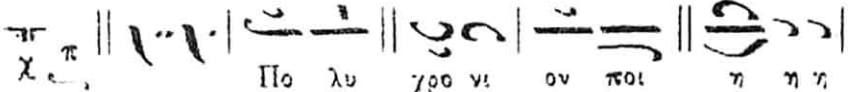
Ἐλα παιδί μου ἔλα, ἔλα ποῦ καρτερῶ.

Τὸν ἀποχωρισμὸ σου πλέον δὲν ταγμαντῶ.

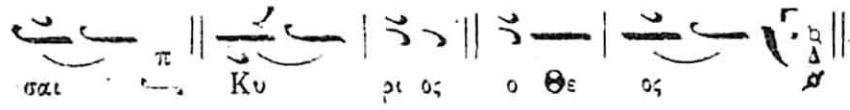
ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΣΜΟΣ
 ΤΗΣ Α. Α. Μ. ΤΟΥ ΣΟΥΛΤΑΝΟΥ
 ΑΠΤΟΥΛ ΧΑΜΙΤ ΧΑΝ ΤΟΥ Β'.

Μελοποιηθείς ὑπὸ Ἀκράτου Ἀδάμ.

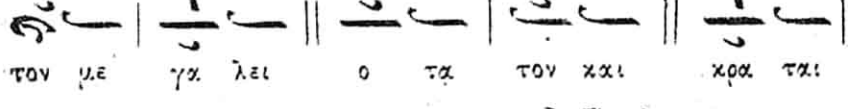
Ἦχος $\frac{\lambda}{\pi}$ β'. Πα Ρυθμὸς ἐξάσημος, διτρώχαιος, δακτυλικός.

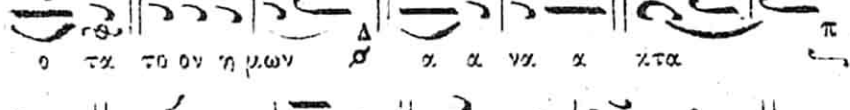
 Πολυχρονον ποιηηη

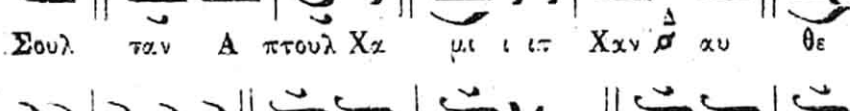
 σαι Κυριος ο θεος

 τον μεγαλει ο τα τον και κραται

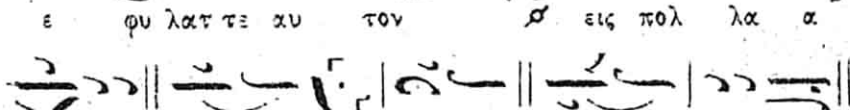
 ο τα τον ημων ααναχτα

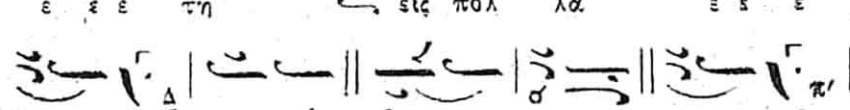
 Σουλταν Απουλ Χαμιιτ Χαν αυ θε

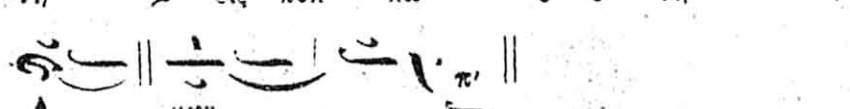
 εν τη ημων Κυρι

 εφυλαττε αυ τον εις πολλα

 εεε τη εις πολλα εεε

 τη εις πολλα εεε τη

 Αμην

ΔΗΜΩΔΗ ΑΙΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΧΟΡΟΥ

ΕΚ ΤΗΣ ΑΝΕΚΔΟΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΗΣ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ, ΤΑΚΗ Κ. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Υπουργομηματίας Ειρηνοδικείου Πατρών

Ι. «ΠΟΥΛΑΚΙ ΕΙΧΑ ΣΤΟ ΚΛΟΥΒΙ»

Ἦχος Δι. Ρυθμός τεταίσιμος = $\frac{3}{4}$, χ $\frac{\Delta}{\text{---}}$.

Που λα μο ρε που λα που λα κι ει ει χα
 στο ο κλου βι ωχ και τσαι χχ με ε ρο
 με ε νο που λι ιμ α γα α πη με νο
 και τσαι χα με ε ρο με ε νο που λιμ α α
 γα α πη η με νο

Πουλάκι είχα στο κλουβί
 και τσαι γα μερομένο
 πουλιμ' αγαπημένο.

Το τάιχα τή ζάχαρη
 το πότιχα το μέσχο
 μ'ά τον καυμό που τ' άγω.

Κι' από το μέσχο τον πολυ
 κι' από τή μυρουδιά του
 που να κυή καρδιά του.

Μου σκανδαλίστη το κλουβί
 και μ' άφυγε τ' άηρόνι
 θιές να τή γλυτώνη.

Κι' ο πουλολόγος πάει κοντά
 με το κλουβί στα χέρια
 μ' έσφάζαν τὰ μαχαίρια.

Γύρισε πίσω μάτια μου
 γύρισε πίσω ρώς μου
 παρηγοριά του κόσμου.

Τί να σου πρωτοθυμηθώ
 και να σ' ευχαριστήσω
 γὰ να γυρίσης πίσω.

2. «ΕΙΧΑ ΚΑΡΔΙΑ ΠΟΥ ΑΝΘΙΖΕ»

^Γ
 Ήχος Α' βου Ρυθμός ελιόμοτος 1 1/2 | 1 = 7/8

Εί ει γα ωλ ει γα α καρ δια που
 αν θι ζει ε λ ει γα καρ δια που αν θι
 ζει ω ω σαν το πε ρι βο ο λι λ ει γα καρ
 δια που αν θι ζει ω ω σαν το πε ε ρι βο
 ο ο λι λ

Είχα καρδιά που άνθιζε
 όταν τό περιβόλι

Κι' ό έρωτας που π' άκουσε
 περίεργος έστάθη.

Ήτον Βασιλικός μπαξές
 που τον ζηλεύαν όλοι.

Και τή κλειδιά έζήτησε
 να μπή νά σερβιάνιση.

Είχε νερό τρεχούμενο
 και τρέχαν νυκτά 'μέρα.

Σάν μπήκε και σερβιάνιστε
 τότε άρχισε να λέη:

Είχε δένδρα περιφρημα
 και χόρτα άνθισμένα.

Αυτό 'ή καρδιά που χίρσται
 κι' αυτά τή λουλουδάκια

Θά 'ρθή καιρός να γίνουνε
 πίκρες, καύμοί, φαρμάκια.

3. «ΚΟΡΗ ΜΑΛΑΜΑΤΕΡΙΑ ΜΟΥ»

^Γ
 Ήχος λ' π' Πα Ρυθμός ελιόμοτος β' 1/2 | 1 = 7/8

Κο ρη η μα α λα κο ο ρη μα λα

α μ.α τ ε ε ν ι α α μου (διε) α ο ρ η μ.α
 λ α μ.α τ ε ε ν ι α α μου και α ι
 μα ρ ρ α ρ ι ι τ α ρ ε ε ν ι α α μου (διε)

Κόρη μαλακτενίνα μου.—Και μακαριτενίνα μου
 Βγαίνεις τὸν μῆνα μιά φορά.—Ποῦν' τὰ λελοῦδ'α τὰ πολλά.
 Κάνεις τοὺς νεῖους καὶ σφάζονται.—Τὸς γέρονς κι' ἀλαλιάζονται.
 Κάνεις καὶ 'μένα τ' ἄρσάνο.—Πέρνω μαχαίρι νὰ 'σφαγῶ.
 — Μὴ σφάζεται λεβέντη μου.—Καὶ 'γὼ σὲ κάνω τέρι μου.
 Κι' ἂν δὲν σὲ κάνω τέρι μου.—Σὲ κάνω φοροπαῖδι μου.

Α. «ΜΟΥ ΠΑΡΗΓΓΕΙΛΕ Τ' ΑΗΔΟΝΙ»

Ἦχος ᾠ Πλ. Ρυθμὸς ἐπιτριτος β' 1 1/2 1 1 = 7/8 γ π ρ

Μου ου πα ρη η η η το γ α ι δε με
 ε νο μου ρ μου ου πα ρη η η η γ γει ει
 λε ε τα η δο νι μου ου πα ρη η γ γει λε ε τα η
 δο νι με ε ε το πε ε τ ρο γε ε λι δο νι ρ

Μοῦ παρήγγειλε τ' ἀηδόνη.—Μὲ τὸ πετρογελιδόνι.
 Νὰ τοῦ φτιάσω τὴ φωλιά του.—Μέσα στὰ βασιλικὰ του.
 Νὰ τὴν πλέξω μὲ τὴν τάξι.—Γύρω γύρω μὲ μετῆξι.
 Τοῦ παρήγγειλε καὶ 'γὼ.—Τὸ μετῆξι ἔχει ἀκριθῶ.
 Μοῦ παρήγγειλε καὶ 'κείνο.—Ὅσο κάνει ἐγὼ τὸ δίνω.

5. «ΚΑΤΟΥ ΣΤΟΝ ΚΑΜΠΟ ΤΟΝ ΠΛΑΤΥ»

Ἦχος ᾠ Πά, Ρυθμός τρισημικός = $\frac{3}{4}$, $\frac{\pi}{9}$

Κα του ου στον κα λζει κα του στο ον κα α α

ου ου ου στον κα μπο τον πλα α τυ υ κα α του

κα μπο το ο ον πλα τυ υ υ

ια ται λο ρη η μο ο ο να α χη

ου στον κάμφο τον πλατύ
μαται κόρη μοναχή.

χ πεν μάται κι' όνειργιάζεται
πει κι' άρεθωνιάζεται.

3) Βλεπει σε πύργ' άνέθκινε
σε περιθόλι κι' έμπαινε.

4) Καί τó πρωτό που ζύπνησε
της μάνας της έμίλησε.

5) Εήγατο μάνα τ' όνειρο
πώ είδα τó κακόμοιρο.

6) Είδα σε πύργ' άνέθκινε
σε περιθόλι κι' έμπαινε.

7) Ό πύργος είν' ό άντρας σοι
τό περιθόλι ό γάμος σου.

8) Τά δρό ποτάμια τó νερό
κουσί για τó συμπεθεργιό.

6. «ΑΠΑΝΟΥ ΠΑ' Η ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ»

Ἦχος ᾠ Πά, Ρυθμός τρισημικός = $\frac{3}{4}$, $\frac{\pi}{9}$

Α α α πα α νου ου ου πα α ει ει

το γε ρο ο και κα α του ου

πα α αει τα α βλα α κι 9 κι α πα νου
 πα ει για α σου Σι: ι μι' ιν τζη κι α
 πα νου πα α αη Πα α ρα α σκε ε ε ευ η

1) 'Απάνου πάει τὸ νερό
καὶ κάτου πάει τ' ἀβλάκι.	4) Τὴν εἶδε καὶ ἕνας ἡγούμενος
πετάει τὸ καμπυλάφι.
2) Κι' ἀπάνου πάη Παρασκευὴ
μαζὺ μὲ τὸ Γιοργάκη.	5) Καὶ στὸ μπαρμπέρη ἔτραξε
νὰ κόψη τὰ μαλλιά του.
3) Παπῶς τὴν εἶδε καὶ ἔσφυλε
Διάκος καὶ βαλυντῶθη.	6) Μπαρμπέρη κόψε τὰ μαλλιά
κόψε μου καὶ τὰ γένια.
- 7) 'Τι' ἀπάνου πά'η Παρασκευὴ
μαζὺ μὲ τὸ Γιοργάκη.

7. «ΤΩΡΑ ΤΑ ΠΟΥΛΙΑ»

(ἐπιτραπέζιον)

Ἦχος Δι. Ρυθμὸς τετρασήμερος $\frac{4}{4}$

Τω ρα τα που ου ου λια α α τω ρα τα α
 χε ε ε λι δο ο ο ο νια τω ω
 ω ρα η πε τω ω ρα η πε ε ε ερ δι ι
 ι ι χες

1) Τώρα τὰ προλάξ
τώρα τὰ γελιόξια	4) Ξύπν' ἀγκάλικε
καρμὶ κοπιτισσένε.
2) Τώρα ἢ πέρδικε
συγυολαλοῦν καὶ λένε.	5) Κι' ἔσπρονε λαίμω,
βυζάκιε σὺν λαμόνικε.
3) Ξύπν' ἀφέντη μου
ξύπνικε καλέ γ' ἀφέντη.	6) Σὺν τὸ κρεὸ νερὸ
π' ὄργετ' ἀπ' τὰ χιόνικε.

ΑΙΣΜΑΤΑ ΣΚΙΑΘΟΥ

ΥΠΟ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΡΗΓΑ

Διευθυντοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Σκιάθου

Ι. Η ΚΑΜΑΡΑ

(Χορὸς Σκιαθίτικος)

Ρυθμὸς δισσημοῦ, μονόκτυπος. — Ήχος $\frac{\lambda}{\alpha}$ δὴ $\frac{1}{2}$ Γα $\frac{1}{2}$

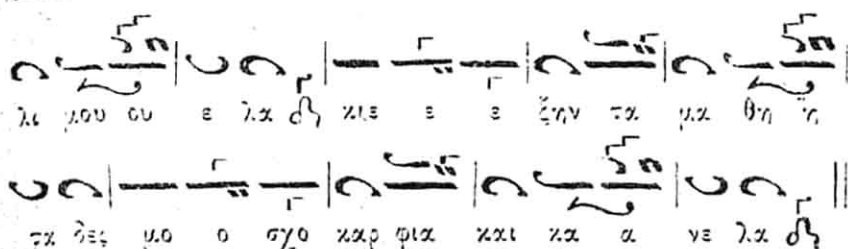
Σα ραν τα πε ε σα ραν τα πε δὴ σα

ραν τα πεν τε ε μα α στο ο ροι δὴ Σα

ραν τα πε ε σα ρα αν τα πε δὴ σα ραν

τα πεν τε ε μα α στο ο ροι δὴ χιε ε ε

ην τα ~~ρα~~ ~~ρα~~ ~~ρα~~ ~~ρα~~ η τα ~~ρα~~ ε ε λα το που

Σαράντα πέντε μάστοροι κι' ἐξήντα μαθητάδες
Καμάρα χτίζουσι στὸ γυαλό, καμάρα δὲ στεργιώνει.
Ὅλη μερίτσα χτίζανε, κι' ἀπὸ βραδὺ χαλνοῦσε.
Πουλὰκι πῆγε κι' ἔκατσε δεξιά πὸ τὴν καμάρα·
δὲν κελαιδοῦσε σὰν πουλί, ἀνθρωπινὰ μιλάει :

- «Σὰν δὲν στοιχειώσης ἀνθρωπο, καμάρα δὲν στεργιώνει·
οὔτε πτωχό, οὔτ' ὄρφανό, οὔτε ξενοδιαβάτη,
μόνο τοῦ πρωτομάστορη τὴν πρώτη του γυνίκα».
Κι' ὁ μάστορης σὰν τᾶκουσε ἔπεσε καὶ λιγώθη·
το μαθητὴ τοῦ ἔστειλε, νὰ πάη νὰ τῆνε φέρη.

Στὸ δρόμο ὅπου πῆγαινε, τὸ Θεῖο περικαλοῦσε·

- «Χριστέ μ' νὰ βρῶ τὴν Ἀρετὴ τὸν κήπο νὰ ποτίξῃ
καὶ νὰ φυτεύῃ βλάσταιο, καὶ νὰ ποτίξῃ διάσμο».
Ὅπως ἐπερικάλυψε, ἔτσι πῆγε καὶ βρῆκε.
— «Ἐλα, ἔλα, κυε' Ἀρετὴ, ἔλα σὲ θέλει Ἀφέντης».

- «Καὶ τί με θέλει ὁ μάστορης, καὶ τί με θέλει ἀφέντης :

καὶ ἂν με θέλῃ γιὰ καλό, νὰ στολιστῶ νὰ ἔρθω,
καὶ ἂν με θέλῃ γιὰ κακό, νὰ ὀθῶ ὅπως μ' εὐρῆκες».

- «Καὶ γιὰ καλό καὶ γιὰ κακό, ἔλα ὅπως σ' εὐρῆκα».
— «Πάλαι κακὸ τοῦ πάθαμε, ἡμεῖς ἢ ἀδερφάδες·
τρεῖς ἀδερφάδες ἦμαστε, κι' ὅλες στοιχειὰ μᾶς βάναν·
τὴν Εὐδοκίαν στὸ Ἰόρναβο, τὴ Μάρω στὸ Γεφύρι,
καὶ μένα τὴν κυρ' Ἀρετὴ, σὲ τούτη τὴν καμάρα.
Πῶς τρέμει τὸ κορμάκι μου νὰ τρέμῃ κι' ἡ καμάρα !
πῶς πέφτουν τὰ μαλάκια μου, νὰ πέφτῃ κι' ἡ καμάρα !
πῶς τρούζουν τὰ παιδάκια μου, νὰ σκούζῃ κι' ἡ καμάρα !

Σημείωσις. — Ὁ χορὸς οὔτος χορεύεται μὲν δι' ἰδίων βηματίων ἐν Σκιάθῳ, ἀλλ' ἀρκετὰ περιέργως ἀμυπλέκουσι καὶ τὰς χεῖρας αὐτῶν οἱ χορευταί. Ὁ πρῶτος τοῦ χοροῦ διὰ μὲν τῆς δεξιᾶς χειρὸς κρατεῖ τὴν δεξιάν τοῦ ἐκτερέου, διὰ δὲ τῆς ἀριστερᾶς τὴν δεξιάν τοῦ τρίτου. Ὁ δευτέρου τὴν ἀριστεράν του χεῖρα ἀμυπλέκει μετὰ τῆς δεξιᾶς τοῦ τετάρτου, καὶ τὴν δεξιάν ἐπὶ τῆς δεξιᾶς τοῦ πρώτου. Ὁ τρίτος τὴν δεξιάν του δίδει εἰς τὴν ἀριστεράν τοῦ πρώτου, τὴν δὲ ἀριστεράν εἰς τὴν δεξιάν τοῦ πέμπτου, καὶ οὕτω καθεξῆς, ἵτως ὥστε ἡ δεξιὴ ἐκάστου μετὰ τῆς ἀριστερᾶς τοῦ ἐπομένου δὲν συνδέονται ἕν ἀλλὰ τίθενται ἐπ' ἀλλήλων χιαστί.

2. Η ΜΗΛΙΣΑ

(Λυγρή Διοσηλύττω)

Ρυθμός τετραόσημος, δίκτυσος. Ἦχος: ᾠ Πα γ.

 Μη λι μη λι τσα που σαι στον κρη η μνο ο δη

 τα μη λα φο ορ τω ω με ε ε ε νη ρ μη

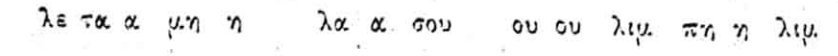
 λι μη λι τσα α που σαι στο κρη η μνο ο τα

 μη λα φο ορ τω ω με ε ε ε νη ρ τα μη κα

 λε τα α μη η λα α σου ου ου λιμ πη η λιμ

 πη στη η κα ρ τα μη κα λε τα α μη η λα

 α σου ου ου λιμ πη μα λιμ πη στη η κα ρ

Μηλίτσα πούσαι στον κρημνό τὰ μῆλα φορτωμένη
 τὰ μῆλα σου λιμπήστηκα καὶ τὸν κρημνὸ φοβοῦμαι, κτλ.

ΔΗΜΩΔΗ ΧΟΡΙΚΑ ΔΣΜΑΤΑ
ΕΚ ΤΗΣ ΑΝΕΚΔΟΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΗΣ
ΧΡ. Α. ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ
Υπόμνησθ ἐν Ηλίωτις

1. «ΑΝΑΜΕΣΑ ΤΡΕΙΣ ΘΑΛΑΣΣΑΙΣ»

³Ηχος: $\frac{\lambda}{\pi}$ $\sigma \rightarrow \Delta$ Ρυθμός τρισημικός: $001 = \frac{3}{4}$ γ δ

Α να με σα Δ:α μ.α αν του λα α

μου α να με σα α τρει εις θα λα α ασ

σαις πυρ γος θε με λιο ο με ε ε νος μο

λυ βο σκε πα α σμ.ε ε ε νος δ

Ἀνάμεσα τρεῖς θάλασσαις
 πύργος θεμελιωμένος μολυβοστρεπασμένος.
 Καὶ στὰ παρεθώρακια του
 καθόσταν τρεῖς κυράδες σὸν νάειταν ἀδελφάδες.
 Ἡ μιὰ ξεμπλιάζει τὸν ἀητὸ
 κ' ἡ ἄλλη τὸν περσίτη, Πικριτικουὴ καὶ Τρίτη
 κ' ἡ τρίτη ἡ καλλίτερη
 τὸν ἥλιο συνεριάζει καὶ τὰ ψλοριά ῥοδιάζει.

2. «ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΡΤΑ ΣΟΥ ΠΕΡΝΩ»

(Σωπτός-ταχύς)

³Ηχος: $\frac{\lambda}{\pi}$ $\sigma \rightarrow N$ η Ρυθμός δισημικός: $\frac{2}{4}$ γ δ

Α πο την πορ τα α σου ου πε ερ νω μι

και ε ε ε Πα να γιω ω του λα α μου ρ Λω ρε
 γιασ α γα α πήμ για α σου κιχ α πο
 τή γει ει το ο νειχ α σου ρ

Ἄπο τήν πόρτα σου περνῶ, κ' ἀπό τή γειτονειά σου
 κ' ἀκού και τὲ μαλώνανε ἡ μάνα σου κ' ἡ θειά σου.
 Ἄν τὲ μαλώνουν γιατί' ἐμὲ ἡ μάνα σου κ' ἡ θειά σου,
 πέστο μ' ἀγυπημένη μου νὰ μὴ ξαναπεράσω.
 —Πέρναγ' ἀτήκη μ' πέρναγε ἀπό τή γειτονειά μου,
 και ἄς μαλών' ἡ μάνα μου και ἄς θυμὸν' ἡ θειά μου.

3. «ΠΕΡΙΒΟΛΗ ΕΙΧΑ»

Ἦχος ᾠ Πα Ρυθμὸς ἐπίτητος 1 1/2, 1, 1, = 7/8 χ π

 Πε ρι βο λη ει χα πα πιαμ πε ρι βο ο λη
 ει ει χα π πε ρι βο ο λη ει ει χα α α
 νε ραν τζο ο σπαρ με ε νο π

Περιβόλη εἶχα νεραντζοσπαρμένο
 μ' ἄνθη γιομισμένο.

Κι' ἀπό κάτ' ἀπ' ἄνθη πέρδικα καθόταν
 κ' ἔδρασο λογόταν

4. «ΓΙΑ ΕΙΔΕΣΤΗΝΕ ΤΗ ΛΗΓΕΡΗ»

Δίηχος εἰς γ' καὶ β'. Ρυθμὸς τροχῆς 001—⁷/₈ γ' η'

Για εἰ ὄες τη νε ε τη η λη η γε ρη η'

πωρ χετ α πο ο τα αμ. πε λι κα λε

Ωχ φε ερ νει ει τα μη φε ερ νει φερ νει

τα α μη η λα στη μπο ο ο δια

Γιὰ 'δέστηνε τὴ ληγερὴ πῶρχειτ' ἀπὸ τ' ἀμπέλι;
Φέρνει τὰ μῆλα στὴ μποδιά τὰ ρόδα στὸ μαντύλι.
Δεὸ μῆλα τῆς ἐξήτησα καὶ τέσσαρα μοῦ δίνει.

Δὲν θέλω 'γὼ τὰ μῆλα σου τὰ ποδοπατημένα,
Μόν' θέλω τὸ κορμάκι σου τὸ μωσχομυρισμένο.
Νὰ τὸ χορτάσω φίλημα τρεῖς 'μέρας καὶ τρεῖς νύχτες.
'Ἢ 'μέρας νάεινε τοῦ Μιχρῶ κ' ἢ νύχτες τοῦ Γενάρη.

5. «ΚΟΡΙΤΣΑ ΜΑΥΡΟΜΑΤΙΚΑ»

Ἰηχος γ' Πα Ρυθμὸς ἐπίτροπος 1¹/₂ 1,1,=7⁷/₈ γ' π

Κο ρι τσα μ.αυ ρο μα τι ι κα και λε ρο φο ρε ε

με να Μη γην ει βχ ι μη γην ει ει ναι αι κλε φτες στο

χο οφ γιο π

Κορίττα μαυρομάτικα και λευκοφορεμένα.
Μήν είνε κλέφτες στο χωριό μήν είνε κ' ασβανίτες:
—Δέν ξέρουμε μπαρπούλι μου αν είνε και αν δέν είνε!
Παππός σουλάει γλυκό κρασί κ' έχ' άμυρο κορίτσι.

6. «ΜΕΣ' ΤΗΝ ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ»

²Ηχος: $\overset{\circ}{\eta}$ Πα Ρυθμός: επίτροπος = $1 \frac{1}{2}$ 1, 1, = $\frac{1}{2}$ $\overset{\circ}{\chi}$ $\overset{\circ}{\eta}$

Μεσ τη ην ην α α για Πα α α α σκε ευ
η μωρ Κα α α λα μα α τια α νη $\overset{\circ}{\eta}$ Μωρ
Κα λα μα τια α νου λα μου ου σεει δα στο πα α α ρε
θυ ρη $\overset{\circ}{\eta}$ ||

Μεσ' τήν άγια Παράσκευή σέ ειδα στο παρεθύρι.
Σέ ειδα και σέ λιμπίστικα έπ'ήρες γέρον άνδρα,
Βάλε φαμάκι στο γυαλί φαμάκοστον τ'ό γέρω,
Και π'ός' έμέ τ'ό νηό παιδί και τ' άζχο παληχάρι.

7. «ΑΝΑΘΕΜΑ ΜΩΡ' ΠΗΝΕΛΙΟ»

²Ηχος: $\overset{\circ}{\eta}$ Πα Ρυθμός: τρίτοιμος = $\frac{5}{4}$ $\overset{\circ}{\chi}$ $\overset{\circ}{\eta}$

Α να θε μα μω ω ωρ Πη η νε λιο α
να θε ε μα που ου ρη η η ξα νε $\overset{\circ}{\eta}$ Ω ωχ Τα

α μα για α στο ο ο πη για δι Πη η νε ε

λιο μου ου με ε ε το να ζι π 9

Ἄνθεμα μου Πηνελιό ἀνάθεμα ποῦ ῥήξανε
 τὰ μάγια στό πηγᾶδι Πηνελιό μου μέ τό νάζι.
 Καί μάγεψαν μου Πηνελιό καί μάγεψαν τόν ἄντρα μου
 καί θε νά μέ χωρήσῃ Πηνελιό μου κάμει κρίση.

8. «ΤΗΣ ΓΑΛΑΝΗΣ ΤΟ ΦΟΡΕΜΑ»

Ἦχος $\frac{2}{\pi}$ ᾠ Πζ Ρυθμός ἐπίκριτος $1\frac{1}{2}$ $1\ 1 = \frac{1}{2}$ γ. π 9

Ωχ της για α α λα νης το φο ο ο ρε μα τη ης

ρου ου της ρου σας το ο φου στα νη π 9 πεν

τε ραυ τα α Ρι να μου να ζη σης πα πια χι

να μου Δ 9

Ἦς γαλανῆς τό φορέμα τῆς ρούσας φουστάνη
 πέντε ραυτάδες τό ῥαβαν καί δέκα μαστορόπ'λι
 κ' ἕνα μικρό ραυτόπουλο ράθει καί τραγουδάει·
 «Φουστάνη μου φιλόγαζο καί χρυσογαζομένο
 ἡ κόρη ποῦ θά σέ φορῇ μ' ἐμένα νά τό λαιώσῃ
 κ' ἄν δέν τό λαιώσῃ μετ' ἐμέ στόν ἄδη νά τό λαιώσῃ».

99. «ΘΕΕ ΜΟΥ ΚΑΙ ΝΑ ΓΙΝΩΤΑΝΕ»

⁹ Ηχος $\frac{3}{4}$ Πζ Ρυθμός τρισήμιος = $\frac{3}{4}$, $\frac{7}{8}$ $\frac{\pi}{9}$

Θε μου και να γι νω ω ω τα α νε τ
 μα κρυ υ κα αυ πη η πλκ ι 9 και αι
 Πρε ε θε ε ζα αχ Πρε ε θε ε ζα
 πα ληο ο κα α α στρο την Ε λε ε νη η
 μου $\frac{\pi}{9}$ ||

Θεέ μου και να γινώτανε τὸ μακροκάμψη πλάι
 κ' ἢ Πρέβεζα παληόκουστρο κ' ἢ Ἄρτα περιβόλι
 Κ' ἢ Ἄρτινές πορτοκαλιές κ' ἐγὼ περιβολάρης.
 Νὰ νέβαινα νὰ γνάτεθ' ἀπὸ λεμονιᾶς κλωνίει
 Ποῦ πά' ἢ Ἐλένη γιὰ νερό στὴ βρύση τραγουδόντας.

10. «ΕΔΩ ΣΕ ΤΟΥΤ' ΤΗ ΓΕΙΤΟΝΙΑ»

⁹ Ηχος $\frac{3}{4}$ α'. Κε Ρυθμός τρισήμιος. $1 = \frac{3}{4}$, $\frac{7}{8}$ $\frac{x}{9}$

Ε ε δω σε ε του ου ου τη γη το νια
 α δε εν προε πει ει ει να α αν φεγ γα ρι 9
 Ω ω ωχ μα α προε πει ει ει να α νχι

συ γνε ε φια α α και αι ια βι α α ρυ υ

υ σκο τα δι η

'Εδῶ σὲ τοῦτ' ἐν γειτονίᾳ δὲν πρέπει νῦν φεγγάρι
 μὰ πρέπει νὰ ναι σφινεφιά καὶ νὰ βυρὸ σκοτάδι.
 Γιὰτ' ἔχω μὲ ἀγαπητικὴ πῶ λάμπει τὸν τὸν ἥλιο.
 Καὶ μὲ τὸν ἥλιο μάλωνε καὶ μὲ τὸ νηὸ φεγγάρι.
 'Εσὺ τὸν βγαίνεις ἥλιέ μου μαρμίνεις τὰ χορτάρι
 Κ' ἐγὼ τὰν μαρμίνω στὸ χορὸ μαρμίνω παληκάρι.

■ ■ . «ΕΚΙΝΗΣΕΝ Η ΚΛΕΦΤΟΥΡΓΙΑ»

Ἦχος ᾠ Πα Ρυθμὸς δισσημος $0I = \frac{2}{4}$, $\frac{\Gamma}{\chi} \frac{\pi}{\eta}$

Αι ντε Ε κι νη σεν η κλε φτουρ για κιο

λα τα πα τα πα λη κα ρια η τα μορ φα και

αι για σης παι δια τα μορ φα και αι τα

νυ παν ορα η

'Εκίνησεν ἡ κλεφτουργία καὶ ὅλα τὰ παληκάρι
 Τὰ μόρφα καὶ τ' ἀνύπαντρα καὶ τ' ἀρεθωνισμένα,
 Καράβια ἀρματώσανε νόμφη νὰ πᾶν νὰ πάρουν.
 Κ' ἀπ' τὰ τραγούδια τὰ πολλὰ καὶ ἀπ' τὰ πολλὰ ντουφέκια
 ἀνατάραχθ' ἡ θάλασσα καὶ ἔσπασαν τὰ κυράβια
 γεμίζ' ἡ θάλασσα κουπιὰ πανιά καὶ παληκάρι.

12. «ΟΛΟΙ ΤΟΝ ΗΛΙΟ ΤΟΝ ΤΗΡΟΥΝ»

Ἦχος λ̣ Πα Ρυθμός τριόλιμος 0011=3/4 γ π

Ο λ ο ι τ ο ν Η λ ι ο ο τ ο λ ο ο ο ν τ η ρ ο υ σ ο υ
 π ο υ π α α ι ν α β α π ο υ π α α ι ν α β α σ ι
 λ ε ψ η Α ι ν τ ε κ η κ ο ο ρ η π ω μ ω ρ ε
 π ω γ ρ ε ι ε ι τ ο ο ν κ α υ μ ο

Ὅλοι τὸν ἥλιο τὸν τηροῦν ποῦ πάει νὰ βασιλέψῃ
 κ' ἡ κόρη πῶχει τὸν καὶμὸ τὰ πέλαγ' ἀγναντεύει.
 Βλέπει καράβια κ' ἔρχονται βαρκούλες κ' ἀρμενίζου.
 Καράβια μου (ντελιμπομπό) ντελίνια μου χρουσά μου
 [τραγαντούρια,

Αὐτὸν τὸ νεῖο ποῦ πάτ' αὐτοῦ αὐτὸ τὸ παληκάρι
 δουλεῖα νὰ μὴ τοῦ δώσετε κουπί νὰ μὴ τραβήξῃ.
 Δάστε του μῆλο νὰ κρατῇ καὶ ταμπουρά νὰ παίξῃ.

13. «ΚΙΤΡΙΝΟ ΛΕΛΟΥΔΑΚΙ ΜΟΥ»

Ἦχος ρ̣ Πα Ρυθμός ἐπίτριτος 1 1/2 11=3/8 γ ρ

Κι τ ρ ι ν ο λ ε κ ι τ ρ ι ι ν ο λ ε λ ο υ θ α κ ι ρ ο υ
 π ο τ ε ε θ α λ ε λ ο υ θ ε σ η ς γ ι α ν α μ α ς κ α λ ο κ α
 θ ε σ η ς

Κίτρινο λελουδάκι μου πότε θά λελουδίσης
 γιὰ νὰ μᾶς καλοκαρδίσης.

Ἐγὼ τὸ Μάϊ δὲν ἀνθῶ τῇ Λαμπρῇ θά λελουδήσω
 καὶ θά σᾶς καλοκαρδίσω.

ΔΗΜΩΔΗ ΑΣΜΑΤΑ ΣΚΥΡΟΥ

ΚΩΜΟΙ

ΤΟΥ ΔΟΥΚΑ

(Κατ' ἀπαγγελίαν τοῦ κ. Γεωργίου Παπαεμμανουήλ)

Χρόνος ἀργός. — Ἦχος λ̣ ᾠ̣ Πα̣ ὁ̣ ς̣

Α νοι γο κλου ουν α νοι οι οι οι γο κλου ου
 ουν τα μα α τα μα τια μου ου ου ου ^χ _q [ἐντεῦθεν ὁ χρό-
 νος κατὰ τι
 ταχύτερος]

πε ε ε ζο γε ε̄ λου ου νε τα α στρα _q π |

Ἐπιφθός

Α α α α στραυ τη η η ης αυ γης _q π |

[Ἐπανάληψις] πε ε ε ζο γε ε̄ λου ου νε τα α
 στρα Ἐπιφθός γιαν α α α αρ γη σε ε ε ες νχ
 βγη η ης

ἄ ἡμισιχον ἄνοιγοκλοῦν τὰ μάτιά μου
 χαμογελοῦνε τ' ἄστρα

*Επωδός

[Ἄστρον τῆς αὐγῆς
γαυτ' ἄργησες νὰ βγῆς].

β' ἡμίστιχον

Θαυρῶ πῶς ἀνταμόνεται
ἡ Πόλι μετὰ τὰ κάστρα.

[Ἄστρον τῆς αὐγῆς κλπ.]

ΤΟΥ ΚΟΡΕΛΗ

ἡ χωριάτικος, ὡς ὑπὸ τῶν χωρικῶν κυρίως ἀδόμενος

(Κατ' ἀπαγγελίαν τοῦ κ. Γ. Παπαεμμανουήλ)

Χρόνος ἀργός.—Ἦχος λ̣ ᾠ̣ Πα̣ ὁ̣

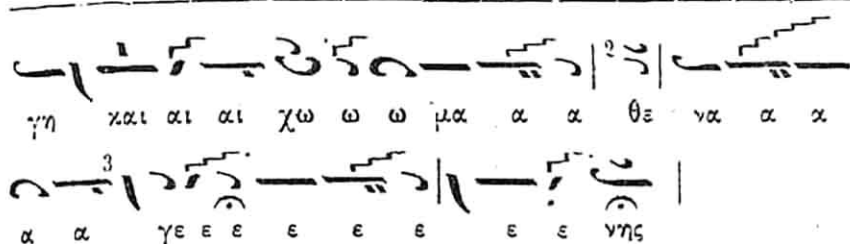
Πο τε δεν α α α α α κου σα α να
α α α πῆς α α ας πα α να δῶ τι
ι ι κα α α α α α α α νει (ἀμέσως τὸ β'
ἡμίστιχον)

Ὁ Στίχος

Ποτὲ δὲν ἄκουτα νὰ πῆς
ἄς πᾶ' νὰ 'δῶ τί κάνει
Τὸ πικραμμένο μου πουλι
μὴ' πέση καὶ πεθάνῃ.

*Επωδός

Συν με ε ε και αι αι ει ει εις τι κε
ε ε ε ερ δαι αι αι αι αι αι αι αι αι νεις

ΞΑΝΘΟΥΛΙΑΝΙΚΟΣ

(Κατ' ἀπαγγελίαν τοῦ κ. Δημητρίου Θεοχάρους)

Χρόνος μέτριος ἀργός. — Ἦχος λ̣ ᾠ Πα

Α α να θε μα α α αν τη η την α αρχη
κη α να θε μα α α αν τη η ω ω ω ω
ρα που ου σει δα αν τα α α μα α
τα α α α κια α α μου και τι θα κα α α
α μω τω ω ω ω ρα

Ἄτερος στίχος

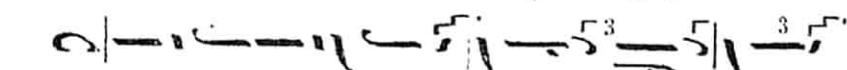
Ἀνάθεμα ποῦ φέρινε
τὴν εὐλογία ἄπ τὰ ξένα,
καὶ γάλασε τῆς ἄμωρρες
καὶ γάλασε καὶ ἄμένα. (*)

(*) [Τὸν στίχον τοῦτον — δν ὑπηγάρευον ἡμῖν ὁ Δῆμαρχος Σκυρίων κ. Σοφ. Στεφανίδης — συνέθεσε καὶ ἐτραγοῖδησεν εἰς ἐκ τῶν τῆς οἰκογενείας Ξανθοῦλη ὠραιότατος πρότερον, κατόπιν δμως παθῶν ἐξ εὐλογίας καὶ στιγμαιοθεις τὸ πρόσωπον].

ΤΟΥ ΠΑΠΑΚΟΣΜΑ

(Κατ' ἀπαγγελίαν τοῦ κ. Γ. Παπαεμμανουήλ.)

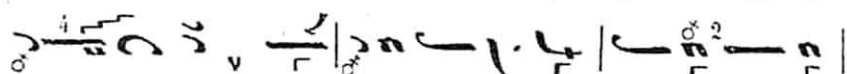
Χρόνος ἀργός. — Ἦχος Δ:

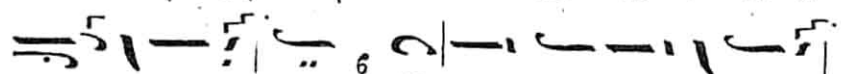
 Τι νό: να πω τι ι νο ο ο ο ο ο ο ο ο

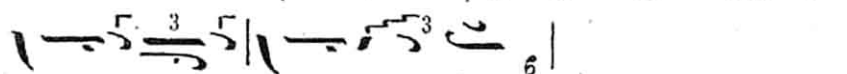
 να πω το ον πο ο ο ο ο ο ο ο ο

 ο ο ο μου α μα α αν πα λι ι το ον

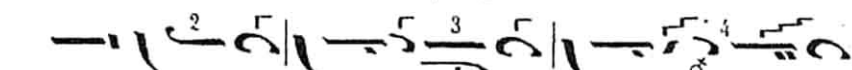

 πο ο νο ο μου Na μην α νε στε ε

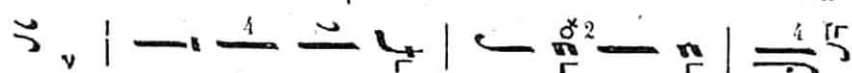

 να α α α α α α ξη Na

Ἐπιφθόος

 Ε λα α προ ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

 λε προ θα λε κηθ νου ους μου ου σε ε

 θα α λε

Ὁ στίχος

Α' ἡμῖν. Τίνας νὰ πῶ τὸν πόνο μου
νὰ μὴν ἀνάστενάξη.

Ἐπιφθόος [Ἐλα πρόβαλε
κη' ὁ νοῦς μου σ' ἔβαλε].

Β' ἡμῖν. Κ' ἡ πέτρα ποῦ ν' ἀμίλητη
θὰ λυπηθῆ νὰ κλάψη.

Ἐπιφθόος [Ἐλα πρόβαλε κλπ.].

ΑΥΛΩΝΙΤΙΑΝΙΚΟΣ

(Κατ' ἀπαγγελίαν τοῦ κ. Γ. Παπαεμμανουήλ)

Χρόνος λίαν ἀργός. — Ἦχος δ' ἁ Δι

Δν ει ξευ ρα α α κ το ο τε ε λος
 μου ου ου κ πω ως θα α πο πο κα α
 τα α α αν τη η η σω (ἀμέσως τὸ β' ἡμίσηχον)

Ὁ στίχος

Ἄν εἴξωρα τὸ τέλος μου
 πῶς θ' ἀποκαταντήσω,
 Δὲν ἀνοιγὰ τὸ στόμα μου
 ἀνθρώπου νὰ μιλήσω.

Ἐπὸδος

Μα ρα α νε ες τα σω ω ω δ' τι
 ι ι ι κα α α μου ου ου κ και τα α
 ου υλ λα τη η ης δ' κα α α αρ δι α ας μου

ΚΑΒΑΔΙΑΝΙΚΟΣ

(Κατ' ἀπαγγελίαν τοῦ κ. Γ. Παπαεμμανουήλ)

Χρόνος ἀργός. — Ἦχος λ' ἠ Πα δ'

Ο χο σμο ο ος μ ε ε ε ο χο ο ο ο

ο ο σμος με ε ε ε τα βα α σα α α

α α να ειν α να α α κα α α α τε

με ε ε ε ε ε νος

Ἐπωδός

Βα σα α α α να πι ι χραι αι αις και αι

κα α α υ μοι οι οι οι οι οι για τι ι ι ι

μου τρω ω τε ε ε το ο ο χο ο

ο ορ μι

Β' ἡμίσηχον Παρὸς ἐγεννήθη στὸν ντουισᾶ
 νᾶν' εὐχαριστημένος.

Ἐπωδός: [Βάσινα, πίκρες καὶ καῦμοι
 γιατί μου τρώτε τὸ κορμί;]

Η ΣΠΥΡΙΔΟΥΛΑ

(Κατ' ἀπαγγελίαν τοῦ κ. Γ. Παπαεμμανουήλ)

Χρόνος μέτριος ἀργός. — Ἦχος Δι

Πετο τε ρα δα α Σπυ ρι δου ου ου ου

λα α μου πειο ο ο ο τε ε ε ε ρα
 ὀα α α κρυα πο ο ο ο τα με ε ε
 αλ λο ο ο ος κα νει ει εις δεν χυ υ
 υ υ νει α α αχ αλ λο ο ο ος κα
 αλ λος κα νεις δεν χυ υ υ υ νει

Ἐπιφθός

Κλα α α ψτε μα α α α κλα ψτε μα τια
 μου κα υ με ε ε ε να θλι ι ι βε
 ρα α α α θλι βε ρα και λυ πη με ε
 ε ε να

Β' ἡμίσητον Ἐρέχουν κρυφὰ δὲν φαίνονται
τὸ στῆθός μου τὰ πίνει.

Ἐπιφθός [Κλάψτε μάτιά μου καυμένα
θλιβερά και λυπημένα].

ΠΑΤΙΝΑΔΑ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ

(Κατ' ἀπαγγελίαν τοῦ κ. Γ. Παταεμμανουήλ)

Ρυθμὸς μιτὸς ἐκ δύο ὀκτασήμερων: (ο ὀ, ι | ὀ ι)

εἰς ἐπτασήμερον: (ὀ ι | ὀ ἰ) καὶ τριῶν τετρασήμερων: (ὀ ἰ, ο ο ι ι, ὀ ἰ)

Χρόνος μέτριος γαργός.—'Ηχος $\overline{\text{Δι}}$

 Ο ο η λιο ο ος βχ σι λε ε ευ ει $\overline{\text{Δ}}$ ||

 ο η λιοσ βχ σι λε ε ευ ει ει ο ο η

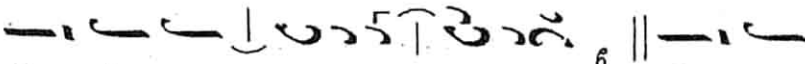

 λιο ο ος βχ σι λε ε ευ ει στα πα ρα θυ υ

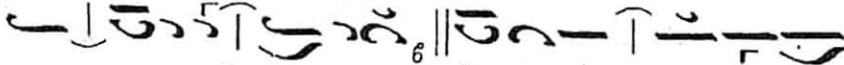

 υ υ ρια σου α μων α μα α αν ε ε συ

Τὸ Β' ἰμῖστιχον ὡς ἐπφδός οὔτω: $\overline{\text{Δ}}$

 Ξαν θα νε τα α μαλ λια σου $\overline{\text{δ}}$ ξαν θα

 ναι τα α μαλ λια σου ξαν θα νε τα μαλ λια

 σου μαυ ραν τα φρυ υ υ υ δεια σου α μαν α

 μα α αν ε ε συ

ΚΩΜΟΣ «ΤΟΥ ΣΥΚΑΜΙΝΟΥ»

Ἄρχαϊος γυναικεῖος

Ὁ λεγόμενος Ἄφανός (= ἄφανός = δυνατός)

(Κατ' ἀπαγγελίαν τῆς κ. Ἑλένης Βαμβακερίδου)

Δίαν ἀργῶς.— Ἦχος λ̣ ᾠ Πά δ̣

Κυ υ πα ρι σα α α α ζι ι ι μου
 λι ι ι γνο ο ο ο σσει ει σου και βξ α α
 α λα α α ε ε ε ε ε ε ε ε ρα

Ὁ στίχος

Α' ἡμῖστ. Κυπαρισ, κι μου λιγνὸ
 τείσου και βάλ' ἀέρα

Β' ἡμῖστ. Νὰ κελαιθῆσουν τὰ πουλιὰ
 νὰ ξημερώσ' ἡ ἡμέρα.

Ἐπιφθός

Νυ χτα ναι αι αι αι αι αι αι ξη η η με
 ε ε ε ρο ο ο ο ο ο ο ο νει ᾠ Η αυ
 γη η η η τα α α φα α α νε ε ε ε
 ρο ο ο ο ο ο ο ο νει

ΕΠΙΤΡΑΠΕΖΙΑ

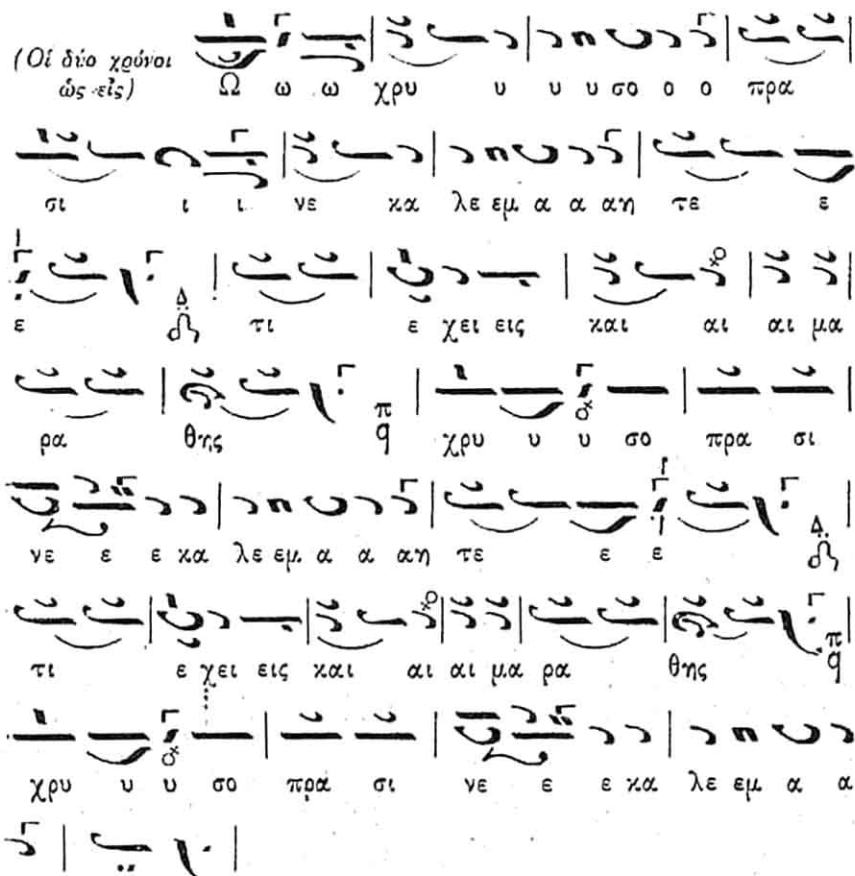
«Ο ΧΡΥΣΟΠΡΑΣΙΝΟΣ ΑΗΤΟΣ»

(Κατ' ἀπαγγελίαν τοῦ κ. Γεωργίου Παπαεμμανουήλ.)

Ρυθμὸς τετράσημος Σπονδαῖος Ὁ, ἰ

Χρόνος μέτριος ἀργός. — * Ἦχος λ̣ ᾠ Πα ὁ ε

(Οἱ δύο χρόνοι ὡς εἶς)

Ω ω ω χρυ υ υ υ σο ο ο πρα
σι ι ι νε κα λε εμ α α αη τε ε
ε τι ε χει εις και αι αι μα
ρα θης π q χρυ υ υ σο πρα σι
νε ε ε κα λε εμ α α αη τε ε ε
τι ε χει εις και αι αι μα ρα θης π q
χρυ υ υ σο πρα σι νε ε ε κα λε εμ α α
αη τε ε ε

Ἦ οὐ στίχος

- Α' ἤμιον. Ὡ χρυσοπράσινε [καλέ] μ' ἀητέ,
τί ἔχεις καὶ μαράθης
- Β' ἤμιον. Καὶ χαμηλοπτερούγιασες
καὶ δὲν μπορ' ἄ πετάξῃς.

Ἄλλοι στίχοι

ὦ χρυσοπράσινε μ' ἀητὲ, γερακοφορεμένη,
πάλι σ' ἀγάπη μ' ἔβαλες ἀναθεματισμένη.

— ὦ χρυσοπράσινε μ' ἀητὲ, τίναξε τὰ φτερά σου,
νὰ σὲ ἴσως ἢ πέρδικα ν' ἀλλοθῆ στήν ἀγκαλιά σου

«ΑΠΟΚΡΗΑΤΙΚΟΣ ΜΟΝΟΣ» (ἀργός)

(Κατ' ἀπαγγελίαν τοῦ κ. Γ. Παπαεμμανουήλ)

Ρυθμὸς τετράσημος Σπονδαῖος Ὁ, Ἰ

Χρόνος ἀργός. — Ἦχος Δι

(Οἱ δύο χρόνοι ὡς εἰς)

Χα ρη η η η η η τε να α α χα ρη η
σω ω ω με κ ση η με ε ση με ε ε
α α τη η η η η η ην η ση η με
ρα α α την η η με ε ε ε ε ε ε ε ρα

Ὁ στίχος

Χαρήτε νὰ χαρήσωμε σήμερα τὴν ἡμέρα·
Κη' αὔριον ξημερώνεται ἡ καθαρὴ Δευτέρα.

ΑΠΟΚΡΗΑΤΙΚΟΣ ΝΕΩΤΕΡΟΣ (σύντομος)

(Κατ' ἀπαγγελίαν τοῦ κ. Γ. Παπαεμμανουήλ)

Ρυθμὸς τετράσημος Σπονδαῖος Ὁ, ἰ

Χρόνος μέτριος. — Ἔγχος δ° Δι δ°
(Οἱ δύο χρόνοι ὡς εἰς)

Χα ρη τε να α χα α α ρη σω ω ω με ε
και μια και μια α φο ο ο ρα α α α
α α αν τα δ° και αι αι μια φο ο ο ραν τα α νεια α
α α α α α τα

Ὁ στίχος

Χαρήτε νὰ χαρήσωμε καὶ μὴ φορὰ ν' τὰ νειάτα
γιατὶ θεὸς νῆρθ' ἕνας καιρὸς νὰ τὰ σκεπάσῃ ἡ πλάκα.

(Μετὰ τὸ Β' ἡμίσηχον ἀμέσως ἢ ἐπωδὸς)

Ἐπωδὸς β
 χ

Χα ρη τε να α χα α α ρη σω ω ω ω
με ε κηρ Θεος κηρ Θεο ο ος το ο ξε ε
ε ε ε ε ε ρα δ° κηρ Θεος το ο ο ξε ε ε
α α αν ζη η η α αν ζη η σω ω ω με

«ΑΠΟΚΡΗΑΤΙΚΟΣ ΔΙΠΛΟΣ»

(Κατ' ἀπαγγελίαν τοῦ κ. Γεωρ. Παπαεμμανουήλ)

Ρυθμὸς τετράσημος Σπονδαίος Ὁ. Ἰ

Χρόνος μέτριος. — Ἦχος δ' Δι

(Οἱ δύο χρόνοι ὡς εἰς)

Χα ρη η η τε ε νηοι βχ ι χα ρη η
 τε ε νηοι οι χα ρει η τε ε νηαι
 αις χα α ρη η τε ε νηαις λε χα α ρη χα
 ρη η η τε ε πα α α α α αλ λη οβ
 χα α α ρη τε ε ε πα α αλ λη η κα α
 α α α α ρια

Ὁ στίχος

Χαρήτε νηοὶ χαρήτε νηαῖς χαρήτε παλληκάρια·
 Κ' ἐγὼ τοῦ Χάρου τοῦθαλα σίδερα στα πόδαρια.

(Μετὰ τὸ Β' ἡμίστιχον ἀμέσως ἢ ἐπωδός)

Ἐπωδός

6
κ.

Ε ε λα και σε πλη ρο ο νο ο με για

τι για τι ι δε ε ζη η η η η η η
 με για τι δε ε ε ζη η η με ε ρο ο ο με
 ε ρο ο ο ο μαι

«Ο ΓΕΡΓΕΡΑΛΗΣ»

(Κατ' ἀπαγγελίαν τοῦ κ. Γεωρ. Παπαεμμανουήλ)

Ρυθμός τετράσημος Δάκτυλος Ὁ, Π μετ' ἐξαιρέσεων

ἔξ ἑνός Σπονδείου: Ὁ Ἰ, ἑνός ἀναπαισίου ἀπὸ θέσεως: Ο Ο Ἰ
 καὶ ἑνός προκελευσματικοῦ: Ο Ο Ι Ι

Χρόνος μέτριος ἀργός. (Οἱ δύο χρόνοι ὡς εἰς)

Ἦχος λ̣ ᾠ̣ Πα

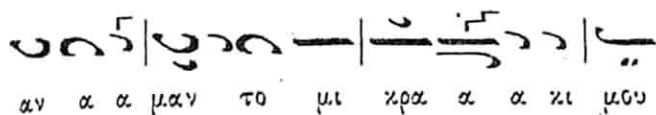
ὦ ραις με φερ νο λο γι σμος Γε ερ γε ρα. α
 λη και της καρ δια α α ας μ η η λαι ρα

Ἐμφῶδες

Α μ α αν α α μ αν το που λα α α α κι
 μου π

Ἐπανάληψις

Και της καρ δια α α ας μ η η λαι ρα α μα α

Ὁ στίχος

Ὡραὶς μὲ φέρν' ὁ λογισμὸς [Γεργεραλῆ]

Καὶ τῆς καρδιᾶς μ' ἡ λαύρα

Ἐπωδὸς [Ἄμὰν ἄμὰν τὸ πουλάκι μου].

Ἐπανάληψις

Καὶ τῆς καρδιᾶς μ' ἡ λαύρα,

Ἐπωδὸς [Ἄμὰν ἄμὰν τὸ μικράκι μου].

Β' ἡμιστίχον

Νὰ πάγη κά' (¹) στὸ βογιατζῆ [Γεργεραλῆ]

Νὰ βουτηχτῆ στὰ μαῦρα.

Ἐπωδὸς [Ἄμὰν ἄμὰν τὸ πουλάκι μου].

Ἐπανάληψις

Νὰ βουτηχτῆ στὰ μαῦρα.

Ἐπωδὸς [Ἄμὰν ἄμὰν τὸ μικράκι μου].

Ε Π Α Ι Ν Ε Τ Ι Κ Ο Ν

Τ Ω Ν Φ Ω Τ Ω Ν

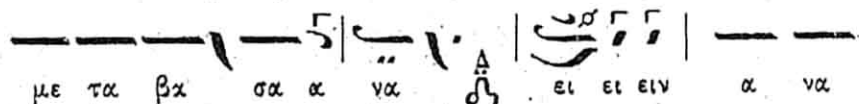
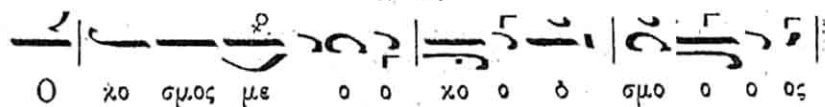
(Κατ' ἀπαγγελίαν τοῦ κ. Γ. Παπαεμμανουήλ)

Ρυθμὸς τετράσημος Σπονδαῖος Ὁ, Ἰ μετ' ἐξαιρέσεων

ἐκ προκελευσματικῶν καὶ Δακτύλων

Χρόνος μέτριος ἀργός. (Οἱ δύο χρόνοι ὡς εἰς)

Ἦχος λ̣ β̣ Νη

(¹) κά (=κάτω)

κx α τεμ με ε ε ε νος δ̣ A α α α

μxν σε β̣διμ α μxν δ̣ ει· ει ειv α να κα α

τεμ με ε ε ε νος δ̣ α α α α μxν σε β̣διμ

α μxν

'Επωδός ν
δ̣

Ερ χε σαι αι χα α α ζι κα α α

νο ο με π̣ φευ γεις μα α ρα α α ζι βx α

α νο ο με

Ο στίχος

'Ο κόσμος με τὰ βάζανα εἶν' ἀνακατωμένος
('Αμὰν σεβ̣διμ. ἀμὰν).

'Επωδός

['Ερχεσαι γὰζι· κάνομε
φεύγεις μαράζι βάνομε].

B' ἰμῖστικον

Παῖς ἐγεννήθη στὸν ντουσιὰ νᾶν' εὐχαριστημένος;
('Αμὰν σεβ̣διμ. ἀμὰν).

'Επωδός

['Ερχεσαι χὰζι· κάνομε
φεύγεις μαράζι βάνομε].

Ἄτερος στίχος

Στὴν κλίνη πού κοιμᾶσαι σὺ θέλω κ' ἐγὼ νὰ μείνω·
Νὰ τρέγ' ἀπ' τὰ χειλάκι σου κρύο νερὸ νὰ πίνω.

'Επωδός

[Πιπίνι μου πιπίνι μου
στρώσε φαρδεῖὰ τὴν κλίνη μου].

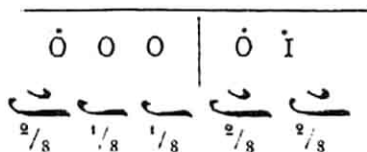
ΧΟΡΕΥΤΙΚΑ

ΑΠΟΚΡΗΑΤΙΚΟΣ ΧΟΡΕΥΤΙΚΟΣ

Ὁ λεγόμενος Καλῆς (=καλός)

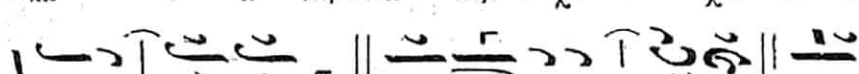
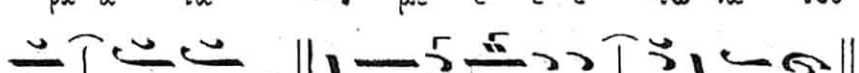
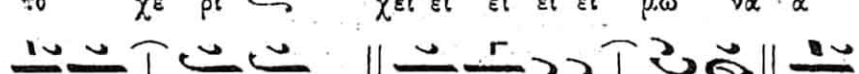
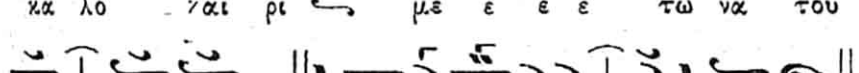
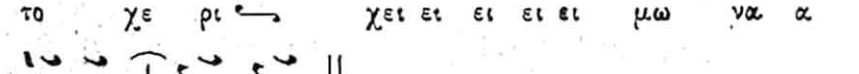
(Κατ' ἀπαγγελίαν τῆς κ. Μαρινῶς Σταυρινίδου)

Ρυθμὸς δικτάσημος ἐκ Δακτύλου καὶ Σπονδείου

Χρόνος μέτριος γοργός. — (Οἱ δύο χρόνοι ὡς εἶς)

Ἦχος λ̄ π̄ Πα

 Ἀ γου ρος πε ε τρα α πε ε ε λε ε

 κα π α λη θεια κηο ο χι ι χω ω ω

 ρα α τα π με ε ε ε τω να του

 το χε ρι χει ει ει ει ει μω να α

 κα λο και ρι με ε ε ε τω να του

 το χε ρι χει ει ει ει ει μω να α

 α λο και ρι

ΠΕΡΙΟΔΟΥ Β' — ΕΤΟΥΣ Α' — ΤΕΤΥΧΟΣ Γ'

(10)

- Ἄγουρος (¹) πέτρα πελεκῶ
 ἀλήθεια κῆ ὄχι γωρατᾶ,
 με τῶνα του τὸ χέρι
 γειμῶνα καλοκαῖρι.
- Κόρη ξανθὴ τὸν ἐρωτᾷ
 καὶ μέσ' στὰ σπλάγγνα τὸν κεντᾶ (²)
 κόρη ξανθὴ τοῦ λέγει
 καὶ κάθεται καὶ κλαίει.
- Ἄγουρε ποῦ ἔν' τὸ χέρι σου ;
 ποῦ νὰ γινόμεουν ταῖρι σου !
 καὶ πελεκῶς με τῶνα
 καλοκαῖρι καὶ γειμῶνα.
- 'Εγὼ ἴσγα νὰ μὴ σ' τὸ πῶ,
 νὰ μὴ σ' τὸ ξεμολογηθῶ
 νὰ μὴ σ' τὸ μαρτυρήσω
 καὶ νὰ μὴ σ' τὸ ἴμολογήσω.
- Μὰ τώρα ὅπου μ' ἀρωτᾶς,
 καὶ μέσ' στὰ σπλάγγνα με κεντᾶς,
 θὰ σοῦ τὸ μαρτυρήσω
 καὶ θὰ σοῦ τὸ ἴμολογήσω.
- Δέκα κοπέλλες φίλησα
 κανοὺς δὲν τὸ μαρτύρησα·
 καὶ δέκα παντρεμένες
 δεκοχτῶ ῥεβωνιασμένες.
- Καὶ δέκα πέντε καλογεγῆς
 ποῦχαν τὰ μάτια σὰν ἐλγῆς
 καὶ μιὰ κυρὰ Γουμένη
 στὰ μαῦρα βουτημένη.
- Στῆς ἡγουμένης τὸ κελλί
 ραγίστηκα σὰν τὸ γυαλί,
 ἔκεῖ μοῦ ἔκοβαν τὸ χέρι
 ἄχολό μου περιστέρι.
- Κόρ' ἄς σὲ φίλουμουν καὶ σὲ
 γαρουφαλῶ ἀπ' τὸν μπαχτσέ
 κῆ ἄς μοῦ ἔκοβαν καὶ τ' ἄλλο
 ποῦ δὲν ἔχω θάρρος ἄλλο.

[¹] Ἄγουρος (= νέος ἄγαμος) ἐκ τοῦ κοῦρος, οὔτινος τὸ θηλυκὸν
 κοῦρη (= κορασίς).

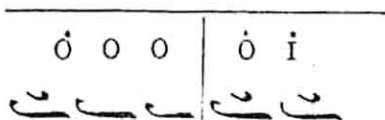
[²] ἦ: τὸν κεντᾶ.

ΑΠΟΚΡΗΑΤΙΚΟΣ ΧΟΡΕΥΤΙΚΟΣ

(Κουμλιώτικος)

(Κατ' ἀπαγγελίαν τῆς δεσποινίδος Καλλιόπης Καραγιαννίδου)

Ρυθμός ὀκτάσημος ἐκ δακτύλου καὶ Σποιδέου

Χρόνος μέτριος ἄργος. (Οἱ δύο χρόνοι ὡς εἰς)

Ἦχος δ^{\flat} Δι δ^{\flat}

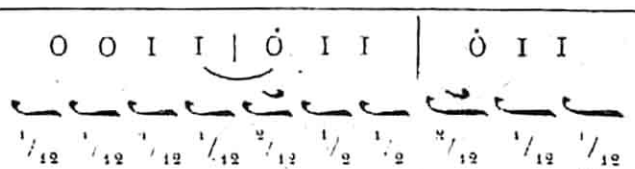
Αη το ος ε χα α α σε ε πε ερ οι

κα στα θα α ση τη η ην γυ υ ρε ε ευ

ει

Ἐπιφθόος

Ρυθμός δωδεκάσημος, Τροχαῖο; Σημαντός, ἐξ ὀκτασήμου θέσεως, ουνιοταμένης ἐξ ἑνός Προκελευσματικοῦ καὶ ἑνός δακτύλου καὶ ἐκ τετρασήμου ἄρσεως, ουνιοταμένης ἐξ ἑνός δακτύλου

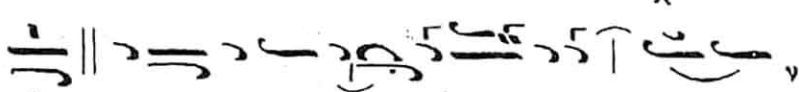
Κηα πα σε πε τρα μα α αν α μαν

κηα πα σε πε τρα πε ε ε τα ξε (Δις)

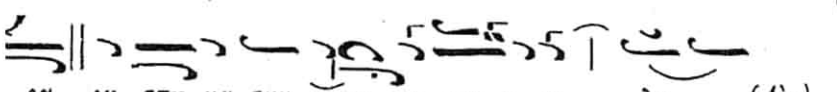
Ἄητός ἔχασε πέρδικα στὰ δάση τῆ γουρού:
 ἀπὸ σὲ πέτρα πέταξε τὸ ριζικό του κλαίει.
 Τί μοῖρα! καὶ τί ριζικό! ἦτανε τὸ δικό μου!
 οὔλοι νὰ θέλουν τῆ ζωὴ κ' ἐγὼ τὸ θάνατό μου!
 Ἡ πέρδικα σὰν τ' ἄκουσε πολὺ τὸν ἐλυπήθη
 καρσί (¹) του πῆγε κ' ἔκατσε, γλυκὰ τ' ἀπελογήθη.
 Τ' ἔχεις ἀητὲ καὶ θλίβεσαι καὶ κλαίεις καὶ θρηνιέσαι,
 καὶ μὲ τὰμὲ τῆ πέρδικα πολλὰ παραπονιέσαι;
 Θέλεις νὰ ἔλθῃς μὲ τὰμὲ, μὰ θέλω νὰ μοῦ ἴμωσῃς,
 ποτέ σου τὴν ἀγάπη μας νὰ μὴ τὴνὲ δολώσῃς.
 Ὅμῶν σου στὰ πετρωτὰ πούναι ἡ κατοικίᾶ μου
 ἂν ἴσως καὶ σ' ἀπαρνησθῶ νὰ πέσουν τὰ φτερά μου.
 Ἔτσι τοζάρετ' (²) οἱ ἀητοὶ τὸ δένδρο ν' ἀγαπᾶτε,
 ὡς ποῦ νὰ φᾶτε τὸν καρπὸ, τὸ δένδρο λησμονᾶτε.

Ἐν τῷ μέσῳ τοῦ χοροῦ ἡ ἐπαρδὸς ἴδεται διὰ τοῦ ἐξῆς στίχου καὶ οὕτω:

6
λ

 Α λοι μο νο και πα α λα α α λι οβ

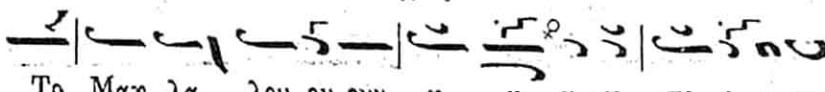
 ρα γι στη κα σαν το ο γυα α α λι (Δις)

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟΥ ΜΑΗ

(Κατ' ἀπαγγελίαν τοῦ κ. Ἐμμανουήλ Σαγκριώτου)

Ρυθμὸς τετράσημος Σπονδαῖος Ὁ Ἰ. Χρόνος μέτριος ἀργός
 (Οἱ δύο χρόνοι ὡς εἶς)

Ἦχος λ̣ ᾠ̣ Πα

 Το Μαη λα λου ου ου η η η η πε ε ε ερ

(¹) Καρσί (= ἄντικρυ).

(²) Τοζάρετε (= τῶχετε, συνειθίζετε).

 ι ι κες το Μx αη λα α α λει ει ει ει τα

 α α το Μx α α αη λα α α οη το Μx αη λα

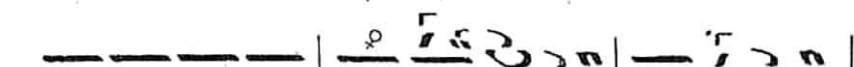
 α λει ει ει ει τα α α αη οο οο οο νι

Ὁ στίχος

Τὸ Μάη λαλοῦν ἢ πέριδικες, τὸ Μάη λαλεῖ τ' ἀηδόνι.
 Μεσ' τῆ καρδιά μου ῥίζωσαν ἄρῳ τρεῖς χιλιάδες πόνοι.

Μετὰ τὸ Β' ἡμιστιχον ἀμέσως

ἢ Ἐπωδὸς

 Τρι αν τα φυλ λο ο ο ο ο του ου ου ου

 Μα α α α η π μου πη ρες το νου ου ου

 υ ου κα' αι αι αι πα α α ει

ΝΑΝΟΥΡΙΣΜΑ ΧΟΡΕΥΤΙΚΟΝ

(Κατ' ἀπαγγελίαν τοῦ κ. Γεωργίου Παπαεμμμανουήλ)

Ρυθμὸς τετράσημος ἐξ Ἀναπαύτων ἀπὸ ἄρσεως Ι Ι, Ὁ καὶ

Προκελευσματικῶν ὡσαύτως ἀπὸ ἄρσεως Ι Ι, Ο Ο

Χρόνος μέτριος γοργὸς—Ἦχος λ̣ ḡ Πα̣ ḡ

 Μα ρε⁽¹⁾ γυιε μα ρε γυιε μα ρε γυιε μου και να κα

(¹) Μάρε (=μωρῆ)

ρη μα ρε γυιε γη μα ρε ε γυιε μου κα να
κα ρη ποια γε ε ναι κα θα σε πα ρη ποια
γε ναι γη

Μάρε γυιέ, μάρε γυιέ,
μάρε καστροπηδητή,
πόσα κάστρα πήδησες ;
πόσες κοπέλλες φίλησες ;

ΔΗΜΩΔΕΣ ΘΕΣΣΑΛΙΚΟΝ ΤΟΥ ΚΙΣΣΑΒΟΥ

Πασχάλιον χορευτικόν

(Κατ' άπαγγελίαν του κ. Γ. Παπαεμμανουήλ)

Ρυθμός τετράσημος, Σπονδαίος Ο Ι. Χρόνος μέτριος γοργός

(Οι δύο χρόνοι ως εις)

Ἦχος λ π Πα

Α πο ψε μα α αυ ρομ. μα γα τα μου ου ου σε
σε να θε ε λα μει νω σε σε να α
θε ε σε σε ε να α α θε σε ε σε
να α θε ε λα βρα α δεια α α στω

Ἄποψε μακρομᾶτα μου
 σὲ σένα θέλ' ἄ (¹) μείνω
 σὲ σένα θέλ' ἄ βραδυαστῶ,
 κόρη, φαρδεῖᾶ νὰ στρώσης.
 Φαρδεῖᾶ κι' ἄν στρώσω, ξένε μου,
 σὺ ὄξου θ' ἀπομείνης.
 Ὅξου μεριά 'π' τῆ πόρτα μου,
 ὄξου κι' ἄπ' τὴν αὐλή μου.
 Νὰ μὴ τὸ κάμης λιγεροῖ
 κι' ἔχεις μεγάλο κρῖμα.
 Ὅξου βρέγει καὶ βρέχομαι,
 γιονίζει καὶ μαργώνω.
 Κι' ἄν ἀποθάνω λιγεροῖ,
 ποιὰ μάνα θὰ μὲ κλάψῃ;
 Σὲ κλαίει καὶ ἡ μάνα σου
 σὲ κλαίει κ' ἡ ἀδελφὴ σου.
 Κ' ἐγὼ κρυφὰ π' τὸν ἄνδρα μου,
 τὰ μαῦσα θὰ φορέσω.
 Θὰ κάμω χρόνο νὰ λουστῶ,
 δυὸ χρόνια γιὰ ν' ἀλλάξω.
 Θὰ κάμω τρεῖς καὶ τέσσαρες
 στὴν ἐκκλησιὰ νὰ πάγω.

ΘΕΣΣΑΛΙΚΟΝ ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ ΧΟΡΕΥΤΙΚΟΝ

- Ἀδόμειον ἐν Νεβολιάνῃ (²)

(Κατ' ἀπαγγελίαν τοῦ κ. Γ. Παπαεμμμανουήλ)

Ρυθμὸς τετράσημος Σπονδαῖος Ὁ Ἰ. Χρόνος μέτριος γοργός
 (Οἱ δύο χρόνοι ὡς εἰς)

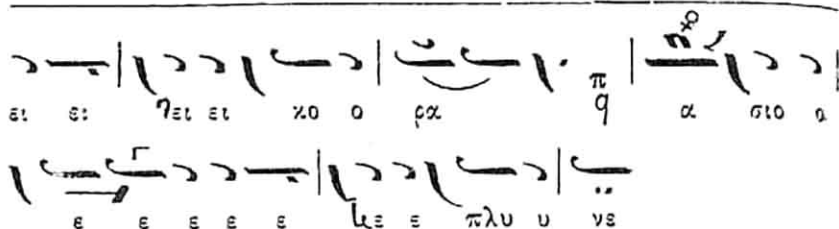
Ἦχος λ̣ ḡ Πα

Κα τω στης μαυρης θα λα σσας οη τα πρα

σι να α α λει ει βχ δια η ε κε ε κει

(¹) (α=νὰ κατὰ παράλειψιν τοῦ ν).

(²) Κεῖται ἐπὶ τῶν κλιτύων καὶ Ν Α τοῦ Κισσάβου.

- Κάτω στῆς μαύρης θάλασσας
τὰ πράσινα λειβάδια,
ἐκεῖ κοράσιο ἔπλυνε
κοράσιο σκαματίζει,
ἄσπρα πλένει, ἄσπρα φορεῖ,
στά μαῦρα ἔναι ντυμένη.
- Κόρη τίνα λεροφορεῖς,
γιατί φορεῖς τὰ μαῦρα;
- Ἄντρα ἔγω στή ξενητεῖά
τώρα δώδεκα χρόνια.
Κι' ἂν δὲν ἔλθῃ κι' ἂν δὲν φανῇ
καλόγρη θὰ γίνω.
- Κόρη μ' ἐγώ μ' ὁ ἄντρας σου,
ἐγώ μαι ὁ καλός σου!
- Ἄν ἦσαι σὺ ὁ ἄντρας μου
ἂν ἦσαι ὁ καλός μου,
δείξε σημάδια τοῦ σπητιοῦ,
σημάδια τῆς γυναῖκας.
- Ἐλῆθ' εἶχα στήν πόρτα μου
ἐλῆθ' καὶ στήν αὐλή μου.
- Ἐένος ἦσον καὶ ἔπερασες
κῆ' ἔλαχε καὶ τὰ εἶδες.
- Ἐλῆθ' εἶχες στὸ μάγουλο,
ἐλῆθ' στήν ἀμασγάλη,
κι' ἀνάμεσα στά στήθια σου
σ' εἶχα μαχαιρωμένη.

ΤΟ ΑΥΤΟ ΑΙΣΜΑ

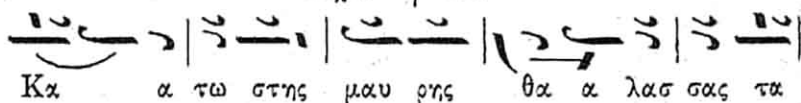
ἴδεται καὶ οὕτω :

(Κατ' ἀπαγγελίαν τοῦ κ. Γεωργ. Παπαεμμινουήλ)

Ρυθμῶς τετράσημος Σπονδαῖος Ὁ Ἰ. Χρόνος μέτριος γοργός.

(Οἱ δύο χρόνοι ὡς εἰς)

Ἦχος ᾠ Πα

πρα σι να λει θεα δια δὲ ε χει νο ρα α
 κε χει ει νο ρα α α δὲ ε ε χει νο ρα
 α σιο ε πλυ υ νε

ΔΗΜΩΔΕΣ ΚΟΥΛΟΥΡΙΩΤΙΚΟ (παίγνιον)

(Κατ' ἀπαγγελίαν τῆς Δοῦς Εὐφροσύνης Θεολογίτου)

*Ρυθμὸς τετραήμερος ἐκ Σπονδαίων, Προκελευσματικῶν, Δακτύλων
 καὶ ἑνὸς ἑξαοήμου Ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος ἐν τῷ κυρίῳ
 αὐτοῦ σχήματι*

(ὀ ὀ | Ι Ι)

Χρόνος μέτριος γοργός. — Ἦχος ᾠ Πζ

Ε γω ω με ε ε νο ο ο ος ψα ρα α
 παι αι αι δι δὲ ε χω και χη ρα μα να θε χη ρα
 ναι χη ρα ναι π χη η ρα α α ναι αι αι
 χη ρα ναι και αι μαν τζου ου ρα να δὲ χη
 ρα ναι

Ὁ Β' στίχος καὶ οἱ λοιποὶ ἰσχυρίζονται οὕτω :

Καὶ πῆ ἦ γέ ε ε κκι αὶ αὶ αὶ με ρο ο ^π₉

για ἀ' α σε ^Δ με κα πα ρια α σε ^π₉ σε

μια κυ ρα με γα λη που στον κο που στον κο ^π₉

που ου στο ο ον κο ο ο που στον κο σμο ο δέν

ει ειν αλ λη ^Δ που στον κο

Ἐγὼ μ' ἑνὸς ψαρῶ παιδι
 ἔχω καὶ χήρα μάννα
 χήρα 'ναι καὶ μαντζουράνα (α)
 — Καὶ πῆγε καὶ με 'ρόγιασε (β)
 με 'καπάριασε,
 σὲ μιὰ κυρά μεγάλη
 ποῦ στὸν κόσμον δὲν εἶν' ἄλλη.
 — Καὶ μ' ἔστειλε γιὰ κρηθὸ νερὸ
 τὸν χειμῶν' καιρὸ,
 σὲ μιὰ κρυὰ βρυσούλα,
 κρυὰ 'ναι καὶ δροσερούλα.
 — Ἐπλυνα τὰ ποδάρια τῆς
 τὰ ξεράδια τῆς,
 σ' ἕνα ἀργυρὸ λεγένι
 ποῦ χαράμι νὰ τῆς γένη.
 — Δός μου, κυρά, τὴ ρόγα μου (γ)
 τὴ ρογούλα μου,
 δός μου τὴ δούλεψί μου,
 σὲ βαρέθηκ' ἡ ψυχὴ μου.

(α) Μαντζουράνα (=άνθηρά) — (β) Με ρόγιασε (=μὲ μίσθωσε) —
 γ) Ρόγα (=μισθός).

ΔΗΜΩΔΕΣ ΨΑΡΙΑΝΟ

Ἐπιτραπέζιον ἐπαινετικὸν τῶν ἀπόντων μελῶν
τῆς οἰκογενείας.

(Κατ' ἀπαγγελίαν τοῦ κ. Ἐμμανουὴλ Σαγχιώτου)

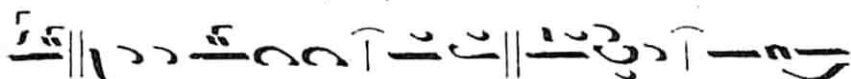
Ρυθμὸς ἐννεόσημος ἐκ πεντασήμου Παλιμβακχείου καὶ τετρασήμου
Δακτύλου

ὀ ἰ ἰ | ὀ ἰ ἰ

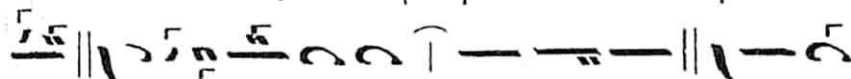
Χρόνος μέτριος ἀργός. — Ἦχος ᾠ Πά

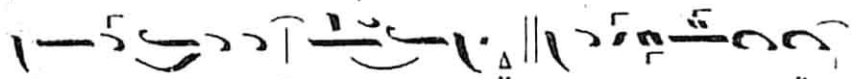
Και ας τα τραγου ῶθη σω ω με ε ε

ε και αι α ας τα τραγου ῶθη σω ω με ε ε

ε και αι αι τα α ξε νι ι τε με ε

να α για α ρε με και αι αι τα α ξε

νι ι ε με ε να α πα ρε με

Ὁ στίχος

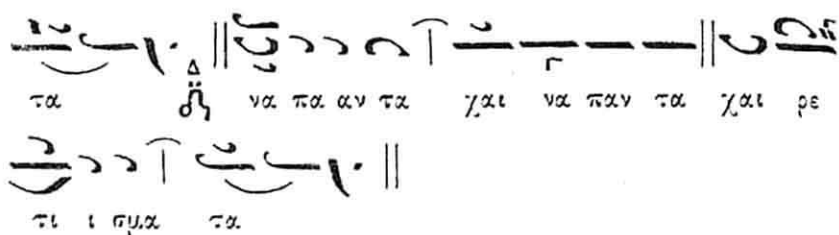
Καὶ ὅς τὰ τραγουδήσωμε καὶ τὰ ξενιτεμένα,
[γιάρεμε]

Τὰ λερωμένα, τ' ἄπλυτα, τὰ θαλασσοθρεμμένα.
[πάρεμε]

Ἐπωδὸς

Φυ σα α βορ ρηα φυ σα βορ ρηα τα κυ υ μα

ΔΗΜΩΔΗ ΑΣΜΑΤΑ ΜΕΤΣΟΒΟΥ

(ΕΠΙΤΡΑΠΕΖΙΑ)

ΕΚ ΤΗΣ ΣΥΛΛΟΓΗΣ ΤΟΥ κ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ ΤΑΜΠΑ

Ἱερογύλλου ἐν Θήβαις

Ι Ο ΖΗΤΡΟΣ

Ρυθμός τετράσημος.—¹Ἦχος ᾠ Πα Χρόνος μέτριος

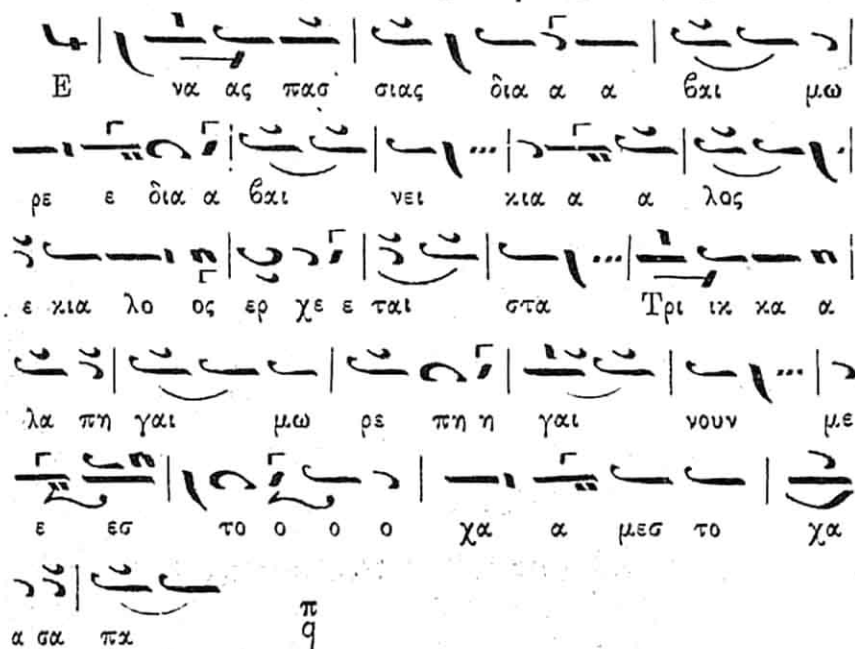
Ο Ζη τρος κα νει τη μω ρε τη χα
ρα α αι τε χα ρα για τον υι ο ο
του για α αι για αι μω ω ρε ε ε
και ε κα λε σε ε την κλε ε ε την
κλεφτουρ για π

Ἐκάλεσε τὴν κλεφτουρὰ τὰ δώδεκα πρωτὰκι.
Τὸν Λάπα δὲν ἐκάλεσε τὸ μαῦρο ψυχοπαίδι.
Κι' ὄλοι πηγαίνουν κέρασμα κριάρια μὲ κουδούνια.
Κι' ὁ Λάπας πάγει ἀκάλεστος μὲ ζωντανὸ ἀλάφι,

Ἐ τ' ἀσῆμι καὶ ἔς τὸ μάλαμμα καὶ ἔς τὸ μαργαριτάρι
 Κανένας δὲν τὸν λόγιμασεν ἀπὸ τοὺς καλεστιάδες.
 Ἡ Ζήτραινα τὸν λόγιμασεν ἀπὸ τὸ παραθύρι.
 Πάλαι ἡ μαύρη Ζήτραινα ἡ μαύρη παραμάνη.
 — «Καλῶς τὸν Λάπα πῶργεται μ' ἀλάφι στολισμένο!
 Στρῶστε τὸν Λάπα ἔς τὸν ὄντᾶ, τοῦ Τρίτσα ἔς τὴν κρεββάτῃ,
 Στρῶστε καὶ τῶν παλληκαριῶν ἀπ' ὅλα τὰ πρωτάτα.

2 Ο ΔΗΜΑΚΗΣ

Ρυθμὸς τετράσημος. — Ἦχος ᾠ Χρόνος μέτριος

 Ε να ας πασ̣ σιας̣ δια α α θαι μω
 ρε ε δια α θαι νει κια α α λος
 ε κια λο ος ερ χε ε ται στα Τρι ικ κα α
 λα πη γαι μω ρε πη η γαι νουν με
 ε εσ το ο ο ο χα α μεσ το χα
 α σα πη π

Στὰ Τρίκκαλα πηγαίνουν μέσ' τὸ χασαπᾶ
 Γυρεύουν τοὺς γερόντους ἀπ' τὰ Τρίκκαλα
 Γυρεύουν τοὺς παπάδες ἀπ' τὴν Καστανιά
 Γυρεύουν τὸν Δημάκη ἀπ' τ' Ἀσπροπόταμο
 Δημάκης τρώει καὶ πίνει ἴστᾶ ψηλὰ βουνα̣
 Ἐτοῦ Κρίκη τὰ σαράγια μέσ' τὸ Μέτσοβο.

3 «ΜΑΥΡΑ ΜΑΤΑΚΙΑ ΕΙΔΑ»

Ρυθμός τετράσημος. — Ἦχος ᾠ̇ Π̇α Χρόνος μέτριος

Μαυ ρα μα α α τα ᾠ̇ αλ μα τα κια που

βρεπ ει θα γω μω ω ρε και δια φο ρο ο

δεν ε ε ε ε χω με πη ρε ε ε το

αχ βρε το πα ρα α α πο ο ο νο π̇

Μὲ πῆρε τὸ παράπονο καὶ φλόγ' ἀπ' τῆ καρδιά μου
 Καὶ πρὸς τὴν κόρην ζύγωσα καὶ πρὸς τὰ μαῦρα μάτια
 Ἡ κόρη λάχε φρόνιμη λάχε ταπεινωμένη.
 Πίσω πίσω λεβέντη μου 'στὸν κόρφο μὴν ἀπλώνεις
 τί μαραγκιάζει ὁ κόρφος μου χαλᾷ τὸ πρόσωπόν μου,
 τί μάπικιάζει ἡ μάνα μου μὲ δέρνει κιὸ μπαμπᾶς μου.
 Κόρη μου τ' εἶσε χίτρινη τ' εἶσε μαραγκιασμένη.
 Μήπως ὁ ἴσκιος σὲ πατεῖ μήπως ἡ φαντασία ;

ΓΑΜΗΛΙΟΝ

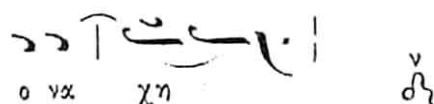
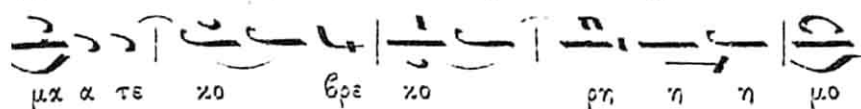
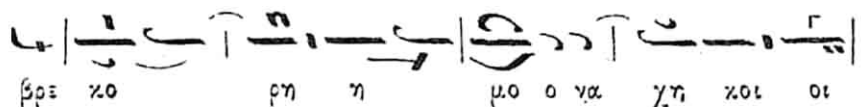
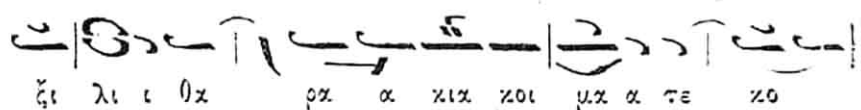
4 ΟΤΑΝ ΕΝΔΥΟΥΝ ΤΗΝ ΝΥΜΦΗΝ

Ρυθμός ἐπτάσημος Β' ἐπίτριτος

Ἦχος λ̇ π̇ ᾠ̇ Νη Χρόνος μέτριος χορηγός

Μωρ κα τω σε πε ε ε ε σε πεν

τε μαρ μα ρα α α σε ε ε

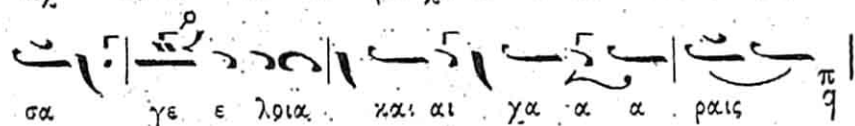
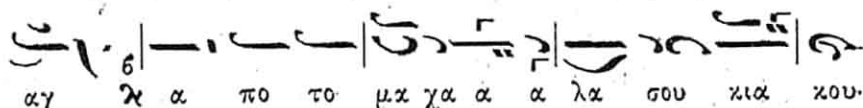
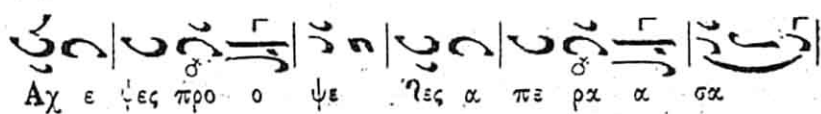

Κοιμάται κόρη μοναχή 'ψηλά στο κρεββατάκι,
 κι' ή μάνα της τῆς ἔλεγε κι' ή μάνα της τῆς λέγει.
 Γιὰ σήκω σήκω κόρη μου και μὴ βραχιά κοιμάσαι,
 γιατί ἔρχεται τὸ συμπεθεργιὸ ἔρχεται νὰ σὲ πάρη.
 Κι δὲν ἔρχεται και δὲν ἔρχεττι καλῶς νὰ μᾶς κοπιᾶση,
 γιὰ βάλε στρωσε τὸν ὄντα τὰ ἔρημα κρεβάτια μ'
 αἴντε μάνα μ' πιάσε κρασί κι' ἔλα νὰ τοὺς κεράσης
 νὰ πιοῦν και νὰ μεθύσουν τί ἐγὼ μάνα μ' θὰ χαθῶ
 [ἀπὸ αὐτὸν τὸν κόσμον

'στὸν 'Αἰγιώργη θάψτε με. . . .

5 "ΕΨΕΣ ΠΡΟΨΕΣ ΑΠΕΡΑΣΑ,"

Ρυθμὸς τρίσημος. — Ἦχος ᾠ Πά Χρόνος μέτριος

α πη το μα χα α λα σου για κου
σα γε ε ε λοικ και χα α ρις π 9

"Ακουσα γάλοια και χαραις και νόστιμεις κουβένταις,
 ακουσα πού σε μάλωνε ή σκύλα ή μητρού σου
 κι αν σε μαλώνει για δουλιά, δουλεύτρα να σου βάλω,
 κι αν σε μαλώνει για κέντημα, κεντίστρα να σου βάλω,
 κι αν σε μαλώνει πώς περνώ, πές μου να μη περάσω.
 Πέρασ' άσήχη μ' έπερασε πέρνα καθώς περνούσες,
 ό δρόμος είν' βασιλικός κι' ή στράτα είν' δερβένη,
 όντας διαβαίνεις με πολλούς κάμε πώς δέν με βλέπεις
 κι' όντας διαβαίνεις μοναχός δρασκελα κι' έμπα μέσα
 να κλάψουμε τα ντέρτιμα μας και τα παράπονά μας,
 έσύ για μένα δέν πονείς και εγώ για σένα χάνομ'.

6 "ΚΑΤΩ ΣΤΟΥ ΒΑΛΤΟΥ ΤΑ ΧΩΡΤΙΑ,"

Ρυθμός: τρισημος

Ήχος: $\frac{1}{\pi}$ δλ $\frac{1}{2}$ Χρόνος: μέτριος γοργός

Κα τω στου Βχ λε κα τω ω ω στου ου Βχ
 κα τω στου Βχλ του ου τα α α χω ωρ για δλ
 Με εσ τα πεν τε βι λα α ε ε τια δλ
 Βχ τε ε πιε τε ε μω ωρ α δελ φια δλ

"Όπου ν' οί κλέφταις οί πολλοί άρματωμένοι στο φλουρί.
 Κάθονται και τρών και πίνουν και τήν "Άρτα φοβερίζουν.
 Βρέ, Τουρκοι, κάμετε καλά γιατί σ'αυ καίμε τα χωριά.
 Θέλομε τ' άρματωλήκι, γιατί' έρχόμεθα 'σαν λύκοι.
 Πιάνουν και γράφουν μία γραφή και τή στέλλουν στον Κατή
 γράφουνε και 'στο Κομπότη, χαιρετούν και τον Δεσπότη.

ΔΗΜΩΔΗ ΑΙΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΧΟΡΟΙ

Α΄. ΕΚ ΤΗΣ ΣΥΛΛΟΓΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

α' ψάλτου Μητροπόλεως Μυτιλήνης

ἐκ Σκαλοχωρίου τῆς Καστορίας

Ι. Ο ΚΩΣΤΑΣ ΕΝ Τῆ ΦΥΛΑΚῆΙ

Ἦχος λ Πά Ρυθμὸς Ἱσημιος, χρόνος ἀγρός.

Του Κω στα η μ α α α να θλι ε θε
 ται αι α ιν τε στης φυ υ λα κη ης τη
 η ην πο ο ορ τα Κω σταμ δε εν η η η
 αι χα α α αι Κω σταμ δε ν η η σου
 θυ υ να α α α α α α α τος
 Εἰς τὸ τέλος
 ἑκάστου στίχου Κω ω ω σταμ. λε ε ε θε ε ε
 μο ρε ε λε ε ε θε εν τη η μου ου

ΠΕΡΙΟΔΟΥ Β΄.—ΕΤΟΥΣ Δ΄.—ΤΕΥΧΟΣ Α΄. (8)

- Τοῦ Κώστα ἡ μάνα θλίβεται
στῆς φυλακῆς τὴν πόρτα.
—Κώστα μ' δὲν ἔχουν δυνατὸς,
δὲν ἔχουν παληγάρι
νὰ σπάσης θύρα φυλακῆς
σκοτώσης φυλακῆς ;
—Θαρρεῖς μάνα μ' ἡ φυλακὴ
πῶς εἶν' πλιθογτυσμένη ;
Δὲν εἶνε μάνα μ' μὲ πλιθιά
δὲν εἶνε μὲ κερμαῖδια
μόν' εἶνε μαρμαρόχτιστη
μολυβοσκεπασμένη.
Ὁ Βασιλιάς τὴν χάλιαγε
κὶ γοῖς τὴν μεταφικιάνει.
ἔχουν' τρακόσι' μάστοροι
καὶ χίλια μαστοροῦλια'
τῶν περιστέρια κουβιλοῦν
σὰν γελιδόνια κτιζοῦν'
κί' ὁ Βασιλιάς ἐπρόσταζε
ἅπᾶν' ἀπ' τὸ παλάτι.
—Γιὰ ζέψετε τὸν Κωνσταντῶ
μὲ τ' ἄγγι(ι)ο τὸ βουβάλι
κί' ὅπ' εἶν' ὁ ὀρέμος ὁ καλὸς.
νὰ πάη τὸ βουβάλι
κί' ὅπ' εἶνε πετρολίθαρα
νὰ πάη ὁ Κωνσταντῆνος.

2. Ο ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ

Ἦχος ᾠ̇ Πζ Ρυθμὸς τροίσημος. Ο Ἰ=♯, χορὸς μέτριος.

Γυιέμ. Χρι στο δου ου ου ου λος γυιέμ. α γα πη η η η
 σεν μια κο ρην ε βρο ο ο που λα την α α
 γα α πα α α ει το ον α γα α πα (δις)

- Γυιέμ. Χριστόδουλος
 γυιέμ. ἀγάπησεν,
 μιὰ κόρην Ἐβραποῦλα
 τὴν ἀγαπάει τοῦν ἀγαπᾷ, (1)
 καὶ θέλει νὰ τὴν πάρῃ.
 —Χριστόδουλεμ, κί' ἂν μ' ἀγαπᾷς
 καὶ θέλεις νὰ μὲ πάρῃς
 γιὰ κίνα κ' ἔλα μιὰ βραδὴν
 ἔνα Σαββᾶτο βράδυ,
 πῶγουν Ἐβραῖοι τὴ γιορτὴ
 πῶγουν τὸ Συναγῶγι.
 Χριστόδουλος παράκουσεν

(1) Ἐν τοῖς δύο ἀνωτέρω ᾠσμοῖσι τὸ τέλος ἐκάστου στίχου ἀποτελεῖ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἐπομένου στίχου.

καὶ πάει τὴν Πέμπτ' τὸ βράδυ·
 κυλοεβραῖοι τὸν πιάσανε,
 πάντων γὰρ τὸν κρεμάσουν
 χίλοι πηγαίνουσι ἔμπροστά
 καὶ ὄρθ' ἑλιγάδες 'πίσω.
 Χριστόδουλος πάνει στὴ μέσ'
 τὸ μῆλο μακραμμένο·
 κι' ἀπὸ τὴν πόρτα τ(η)ς ἀπερ-
 [νοῦν,

κι' ἀπὸ τὰ παραθύρια τ(η)ς·
 κι' αὐτὴν ἀντιλογήθηκε
 κι' αὐτὴν ἀντιλογήτεται.
 — Σῦρε σῦρε Χριστόδουλε μ'
 σῦρε καὶ μὴ φοβᾶται
 "Ἐγὼ φλουράκι στὸ λαιμὸ
 καὶ γρόσια 'στὴν ποδιᾶ μου,
 κι' ἂν δὲ μὲ φτάσουνε κι' αὐτὰ
 πουλῶ καὶ τὰ προικιά μου.

3. Η ΉΛΙΤΣΑ

Τὸ παρὸν ἴδεται ἐν πολλοῖς χωρίοις τῆς Ν Δ Μακεδονίας ἐπὶ κορσιῶδων,
 ἀποτελοῦντων γενικὸν χορὸν κατὰ τὰς ἐορτὰς τῶν Χριστουγένων, ὡς ἐξῆς :

Ἦχος ἦ Πά Ρυθμὸς 4σημος, χρόνος μέτριος.

Μη λι τσα αμ που σαι στου ου ου ου του ου
 γκη η μο στα μη η η μο ρε στα α
 μη η λα α φορ τω με νη π τα α μη η μη
 λαμ τα μη λα σου ου λι μπευ ο μι
 τα μη λα σου λι ιμ. πε ε ε ε ηε ευ ου ου
 μι ι ι και του ου ου μο ρε και αι
 του ου γκη η μου φου ου του ου μι

Μηλίτιον μ' ποῦ 'σαι στοῦ γκρημὸ τὰ τρεῖ' ἀράδ' ἀράδα.
 στὴ μῆλα φουρτουμένη· Δὲν τὰ εἶδα κι τὰ πάτησα
 τὰ μῆλά σου λιμπέουμι ἀνάμισον (ς) τὰ 'μμάτια.
 κι τοῦ γκρημὸ σ' φουθεῶμι. — Ποῖός εἶν' αὐτός ποῦ μὴ παταῖ
 — Σὲν τὸν φουθεῶσι τοῦ γκρημὸ ἀνάμισαν (ς) τὰ 'μμάτια
 ἔλα τοῦ μουνουπάτι. ἂν εἶνι νεῖός ἄς χαίριτι
 Τοῦ μουνουπάτι μ' ἔβγαζῖν κι νεῖός ἄς κικαρῶνει
 σὶ μὴ παλιουκλησίτσα, κι ἂν εἶνι κἀνας γέροντας
 ἐκεῖ 'ταν τρεῖα μνήματα ἄς πέστη νὰ πιθάνη.

4. Ο ΧΡΥΣΟΣ ΑΕΤΟΣ

Ὡς ἄδειται ἐν Σκαλοχωρίῳ τῆς Καστορίας (Κατ' ὑπαγγελίαν τῆς μητρὸς μου)

Ἦχος ᾠ Πά Ρυθμὸς 2σημος, χρόνος ἀργός.

Χρυσὸς αἰτός ἐξεύγενεν
 μόρε, ποῦ μέσ' ἀπὸ τοὺς βύθους
 καθημεροῦλα κυνηγάει (1)
 ἀηδόνια καὶ πιλιπύλια
 σταῖς 15 τ' Αὐγουστου
 σταῖς 20 τοῦ μῆνα.
 τί μαραμένος κάθηται

γαλνᾶ καὶ τῆ φωλιά του·
 καὶ τὸ Σαχῆν' ἐδιόβαινε
 καὶ τὸν καθημερονάει.
 — Καλήμερά σου Σταύραετε,
 — Καλῶς το τὸ Σαχῆνι.
 — Τί μαραμένος κάθησαι
 γαλνᾶς καὶ τῆ φωλιά σου;

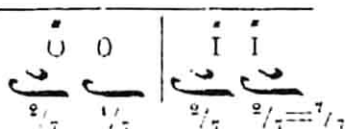
(1) Καὶ ἐν τούτῳ τῷ ᾄσματι, τὸ τέλος ἐκάστου στίχου ἀποτελεῖ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἐπομένου του ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τοῦ μέλους.

—'Εψές εἶδα στὸν ὕπνο μου
στὸν ὕπνο παῦ κοιμοῦμαι,
σάματι: 'πῆγα στὸν Πασιῶ
στὸ Κούρετ καὶ στὸ Βεράτι:
κιάκουσα τὸ μουστιαθερὲ
τοῦ Λιάκου τὴν κουθέντα·

κῆρο θὰ βγῆ ὁ βασιλιάς
νὰ 'λαποκουνηγήσῃ
κιά μ' ἐπιτύχη στὴ βοσκῆ,
ρίχνει καὶ μὲ σκοτώνει
κιά μὲ 'πιτύχη στὴ φουλιῶ
σκλάβος θελ' νά με πάρῃ.

5. Η ΔΕΣΠΩ

Ρυθμὸς 7σημος. Βος ἐπίτριτος.

Ἦχος λ Πα Χρόνος μέτριος.

Ε κει πε ραν ε ε κει ει πε ε ε ε
 ρα αν π ε κει πε ρα κι αν τι ι πε ε
 ε ε ρά α 4σημος ἀργός στου ου ου Μαυ ρα
 λη τα λω νι κο ο ορ αρ ρα θου νια σμε νη π

Α'. Ἐκεῖ πέραν ἐκεῖ πέραν
ἐκεῖ πέρα κ' ἀντίπερα
στοῦ Μαυραλῆ τ' ἀλῶνι
κόρ' ἀρραβουνιασμένη.
Β'. Ἐκ(εῖ) ἀλουρίζν οἱ δώδικα
ἐκ(εῖ) ἀλουρίζν οἱ δώδικα
λυγοῦν οἱ δικαπέντι
κόρ' ἀρραβουνιασμένη.

Γ'. Κ' ἡ Δέσπου ξισκιθάλιζιν
κ' ἡ Δέσπου ξισκιθάλιζιν
μὲ τῆ χρυσῆ φουκόλη,
κόρ' ἀρραβουνιασμένη.

Δ'. Κ' ἡ μάνα της κ' ἡ μάνα της
κ' ἡ μάνα της τὴν ἔλιγεν,
κ' ἡ μάνα της τὴν λέγει
κόρ' ἀρραβουνιασμένη.

Ε'. Δέσπου μὴν κουρνιχατζίζησι
 Δίμπου μὴν κουρνιχατζίζησι
 χαλνῆς τὸν πρόσσουπό σου
 κὸς' ἀρραβουνιασμένη.

ΣΤ' Τὴν Κυριακὴ τὴν Κυριακὴ,
 τὴν Κυριακίτσα τοῦ προῦ
 νόφη θέλεις νὰ γένης
 κὸς' ἀρραβουνιασμένη.

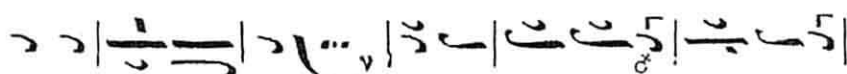
6. Η ΜΗΤΣΙΝΑ

Ρυθμὸς ἐπτάσημος. Βοσ ἐπίτριτος.

Ἦχος γ' Γα. Χρόνος μέτριος.

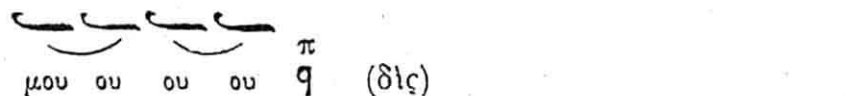
 Γῆς και χω ἡα θελ να γε νω Μη τσι να α

 Μη τσι νου λα μου δὴ και γε φυ ρι ι να πε ερ

 να α α ας α α ι ντε χα α τζη η η μπι ρο

 μου ου ου ου π
 9 (δὶς)

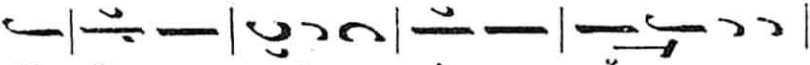
Α'. Γῆς και χωῖμα θέλ' νὰ γένω
 Μήτσινα Μητσινοῦλά μου,
 και γεφυρι νὰ περνῆς
 ἄιντε χατζημπίρο μου
 Δὲν 'μπορῶ νὰ ὑπομένω
 Μήτσινα Μητσινοῦλά μου
 σὸν σὲ βλέπω νὰ περνῆς,
 ἄιντε χατζημπίρο μου.

Β'. Μήνυσέ μου νὰ σὲ στείλω
 Μήτσινα Μητσινοῦλά μου,
 λουλουδάκ' ἀπ' τὸ βουνό
 ἄιντε χατζημπίρο μου.
 Νὰ τὸ βάλῃς μέσ' τὴν κούπα,
 Μήτσινα Μητσινοῦλά μου,
 νὰ θαρρεῖς πῶς εἶμ' ἔγώ.
 ἄιντε χατζημπίρο μου.

7. Η ΡΩΜΗΟΠΟΥΛΑ (1)

Ρυθμὸς ἐπτάσημος Βοσ ἐπ(τε)ριτος. Χρόνος μέτριος γοργός.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη

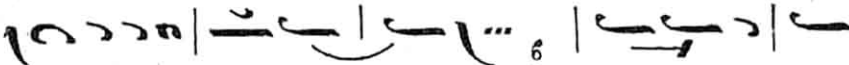
 Μία Ρω μῆο που λα α θε ρι ζι ι ι ι ν

 ντουρ βρε Γκε γκα αμ ντου ου ουρ λ̣ σε ε ε

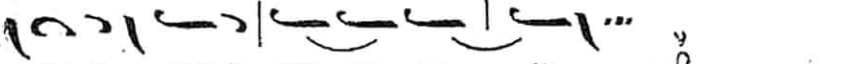
 να α α κουν το ο κρι θα α ρι σι κλαι αιν τα

 μα α τι α μου ου ου λ̣ σε ε ε να

 α α κουν το ο κρι θα α ρι σι κλαι αιν τα

 μα α τια α μου ου ου ου δ̣

Μιά Ρωμηοπούλα θέρψιν
 σ' ἓνα κοντὸ κριθάρι·
 πῶγειν τσιράπιχ κόκκινα
 δεσπᾶνι ἀσιμένιο.
 Ὅλ' ἡμερίτσα θέρψιν
 ἓνα δεμάτ μαζώνει.
 Κι' ὁ Γκέγκας τήν ἀγνάντευεν
 πού μιὰ ψιλὴ ραχοῦλα.

—Ρουμῆά μου δὲν παντρεύησι
 Τοῦρκον ἄνδρα νὰ πάρῃς ;
 —Τί λές ; τί λές παληόσκυλο ;
 τί λές ; τί κουβεντιάζεις ;
 Κάλλιο νὰ δῶ τὸ αἷμά μου
 στὴ γῆς νὰ κοκκινίση,
 παρὰ νὰ δῶ τὰ μμάτιζ μου
 Τοῦρκος νὰ τὰ φιλήτη.

(1) Τὸ ἄσμα τοῦτο ἱστορεῖ γεγονὸς λαβὸν χώραν ἐν Μακεδονίᾳ πρό-
 τινων ἐτῶν, καὶ ὁ Ἕλληνας πίπτει ἡρωϊκῶς, ἀμυνομένη διὰ τοῦ δε-
 σπᾶνου τῆς.

Β'. ΕΚ ΤΗΣ ΣΥΛΛΟΓΗΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΒΑΣΙΛΑ

Μουσικοῦ ἐν Κιρκίῳ Μ. Ἀσίας

Ι. ΤΟ ΜΑΡΓΙΟΛΙΚΟ (Πάρτης Ἠπειρώου)

(Χορὸς Τυμικός παιδιτὸς)

Ἦχος λ δὲ Νη. Ρυθμὸς ἐξάσημος χορῖαμβος - - - -
μετὰ δύο ἐξασήμων διτροχαίων - - - - καὶ ἑνὸς
ἀντισπάστου - - - - τιθεμένων μετὰ τὸ πρῶτον τετράμετρον π
Χρόνος μέτριος χ

$\dot{\nu}$ - - - || $\dot{\nu}$ - - - | $\dot{\nu}$ - - - | $\dot{\nu}$ - - - || $\dot{\nu}$ - - - | $\dot{\nu}$ - - - | $\dot{\nu}$ - - - ||
 Για ἰ δε στο το Μαρ γιο λι κο και δὲ
 $\dot{\nu}$ - - - | $\dot{\nu}$ - - - || $\dot{\nu}$ - - - | $\dot{\nu}$ - - - || $\dot{\nu}$ - - - | $\dot{\nu}$ - - - ||
 το μαρ γιο λε με νο πως σερ νει τὸ ο βα ι
 $\dot{\nu}$ - - - || $\dot{\nu}$ - - - | $\dot{\nu}$ - - - | $\dot{\nu}$ - - - || $\dot{\nu}$ - - - | $\dot{\nu}$ - - - ||
 Μα α ρου σο ομ βα ι δὲ πως σερ νει το μο ρε
 $\dot{\nu}$ - - - | $\dot{\nu}$ - - - | $\dot{\nu}$ - - - || $\dot{\nu}$ - - - | $\dot{\nu}$ - - - |
 τὸ φε ε σα κι ι του

1
Γιὰ ἰδέσ το τὸ Μαργιόλικο
καὶ τὸ μαργιολεμένο
πῶς σέρνει τὸ φεσάκι του
ἴσ' ἂν νὰ ἦταν μεθυσμένο.

2
Κ' αὐτὸ δὲν εἶνε μέθυσμα
μὰ ἰδὲ κρασί πιομένο
ἢ ἀγάπη τὸ βάλαντωσε
τὸ 'χει βάλαντωμένο.

3
Σαράντα κίτρινα φλωριὰ
σὲ μιὰ κλωστή δεμένα
πάρτα Μαροῦσο μ' τὰ φλωριὰ
καὶ πάρε ἄνδρ' ἑμένα.

4
Φωτιὰ νὰ κάψη τὰ φλωριὰ
φωτιὰ νὰ κάψη τ' ἄσπρα
μπροστὰ στὸν ἄνδρα τὸν καλὸ
τὸν ἄνδρα τὸν λεβέντη.

2. ΤΟ ΧΙΛΙΑ ΚΑΛΩΣ ΟΡΙΣΑΤΕ (Κρήνης)

*Αδειται κατὰ τὰ συμπόσια τῶν ἑορτῶν ἐπὶ τῶν ἑορταζόντων.

*Ηχος λ̣ ḡ Πά Ρυθμὸς τετράσημος Δακτυλικὸς

— — — — — = — — — — — π̣
 $\frac{2}{4}$ $\frac{1}{4}$ $\frac{1}{4}$ χ

Χρόνος μέτριος

Χι ι ι λια α κα λω χι λια κα λως ο ρι

ι σα τε ε Ω ω ω ω χ χι λια α κα

λω ω ω ως ο ο ρι σ χ τε ε ε ε φι ι λοιμ

α γα α πη με ε ε ε νοι φι ι λοιμ α

γα α πη με ε ε νοι π̣

Ἐ π ω δ δ ς

Ποὺς ἀνάπαιστος — — — — — π̣ Πά

Χρόνος γοργός.

Για α α μας για α α μας να α ζησ η

συ υν τρὸ φια α α μας π̣ (Δίς)

Χίλια καλῶς ὀρίσατε
 φίλοι μ' ἀγαπημένοι
 κι' ἀπὸ κειροῦ χαρούμενοι
 καὶ καλωκαρδισμένοι.

Ἡμεῖς ἐδῶ δὲν ἤλθαμε
 νὰ φᾶμε κι' νὰ πιοῦμε
 παρὰ σᾶς ἀγαπούσαμε
 κι' ἤλθαμε νὰ σᾶς δοῦμε.

3. Ο ΑΜΑΡΑΝΤΟΣ (Κινικίου Σμύρνης)

(Χορός κινικικός)

Ήχος λ̣ δ̣ Νη, μετά ἤχου α'. Ρυθμός ἑπταήμερος Δακτυλικός

$$\dot{\circ} \mid \mid = \underbrace{\quad}_{\frac{2}{4}} \underbrace{\quad}_{\frac{1}{4}} \underbrace{\quad}_{\frac{1}{4}} \underbrace{\quad}_{\frac{1}{4}}$$

Χρόνος ὀλιγον χορογός.

(οἱ δεξιὰ τοῦ χοροῦ)

Για ἰ δεξ τον τον α μα ραν

το σε τι κρε μνο κρε μα ται δ̣ (οἱ ἀριστερὰ τοῦ χοροῦ)

Για ἰ δεξ τον τον α μα ραν το σε τι κρε

μνο κρε μα ται δ̣ (οἱ α') σε τι κρε ε μνο ο κα

μει αν θο ρ̣ κα νε να α δε εν φο βα α

ται ρ̣ (οἱ β') σε τι κρε ε μνο ο κα μει αν

θο ρ̣ κα νε να α δε εν φο βα α ται ρ̣ γω

1

Γὰ ἰδέξ τον τόν ἀμάραντο
σὲ τί κρεμνὸ κρεμᾶται
σὲ τί κρεμνὸ κάμει ἀνθὸ
κάνενα δὲν φοβᾶται.

2

Ἴω τ' ἀνθος σου λιμπίσθηκα
μὰ τὸ κρεμνὸ φοβοῦμαι.
—Σὺν τὸν φοβᾶσαι τὸν κρεμνὸ
ἔλα τὸ μονοπάτι.

3
 Τὸ μονοπάτι μ' ἔθελε
 σ' ἓνα ῥημοκλήσακι
 ποῦ 'ταν τὰ μνημάτα δασυὰ
 δασυὰ κι' ἀράδα ἀράδα.

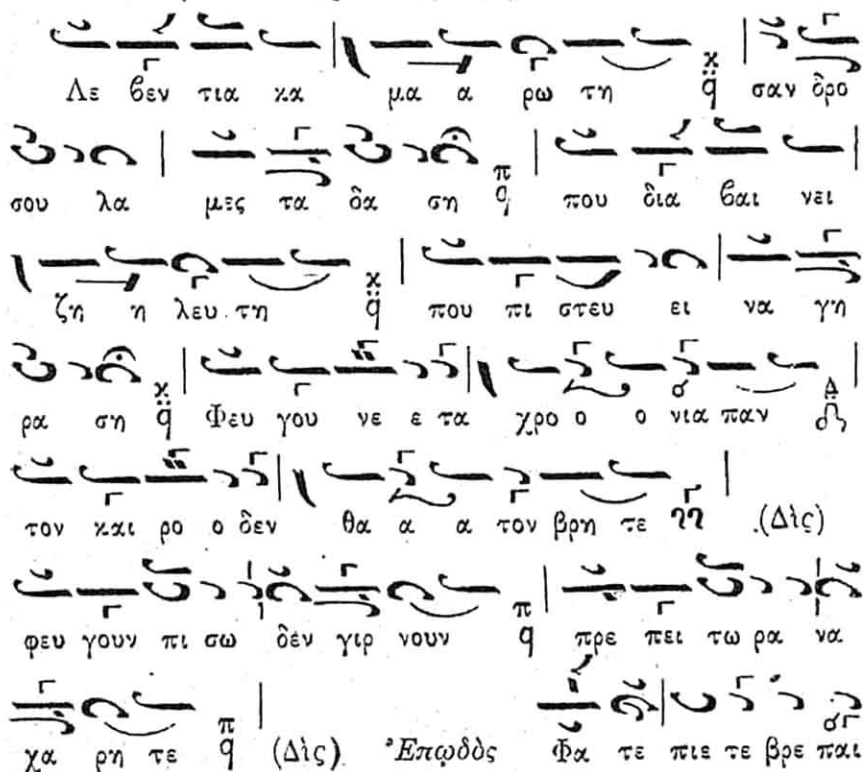
4
 Κι' ἓνα μνημα ἦσαν ξεχωρο
 ξεχωριστὰ πὸ τ' ἄλλα,
 δὲν τὸ εἶδα κιὲ τὸ πάτησα
 ἐπάνω στὸ κεφάλι.

5
 Ἀκούω τὸ μνημα κιὲ βογγεῖ
 κιὲ βας' ἀναστενάζει.
 Ἦχος δὲν ἤμουν νεῖός κ' ἐγώ
 δὲν ἤμουν παληκάρι.
 Ἦχος δὲν ἐπερπάτησα
 τὴν νύκτα μὲ φεγγάρι.

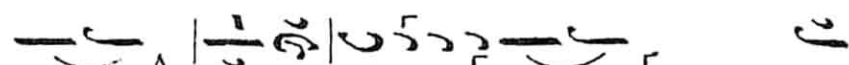
4. Η ΛΕΒΕΝΤΙΑ (Μακεδονίας)

Ἦχος $\bar{\Lambda}$ $\bar{\eta}$ $\bar{\rho}$ Πα Ρυθμὸς τετράσημος Δακτυλικὸς - - -
 μετὰ δύο τετρασήμερον Σπονδαίων - - τιθεμένων ἐν τῇ ἐπαρδῷ γ

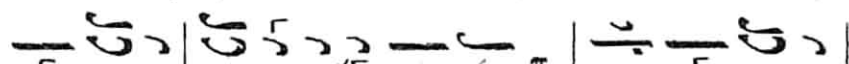
Χρόνος ὀλίγον γοργός.

 Λε βεν τια κα μα α ρω τη σαν ὄρο
 σου λα μες τα δα ση που δια θαι νει
 ζη η λευ.τη που πι στευ ει να γη
 ρα ση Φευ γου νε ε τα χρο ο ο νια παν
 τον και ρο ο δὲν θα α α τον βρη τε
 φευ γουν πι σω δὲν γιρ νουν πρε πει τω ρα να
 χα ρη τε (Δις) Ἐπωδὸς Φα τε πιε τε βρε παι

 δια δὲ με τῆς νιοτῆς το κα μα ρι η (Δίς) τρα

 γω δι στε τω ρα βρε παι δια π ρ ποιος τῆν εχ αυ

 τη τῆν χα ρι ρ (Δίς)

1

Λεβεντζιά καμρωτή
 σὰν δροσούλα με στὰ δάτη
 ποῦ διακβαίνει ζηλευτή
 ποῦ πιστεύει νὰ γηράτη.

Φεύγουνε τὰ χρόνια πᾶν
 τὸν καιρὸ δὲν θὰ τὸν βρῆτε
 φεύγουν πίσω δὲ γυρνοῦν
 πρέπει τώρα νὰ χρῆτε.

Ἐπιφθῶς

Φάτε πῆτε βρὲ παιδιὰ
 μὲ τῆς νειότης τὸ καμάρι
 τραγωδῆστε τώρα βρὲ παιδιὰ
 ποῖος τὴν ἔχ' αὐτὴ τὴν χάρι.

2

Λεβεντζιά καμρωτή
 μέσα στὰ βουνὰ καὶ δάτη
 ποῦ προβάλλει μὲ σπαθί
 τὴν πατρίδα νὰ δοξάτη.

Φεύγουν οἱ ἔχθροί μας πᾶν
 κάθε βούλγαρος ἀνάρτης
 φεύγουν πίσω δὲν γυρνοῦν
 ποῖος ἔχθρὸς θὰ βγῆ μπροστὰ της.

Ἐπιφθῶς

Γιὰ σου Κώστα θαυμαστὲ
 καὶ σὺ Τσέκο ξακουστὲ
 γιὰ σου Κώστα παληκάρι
 ποῦ σὲ τρέμουν οἱ Βουλγάροι.

3

Στὴ Μακεδονία αὐτὴ
 αἷμα γύνεται ποτάμι
 τοὺς Βουλγάρους πολεμοῦν
 μὲ σπαθί καὶ μὲ κοντάρι.

Κι' ὅπου Βούλγαρον κι' ἂν βροῦν
 μὲ στὰ στῆθη τὸν κτυποῦν
 γιὰ νὰ σώσουν τὴν πατρίδα
 κι' ὅλην τὴν Μακεδονίαν.

Ἐπιφθῶς

Γιὰ σου Κώστα θαυμαστὲ
 κτλ.

5. ΑΠΟΡΩ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Ἦχος λ̣ ᾠ Πά Ρυθμὸς τετράσημος Δάκτυλος Ὀ 1 1,

μετὰ Σπονδαίου Ὀ 1 = 1/2 γ.

Χρόνος μέτριος γοργός.

1
 Ἀπορῶ Μακεδονία
 πῶς βραστής ὑπομονή
 γὰρ νὰ βλέπῃς τὰ παιδιὰ σου
 μέρα νύκτα στὴ σφαγή.

2
 Τί νὰ κάμω ἢ καυμένη
 ποῦ ἔμαι ἀλυσοδετή
 καὶ δὲν εἶμαι ἐλευθερά
 γὰρ νὰ σύρω τὸ σπαθί.

3
 Τὸ σπαθί μου εἶνε μαῦρο
 καὶ εἶν' ἀνάγκη νὰ βαφῆ
 εἰς τὸ αἷμα τῶν Βουλγάρων
 καὶ ὕστερα νὰ δοξασθῆ.

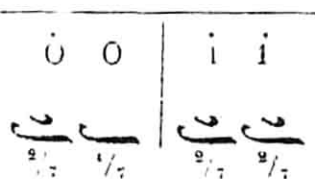
4
 Βούλγαρον ὅπ' ἀντιμῶσω
 θὰ τοῦ πάρω τὴν ζωὴ
 καὶ τὸ αἷμά του θὰ πίνω
 ὅπως πίνω τὸ κρασί.

5
 Μὴ φοβῆσθε Μακεδόνες
 καὶ δὲν εἶσθε μοναχοὶ
 τρεῖς γιλιάδες εὐζωνάκια
 ἔρχονται γὰρ βοηθοί.

6
 Ἀπορῶ μ' αὐτὸ τὸ γένος
 τῶν Βουλγάρων τὸ ἄμιον
 ποῦ δὲν ἔχει οὔτε νόμον
 οὔτε καὶ τὸν ἐθνισμὸν.

6. ΕΙΝΑΙ ΚΑΡΔΙΑΙΣ ΟΠΟΥ ΓΕΛΟΥΗ (Μικροσιατικόν)

Ἦχος λ̄ Πζ Ριθμός ἐπιόσημος Βος ἐπίτριτος γ̄

Χρόνος μέτριος γοργός.

Εἰ ναι καρ δῖαις ο που ου γε λου ου συν

εἰ ναι καρ δῖαι αι αις που κλαι νε ε (Δίς)

εἰ ναι καρ δῖαις ο που ου πο νου ου συν και κα

νε νο ο ος δεν λε νε ε (Δίς)

Ἐπὸδός Ω ω ω ω ωχ Δ

πζ πια του ου ου για λου ου

ω ω ω ω ω ωχ μη Δ να γα

πα α ας α λου ου π (Δίς)

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΠΡΟΝ

² Ηχος λ̣ δ̣ Νη

Μετάφρασις ἐκ τῆς Εὐρωπαϊκῆς ὑπὸ Χ. Ἀποστολίδου

Μουσική Δ. Λαυράγκα

Ποίησις Ι. Πολέμη

Πριν τὰ σκοτῆ τῆς σκλα α βίας σου τὰ σκο
 ρπι ση ἡ λευθε ρια π τα φι ι ι λο στορ γα
 παι δια σου α α πο χω ραις και αι χω ω ρια q με την
 φλογα τη ης ψυ χης των τη ης ε γερ σε ω ως τη
 ην θα θα σου φω τι ζου νε το ον δρο μο που
 ου σε φερ νει η στη ην Ε ελ λα θα

Πριν τὰ σκοτῆ τῆς σκλαβιᾶς σου
 τὰ σκορπίσ' ἢ 'λευθεριᾶ,
 τὰ φιλόστοργα παιδιὰ σου
 ἀπὸ χωραῖς καὶ χωριά
 με τὴν φλόγα τῆς ψυχῆς των
 τῆς ἐγέρσεως τὴν ὄδον
 σου φωτίζουσι τὸν δρόμον
 ποῦ σὲ φέρνει 'ς τὴν Ἑλλάδα.

Βάδιζε γλυκεῖα πατριδῶν
 ἀψηφῶντας τοὺς τράνοῦς·
 μὴ φοβᾶσ' ἀν' ἀπαντήσεως
 ἀγκαθόπλεκτους κορμνοῦς.
 Τὰ παιδιὰ σου με ληχτάρα
 σὲ κρατοῦν ἀπὸ τὸ χεῖρ
 κι' ὀδηγεῖ τὰ βήματά σου
 Νέας Βηθλεέμ. ἀττέρει.

Ἀφροδίτη τοῦ πελάγου, χαῖρε, Κύπρος, ζηλευτὴ!
 Ὅπως ἄλλοτε ἀπ' τὸ κύμα πρώτη ἐπρόβαλεν αὐτή.
 Ἔτσι θ' ἄρθῃ μιὰ ἡμέρα ποῦ ἀπ' τὰ κύματα τῶν πόνων
 θὰ προβάλλῃς καὶ θὰ λάμπῃς εἰς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

ΑΙ Σ Μ Α

ΕΠΙ ΤΗ ΑΝΑΚΗΡΥΞΕΙ ΤΟΥ ΘΩΜΑΝΙΚΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ 11 ΙΟΥΛΙΟΥ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1908

ΤΟΝΙΣΘΕΝ ΥΠΟ

ΑΛΕΞΑΝΔΡ. ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ

αρχὴν καθηγητοῦ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς ἐν τῇ κατὰ Χάλκην

Ἱερᾷ Θεολογικῇ Σχολῇ

Ἦχος ᾠ Πά Ρυθμὸς ἁσημος. Χρόνος ὀλίγον γοργός.

Ἀρχεται ἐκ τοῦ τρίτου ὕθμικοῦ πάθους.

Στροφή α'.

Γκι τζε λε ερ ζιου ουν δου ου ουζ ο ολ δου ου
 ου π δι δε μι ιζ ρου ου σε εν ο ολ δου π
 Πα α τη σα α χη η ημ. τζο ο οκ για α
 σα α α π κου ουλ λα ρη ην ε εγ χια α
 ο ολ δου π

Ἐποδὴ ἐν τῷ τέλει ἐκάστης στροφῆς ἰσομένη, καὶ ἐκ τοῦ τρίτου
 ἐπίσης ὕθμικοῦ πάθους ἀρχομένη.

Για λε λει για λε λει για λε λε ε ελ λει ολ για
 ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Β' ΕΤΟΥΣ Γ' — ΠΡΩΤΟΣ Γ' (10)

λε λε λε : 9 Για α σα σιν χου ρι ετ μου σα βατ α κτλ

 λετ ^A για σα σιν μιλ λετ (δισ)

Στροφή δ'.

Κετξελέρ γέπ παρλάγιος
 'Οσμυνηλέρ Γιασάγιος

'Αλ κλεουί γιάξ κιάξ
 γαρσιλέρ Πατλάγιος
 Για λε λεί κτλ.

Στροφή γ'.

'Ιστε πιξ τούκιουρ έδέρικ

γέπ παραπέρ σοιλέριξ
 Γιασάγι Σουλτάν γαμίτ
 τζουλεμιζδε κιολλενίξ.
 Για λε λεί κτλ.

Στροφή δ'.

Κάλκην γέρ βταντασλέρ.
 Σεβινελίμ κερτασλέρ.

'Ιστε που πέρ μεσελλέ.
 Γιασάγι 'Οσμυνηλέρ.
 Για λε λεί κτλ.

Στροφή ε'.

Πε λυτάν έττι γουδύ.

Νε σούργιάττηρ νε γουογιά.
 Σοιλεγελιμ κερτασλέρ.
 Πακτισαχίμ τζόκ γιασά.
 Για λε λεί κτλ.

ΔΗΜΩΔΗ ΑΣΜΑΤΑ

ΕΚ ΤΗΣ ΑΝΕΚΔΟΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΗΣ

ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΥ ΤΙΑΝΙΑΟΥ

Μουσικοῦ ἐκ Θράκης.

I. «ΑΝ ΠΑΣ ΣΤΗΝ ΚΡΗΤΗ ΚΡΗΤΙΚΙΑ»

Ἦχος λ π Πα

Ρυθμὸς δακτύσιος $\dot{0}\dot{2} || \dot{0}\dot{1}$ (Δάκτυλος καὶ Σπονδαῖος). Μετρίως

Δν πας στην Κρη η η τη Κρη τι

για μὴν κα νης ε ε ε να μνη η η η
 να για τι θε ναρ θης να α α με
 βρης χο ορ τα ρια σμε ε ε νο μνη η η η
 μα για τι θε ναρ θης να α α με
 βρης χο ορ τα ρια σμε ε ε νο μνη η η η
 μα π

Ἄν πᾶς στὴν Κρήτη Κρητικὰ μὴν κάνης ἓνα μῆνα
 γιατί θὲ γάρθης νὰ μὲ βρῆς χορτοκρεακόμενο μνημα.

2. «ΜΕΣΑ ΣΤ' ΧΑΤΖΗ ΠΑΡΙΣ' Ν' ΑΥΛΗ»

Ἦχος ᾠ Πα

Ρυθμὸς τετράσημος $\dot{0} 2$ (Δάκτυλος). Μεικτός

Με σα στΧα τζη η η η Πα α ρις ναυ
 λη η η η με σα στΧα τζη η η η Πα α
 ρις ναυ λη η η γυ ρι ζουν τη η η ης φρι

ζε δειλ' γλα α ι ντε π γυ ρι ζουν τη η η
 ης φρι ζε δεσ γλα α ι ντε π γ

Μέσα στ' Κατζή Πκρίσ' γ' κλή
 γριζουν τής φριζέδες χάντε.

3. «ΜΕΡΑ ΝΥΚΤΑ ΕΦΘΕΙΡΑ ΤΑ ΝΙΑΤΑ ΜΟΥ»

Ἦχος λ π Πα

Ρυθμός ἑξάσημος $\overline{\text{ΟΙ}} \mid \overline{\text{ΟΙ}}$ (Χορολαβός). Μετρίως

Δ χου βχ χου ου με ε ε* ρα νυ
 χτα ε φθει ρα τα α νια α α α τα α
 μου ε φθει ρα και αι τη η η ζω
 η μου για α τε σε ε να α μα α τια α
 μου ε φθει ρα και αι κ.τ.λ.

Ἄγου βήχου μέρα νύχτα ἔφθειρα τὰ νιάτα μου
 ἔφθειρα καὶ τὴ ζωὴ μου γιὰ τεσένα μάτια μου.

(*) Φριζές = τὰ ἄνω τοῦ μετώπου σγουρά, κκτσαρὰ μαλλιά.

4. «ΔΕΥΤΕΡΑ ΜΕΡΑ ΚΙΝΗΣΕ»

Ἦχος ἄπ Πζ

Ρυθμός ἐπιτάσιμος $\overline{0\ 1} \mid \overline{0\ 1}$ (Ἐπιτάσιμος δ'). Γοργώδης

Δευ τε ε ρα με ρα α
 λι νη σε να πα η να α μασ
 α μ.α ραν το να πα η
 να α μ.α α α μ.α ραν το

Δευτέρα μέρα κίνησε
 να πάη να μάς' ἀμάρταντο.

5. «ΕΣΚΥΨΑ ΝΑ ΠΙΩ ΝΕΡΟ»

Ἦχος ἄβ εου

Ρυθμός τετρασίσιμος $\overline{0\ 1\ 1}$ (Ἀνάσισιμος). Ὀλίγον ταχέως

Ε σκυ ψα να α πιω ω νε ε ρο ο ε
 σκυ ψα να α πιω ω νε ε ρο ἄ ε χα σα
 το μ.αν τη λι μου ου κα υ μο πω χει τα χει λι μου

Ἐσκυψα να πιω νερό
 ἔχασα τὸ μαντήλι μου
 καὶ μὲ πῶχει τ' ἀχειλί μου.

6. «ΑΝ ΠΑΣ ΜΑΡΓΩ ΜΟΥ ΓΙΑ ΝΕΡΟ»

*Ηχος $\lambda \frac{\pi}{\pi} \dot{\sigma}$ ΠαΡυθμός ἐπιτάσιμος $\dot{0} 2 \mid \dot{0} 1$ (ἐπιτασιος δ'). Μετρίως

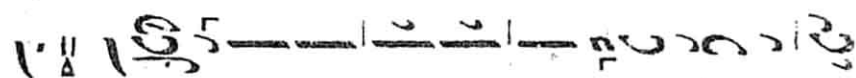

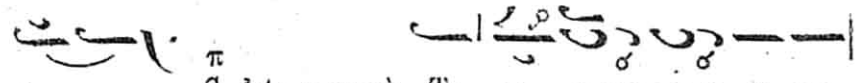
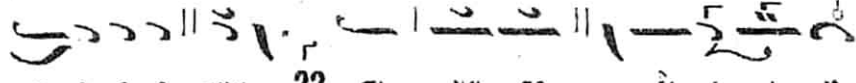
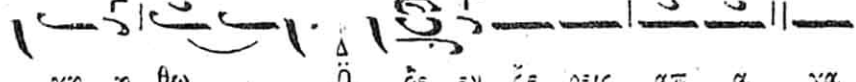
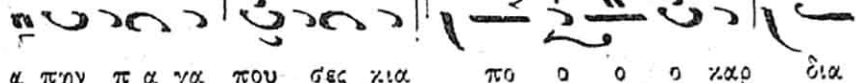

Α αν πα ας Μα αρ γω μου για α
 νε ε ρο ο ο αν πα ας Μα αρ γω μου
 για α νε ε ρο και γω ω στη η βρου σι κα
 αρ τε ε ρω και γω ω στη η βρου σι κα αρ τε
 ε ρω

*Αν πᾶς Μαρῶ μου γιὰ νερό.
 καὶ γώ στὴ βρούσι καρτερῶ

7. «ΤΙ ΕΧΕΙΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ Μ'»

*Ηχος $\lambda \frac{\pi}{\pi} \dot{\sigma}$ Πα
 Ρυθμός ἀτάσιμος $\left\{ \begin{array}{l} \text{δάκτυλος καὶ} \\ \text{σπονδαίος} \end{array} \right. \dot{0} 2 \mid \dot{0} 1$ Μετρίως.

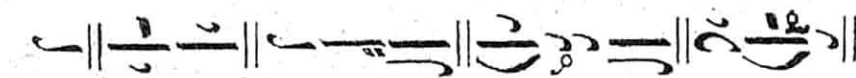
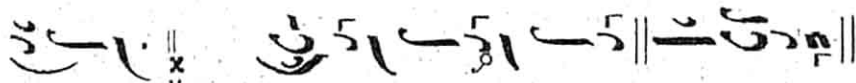
Τι ε ε ε χεις Πα α να γω ω ω ω
 σαμ λ και κα α α θεσαι αι αι και αι κλαις

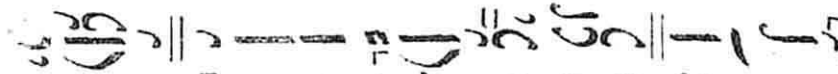

 και αι με να τον πα τε ε ρεις Πα να για

 τα για τι ι ι ι δεν με ε ε ε το ο

 λες π ρ Αντιστροφή Τι να α σου πω ω ω πα

 τε ε ε ε ραμ. ρ τι να σε δι ι ι η

 γη η θω δ δε εν ξε ρεις απ α γα

 α πην πα γα που σες και πο ο ο ο καρ δια

 α α ας κα υ μου ρ δε εν ξε ρεις κτλ.

8. «ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΙΤΣΑ ΤΟ ΠΡΩΪ»

Ἦχος λ̣ ρ̣ Πα

Ρυθμὸς τετράσημος δάκτυλος $\overline{0 \mid 11}$ Ὀλιγον ταχέως.

 Την Κυ ρια κι ι την Κυ ρια κι τσα το ο πρω

 ι ρ̣ (δ̣ις) τα α κο οκ κι ι να α πη η

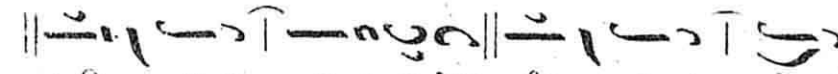

 γαι νου ουν Σο φι τσιου ου δα μου ου κα λη νυ υ
 σου ου δα α μου π τα α κο οκ κι ι

9. «Ο ΗΛΙΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΕΙ»

Ήχος $\frac{\lambda}{\pi}$ δὲ Νη

Ρυθμός: ἐνεσάρημος { Δάκτυλος καὶ Ὄ 2 || Ὄ 1 1 Ὀλίγον ταχέως.
 Παλιμβάκχειος

 Ο ο ο η η η λιος βα σι ι λε ευ
 ει στα α α δε ε εν ορα στης κο ορ
 φες (δισ) κ κο ρη μου ου θα σε ε
 πα α ρω Δ μην κα θε ε σαι αι αι αι
 κλαις σ κο ρη μου ου κ.τ.λ.

ΔΗΜΩΔΗ ΑΚΑΡΝΑΝΙΚΑ ΔΣΜΑΤΑ

ΕΚ ΤΗΣ ΑΝΕΚΔΟΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΗΣ

ΝΙΚ. ΤΣΙΜΠΟΥΚΗ

Πρωτοτύπων Πατιών

1. «ΟΙ ΒΛΑΧΟΠΟΙΜΕΝΕΣ»

Ἦχος ᾠ Πλ Χαῖνος ἀργός.

Μω ρε θε λε τε δε ε ε ε ε μω

ρε δε ε ε εν ὄρα α α α αν θη η η η

σε ε ε ε ε τε μω ρε θε λε ε

ε ε ε ε ε τε μα α α α ρα θη η η η

η χ τε ε ε ε ε στον χ ι σγιο ο σα

α α α α α ας μω ρε δεν ὄρα α α α αμ

χ δε ε ε ε ε εν χ κα του ου ου ου

ου ου μαι

Θέλετε δένδρα κηθήσετε
 Θέλετε κερυνθήτε.
 Στὸν ἴσκιό σας δὲν κἀθουμι
 Μήτε καὶ στὴ δροσιά σας
 Σὺν κερτερῶ τῆν ἄνοιξι
 Τ' ὠσόρω κελκοκίσι
 Π' ἀνοίγει ὁ γάβρος κ' ἡ ἄξεια
 Π' ἀνοίγουν τὰ λουλούδια

Ποῦ πᾶν' οἱ βλάχοι στὰ βουνά
 Ποῦ πᾶν ἡ βλαχοπούλις
 Ποῦ πᾶν τ' ἀρνάκια παίζοντα
 Καὶ τὰ σκυλιὰ γουγιῶντα
 Ποῦ βγάσουν γλῶσση τὰ βουνά
 κ' ἡ εἰχμὴς περσινοῦζου
 καὶ τὰ ψηλὰ τὰ ἔλατα
 τὸν ἴσκιό τους σκορπᾶνε.

2. «ΤΑ ΒΑΣΑΝΑ ΤΗΣ ΦΥΛΑΚΗΣ»

Ἦχος ᾠδῆ Πα

Ἀχ σαν πη ρα ε ναν α νη η φο ο ρο
 ο ο ο ο και να αν α νη φο ο ρα α
 α α α κη ρ να βρω κλα α ρα α να βρω κλα
 α α ρα α να α κι ι φουν το ο το ο
 ο ο ο χο ο

Νὰ βροῦ κλαράκι φουντωτὸ
 καὶ ριζομιὸ λιθάρι.
 Νὰ κάτσω νὰ συλλογισθῶ
 τῆς φυλακῆς τὰ πάθη.
 Ἡ φυλακὴ ἔχει σίδερα
 καὶ σιδερένιες πόρτες.
 Ἐχει καὶ δεσμοφύλακα
 μὲ τὰ κλειδιά στὰ χεῖριά.

3. «Ο ΧΑΡΟΣ»

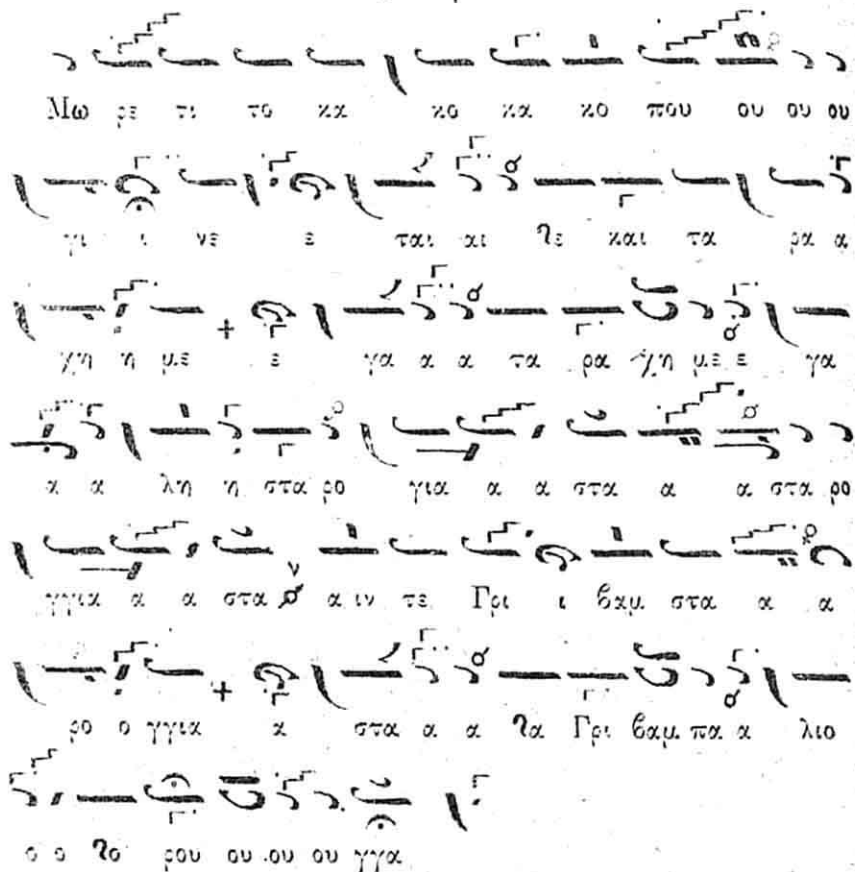
Ἦχος λ̣

Ε γε λα σα α νε τα α α που λια
 α α α α α α της α α α ναι ζι ι ις
 τα η οο ο ο ο ο ο ο νια α α
 α α α α α με γε λα α α σαν ρ ο ο
 ο ο ο ο ι με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρ
 με γε λα α α σα α α αν και αι μου πα α
 α α α νε ε ε ε ε ε ε ε ε

Μὲ γέλασαν καὶ μοῦπανε, πῶς χάρος δὲν μὲ παίρνει.
 Φτάνω τὰ σπήτια μου ψηλά, μὲ μαρμαρένιες σκάλες.
 Καὶ στὸ μπαλκόνι ἐκάθησα, τὸν κήμπον ἀγναντεύω.
 Βλέπω τὸν κήμπο πράσινο, καὶ τὰ βουνὰ γαλάζια.
 Βλέπω τὸ χάρο πῶργεται, στὸ γοῖθο καθαλάρης.
 Φέρει τοὺς νεῖους ἀπ' τὰ μαλλιά, τοὺς γέρους ἀπ' τὰ γένεια.
 Φέρει καὶ τὰ μικρὰ παιδιά, στὴ σέλα κορμασιμένα.
 Ἄκουστε σεῖς οἱ ἄοργοι, οἱ καλομαθημένοι.
 Πῶς ὄλοι θὰ πέθάνουμε, κανέναν δὲν γλυτώνει.

4. «Ο ΔΡΑΚΟΣ ΓΡΙΒΑΣ»

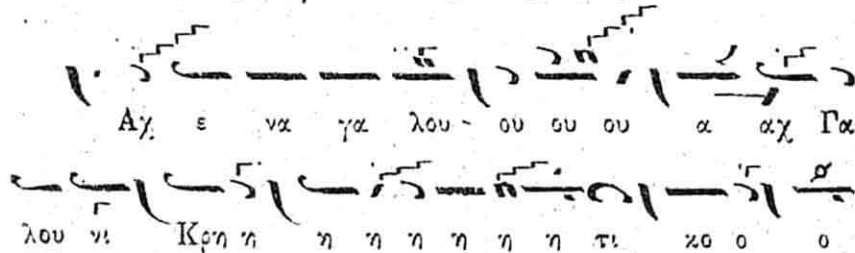
Ἦχος ᾠ Πά.

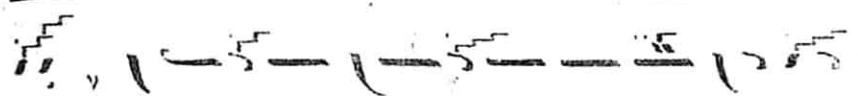
Μω ρε τι το κα κα κα που ου ου ου
 ρι ι νε ε ται χι ηε και τα ρα α
 γη η με ε γα α α τα ρα γη με ε γα
 α α λη η στα ρο για α α στα α α στα ρο
 γγια α α στα α ιν τε Γρι ι βαμ στα α α
 ρο ο γγια α στα α α ηα Γρι βαμ πα α λιο
 ο ο ηο ρου ου ου ου γγα

5. «ΤΟ ΚΡΗΤΙΚΟ ΓΑΛΟΥΝΙ»

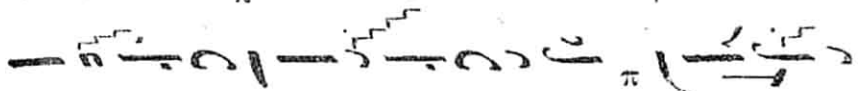
Ἦχος ᾠ Πά. Χρόνος ἄργος μέτριος.

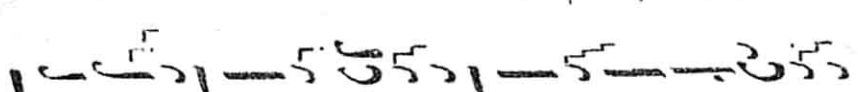
Αχ ε να γα λου ου ου ου α αχ Γα
 λου νι Κρη η η η η η η τι κα ο ο

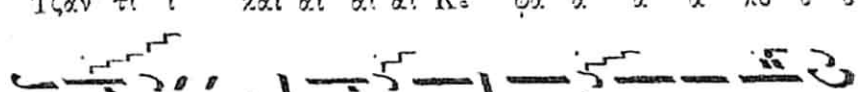
 ο ο ρ α αχ στο Τζα κ αν τι βο ο ο ο

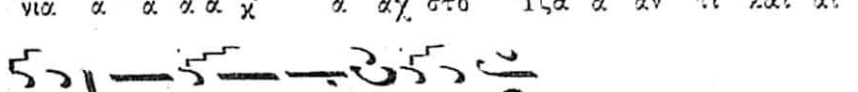
 ο ο ολ τι τσα α α α α ρι ρ στο ο ο

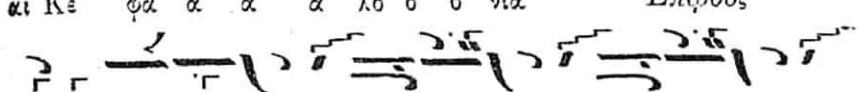
 Τζαν τι ι και αι αι αι Κε φα α α α λο ο ο

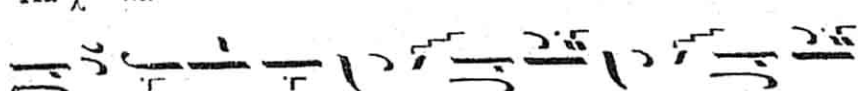
 νια α α α α χ α αχ στο Τζα α αν τι και αι

 αι Κε φα α α α λο ο ο νια ^{Επρωδός}

 Λα χ λα λα λαλλα λα λλα λα λλα λα λλα λα λλα

 λα λαμ λα λα λα λαλλα λα λλα λα λλα λα λλα

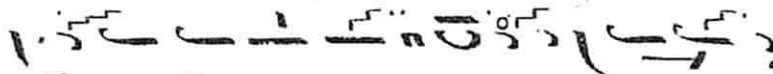

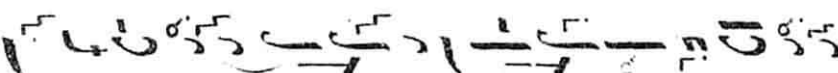
 λα λλα λα λαμ.

Στὸ Τζάντι καὶ Κεφαλονιά καὶ πίσω στὸ Τσιρίγο.
 "Ένας παῖς τ' ἀγνάντευε, ἀπὸ τὴν κάμαρά του.
 Χρυσὴ Γουλέτα ἀράτωσε, καὶ πᾶει νὰ τὸ συλλέβη.
 Γαλοῦνι μᾶϊνα τὰ πανιά, Γαλοῦνι ρίξτα κάτω.
 Δὲν εἶμαι κόρη λιγερή, νὰ ρίξω τὰ μαλλιὰ μου.
 Εἶμαι Γαλοῦνι Κρητικό, στὸν κόσμο ξακουῖσμένο.
 "Έγω κατάρτια προύζινα, καὶ ξάρτια συρματένια.
 "Έγω καὶ ναύτας ἱκανοὺς κτλ.

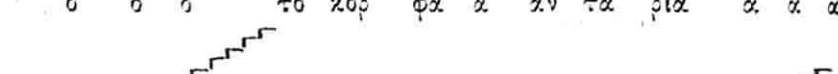
6. «Ο ΠΛΙΑΤΣΙΚΑΣ»

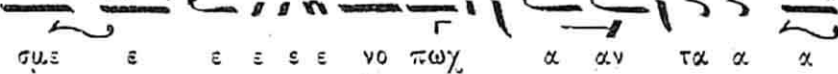
Ἦχος ζ̣ ᾠ Πά Χρόνος ἀργός.

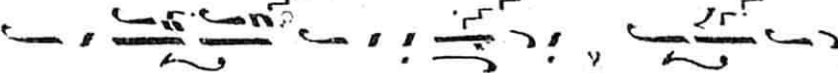

 Μω ρε βλε πεις ε ε κει ει ει ει ει ει ει

 ει νο ο ο ο υ ο το ο βου ου νο ο ο

 ο ο ο το κορ φα α αν τα ρια α α α

 σμε ε ε ε ε νο πωχ α αν τα α α

 α α ρου ου ου ου ου ου ου ου ου ου λα α

 πλια α α α α τσα μου ου στην κω ο ο ο ο ο α

 φη η η η λη η η

Πῶχ' ἀνταρούλα στὴν κορφὴ
 καὶ καταχνιὰ στὸ μπάτο.
 Στὸ μπάτο βόσκουν πρόβατα
 καὶ στὴ κορφὴ τὰ γίδια.
 Στὴν ἀπ' ἐκεῖθε τὴ μεριὰ
 στὸ ἀπ' ἐκεῖθε πλάγι.
 Κεῖτετ' ὁ Πλιάτσικας κεῖτεται
 στὸν πλάταν' ἀπὸ κάτω.

Μὲ τὰ ποδάρια τὸ νερό
καὶ τὸ κορμὶ στὰ χόνια.
Μὲ τὰ πουλιὰ κουδέντιαζε
καὶ τὰ συγγορωτῆαι.
Τάχα πουλιὰ μ' ἔθ' γιατρευθῆ
τάχα πουλιὰ μ' ἔθ' γιάνω ; κτλ.

7. Ο «ΟΔΥΣΣΕΥΣ ΑΝΛΡΟΥΤΣΟΣ»

Ἦχος Ἀ ᾠ Πζ

Ανδρου τσου, που ου ου ου ξε ε ε ε οη
ε ε χει μα α α α α α α ζε ε ε καυ
με να Αν δρου ου ου ου τσου ου ου ου μου π τον φε
τει ει ει γον χει ει ει ει ει μω ω ω ω να
που ου τα αν τα α α χιο ο ο ο οη που ου
τα α α αν τα α α α χιο ο νια Αν δρου ου
τσου ου ου ουμ, τα α που ου ου λα

Πούν τὰ χόνια τὰ πουλά,
τὰ κούα τὰ μεγάλα ;
Στήν Πρέβεζα ἐξεχίμασα,
στὰ φράγκικα καράβια.

Είχα τον τρέφοις διαλεκτούς,
 όλον ξερομερίτας,
 Στο στόμα είχ'αν τὸ σπαθί
 τὸ χέρι τὸ τουρέκι. κτλ.

Θ. Ἕσσμα ἐπιτραπέζιον, ἠδόμενον ἐν εὐωχίᾳ
 ὑπὸ τοῦ πρεσβυτέρου τὴν ἡλικίαν
 ἐκ τῶν εὐωχοιμένων.

Ἦχος ᾠ Πζ Χρόνος ἀργός.

Σε τούτ τη τα βλα που μα στε ε ε και
 στο ο λαμ προ ο τρα πε ε ε ε ε ε
 ζι ι ι τον αγ γε ε ε λο αι α χ α
 α α α α α α ι τον χ αγ γε λο φι λε
 ε μω ρε φι λευ ο μεν

Τὸν ἄγγελο φιλεύομεν καὶ τὸν Χριστὸν κερνοῦμεν
 Καὶ τὴν Παρθένη Δέσποινα τὴν διπλοπροσκυνοῦμεν.
 Νὰ μὰς χαρίσῃ τὰ κλειδιά κλειδιά τοῦ Παραδείσου..
 Νὰ ανοίξῃ τὸν Παράδεισο νὰ μπῶ νὰ προσκυνήσω.
 Νὰ ἰδῶ πλουσίους πῶς περνοῦν πτωχοὺς πῶς τὰ πορεύουν.
 Δεξιὰ μεριὰ εἶν' οἱ πτωχοὶ κι' ἀριστερὰ οἱ πλούσιοι.
 Τοῦ Χάρου ἢ μάνα ἔγραψε τοῦ Χάρου ἢ μάνα γράφει.
 Ποιὸς ἔχει ρούχα ἅς φορῇ κι' ἄσπρα νὰ τρώῃ νὰ πίνῃ.
 Πάλαι καλάῖς ἀντάμωσες πάλιν ν' ἀνταμωθῶμεν.
 Στὸν ἄγι' Ἠλιά στὸν πλάτανο καὶ στὴν χρυσά βρυσούλα.
 Πῶχουν οἱ κλέφτες σύναξι κι' οἱ Τοῦρκοι ραμαζάνι.
 Ἐχουν ἄρνια πῶ ψέγονται κριάρια σουβλισμένα,
 Καὶ χαιρετοῦνε τὸν ντουριά καὶ χαιρετοῦν καὶ ἐμένα.

Δ Η Μ Ω Δ Η Α Σ Μ Α Τ Α

ΕΚ ΤΟΥ

ΜΟΥΣΙΚΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ

ΔΗΜ. ΠΕΡΙΣΤΕΡΗ

ΟΙ ΣΤΑΥΡΑΪΤΟΙ

Ἦχος $\frac{4}{4}$ Πα. γ. *Ρυθμικὸς ποῦς τετρασήμερος.*

Τρεῖς εἰ εἰ εἰ εἰ εἰς σταυραῖ τοῖ οἱ κα α α
 θο ον κα θο ον τα νε ε σε τρια μα αυ ρα α
 λι θα α α α α α α α α α α α
 ρια και κλαι αι γα νε ε ε ε ε ε ε
 και κλαι αι γα νε ε τον πο νο ο ο του ου ου
 ου ου ους

Τρεῖς σταυραῖτοὶ καθόντανε σὲ τριὰ μαῦρα λιθάρια
 Κ' ἐκλαίγανε τὸν πόνο τους καὶ τὸ παράπονό τους.
 Ἐνας κλαίει ποῦ ἔγερσε, κ' ἄλλος γιὰ τὰ πωλιὰ του,
 Κ' ἄλλος κλαίει ποῦ μέθυσε καὶ λέει δὲν ξεμεθάει.

ΠΕΡΙΟΔΟΥ Β'.—ΕΤΟΥΣ Α'.—ΤΕΥΧΟΣ Α'.

Γυρίζ' ὁ γέρος καὶ τοὺς λέει νὰ τοὺς παραγορησῇ
 «Τ' ἔχετε σεῖς καλὰ πουλιά 'ποῦ κλαῖτε 'ποῦ θρηγῶθε :
 'Εσὺ 'πούχασες τὰ πουλιά, ἄλλα πουλιά θὰ κἀίῃς.
 Καὶ σὺ πουλί 'ποῦ 'μέθυσες ταχυὰ θὰ ξεμεθύσης».
 — «Νὰ κλαίω 'γὼ 'ποῦ 'γέρασα, 'πίσω δὲν ξανακινῶ.
 'Ασπρισαν ἢ φτεροῦγές μου κ' ἐμάκθησ' ἡ κορφή μου.
 'Απὸ τὰ χιόνια τὰ πολλὰ κ' ἀπὸ τὰ κουρκουσάλια,
 'Εβγῆκαν τ' ἀνυχάκια μου δέμπορω νὰ πετάξω».

Η ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ

Ἦχος ᾠ Πα. Ρυθμικὸς πούς τετράσημος.

Ἐβγάτε ν' ἀγναντέψετε στὴ Λάμπανη στὴ ξέχρη
 Νὰ ἰδῆτε τὴν Ἀναστασιά τὴ Ζαρουχλιωτοπούλα.
 Πῶς κλαίει καὶ πῶς θρήνεται ὡς τὸ παπὶ μαδιέται.
 Τῆς πῆρανε τὸν ἀνδρὰ της στὴ φυλακὴ τὸν ἴπανε.
 Δὲν τὸν δικάζουν ἑάμηνο, δὲν τὸν δικάζουν χρόνο.
 Μόν' τὸν δικάζουν 'πὶ ζωῆς.

ΤΑ ΚΛΕΦΤΟΠΟΥΛΑ

Ἦχος λ̣ δ̣ ρ̣ γ̣. Ρυθμικὸς ποίη τοιοῦτος.

Μω ρε γο ο ρευ ου συν τα α γο ρευ ου συν
 τα α α κλε ε ρτο ο που ου ου λκ ρ γο
 ρε ε ε ευ ου συν τα α κλε ε ε ρτο ο
 που λα γλε εν τα α α α γε ε τα κ
 κα α α α υ με να

Χορεύουν τὰ κλεφτόπουλα, γλεντᾶνε τὰ καυμένα.
 Κ' ἓνα μικρὸ κλεφτόπουλο δὲν παίζει, δὲν γελάει,
 Μόν' τ' ἄρματά του τήραζε καὶ τὸ σπαθί τροχάει·
 «Σπαθάκι μου ἑπρήφανο, ντουφέκι καρυοφύλλι,
 Πολλὰς φορὰς μὲ ἴγλύτωσης, κι' ἀκόμα τούτην ὥρα.
 Δώδεκα χρόνους περπατῶ ἄρματωλὸς καὶ κλέφτης,
 Μὲ τὸ ντουφέκι στὸ πλευρὸ ἀπ' τὸ πουρν' ὡς τὸ βράδυ,
 Προσκέφαλο τὸ χέρι μου καὶ στῶμα τὸ σπαθί μου·
 Κι' ἀπόψ' εἶδ' ἓνα εἶναιρο κακὸ καὶ σκονταμένο.
 Παιδιά μ' ἂν μ' εὖρη σήμερα τὸ ρλίβερο τὸ βόλι,
 Φυλάξτε τὸ ντουφέκι μου, τὰς δόλιας μου παλάσκις.
 Ἐντρενωμένου τ' ἄρματα δὲν πρέπει νὰ φοριῶνται.
 Μόν' πρέπει νᾶναι σ' ἔρημιᾶ, σὲ τρία σταυροδρόμια.
 Κι' ὅσοι διαβάταις κι' ἂν διαθοῦν νὰ τὰ καλημερίζουν»·
 Καλὴ ἡμερὰ σας ἄρματα — Καλῶς τους τοὺς διαβάταις.
 — Ἄρματα ποῦν' ἀφέντης σας ἢ σὺς φύλαγε στὴ μέση;
 Ὁ Χάρος τὸν ἐκάλεσε, τὸν ἔχει καλεσμένον.

Ο ΛΙΟΥΛΙΟΣ

Ἦχος Ἄ ῥ Πα. ᾠ Ρυθμικὸς ποῖς τρίσημος.

Ποιὸς εἶ εἶ νε ε κεῖ νος που εἶνε κεῖ εἶ πε ρα α
 Λιου ου ου ου λε κα αυ με νε Λιου λε Λιου
 λε ε ε το ο μα α νου σα κι τα σπερο σου ου ου ου
 το ο βε ε ε λε σα κι Λιου ου λε ε
 ε ε το ο μα α νου σα κι τα α σπερο ο σου ου ου ου
 το ο βε ε λε σα κι Ἰ'ο ῥο ο λα βλα
 α α χα απ τα α βου να με τα κα α τσι ι ι ι
 κια α στην πο ῶα

Ποιὸς εἶν' ἐκαῖνος ποῦ εἶν' ἐκεῖ πέρα ;

Μὴν εἶν' ὁ Κώστας, μὴν εἶν' ὁ Γιώργης ;

— Δὲν εἶν' ὁ Κώστας, δὲν εἶν' ὁ Γιώργης

Μόν' εἶν' ὁ Λιουῦλιος τὸ μαγουσάκι.

ΤΟ ΜΠΕΓΙΟΠΟΥΛΟ

^τΗχος λ π δ γ Νη. γ. Ρυθμικός ποὺς τρισημῶς.

ΣΤΟΝ ΜΕΝ ὄρε σε λείει ΣΤΟ ΟΝ ΜΕΝ ὄρε ε σε ε ΣΤΟ ΟΝ

ΠΛΑ ΤΑ Α ΝΟ ΤΟ ΜΠΕ Ε ΓΙΟ ΠΟΥ ΟΥ ΟΥ ΛΟ ΔΙ Α Ι Ν

ΤΕ ΠΟΥ ΟΥ ΛΙ Ι ὄε ε εν ΠΑ Α ΕΙ ΝΑ Α ΚΑ ΤΣΗ

ΚΛΑ Α ΨΕ ΜΕ Ε ΜΑ Α ΝΑ Α Μ ΚΛΑ ΨΕ Ε Ε ΜΕ Δ

ΚΙ Α Α ΠΟ ΘΑ Α ΜΕ Ε ΝΟ ΟΝ ΓΡΑ ΨΕ Ε Ε ΜΕ

Στόν μενδρεσά στόν πλάτανο πουλί δέν πάει νά κάτση
 Γιατ' είν' τὰ φύλλα του πικρά κ' ἡ ρίζαις του φαρμάκι.
 Νά γε κατῆ ὁ πλάτανος νά πέσουν καὶ τὰ φύλλα.

Η ΚΑΝΕΛΛΑ

^τΗχος λ π δ γ ς γ. Ρυθμικός ποὺς τρισημῶς.

ΒΑ ΣΙ ΛΙ ΚΟΣ ΤΗΝ ΚΑ ΝΕ ΕΛ ΛΑ Α ΜΟΥ ΟΥ ΟΥ

ΟΥ ΚΑ ΝΕΛ ΛΑ Η ΚΑ Α Α ΝΕΛ ΛΙ ΤΣΑ Α Α ΜΟΥ ς

φ βΑ ΣΙ ΛΙ ΚΟ Ο Ο ς ΜΥ ΡΙ ΖΕ Ω ΚΑ ΠΟΙΑ

τὸν ε ε ε ε χεῖ στο ο λαι μὸ ρ λα λα λα λα
 λα' λα λα κα ποια τὸν ε ε ε ε χεῖ στο ο λαι μὸ

Βασιλικὸς μυρὶς ἐδῶ,
 κάποια τὸν ἔχει στὸ λαιμὸ.
 Τὸν ἔχ' ἢ ἄσπρη κ' ἢ παχειά
 περιπλεγμένο στὰ μαλλιά.
 Πάγω κ' ἐγὼ νὰ μυρισθῶ.
 — Φύγε βρὲ μάγκικ' ἀπ' ἐδῶ,
 Μὴ μοῦ λερώσης τὰ σαφιά,
 Γιατί θὰ πάω στὴν ἐκκλησιά.
 Γιατ' ἔχω μάνα κι' ἀδερφοῦ,
 Καὶ θελὰ γίνη φονικό.

Ο ΚΥΡΙΩΣ ΚΑΛΑΜΑΤΙΑΝΟΣ ΧΟΡΟΣ

Ἦχος λ π δ̣ Νη. Ρυθμὸς β'. ἐπίτριτος (*).

(- υ - - -) = (1 1/2, 1, 1).

Με σα κ στα φυ υλ λα α τη ης κας δια

(*) Χάριν τῶν μὴ τυχόν παρακολουθησάντων τὴν περί τοῦ ρυθμοῦ τούτου ἐν τῇ «Φόρμιγγι» ἀνάπτυξιν καὶ συζήτησιν, πρὸς κατανόησιν τῆς συνεπτυγμένης ταύτης γραφῆς, ἣν διὰ πολλοὺς λόγους προτιμῶμεν, σημειοῦμεν ἐνταῦθα ἐν ὀλίγοις, ὅτι τὰ τοιοῦτου εἶδους ᾄσματα διαιροῦμεν διὰ καθέτων γραμμῶν εἰς ρυθμικοὺς πόδας, ὧν ἕκαστος περιλαμβάνει χρόνους 3 1/2, ἀλλὰ τρεῖς πλήξεις ἢ κτύπους, ὧν τὰ χρονικά διαστήματα ἄνισα, ἅτε τοῦ πρώτου μακροτέρου κατὰ 1/2 ἑκατέρου τῶν ἄλλων ἰσοχρόνων. Ἐὰν δ' ὑποθεθῇ ἕκαστος τῶν χρόνων ἰσοδύναμος ἐνὶ δευτερόλεπτο, ὁ πρώτος κτύπος διαρκεῖ 1 1/2 δευτερόλεπτον, ὁ δεύτερος ἐν καὶ ὁ τρίτος ὁμοίως ἐν. Ἄλλ' ἀσφαλέστερος ὁδηγὸς ἔστω τὸ ἀπλοῦν καὶ φυσικὸν χρονόμετρον, τούτεστιν ἡ χροῦσις τῶν ποδῶν τῶν χορευόντων πρὸς τοιαῦτα ᾄσματα, ρυθμίζουσα τὴν ἀγωγὴν ἀκριβέστατα.

ας τὴν φλέβα τὴν ἡμῶν γὰρ ἀλλήλην ἡμεῖς ἔβα-
 λλα καὶ ἐξέζω γὰρ ἀφ᾽ ἡμῶν σα ἀπαρτῆρε λι-
 κα ἀσού κα ἀλλήλην Μωῦσος Κα ἀλλὰ μα ἀπια
 νου ου ου ου ου λα μου ου γὰρ μαν μου ου κα ἀψες
 τῆ τῆ τὴν καρδου σου ου ου ου ου λα μου π Μωῦσος
 Κα ἀλλὰ μα ἀπια νου ου ου ου ου λα μου ου γὰρ
 μαν ὄρο ο σι ε σε τῆ τῆ τὴν καρδου σου ου
 ου ου ου λα μου π Μαν τι ε λι Κα ἀλλὰ
 μαπια ἀ ἀνοφο ο ρει εἰς τὸν ἀ ἀσπρὸ σου ου
 λαίαι αι αι μο π Μαν τι ε λι Κα ἀλλὰ
 μαπια ἀ ἀνοφο ο ρει εἰς τὸν ἀ ἀργυρο λαί
 λαίαι αι αι μο π Κα ἀλλὰ μαπια νε εμ α

ε ρα που ου ρυ σας νυ χτα α και με ρα
 Ε λα μου δω ω ω μι κρου ου ου ου λα μου π
 να για νης τη η ην καρ δου ου ου ου λα
 μου π Α α να στε ε να γ μοι οι ως πο τε
 τη ην καρ δου ου λα μου ου θα τρω τε
 Ε λα μου δω ω ω χρου σε ε μα α αι τε
 δε σει θα ση η η με ρα α και αι αι αι
 χτε π Ε ε λα σι μα α μου κα τσε ε με λα χροι
 νου ου λα μου ου να μαν τον πο νο μου ου να για
 α νη ης πω χει ει καρ δου ου λα μου ου Μα α γα
 πα ας μα α γα πα ας μα α γα πα ας η με ε
 ε γε λας π Μα α α γα πα ας η με ε

ΕΚ ΤΟΥ ΜΟΥΣΙΚΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ Κ. Α. ΨΑΧΟΥ

ΔΗΜΩΔΕΣ ΑΙΣΜΑ ΧΟΡΕΥΤΙΚΟΝ

Ἦθετο πρὸ πεντηκονταετίας ἐν Κωνσταντινουπόλει κατὰ πάσαν
συναναστροφὴν καὶ εὐθυμίαν.

Ῥυθμὸς ὀκτάσημος, σύνθετος ἐκ Δακτύλου καὶ Σπονδείου.

$\overset{\circ}{\circ} \overset{\circ}{\circ} \overset{\circ}{\circ}$	$\overset{\circ}{\iota} \overset{\circ}{\iota}$
$\frac{2}{8}$ $\frac{1}{8}$ $\frac{1}{8}$	$\frac{2}{8}$ $\frac{2}{8}$
τα τα τα	τα τα

Ἦχος $\overset{\circ}{\eta}$ Πα Χρόνος μέτριος γοργός.

Ε μεις ε ε ὦ ω δε εν ηρ τα με ε

ε ε να α φα με και αι να πious ου ου ου

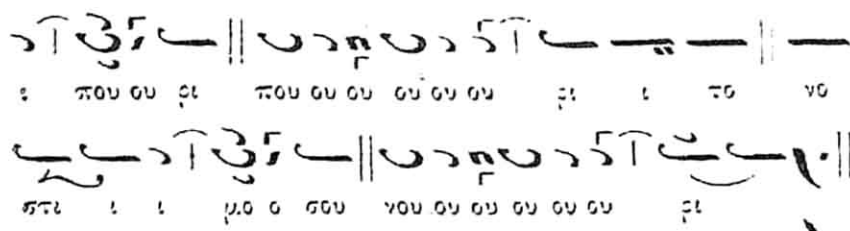
με π ε μεις ε ε ὦ ω δε εν ηρ

τα με ε ε ε να α φα με και αι να πious ου

ου ου ου με ε το που ρι ι ι που ου ρι

που ου ου ου ου ου ρι ι το νο στι ι ι μο ο

σου νου ου ου ου ου ου ρι ι το που ρι ι

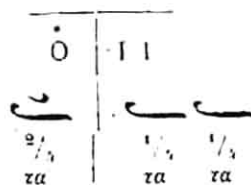
Τὸ β'. ἡμίστιχον.

Μόνον σᾶς ἀγαπούσαμε
 Κ' ἤρταμε γὰ σᾶς διούμε.
 [Τὸ πούρι κτλ.].

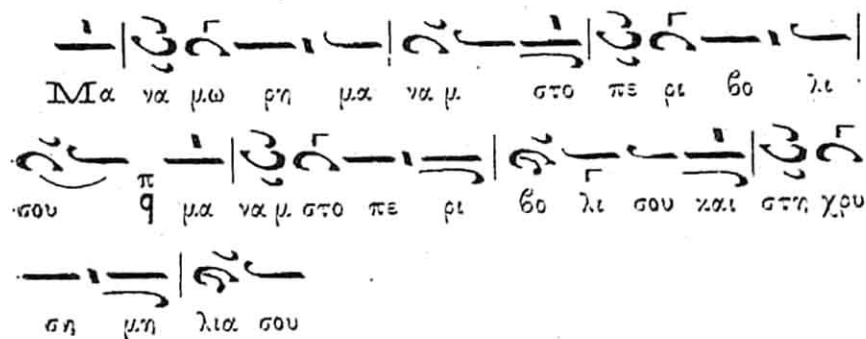
Καὶ ἑξακολουθεῖ τὸ ἔσμα ἐφαρμοζομένων ὁμοιοσυλλάβων στίχων.

Η ΠΕΙΡΟΥ

Ρυθμὸς τετράσημος. Δάκτυλος.

Ἦχος ᾠ Πά Χρόνος γοργὸς μέτριος.

Κ' ἐκεῖ μωρὴ κ' ἐκεῖ
 Καθῶνταν τρεῖς μῆλιές
 Κ' ἐκεῖ καθῶνταν τρεῖς μῆλιές
 Τρία καλὰ κορίτσια.

Τὸ 'νὰ μωρὴ τὸ 'νὰ
 Μὲ μῆλα μὲ βαρεῖ
 Τὸ 'νὰ μὲ μῆλα μὲ βαρεῖ
 Καὶ τ' ἄλλο μὲ λιθάβρια.

Τὸ τρί μωρὲ τὸ τρίτο
 Τὸ καλλίτερο
 Τὸ τρίτο τὸ καλλίτερο
 Μὲ λούζει μὲ χτενίζει.

ΤΑ ΚΛΕΦΤΟΠΟΥΛΑ

Ρυθμὸς ἐπτάσημος, β'. ἐπίτρισ.

ὀ ο	ἰ ἰ
$\frac{2}{7}$ $\frac{1}{7}$ τα τα	$\frac{2}{7}$ $\frac{2}{7}$ τα τα
<i>Ἦχος</i> ᾠ Πα	<i>Χρόνος ἀγὸς μέτριος.</i>

Μα α να α μου τα μα να μου τα α

κλε φτο ο που ου λα (δίσ.)

τρω ω νε και τρα γου ἄα νε ε αι ντε

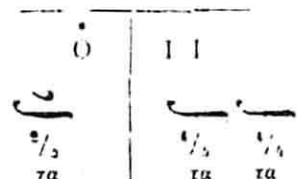
πι νου ουν και κι γλεν τα νε (δίσ.)

Μὰ ἓνα μικρὸ κλεφτόπουλο
 Δὲν τρώει δὲν τραγουδάει
 Γιαρ, δὲν πίνει δὲν γλεντάει.
 — Μόν' τ' ἄρματα τοῦ κύτταζε
 Τοῦ τουφεκιοῦ τοῦ λέγει,
 Γιαὶ σ' ἀρχιληστή Νταβέλη.
 — Τουφέκι μου περήφανο
 Σπαθί μ' ξεγυμνωμένο
 Μιὰ χαρὰ 'σουν τὸ καῦμένο.

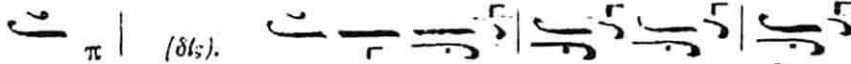
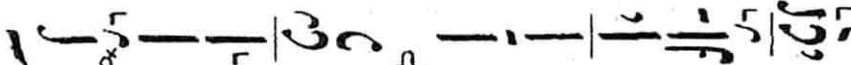
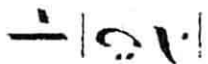
— Πολλές φορές με γλύτωσες
 Ἄπ' τοῦ ἐχθροῦ τὰ χέρια
 Μὲ κυνήγαν νύκτα μέρα.
 — Καὶ τώρα με παρότησες
 Σὰν καλαμιὰ στὸν κάμπο
 Δέν με λέτε τί νὰ κάμω.
 — Σὰν ἐκκλησιὰ ἀλειτούργητη
 Σὰν χώρα βουλιαγμένη
 Γειά σ' ἀγάπη μ' πιστευμένη.

ΚΟΥΜΙΩΤΙΚΟ

Ρυθμὸς τετράσημος. Δάκτυλος.

Ἦχος $\overset{\circ}{\eta}$ Π $\overset{\circ}{\alpha}$ Χρόνος γοργὸς μέτριος.

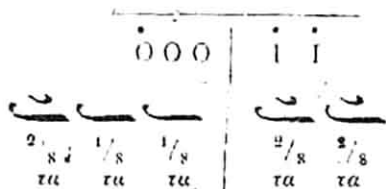

 Ο τα α αν η ο ταν η γλυ κεια σου γλω ω ωσ

 σα $\overset{\circ}{\eta}$ (δ $\overset{\circ}{\epsilon}$). Α ρ χι να α να α κε ε λα α

 δν η Μα ρι γω μου Δ αρ χι να νη α κε ε

 λη δη

Β'. ἡμίσημον.

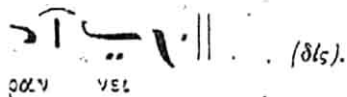
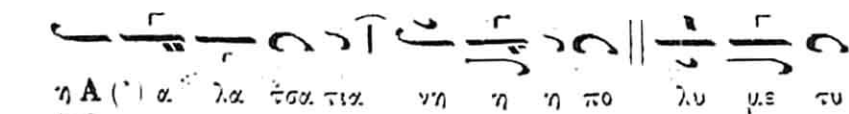
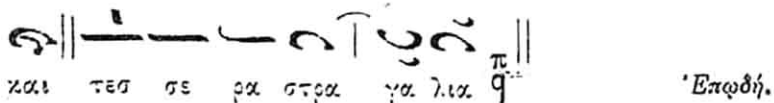
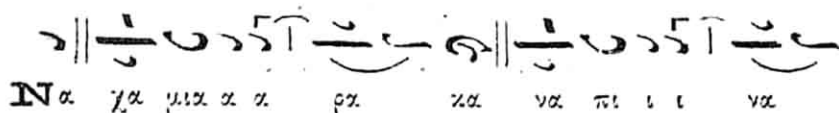
Τὰ πουλάκια προσπαθοῦνε
 Γειά νὰ μάθουν τῆ φωνή.

ΤΩΝ ΝΗΣΩΝ ΤΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ

Ρυθμὸς ὀκτάσημος εὐθύτετος ἐκ Δακτύλου καὶ Σπογγείου.

Ἦχος λ ᾠ Πα Χρόνος μέτριος γοργός.

B'. ἡμισίχον.

Να τραγουδῶ ὡς τὸ πρῶτ'

Τὰ ἰδικά μου χάλια.

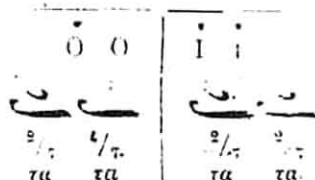
[Ἡ Ἀλατσατιαγή

Πολὺ μὲ τυραννεῖ].

(*) Σημ. Τὸ ἄρθρον Ἠ μετὰ τοῦ ἀρκτικοῦ Α προφέρονται ἠνωμένα Ἡ'Α ὡς Γ'ηζ.

Ο ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΣ

Γυθμός: Ιατίσημος. Β'. ἐπίσημος.

^τΗχος λ̣ ῥ̣ Πα: Χρόνος: ἰσγός μέτρος.

Δε κα χρο να κια φυ υ λα κη η η

κο ρη Κα α α λα μα τια νη ῥ̣ ῥ̣ δε κα

χρο να κια φυ υ λα κη η η κα ρη

Κα α α λα μα τια νη ῥ̣ στα σι δε

ρα βχλ με νος ῥ̣ πω ως τα πε ε ε ρασ ο ο κα υ

με νος ῥ̣ στα σι δε ρα βχλ με νος ῥ̣ πω

ως τα πε ε ε ρασ ο ο κα υ με νος

Κανείς δὲν ἦλθε νὰ μὲ διῆ
 (Κόρη Καλαματιανή)
 Ἀπὸ τοὺς ἰδικούς μου
 Φίλους κι' ἀδελφούς δικούς μου.

Μόνον μιὰ γάπη πῶχω ἴω
 (Κορίτσι Καλαματιανό)
 Γράμμα, γραφή μὲ στέλνει
 Καὶ κρυφὰ μὲ παραγγέλνει.
 — Ἐλένη μ' τὸ μαγδάλι σου
 (Καῦμὸ πῶχει τ' ἀχειλι σου).
 Στείλε μὲ το νὰ τὸ πλύνω
 Μὲ τὰ δάκρυα ποῦ χύνω.
 — Ποῦ θάβρης τὸ γλυκὸ νερὸ
 (Κορίτσι Καλαματιανό).
 Ποῦ θάβρης καὶ σαποῦνι
 Ἄσπρο παχουλὸ πηγοῦνι.
 — Κάμω τὰ δάκρυα νερὸ
 (Κορίτσι Καλαματιανό).
 Τὸ σάλιο μου σαποῦνι
 Ἄσπρο παχουλὸ πηγοῦνι.

ΚΑΡΠΑΘΟΥ

ἸΡυθμός ἐπιτάσημος. Β'. ἐπίτριτος.

Ἦχος $\frac{2}{1}$ Ηχ.

Χρόνος χοροῦς μέτριος.

Και τῆ ης Ε λυ και τῆ ης Ε λυμ. που
 τα α ου να και τῆ ης Ε λυ και τῆ ης
 Ε λυμ. που τα α ου να και τῆ ης Ε

λυμ. που τα α ου να θε ε γζ μγ λη νε
 τα να ι]

B'. ήμισιτον.

Νά παῦρω τήν ἀάπη μου
 καὶ πόλι ψήληνέ τα [ναί] (*)

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ

(Μουρλά — Αιγίου).

Ρυθμός ἐπτάσημος. B'. ἐπίτριτος.

ὀ	ο		ι	ι
$\frac{2}{7}$	$\frac{1}{7}$		$\frac{2}{7}$	$\frac{2}{7}$
τα	τα		τα	τα

Ἦχος $\frac{\lambda}{\kappa}$ Πα Χρόνος γοργός μέτριος.

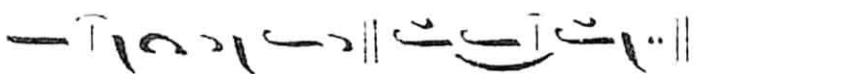
Α ν ε με να δεν πι στευ εις
 δε εν πι στε ευ εις αν ε με να δεν
 πι στευ εις δε εν πι στε ευ εις τα
 λου λου δια μα. α αρ τυ ρουν κε ρα

(*) Ἐλύμπου = Ὀλύμπου. — Οὐνά = βουνά. — Χαμήληνέ τα = χαμήλωσέ τα. — Νά παῦρω = νά πάγω νά εὔρω. — Ἀάπη = ἀγάπη. — Ψήληνέ τα = ὑψηλωσέ τα.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ: ΜΟΡΦΟΛΟΓΙΑΣ ΕΠΙΤΡΙΤΟΥ ΡΥΘΜΟΥ

 Δα σκα α α λα τα λου λου δια μα α

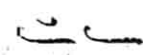

 μπερε μα αρ τυ υ ρουν

Σὲ μέγαν ὄρκο βάλατα,
τὴν ἀλήθεια νὰ σὲ ποῦν.

Η ΠΕΙΡΟΥ

Ρυθμὸς ἐξάσημος. Ἀντίσπουτος.

Ο̇ Ο̇ $\frac{1}{6}$ $\frac{2}{6}$ τα τα	Ι̇ Ι̇ $\frac{2}{6}$ $\frac{1}{6}$ τα τα
--	--

²Ηχος λ δ̇ Νη ... Χρόνος ὀλίγον ἀργός.

 [Α ι] Η Α α μω ρε τη Αρ τα πι τρα

 α μω ρε να γε νη δ̇/δ̇ις, Α ι ν η̇ . Α αρ τα

 πε τρα να γε νη κι ο Βα αλ τος να βου λια α α

 ξη κι ο Βα αλ τος να βου λια ξη

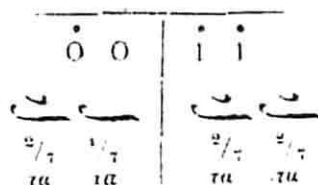
— Τὸ δόλιο τὸ Ξερόημερο
Θεὸς νὰ τὸ φυλάξῃ.

- Ποῦ κάνει τὸ γλυκὸ κρασί
καὶ τὰ ἄγρια κορίτσια.
— Πῶχουν τὸ μάτι σὺν ἑλκῆ,
τὸ φρύδι σὺν γαϊτάνι.

Η ΚΛΕΦΤΙΚΗ ΖΩΗ

Κατὰ τὴν ἀπαγγελίαν τοῦ ἀειμνήστου διδασκάλου μου ἀρχμ. Θεοδ. Μαιτζογιανί.

Ρυθμὸς ἐπιόσημος. Β'. ἑτάριτος.

Ἦχος λ̣ δ̣ χορωμ. Ἰη. Χρόνος μέτριος ἀργός.

Μαυ ρη μω ρε πι κρη η η ν η η ζω η

που κα α μνου ου με ρ μαυ ρη

μω ρε πι κρη η η ν η η ζω η που κα α

μνου ου με ρ ε μεις οι μα αυ

ροι κλε φτε ες ε μεις οι μα αυ ροι οι

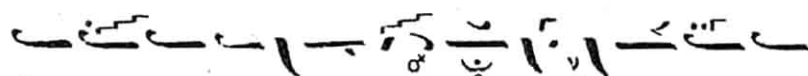
κλε φτες

Ποτέ μας δὲν ἀλλάζουμε
καὶ δὲν ἀσπροφοροῦμε.

Μὲ φόβο τρώμε τὸ ψωμί
 μὲ φόβο περπατοῦμε.
 Ὅλη μερούλια πόλεμο
 τὸ βράδου καραούλι.
 Κοντὰ στὰ ξημερώματα
 Γυρίζει νὰ πλαγιάσῃ.
 Τὸ χέρι του προσκέφαλο
 καὶ τὸ σπαθὶ του στρώμα.
 Καὶ τὸ τουφέκ' στὴν ἀγκαλιὰ
 σὰν ὁ γαμπρὸς τῆ νύφη.

Κ Λ Ε Φ Τ Ι Κ Ο

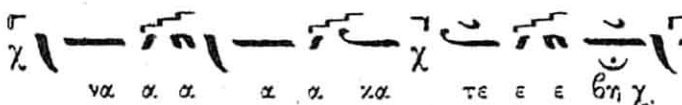
**Ἦχος* λ π δ ς *χωρὸν. Νη.* *Χρόνος* βραδείτατος ἄνευ ρυθμοῦ.

 Δ χ ε να κα ρα α α θι ς κι νη σε

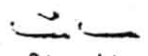
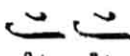
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ς στην Πο λι

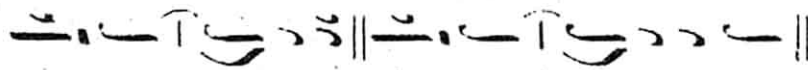
 χ να α α α α κα χ τε ε ε θη χ.

**Ἔπισημος.*

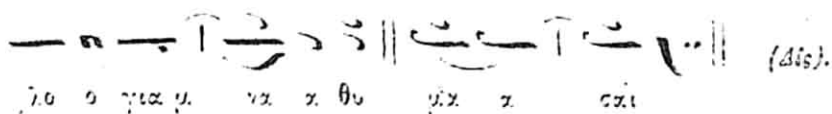
Ρυθμὸς ἐπισημῶς. Β'. ἐπισημῶς.

ὀ ο	ί ί
	
$\frac{2}{7}$ $\frac{1}{7}$	$\frac{2}{7}$ $\frac{1}{7}$
τα τα	τα τα

**Ἦχος* ὁ αὐτός. ς *Χρόνος* μέτριος γοργός.

 Δ ε ντε Δη ημο μ. Δη μο μ. 'Τα' α σο μ τα

Είτα τὸ β' ἠμίστιχον.

Καὶ ἵνα παιδί ἀρρώστησε,

ἔν' ἄξιο παλληκάρι.

[Ἄιντε Δῆμό 'μ κτλ.]

Στίχος Β'.

Δὲν ἔχει μάνα νὰ τὸ κλαίῃ

μπαμπᾶ νὰ τὸ κυττάξῃ.

[Ἄιντε Δῆμό 'μ κτλ.]

Οὔτ' ἀδελφὸ οὔτ' ἀδελφὴ

Οὔτε κανεὶ στὸν κόσμο.

[Ἄιντε Δῆμό 'μ κτλ.]

ΣΜΥΡΝΗΣ (ΤΑΜΠΑΧΑΝΙΩΤΙΚΟ)

Ἦχος Δ: Ἄνευ ρυθμοῦ. Χρόνος λιαν ἀγωγός.

νε βα α πα α α α α νω στη η μη η
 λια και με τρη η σε ε τα μη η λα α για
 α α αρ λο γα ρια α σε ε ε και

τὸ ὄν και αἰ ρὸ που με παῖ ὄε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Καὶ ἀμέσως ἐπάδεται τὸ ἐξῆς:

Ῥυθμὸς τετράσημος. Χρόνος γοργὸς ταχύς.

Σαν σε δῶ στην πο ο ορ τα τρε μω σαν σε
 δῶ στην πο ο ορ τα τρε μω σαν σε δῶ
 στην πο ορ τα τρε μω σα γα πω ω ω και το
 πα θαῖ νω

ΣΥΝΘΕΜΑΤΑ
ΕΚ ΤΟΥ Β'. ΜΟΥΣΙΚΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑΤΟΣ ΤΗΣ «ΦΟΡΜΙΓΓΟΣ»

Ο ΟΔΟΙΠΟΡΟΣ

ΥΠΟ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ «ΑΙΜΙΛΙΟΣ ΡΟΥΣ»

Ἦχος Ἀ ᾠ Πα λ 3/4 Ἐναρμόνιος.

Ὁ Γα καὶ ὁ Ζω ἐν ὑφέσει. (Κλίμαξ τρίτου ἐλάσσονος).

Θε ε υ μ νει την δο ξαν σου δη η νυξ και η η
 με ρα ᾠ ε νε ου σας αν θη την γην ᾠ και α
 στρα τον αι θε ε ε ρα ᾠ της γης α συμ. φω νοι λα
 οι ᾠ αι νου σι σε συμ. φω ω ω νως ᾠ ποι ζι λαι
 γλωσσαι χι λι αι ᾠ υ μνου σι σε συγ χρο ο ο
 νως ᾠ το παν α με τρη τος με τρας ᾠ α ο ριστος
 ο ρι ζεις ᾠ το παν α ο ρα τος ο ρας ᾠ α γνω
 ριστος γνω ρι ι ζεις ᾠ το φως θε ε το σω μα
 σου ο η λι ος το ομ μα σου ᾠ ο

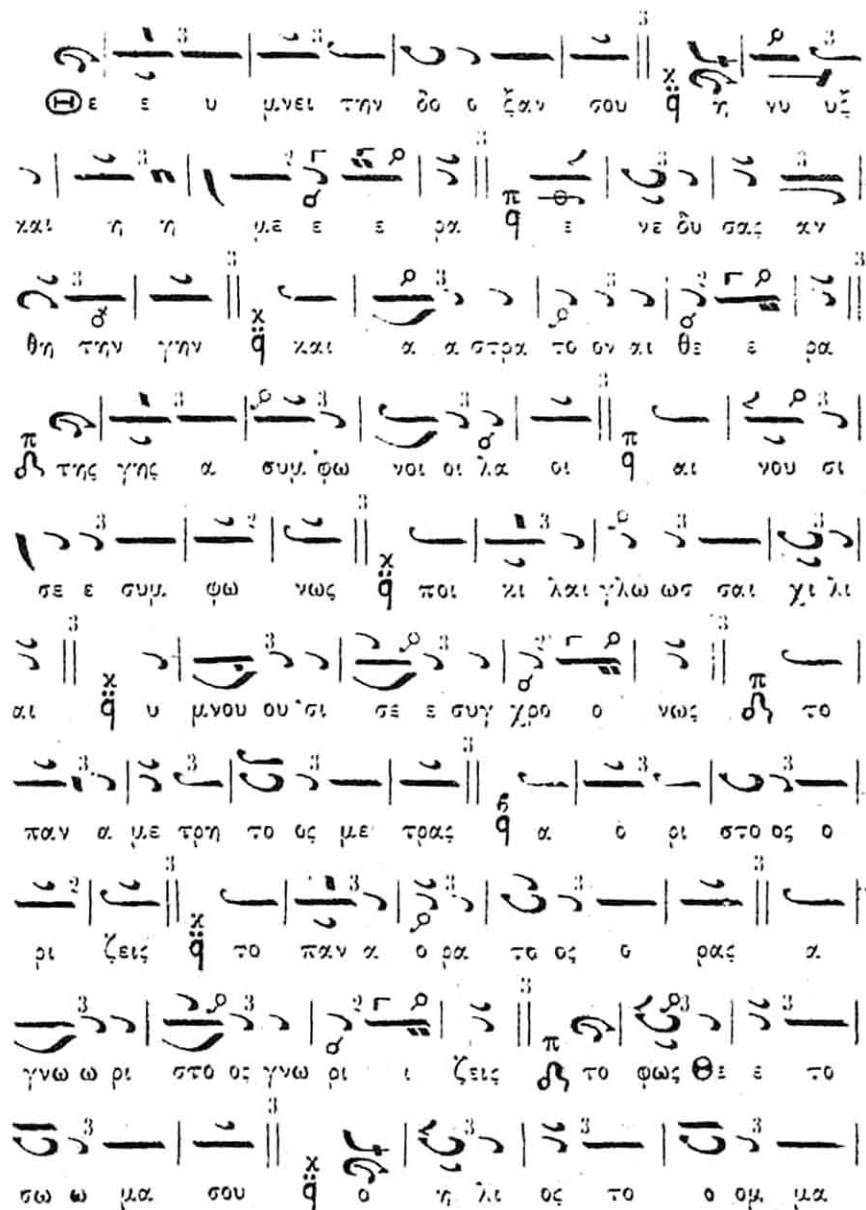
Χρ. γοργότερος

ΕΤΕΡΟΝ

ΥΠΟ ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΝ «ΛΥΡΑ»

Ἦχος λ̣ π̣ ρ̣ Πα. Τρίσημος δίκτυπος προσφδιακὸς ἐνθιμικός·

παι. - ~ Τροχαῖος μετὰ προανακρούσεως.

Θ ε ε υ μ ν ε ι τ η ν θ ο υ ζ ε α ν σ ο υ ρ η ν υ υ ε
 και η η μ ε ε ε ρ α ε ν ε θ υ σ α ρ κ υ
 θ η τ η ν γ η ν και α α σ τ ρ α τ ο σ η κ ι θ ε ε ρ α
 π τ η ς γ η ς α σ υ μ φ ω ν ο ι ο ι λ α ο ι α ι ν ο υ σ ι
 σε ε σ υ μ φ ω ν ω ς π ο ι η ι λ α ι γ λ ω ω π σ α ι χ ι λ ι
 α ι υ μ ν ο υ ο υ σ ι σε ε σ υ γ χ ρ ο ο ν ω ς τ ο
 παν α μ ε τ ρ η τ ο ο ς μ ε τ ρ α ς α ο ρ ι σ τ ο ο ς ο
 ρ ι ζ ε ι ς τ ο παν α ο ρ α τ ο ο ς ο ρ α ς α
 γ ν ω ρ ι σ τ ο ο ς γ ν ω ρ ι ζ ε ι ς τ ο φ ω ς θ ε ε τ ο
 σω ω μα σου ο η λ ι ο ς τ ο ο σ μ α

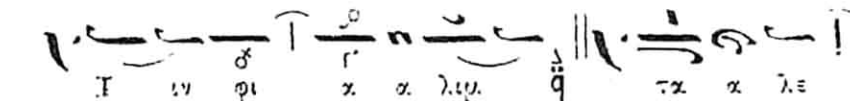
σου ο κε ε ρου νος φω γη σου ρ το α πει
 ρο ον δι α α στη μα το με γα σου ου α να α στη
 μα και ο ο αι ων στιγ μη σου
 Ως μο γλος ο θα κτυ λος του αν θε λη η σης
 την γην σει ει και το και λον τη ης χει ρος
 σου του ους ω κε ε α νου ους εγ κλει ει
 ε εν σου πνευ μα μο ο νον σου υ νει χ των α
 στε ε ρων του ους φα νους ε εν σου νευ μα μο ο νον
 κλει ι νει προς την γην τους ου ου ρα νους
 Οι παιδες
 Εν σου νευ μα μο ο νον κλει νει χ προς την
 γην τους ου ου ρα νους

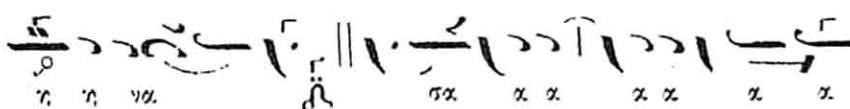
ΣΑΡΚΙ ΝΕΧΑΒΕΝΤ-ΟΥΣΟΥΛ ΑΚΣΑΚ (*)

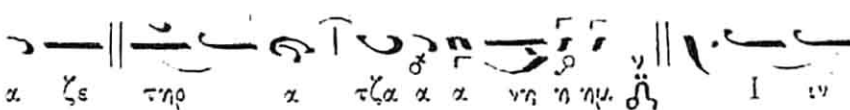
ΑΦΙΕΡΟΥΤΑΙ ΤΩ ΚΥΡΙΩ Δ. ΠΕΡΙΣΤΕΡΗ

Ö 2̇ $\frac{2}{3}$ $\frac{1}{3}$ $\frac{1}{3}$ δουμι τε - κλα	Ö 1̇ 1̇ $\frac{2}{3}$ $\frac{2}{3}$ $\frac{1}{3}$ δουμι τέζ τε
--	---

Ἦχος Ἄ π δ̣ Νη. Χρόνος μέτριος γοργός.

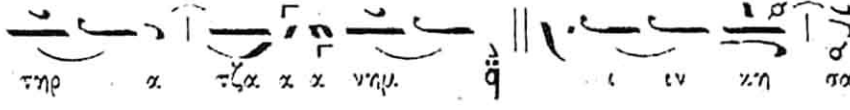

 Ι εν φη α α λιμ. τα α λε

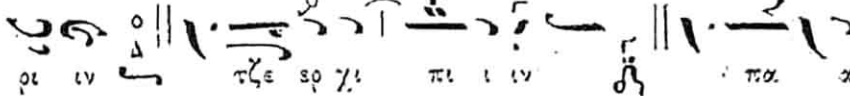

 η η να σα α α α α α α

 α ζε τηρ α τζα α α νη η ημ. Ι εν

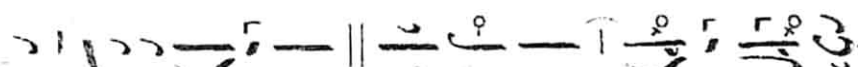

 φη α α λιμ. τα α λε η η

 να σα α α α α α α ζε

 τηρ α τζα α α νημ. ι εν νη σα

 ρι εν τζε σο χη. πι ι εν πα α

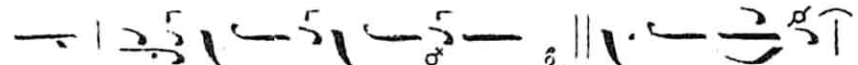
(*) Τὴν ἐρμηνείαν τοῦ ρυθμοῦ τούτου ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Δ. Ψάχου θέλωμεν δημοσιεύσει ἐλλείψει χώρου εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον τῆς «Φόρμιγγος».

 α α α α ζε τῆρ α τζα α α νη

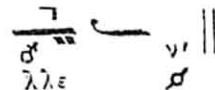
 ημ. λ ι ιν κη σα α ρι ι ιν τζε ερ

 χι πι ι ι ι ι ιν ηη α α α

 α α α τζα α νημ. οδ λει λε λε λε

 λλε νι

ΜΙΑΗ

 Για αρ ε λι ι ι ιν οεν

 τζε εκ τι ι ι ι ιμ εμ. για

 α α α α ζε τῆρ η ηρ α τζα νη ημ

 Για αρ ε λι ι ι ιν οεν τζε εκ

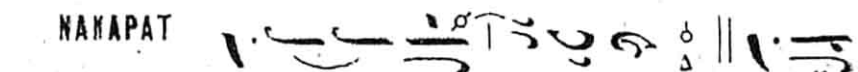

 τι ι ι ι ιμ εμ. για α α α α

 α α α ζε τῆρ α τζα α α νημ

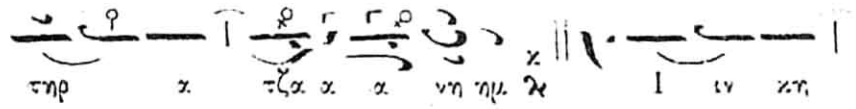
ΝΑΚΑΡΑΤ

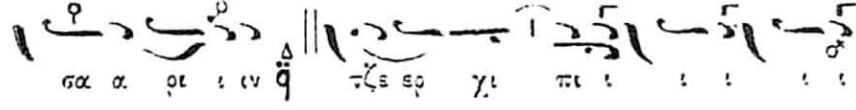
 1 ιν κη σα ρι ιν τζε

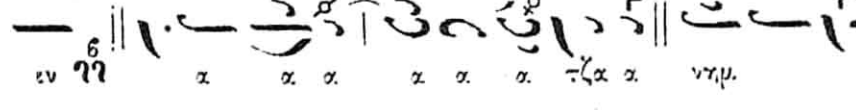
 ερ χι πι ι εν ο πα α α α α α α ζε

 τηρ α τζα α α νη ημ λα Ι εν κτη

 σα α ρε ι εν η τζε ερ χι πι ι ι ι ι ι

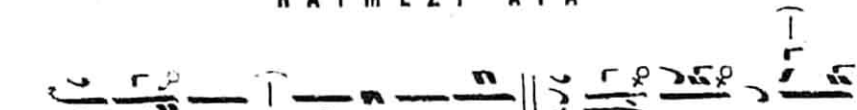

 εν ηη α α α α α α τζα α νημ.

 λε ι λε λε λε λλε ρ

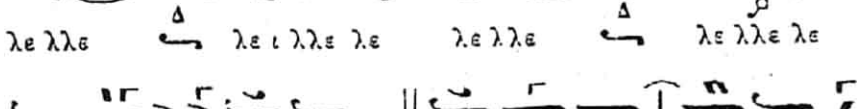
Η ΑΓΜΕΣΙ ΑΡΑ

 Δει λλε- λε λε λε λε λλε λε ι λε λλε λε ρλε

 λε λλε λε ι λλε λε λε λλε λε λλε λε

 λε λε λε λε λε ι ηη λε λλε λε λλε λε λλε

 λλε λε λε λε λλε λλε λε λε λε λε λαμ. (δισ)

ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΣΜΟΣ

ΤΗΣ Α. Β. ΥΨΗΛΟΤΗΤΟΣ ΤΟΥ ΠΡΙΓΚΗΠΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Γ Ε Ω Ρ Γ Ι Ο Υ

ΥΠΑΤΟΥ ΑΡΧΕΣΤΟΥ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ

ΜΕΛΟΠΟΙΗΘΕΙΣ ΥΠΟ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΨΑΛΤΟΥ ΚΡΗΤΗΣ

κ. ΔΗΜ. ΜΠΑΛΑΜΠΑΝΗ

Καθιερωθείς δὲ ἀπὸ ἐξαετίας ἐν ἀπόσῃ τῆς Κρήτης.

(Δημοσιεύεται χάριν τῶν ἐκ Κρήτης κ.κ. συνδρομητῶν τῆς «Φόρμιγγος»).

Ἦχος ᾠδῆς Νη.

Π ο λ υ χ ρ ο ν ι σ μ ο σ ο ν ι ο ν ποι η σαι Κυ ρι
ο θ ε ο σ τον ευ σε β ε ε στα τον και θε
ο φ υ υ λ α κ τον Βα σι λ ο πα ι ο χ λ Η γε μ ο ο
να η μων Γε ε ω ρ γι ι ο ν συν τω θε ο
σε β ε στα α τω πα τρι αυ του Βα σι λει ει ει
των Βλ λη η η νων Γε ω ρ γι ι ι ι ι
ω και τη ευ σε β ε στα τη μη τρι αυ του χ Βα.

σι λε ισ ση των Ελ λη νων Ολ γαδλ Κυ ρι ε ρυ
 λατ τε αυ τους γγ εις πολ. λα ε τη λ εις πολ

λα ε ε τη εις πολ. λα α ε ε τη

Ε Τ Ε Ρ Ο Σ

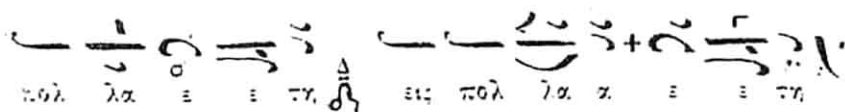
ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΥΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΝ ΚΡΗΤΗΣ

Κ. Κ. ΕΥΜΕΝΙΟΝ

ΜΕΛΟΠΟΙΗΘΕΙΣ ΥΠΟ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

Ἦχος λ π δ Νη.

Πο λυ γρο ο ο νι ον ποι η σαλ Κυ ρι
 ρς ο Θε ος τον Σε βα σμι ω ω τα τον
 και φι λο μου σον η μων Ποι με να α α αρ χην λ
 τον Μη τρο πο λι την Κρη η η η της Κυ ρι
 ον Κυ ρι ον Ε ευ με νι ον Κυ υ ρι ε
 φυ λατ τε αυ τους εις πολ. λα ε τη εις

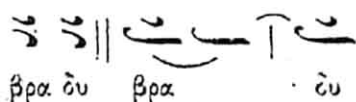
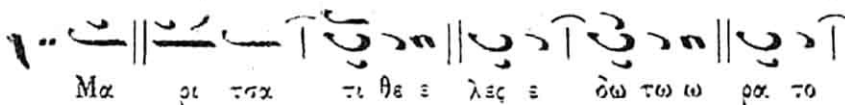
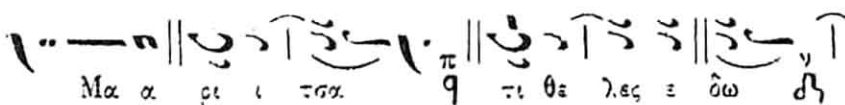
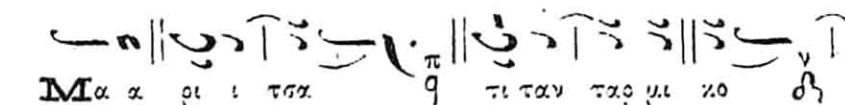
Τό παρόν ἐτονίσθη ὑπό

ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ ΠΟΥΛΙΤΣΗ

ἐρρυθμίσθη δὲ ὑπό

Κ. Α. ΨΑΧΘΥ

*Ἦχος ᾠ Πα *Ῥυθμὸς ἐπτάσημος. Β'. ἐπίτριτος.*

Μοῦ κλέψανε [κὺρ Δήμαρχε]

Μοῦ κλέψανε τῆς κότες μου

Κε' οὔλο τὸ σπητικὸ μου.

ΔΗΜΩΔΗ ΑΣΜΑΤΑ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΑΚΑ

“Χ. Ο Ρ Ι Κ Α”

Υ Π Ο

ΧΡΗΣΤΟΥ Α. ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ

Ο ΓΕΡΩ ΚΑΠΕΤΑΝΙΟΣ

Ρυθμός δωδεκάσημος τετράκτυπος. $011 = \frac{12}{8}$

Ἦχος ᾠ Πα γ π

Παι δια σαν θελ τε λε ε ε θε εν τια και
 κλε φται αις να α γε ε νη τε π ε ε
 με ε να α να α κα α λα α παι αι
 δια π ε ε με ε να α να. α ρω ω
 τη η σε ε τε π

Παιδιά σαν θέλτε λεβεντικά και κλέφταις να γενήτε,
 Έμένα να ρωτήσετε το γέρω καπετάνιο.
 Δώδεκα χρόνους έκαμα στους κλέφταις καπετάνιος
 Ζεστό ψωμι δέν έφαγα καθως το τρώει ο κόσμος,
 Σε στρώμα δέν έπλάγιασα καθως πλαγιάζει ο κόσμος.
 Το χέρι μου προσκέφαλο και το σπαθί μου στρώμα
 Και το καρροφυλάκι μου στα γόνατά μ' έπάνω.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ «ΦΟΡΜΙΓΓΟΣ» ΕΤΟΥΣ Α' — ΤΕΥΧΟΣ Γ'

Ο ΚΑΤΗΣ

Ρυθμός δωδεκάσημος τετράκτυπος. 011 = $\frac{12}{8}$

Ἦχος ᾠ Πα γ π

Μω ρε στῆς Ἀρ κα α δια α ας στῆ ης Ἀ αρ

 κα δια ας το δια σε ε ε λο τῆ ἡν Ε ε

 λε ε νη π α μα α αν α α μξαν Ε ε

 λε νη π βγηκ ο ο ο Κα α τη ης και αι

 κραι νει π

Μωρὲ στῆς Ἀρκαδιᾶς τὸ διάσελο τῆν Ἑλένη
 Ἄμὰν ἀμὰν Ἑλένη βγῆζ' ὁ Κατῆς και κραινεῖ.
 Καὶ γράφουν τὰ φερμάνια τοῦ ὄπου ἀγαπᾷ νὰ πέρνη.

ΤΑ ΚΛΕΦΤΟΠΟΥΛΑ

Ρυθμός τρισημιος. 001 = $\frac{3}{2}$

Ἦχος λ π Νη χ δλ

Παι δια α για ατ ει κα λα α παι αι δια

 παι δια α για ατ ει εισθ α α να αλ λα α α

γα ρ μωρ α α να αλ' λα α α γα ρ

Για ατ ει ει σθε λε ε ρω ω με ε ε ε να

μω ω ρε ε παι ζα α κα υ υ με ε ε ε να

- Παιδιά γιατί είστε ανάλλαγα
 Γιατ' είστε λερωμένα ;
 — Είμασθε ξένα κι' άρφανά
 Είμασθε σκλαβωμένα
 Κοιμώμασθε στα έλατα
 Κ' είμασθε λερωμένα.

Ο Λ Ε Β Ε Ν Τ Η Σ

Ρυθμός δίστημος. $01 = \frac{2}{2}$

Ήχος λ π Πζ γ

Για θες λε θε ε εν τη πω χου με και σερ νεί ει

το ο χο ο ρο μας Α αι ντε α σπρος

ει ει νε α α σπρο ο ο ος ει νε κι α α σπρα α

φο ο ρει

Για ιδές λεβέντη πώχουμε και σέρνει τὸ χορό μας
 Ἄσπρος εἶνε κι' ἄσπρα φορεῖ και τ' ἄσπρα τί τοῦ μοιάζουν

Ἄν κάτση πύργος φαίνεται, κι' ὀλόρθος κυπαρίσσι
 Ἄν γύρη ν' ἀποκοιμηθῆ

Η ΔΟΥΛΕΥΤΡΑ «ΕΥΤΡΑΠΕΛΟΝ»

Ρυθμὸς τετράσημος. 0011 = $\frac{3}{4}$

Ἦχος λ̣ ρ̣ Π̣α̣ γ̣ ρ̣

Καλο ο τυχος καλο μοι ρος κιοποιος με ε πα αρ
 ε ε με να ρ̣ πω γω το ον υ υ δου λευ τρα
 γω πω γω το ον υ υ πνο α γα πω ρ̣

Καλότυχος καλόμοιρος κι' ὅποιος με πάρ' ἐμένα
 Πω' γώ τὸν ὕπνον ἀγαπῶ καὶ τὸ κρασί μ' ἀρέσει
 Δρὸ κανατοῦλες τὸ πρῶτ' καὶ τρεῖς τὸ μεσημέρι
 Καὶ στὸ ἡλιοβασίλεμα στραγκάω τὸ βαρέλι.
 Κι' ὅποιος ῥωτήσῃ γιὰ προικτὰ ἔχω τρία μαντήλια
 Τῶνα χαρίζω τοῦ παπαῦ καὶ τ' ἄλλο τοῦ κουμπάρου
 Τὸ τρίτο τὸ καλλίτερο τὸ ζώνομε στὴ μέση
 Καὶ φέρνω βόλτα τὸ χορό.

ΜΑΝΑ Π' ΑΓΑΠΗΣΕ ΤΟ ΓΥΙΟ ΤΗΣ

Ρυθμὸς τρισημος. 001 = $\frac{3}{4}$

Ἦχος ῥ̣ ῥ̣ Γα̣ χ̣ ῥ̣

Ποια μαν εχ ω μορ φο ον υι υι γιο τρε

μουν τρι ζουουν τχ α βου ου νχ $\frac{\chi}{\dot{q}}$ ω μορ φο
 παλ λη η κα α ρι κα λε κι τρι νο πλου
 μπι ι σμε ε νε αη τε $\frac{\chi}{\dot{q}}$

Ποιά μάνα ἔχ' ὠμορφον υἱγὸ τρέμουν τρίζουν τὰ βουνά
 "Ὠμορφο παλληγκάρι καλὲ, κιτρινοπλουμπισμένε ἀητέ.

Τόνε ζηλεύ' ἡ γειτονιά

Τόνε ζηλεύ' ἡ Ρίγα (βασίλισσα) καμποὶ μὴ λελουδίσετε.

Τόνε ζηλεύ' ἡ μάνα του καὶ γι' ἄντρα τόνε θέλει.

— Σιώπα μανοῦλά μ' μὴ τὸ λές μὴ φρίξ' ὁ κόσμος ὄλος.

Νὰ μὴ τ' ἀκούσουν τὰ βουνά καὶ ραγισθοῦν καὶ πέσουν

Νὰ μὴ τ' ἀκούσουν τὰ κλαδιὰ καὶ μαραθοῦν καὶ σθύσουν

Νὰ μὴ τὸ μάθουν ἡ ἐκκλησιαίς κι' αὐταῖς δὲν λειτουργήσουν.

Τ Ο Μ Α Ρ Ι Ο Λ Ι Κ Ο

Ρυθμὸς τροσημος. 001 = $\frac{5}{4}$

Ἦχος $\overset{\delta}{\delta}$ Δι $\overset{\gamma}{\chi}$ $\overset{\alpha}{\delta}$

Για ι ἀε ες ε το ο το ο μα α ριο ο λι
 ο και το ο ο μα α ριο ο λε ε με νο
 πω ως βα α ζει ει ει το αι ντε Ρου ου

σου ου λα α α μου πωως βα α ζει ει ει

το μω ρε το φε ε σα α κι ι ι του

Για ιδές το τὸ μαριόλικο καὶ τὸ μαριολεμένο
 Πῶς βάζει τὸ φεσάκι του, 'σάν νῶναι μεθυσμένο.
 'Κεῖνο δὲν εἶν' ἀπὸ κρασί δὲν εἶναι μεθυσμένο
 'Ἡ ἀγάπη τὸ βαλάντωσε τῶχει βαλαντωμένο.
 Σαράντα κίτρινα φλωριά σὲ μιὰ κλωστή δεμένα
 Πάρτα Ρουσούλα μ' μιὰ βραδὴ νὰ κοιμηθοῦμ' ἀντάμα.

ΜΕ 'ΜΑΡΑΝΑΝ Η ΕΥΜΟΡΦΑΙΣ

Ρυθμὸς τρίσημος. 011 = $\frac{5}{4}$

Ἦχος λ̣ ρ̣ κε̣ χ̣ ρ̣

Α αχ μω ρε με ε μα α ρα να αν

με μα α α ρα να α αν η ε ε ε

μορ φαις ρ̣ με ε μα α ρα να αν η ε μορ

φαις κι ου λαι αις η μα αυ σο μα ταις

Μ' ἐμάραναν ἢ εὐμορφαις κι' οὐλαις ἢ μαυρομμάταις
 Ὅσα παιδιὰ εἶσθ' ἀνύπαντρα 'φέτος μὴ παντρευθῆτε
 Γιατὶ θὰ γείνη πόλεμος κι' ἓνα κακὸ μεγάλο
 Θὰ κλάψουν μάταις γιὰ παιδιὰ, γυναῖκες γιὰ τοὺς ἀνδρῆς.

Ο ΤΣΕΛΙΟΣ

Ἐπιτραπέζιον. Ρυθμός μικτός.

Ἦχος λ π Πα χ π

Ωχ κα του στον Α σπρο ο πο ο ο τα α
 μο Βα σε λη η Τσε ε ε ε λιο ο ο ο
 μου σ πουν τα πολ λα τα χιο ο ο νια
 χιο νια μου ου να α α μη η η λυω σε ε
 ε τ ε ε ε ε π

Κάτου στὸν Ἄσπροπόταμο πούν' τὰ πολλὰ τὰ χιόνια,
 Χιόνια μου νὰ μὴ λιώσετε ὅσο νάρθουνε τᾶλλα,
 Γιατ' εἶν' ὁ Τσεῖλιος ἄρρωστος βαρεῖά γιὰ νὰ πεθάνη,
 Καὶ τοὺς γιατροὺς ἐκάλεσε καὶ τοῦπαν δὲν γλυτώνει.
 Τὰ παλληκάρια σύναξε καὶ τὰ παιδιὰ του κράζει :
 —Ἐλα σιμά μου Γιάννο μου καὶ πάρε καὶ τὸν Κῶτσο
 Νὰ σᾶς χαρίσω τ' ἄρματα τὰ φλωροκαπισμένα.
 Στὸν Γιάννο ἀφίνω τὸ σπαθί· στὸν Κῶτσο τὸ ντουφέκι.

ΚΡΑΤΑΤΕ ΦΙΛΟΙ Τ' ΑΛΟΓΑ

Ρυθμός τετράσημος. 0011 = $\frac{4}{4}$

Ἦχος λ π Πα χ π

Κρα τα τε φι λοι τα α λο γα α λι ι

γο ο ο να ξα να α σα α α α α νω ω
 ω να χαι σε ε ε τη να χαι αι ρε ε ε
 τη η η σω δο ο ο λιοε τα βου ου ου
 να α α α α

Κρατάτε φίλοι τ' ἄλογα λίγο νά ξανασάνω
 Νά χαιρετήσω τὰ βουνά και τὰ παληὰ λημέρια
 Ν' ἀφήσω διάτα στὰ παιδιὰ και στὸ μικρὸ τὸ Γιώργο κτλ.

ΕΙΧΑ ΜΙΑΝ ΑΓΑΠΗ

Ρυθμὸς τρίσημος «ἐπιτοικος» = $\frac{3}{8}$

Ἦχος ♯ Πα χ ♯

Ει χα μια αν α γα α πη που λι μ α γα α α πη
 με ε νο χ ει χα μια α αν α γα α πη η α
 γα πη στο ον και ρο μου Ει χα μια αν α γα α
 πη η α γα πη στο ον και ρο ο μου κει νη τα αν τα
 μα τια μου ου ου ε κει νη τα αν το φως μου

Εἶχα μὴν ἀγάπη, ἀγάπη στὸν καϊρό μου
 'Κεῖν' ἦταν τὰ μάτια μου, ἐκεῖν' ἦταν τὸ φῶς μου.
 Καὶ τὴν ἀγαποῦσα γλυκὰ κ' ἐμπιστευμένα.
 Μὰ 'κεινῆς ἡ γνώμη δὲν ἦτανε γιὰ 'μένα κτλ.

Η Ε Τ Ι Α

Ρυθμὸς τρισημῶς. 011 = $\frac{5}{4}$

⁵Ηχος λ̣ ἐκ τοῦ Νη. γ̣ ς̣

Τη βλε πεις κει νη η τη ην ε ε ε
 τια α ς̣ υω ω ρη η η μι κρη Κω ων σταν τι
 ι ι νια ς̣ Κω ων σταν τι ι ι νια ς̣ Ζα α
 θα α λε ες Πα να γιω ω ω τα ς̣ τη ην
 α στρα πο κα υ με ε ε ε νη ς̣

Τὴ βλέπεις 'κεινή τὴν ἐτιὰ, μωρὴ μικρὴ Κωνσταντινὰ
 Ζάβαλες Παναγιώτα τὴν ἀστραποκαῦμένη.
 Στὴ ρίζα βγαίνει ἓνα νερὸ, δὲν βγαίνεις ἔξω νὰ σὲ ἰδῶ,
 Νερὸ καὶ κρύα βρύσι... Ποιὸς τὴν κάνει τέτοια κρίσι;
 'Εκεῖ ἔσκυφα νὰ πιῶ νερὸ, φιλῶ τὸν ἄσπρο σου λαιμὸ,
 Νὰ πιῶ καὶ νὰ γεμίσω, δρὸ ματάκια νὰ φιλήσω.
 Μοῦ 'πεσε τὸ μανδῆλί μου, καῦμὸ πῶχει τάχειλί μου
 Τὸ χρυσοκεντημένο, μὰ χαρά 'ταν τὸ καῦμένο.

Ο ΚΥΝΗΓΟΣ

Ρυθμός δωδεκάσημος τετράκτυπος. 011 = $\frac{12}{8}$

Ἦχος ᾠ Πα χ ᾠ

Του το το κα λε που λι μου ου του

το το κα λο και ρα κι ᾠ του το το

κα λο και ρα κι ᾠ κυ νη γου σα να που λα κι ᾠ

Τοῦτο τὸ καλοκαιράκι κυνηγοῦσα 'να πουλάκι
 Κυνηγοῦσα προσπαθοῦσα νὰ τὸ πιάσω δὲν μποροῦσα
 Κ' ἔστησα τὰ 'ξόβεργά μου κ' ἦλθε τὸ πουλι κοντά μου.

ΤΑ ΠΑΛΑΙΑ ΒΑΣΑΝΑ

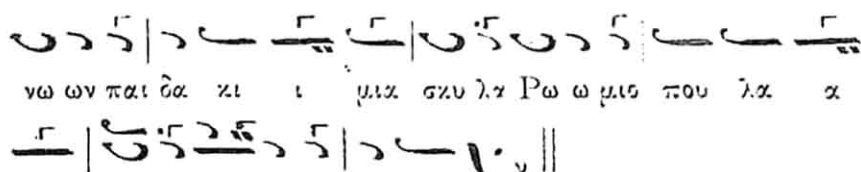
Ρυθμός τρίσημος «ἐπίκριτος» = $\frac{3}{8}$

Ἦχος λ π δ Νη χ δ

Α πο τα α μι κρα μου ου χρο νια θα αρχι νη

σω χ κι ο λα μου ου τα ντερ τια θα σας τα μο ο λο

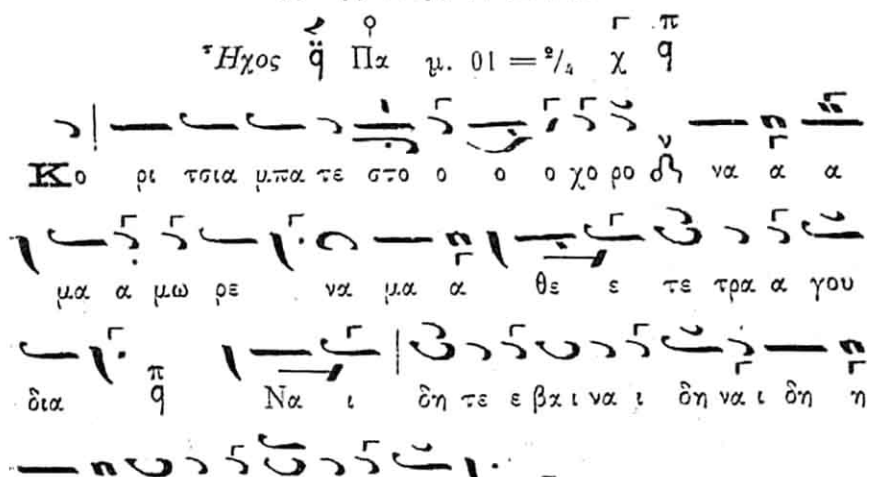
γη σω δ Οταν η η μουν ὦ . δε ε ε κα χρο

 νω ων παι δά κι ι μιὰ σκυ λη Ρω ω μις που λα α
 με πο τι σε ε φα ρ μι κι δλ

Ἄπο τὰ μικρά μου χρόνια θ' ἀρχινήσω
 Κι' ὄλα μου τὰ ντέρτια θὰ σᾶς τὰ ἴμολογήσω.
 Ὅταν ἤμουν δώδεκα χρονῶν παιδάκι
 Μιὰ σκύλα Ρωμηοπούλα μὲ πότισε φαρμάκι.
 Ἄλλαις μὲ σαίταις κι' ἄλλαις μὲ κοντάρια
 Κι' ἄλλαις μὲ τὰ μάτια μ' ἔκαμαν κομμάτια.
 Βρὲ καλὲ λεβέντη καὶ παλλημαράκι
 Ἔλα ν' ἀγκαλιάσῃς τὴ γλυκειὰ σ' ἀγάπη.

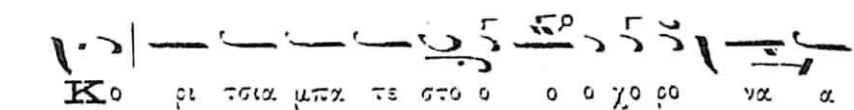
Η ΠΑΠΑΔΙΑ

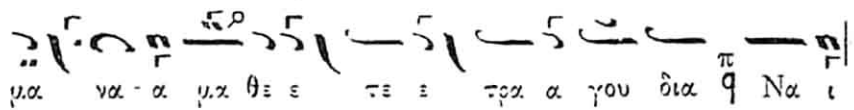

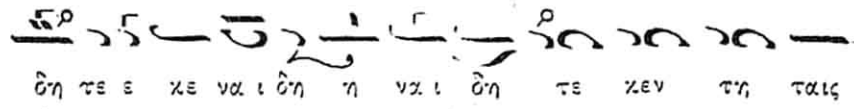
 Ἦχος ᾠ Πα μ. οἰ = 3/4 χ 9
 Κο ρι τσια μπα τε στο ο ο ο χο ρο δλ να α α
 μα α μω ρε να μα α θε ε τε τρα α γου
 δια π 9 Να ι δη τε ε βχι να ι δη να ι δη η
 τε ε κεν τη η ταις πο ο δαις π 9

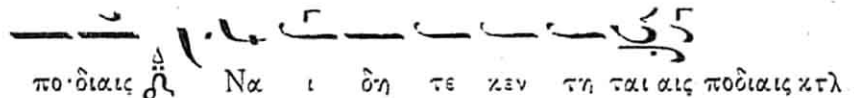
Νὰ ἰδῆτε κεντηταῖς ποδιαῖς πράσιναις καὶ γαλάζαις
 Νὰ ἰδῆτε καὶ μιὰ παπαδιά ποῦ πάει μὲ τοὺς λεβέντες.
 Πάει κι' ὁ παπᾶς ἀπὸ κοντὰ, κοντὰ περικαλῶντας.
 Κοντοκαρτέρει παπαδιά κάτι νὰ σὲ ῥωτήσω
 Ποῦ τᾶχεις τὰ ἱερατικὰ νὰ πᾶ' νὰ λειτουργήσω.

Καὶ οὕτω: $\overset{\pi}{\eta}$ $\overset{2}{\eta}$ $\overset{\Gamma}{\zeta}$

 Κο ρι τσια μπλ τε στο ο ο ο χο ρο να α

 μα να α μα θε ε τε ε τρα α γου δια $\overset{\pi}{\eta}$ Να ι

 δη τε ε κε να ι δη η να ι δη τε κεν τη ταις

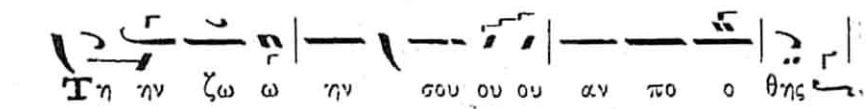
 πο·διαις $\overset{\Delta}{\eta}$ Να ι δη τε κεν τη ται αις ποδιαις κτλ

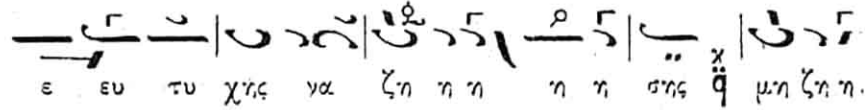
Η ΑΥΤΑΡΚΕΙΑ «ΑΣΜΑ ΣΧΟΛΕΙΑΚΟΝ»

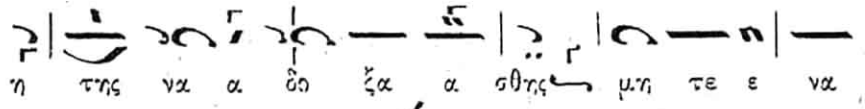
Ποίησις Ἀγγ. Βλάχου. Μουσική Δημ. Περιστέρη.

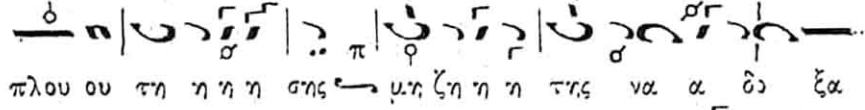
Ρυθμός β' ἐπίκριτος (- υ - -) (1 $\frac{1}{2}$, 1, 1)

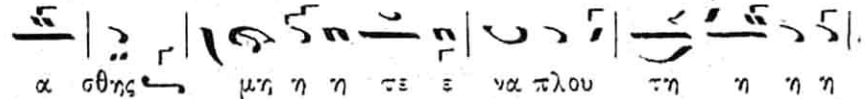
Ἦχος $\overset{\Theta}{\lambda}$ $\overset{\Theta}{\pi}$ Πζ

 Τη ην ζω ω ην σου ου ου αν πο ο θης

 ε ευ τυ χης να ζη η η η η σης $\overset{\chi}{\eta}$ μη ζη η.

 η της να α δο ξα α σθης μη τε ε να

 πλου ου τη η η η σης μη ζη η η της να α δο ξα

 α σθης μη η η τε ε να πλου τη η η η

π | ας σου ου ου | ει νε ρ ας κε ε | τα
 α | μο ο νο ο ο ον | ο ο σα ε ε ε
 χεις | χ μη η η ζη | τη ης τα α πε ρι
 ι ιτ τα | μη κα α το πι ιν | τρε ε ε ε ε
 χεις | μη η η ζη | τη ης τα α α πε ρι | ι ιτ
 τα | μη κα α α | το ο πι ι ιν | τρε ε ε ε χεις

Τὴν ζωὴν σου ἂν ποθῆς
 Εὐτυχῆς νὰ ζήσης,
 Μὴ ζητεῖς νὰ δοξασθῆς
 Μῆτε νὰ πλουτήσης.

Ἄς σοῦ εἶνε ἀρκιτὰ
 Μόνον ὅσα ἔχεις
 Μὴ ζητεῖς τὰ περιττὰ,
 Μὴ κατόπιν τρέχεις.

Κύτταξε πῶς τὰ πτηνὰ
 Τρέχουν εἰς τὰ νέφη.
 Δι' αὐτὰ τίς μεριμνᾷ ;
 Ὁ Θεὸς τὰ τρέφει.

Ὁ Θεὸς καὶ δι' ἡμῶν
 Μεριμνᾷ, ἡσύχει.
 Δίχως πλούτη καὶ τιμὰς
 Ζῆσε καὶ εὐτύχει.

Υ Μ Ν Ο Σ

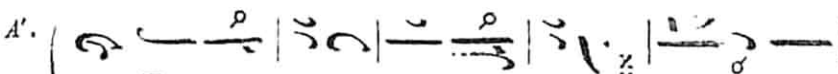
ΣΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ ΤΩΝ ΦΙΛΟΜΟΥΣΩΝ ΣΚΙΑΘΟΥ

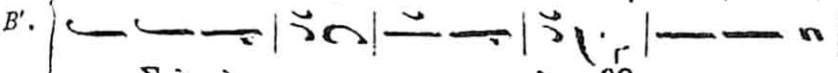
(Δημοσιεύεται χάριν τῶν ἐκ Σκιάθου συνδρομητῶν τῆς «Φόρμιγγος»).

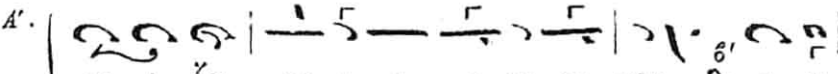
Ποίησις Ἑμμ. Σκαπινάκη.

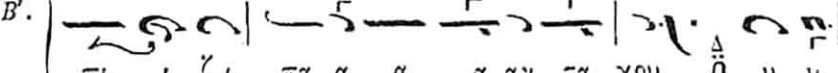
Ἦχος λ δ'. Νη. Λίαν ἀργῶς. Ρυθμὸς τρισημῶς.

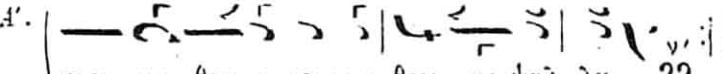
Φωνὴ Δ'.								
		δ'						
		Δ ς ψαλ λουμ. ο λοι μια α α α α						
Φωνὴ Β'.								
		Δ ς ψαλ λουμ. ο λοι μια α α α α						
Δ'.								
		δ' στο ο Συλ λο γο στο Συλ λο γο τρα γου						
Β'.								
		δ' στο ο Συλ λο γο στο Συλ λο γο τρα γου						
Δ'.								
		ν' ο λοι με γε λοια και αι αι αι αι						
Β'.								
		δ' ο λοι με γε λοια και αι αι αι αι						
Δ'.								
		δ' χα ρα στα α μα ραν το στα μα ραν το λου λου						
Β'.								
		δ' χα ρα στα α μα ραν το στα μα ραν το λου λου						
Δ'.								
		ν' Με τη φτω χεια τη λυ ρα του ν'						
Β'.								
		δ' Με τη φτω χεια τη λυ ρα του δ'						

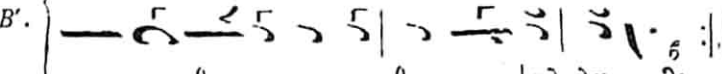
A'. στο Συλ λο γο και πα α λι ζ που φως σκορ

B'. στο Συλ λο γο και πα α λι ζ που φως σκορ

A'. πι ι ζει πα α α αν τα χου χ υ υ

B'. πι ι ζει πα α α αν τα χου δ υ υ

A'. μνους κα θεις υμνους κα θεις ας ψαλ λη γ

B'. μνους κα θεις υμνους κα θεις ας ψαλ λη λ

Τοῦ τόπου μας τὸ καύχημα ὁ Σύλλογος ἄς γίνῃ
 Ἰ' ἀκοίμητος ἐργάζεται σ' ὅλους τὸ φῶς νὰ χύνῃ.
 Ἐμπρὸς λοιπὸν ὅλοι μαζῆ φωνάζωμεν μὲ χάρι
 Ὁ Σύλλογος πάντα νὰ ζῆ, τῆς Σκιάθου τὸ καμάρι.

ΕΚ ΤΗΣ ΣΥΛΛΟΓΗΣ Κ. Α. ΨΑΧΟΥ

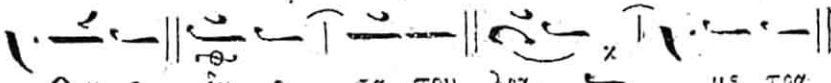
Η Μ Ο Ν Α Ε Ι Α

Ποίησις Α. Ραγκαβῆ.

Ρυθμὸς ἐξάσημος. Διτρόχαιος δακτυλικός.

ὀ ο | ι ι

Ἦχος λ π ῆ Χρόνος γοργὸς μέτριος.

 Δ υ ο ὀ ο τα που λεα με τρα

γου ὄτα και χα ραις π' κτι ζουν την και
 νην φω λεια σε μου σι ναις αν θη ραις
 κτι ζουν την και νην φω λεια σε μου
 σι ναις αν θη ραις κ εις ξη ρο γυ μονο κλα
 ὄι ι ε να ε ρη μο ο που λι
 λυ πη με νο κε λα ι δει και σαν
 αν θρω πος λα λει λυ πη με νο κε λα
 δει και σαν αν θρω πος λα λει

Ἄφ' οὐ πέταξες κ' ἐδῶ, ἐγὼ μένω μοναχό·
 Μόνον θρήνους κελαιδῶ και στενάζω στὴν ἡχώ.
 Καλὰ μ' ἔλθουν ἢ κακὰ, ἂν χαρῶ, ἂν ἀγαπῶ,
 Ἄν λυποῦμαι μυστικά, σὲ ποιὸν ἔχω νὰ τὸ πῶ ;
 Ἴξους βάλτε στὰ κλαδιά, ἢ κτυπάτε κυνηγοί,
 Ἐχω μέσα στὴν καρδιά, τὴν βαθύτερη πληγή.
 Εἶν' ἡ φύσις σκοτεινὴ, χόρτα κ' ἄνθ' εἶναι ξηρά,
 Κ' ἡ καρδία μου πονεῖ και φαρμάκι εἶν' τὰ νερά.

ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΤΕΥΧΩΝ ΤΗΣ «ΦΟΡΜΙΓΓΟΣ»
 ΤΟΥ Α' ΕΤΟΥΣ ΤΗΣ Β' ΠΕΡΙΟΔΟΥ

ΑΙ ΠΡΟΚΡΙΘΕΙΣΑΙ ΣΥΝΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΔΙΑΤΟΝΙΣΜΑΤΩΝ
ΤΗΣ «ΦΟΡΜΙΓΓΟΣ»

ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑΤΟΣ ΕΙΣΙΝ ΑΥΤΑΙ :

Α'.— Η ΥΠΟ ΨΕΥΔΩΝΥΜΟΝ «ΜΑΡΣΥΔΑΣ»

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ «ΦΟΡΜΙΓΓΑ»

Ἦχος
Π' ρ
Βάσις
ϛ ϛ
Γ

Ἦχος Ἀ δὲ Νη.

Ἀγωγή ἐμβατηρίου

Α πολ λω νος Φορ μιγξ εν τρυ φη μα θει ον υ
 πο τας χορ δας σου κρα τεις θη σαυ ρον δὲ το
 με λος σου τερ πει κευ δαι μο να βι ον τοις
 φι λοις πα ρε χεις γλυ κυν και τερ πνον δὲ το
 με λος σου τερ πει κευ δαι μο να βι ον τοις
 φι λοις πα ρε χεις γλυ κυ υν και τερ πνον δὲ

Ἐν τοῖς ἐξῆς γίνεται βάσις δ Γα.

Ο λα τα πλου τη του κο σμου φο ρω

φρσικός

ο ταν κτυ πω τας χρυ σας σου χορ δας ει ναι μη
 δεν γιατ ε γω προ τι μω η η ρε μον πνευ
 μα και ω ω ρας φαι δρας

Β'.— Η ΥΠΟ ΨΕΥΔΩΝΥΜΟΝ «ΕΥΤΕΡΠΗ»

Υ Μ Ν Ο Σ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΜΟΥΣΙΚΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ Η «ΦΟΡΜΙΤΕ»

² Ηχος λ δ Νη.

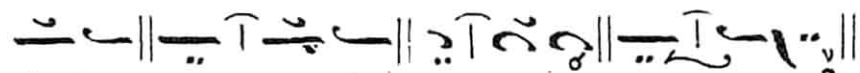
Ρυθμός εξαάσημος $\frac{6}{8}$ μετά διαήμιου $\frac{2}{4}$.

Μετά ζωηρότητος.

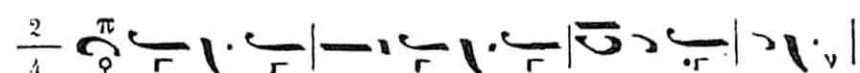
Α πολ λω νος Φορ μιγξ εν τρυ φη η μα
 θει ον υ πο τας χορ δας σου κρα τεις
 θη σαυ ρο ον δ κρα τεις θη σαυ ρο ον δ
 το με λο ος σου τερ πει κ ευ δαι μο ο
 να βι ον τοις φι λοι οις πα ρε

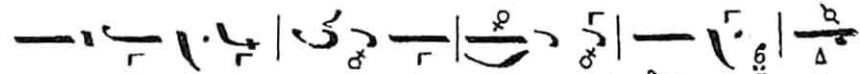
 χεις γλυ. κυν και τερ πνο ον ττ τοις φι

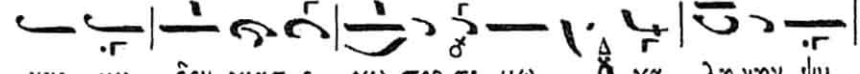
 λοις πα ρε χεις γλυ κυν και τερ πνον

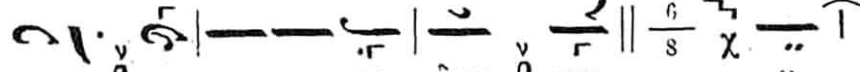
 $\frac{2}{4}$ Ο λα τα πλου τη του κο σμου φρο νω ττ

 ο ταν κτυ πω τας χρυ σας σου χορ δας ει

 ναι μη δεν γιαι ε γω προ τι μω γα λη νην ψυ

 χης και ω ρας φαι δρας και ω

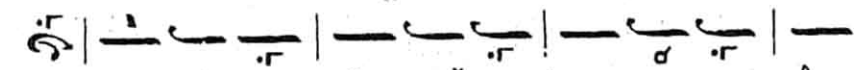
 ρας φαι δρας ττ

Γ'.— Η ΥΠΟ ΨΕΥΔΩΝΥΜΟΝ «ΔΕΛΦΟΙ»

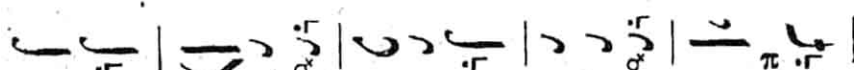
ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ «ΦΟΡΜΙΓΓΑ»

Ἦχος λ' δ'. Νη δ' Χρόνος μέτριος ἀργός δισημος = $\frac{2}{4}$

Ψάλλεται ἐντόνος καὶ γαϊθῶς

 Α πολ λω νος Φορ μιγξ εν τρυ φη μα θει

 ον υ πο τας χορ δας σου κρα τεις θη σαυ ρον π το

με λος σου τερ πει κ ευ δαι μο να βι ον τοις

φι. λους πα ρε χεις γλυ κυν και τερ πνον τοις φι λους πα

ρε χεις γλυ κυν και τερ πνον δλ

Ο λα τα πλου τη του κοσμου φρο νω π ο

ταν κτυ πω τας χρυ σας σου χορ θα ας ει ναι μη

δεν γιατ ε γω προ τι μω δλ γα λη νην ψυ χης δλ και

ω ρας φαι δρας δλ και ω ρας φαι δρα ας ??

ΤΟΥ Β'. ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑΤΟΣ ΕΙΣΙΝ ΑΥΤΑΙ :

Α'.— Η ΥΠΟ ΨΕΥΔΩΝΥΜΟΝ «ΜΑΡΣΥΔΑΣ»

«ΣΤΑ ΕΕΝΑ»

Ρυθμικός ποιὺς πεντάσημος, μικτός ἐκ Παίωνος τετάρτου καὶ Παίωνος τρίτου.
Κρούεται εἰς δύο. Ἡ μία κρούσις περιλαμβάνει τοὺς δύο χρόνους
τοῦ ποδὸς καὶ ἡ ἑτέρα τοὺς τρεῖς.

<p>Ἦχος Βάσις</p>	<p>Σ' λ ν ρ</p>	<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 50%; text-align: center;"> <p>—</p> <p>ν 2/8</p> </td> <td style="width: 50%; text-align: center;"> <p>— ν</p> <p>ν 1/8 ν 1/8</p> </td> </tr> </table>	<p>—</p> <p>ν 2/8</p>	<p>— ν</p> <p>ν 1/8 ν 1/8</p>																									
<p>—</p> <p>ν 2/8</p>	<p>— ν</p> <p>ν 1/8 ν 1/8</p>																												
<p>Ἦχος λ ρ Πα ^{μείσις} χ</p>																													
<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 25%; text-align: center;"> <p>ν — — — — — — — — — — </p> </td> <td style="width: 75%; text-align: center;"> <p>ν ρ ν ρ ν ρ — </p> </td> </tr> <tr> <td colspan="2" style="text-align: center;"> <p>Κλα ψε τε μα τια αμ κλα ψε τε ρη και</p> </td> </tr> <tr> <td style="width: 25%; text-align: center;"> <p>— — — — — — — — — — </p> </td> <td style="width: 75%; text-align: center;"> <p>ν ρ ν ρ ν ρ — — — — — — — — — — — </p> </td> </tr> <tr> <td colspan="2" style="text-align: center;"> <p>χυ στέ' μαυ ρα α θα κρυα κ κλα ψε τε</p> </td> </tr> <tr> <td style="width: 25%; text-align: center;"> <p>— — — — — </p> </td> <td style="width: 50%; text-align: center;"> <p>ν ρ ν ρ ν ρ — </p> </td> <td style="width: 25%; text-align: center;"> <p>— — — — — </p> </td> </tr> <tr> <td colspan="3" style="text-align: center;"> <p>μα τια αμ κλα ψε τε ρη και χυ στε μαυ ρα α</p> </td> </tr> <tr> <td style="width: 25%; text-align: center;"> <p>ν ρ ν ρ ν ρ — </p> </td> <td style="width: 50%; text-align: center;"> <p>ν ρ ν ρ ν ρ — </p> </td> <td style="width: 25%; text-align: center;"> <p>— — — — — </p> </td> </tr> <tr> <td colspan="3" style="text-align: center;"> <p>θα κρυα κ τα χια θα παω στη ην ξε νη</p> </td> </tr> <tr> <td style="width: 25%; text-align: center;"> <p>ν ρ — — — — — </p> </td> <td style="width: 50%; text-align: center;"> <p>ν ρ ν ρ ν ρ — </p> </td> <td style="width: 25%; text-align: center;"> <p>— — — — — </p> </td> </tr> <tr> <td colspan="3" style="text-align: center;"> <p>τεια στα ε ρη μα στα α ξε να τα</p> </td> </tr> </table>				<p>ν — — — — — — — — — — </p>	<p>ν ρ ν ρ ν ρ — </p>	<p>Κλα ψε τε μα τια αμ κλα ψε τε ρη και</p>		<p>— — — — — — — — — — </p>	<p>ν ρ ν ρ ν ρ — — — — — — — — — — — </p>	<p>χυ στέ' μαυ ρα α θα κρυα κ κλα ψε τε</p>		<p>— — — — — </p>	<p>ν ρ ν ρ ν ρ — </p>	<p>— — — — — </p>	<p>μα τια αμ κλα ψε τε ρη και χυ στε μαυ ρα α</p>			<p>ν ρ ν ρ ν ρ — </p>	<p>ν ρ ν ρ ν ρ — </p>	<p>— — — — — </p>	<p>θα κρυα κ τα χια θα παω στη ην ξε νη</p>			<p>ν ρ — — — — — </p>	<p>ν ρ ν ρ ν ρ — </p>	<p>— — — — — </p>	<p>τεια στα ε ρη μα στα α ξε να τα</p>		
<p>ν — — — — — — — — — — </p>	<p>ν ρ ν ρ ν ρ — </p>																												
<p>Κλα ψε τε μα τια αμ κλα ψε τε ρη και</p>																													
<p>— — — — — — — — — — </p>	<p>ν ρ ν ρ ν ρ — — — — — — — — — — — </p>																												
<p>χυ στέ' μαυ ρα α θα κρυα κ κλα ψε τε</p>																													
<p>— — — — — </p>	<p>ν ρ ν ρ ν ρ — </p>	<p>— — — — — </p>																											
<p>μα τια αμ κλα ψε τε ρη και χυ στε μαυ ρα α</p>																													
<p>ν ρ ν ρ ν ρ — </p>	<p>ν ρ ν ρ ν ρ — </p>	<p>— — — — — </p>																											
<p>θα κρυα κ τα χια θα παω στη ην ξε νη</p>																													
<p>ν ρ — — — — — </p>	<p>ν ρ ν ρ ν ρ — </p>	<p>— — — — — </p>																											
<p>τεια στα ε ρη μα στα α ξε να τα</p>																													

χια θα παω στη ην ξε νη τεια στα ε

ρη μα στα ξε να

Β'.— Η ΥΠΟ ΨΕΥΔΩΝΥΜΟΝ «Δ. ΚΟΚΚΟΣ»

«ΣΤΑ ΕΞΕΝΑ»

Ρυθμός δικτάσημος. Δάκτυλος και σπονδειος.

ὀ	2	ὀ	ι
διοῖμ·	τέ - κλα	διοῖμ	τῆκ

Δίτηχον. Ἄρχεται ἐκ λ μ Πα Χρόνος μέτριος

Κλα ψε τε μα τια μ κλα α α ψε τε και

χυ υ στε ε μαυ ρα δα α κρυ υ α

τα χια θα πα ω στη ξε ε ε νι

τεια ρη στα α ε ρη η μα τα α

ξε ε ε να ρ τα χια θα πα ω στη

ξε ε ε νι τεια ρη στα α ε ρη η

μα τα α ξε ε ε να ρ

ΔΗΜΩΔΗ ΑΙΣΜΑΤΑ
ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΜΕΡΙΣΤΗΣ ΤΗΣ ΠΙΣΣΙΔΕΙΑΣ
(ΚΑΣΤΕΛΛΟΡΙΖΟΥ)

ΕΚ ΤΗΣ ΑΝΕΚΔΟΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΗΣ
ΤΟΥ Κ. ΑΧΙΛΛΕΩΣ ΣΠΥΡΙΔΟΥ ΔΙΑΜΑΝΤΑΡΑ

Διδασκίλον και μουσικόν εν Πιζιστη.

Α'. ΑΙΣΜΑΤΑ ΓΑΜΗΛΙΑ

Ι. «ΑΠΟΥ ΤΑ ΒΟΤΑΝΙΑ ΠΕΦΤΩ»

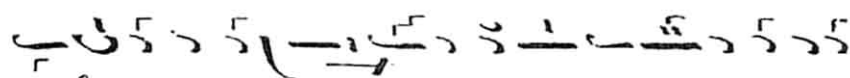
Τὸ ἔθνος τοῦτο ἴδεται μεγαλοφώνως ἐπὶ τῶν συγγενῶν παίδων ἢ γειτόνων τοῖς μελλονύμφοις, πορευομένων τὴν πρώτην τῆς προτερας τοῦ γάμου ἡμέρας εἰς τοὺς βουνοὺς πρὸς συλλογὴν βοτανίων ἐδωδῶν, δι' ὧν θὰ λαοσθῇ ὁ γαμβρὸς καὶ ἡ νύμφη. Οὐ πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἴδeto μεγαλοφωνότατα ἐπὶ τῶν ἀνδρῶν, καθ' ἣν ὥραν ὠδήγουν τὸν γαμβρὸν καὶ τὴν νύμφην εἰς τὸν ναὸν ἢ εἰς τὴν οἰκίαν, ἐνθα ἔμελλε νὰ τελεσθῇ τὸ μυστήριον τοῦ γάμου. Ἀπαράλλακτα καὶ οἱ ἀρχαῖοι εἶχον τὸ ἔθιμον τοῦτο, τὸ δὲ ἔθνος ἐκάλουν Ὑμέναιον.

Ἦχος λ' δ'. Νη.

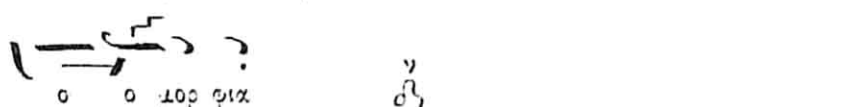
Α α που τα βο τα νια πε φτω, πε ε φτω
για να σκο ο ο ο τω θω, και α γα α πη η
μου ου ου φω να α α ζει, πια στε τε ε ε
ε ε τον για το ο ο ο θε ο, ε γω θα σε τον
κα α α μω τον ε δι κον σου γα α α μο

ΠΕΡΙΟΔΟΥ Β'. — ΕΤΟΥΣ Ι'. — ΤΕΥΧΟΣ Ε'. (12)

τω ρα που βρα μεν το ο ο ον και ρο ^v _δ
 Ξα α να στρεφομαι και αι θω ρω ω ω τη ^Δ _δ
 πα γω ω κον τα της και τη η η η η ης μι
 λω ^Δ _δ και της λε ε γω ση η η κκ πα ανω ω μη
 με κα μη ης το ξε νο κια πο θα ανω ω ^Δ _δ
 σκλα βος σου κα με ε ε νος ^v _δ βρι σχομαι γρα με ε
 ε ε ε νος ^v _δ α που την το ο ο ο σην σου ε ε
 ε ε μορφια ^v _δ
 Συσαι μια μαρ γιο λε με νη ψε ευ τρα και μα στω ω
 ω ω ρισ σα ^Δ _δ και μου το πα α αν το ο ον κα
 με ε νο ον ^Δ _δ ο που κια α α αν α ρω ω ω
 ω ω τη σα ^v _δ αχ σκλα βος σου γρα με ε νο ος ^v _δ

 ε θρίσχο μι κι κα με ε ε νος άπου τήν τή σήν σου ο ο

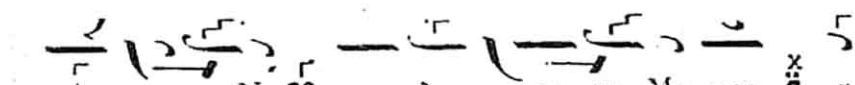
 ο ο μορ φια ν

Ἄψε, κόρη, τὸ φανάρι καὶ κατέβα στὸ γιάλο
 Λύσε μας τὸ παλαμάρι κι' ἄμε κόρη στὸ κλέο.
 Φύγ' ἀπὸ 'μπρός μου, βρε πλληχάρι,
 Ἄπὸ τῆ στράταν ποῦ θά διαθῶ.
 Κι' ἄμε ναύρησ νὰ πλληχάρις
 Πλούσιαν κόρην νὰ 'πᾶ νὰ βροῆς νὰ πάρις.
 Σκλάβις σου καυμένος
 Βρίσκομαι γραμμένος
 Ἄπὸ τῆν τήσην σου ἔμορφιά.

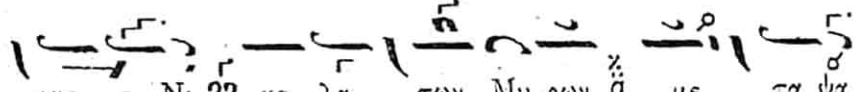
2. «ΑΓΙΕ ΝΙΚΟΛΑ ΤΩΝ ΜΥΡΩΝ»

Τὸ ἐπόμενον ἱερωμῆς ἔχει μίαν τῶν νέων γυναικῶν (ἣς μάλιστα οἱ γονεῖς πρόπει νὰ ζῶσι) τὴν ἐσπέραν τῆς παραμονῆς τοῦ γάμου κατὰ τὸ θυμῆμα τῶν ἐνδυμάτων τῶν μελλονύμφων' ἔχει δὲ ἐν ἐνθουσιᾷ ὀρχουμένη ἴμα καὶ κροτοῦσα χαριέντως ξύλινα κοχλιάρια ἀνὰ δύο εἰς ἐκάστην χεῖρα. Τὸν ἦχον αὐτῶν ἰδοῦσι καὶ οἱ ἄνδρες, ὅτε κερῆ ἢ νύμφη ἢ ἄλλη τις κροτοῦντες καὶ τὴν χεῖρας.

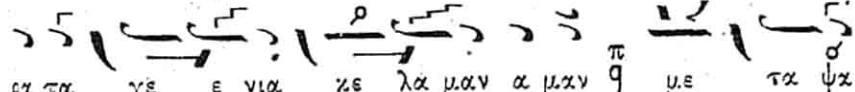
Ἦχος λ' α'. Πα

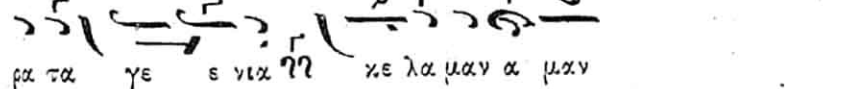
 Δ γιε ε Νι κι κο λα τω ων Μυ ρων α

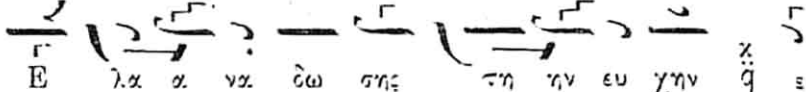
 γιε ε Νι κι κο λα των Μυ ρων με τα ψα

 ρα τα γε ε νια κε λα μαν α μαν με τα ψα

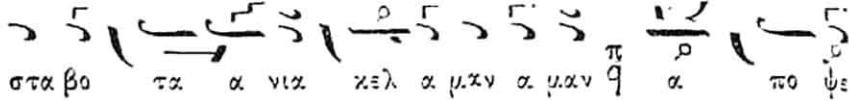
 ρα τα γε ε νια κε λα μαν α μαν

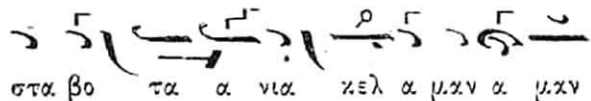
 Ε λ α α να ὦ σης τῆ ἡν ευ χην ξ ε

 λ α α να ὦ σης τῆ ἡν ευ χην ξ α πο ψε

 στα βο τα α να κελ α μ.ν α μ.ν π α πο ψε

 στα βο τα α να κελ α μ.ν α μ.ν

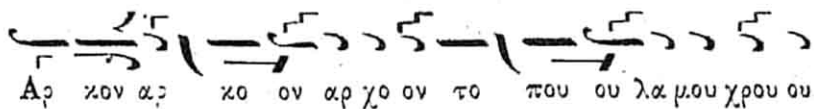
(Ὅταν κερῆ ὁ γαμβρός ἢ ἡ νύμφη ἢ καὶ ἄλλοι τῶν οἰκείων
ἕδουσι τοὺς ἑξῆς στίχους).

Νάν την ἐκεῖ ποῦ μπρόβαλεν καὶ κάμετέ την τόπο
 Νά λάμψη 'σάν ἀνγερινός στή μέσην τῶν ἀνθρώπων
 'Ἐσ' εἶσ' ἀπὸ τῆς τρεῖς γενεῖς τῆς βασιλογραμμέναις
 'Ὁποῦ τῆς ἔχει βασιλιάς στὸν κόντηκα γραμμέναις
 'Ἐσ' εἶσαι τῶν ἀθῶν τσαὶ τῆς μηλιάς τὸ μῆλο
 'Ἐσ' εἶσαι καὶ τῆς γειτονιάς τὸ γλασεμίν τὸ φῖνο κ.τ.λ.

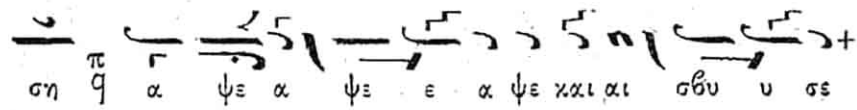
3. «ΑΡΧΟΝΤΟΠΟΥΛΑ ΜΟΥ ΧΡΥΣΗ»

'Αφ' οὗ ἐνδύσασαι τὴν νύμφην σύρουσι καὶ αὐτὴν εἰς τὸν χορὸν ἕδοντες τὸ
ἐπόμνον ἕσιμα, μεθ' ὃ ὀδηγοῦσιν αὐτὴν εἰς τὸν ναὸν ἢ εἰς τὸν οἶκον ἔνθα θὰ
τελεσθῇ τὸ μυστήριον τοῦ γάμου.

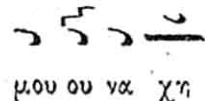
Ἦχος λ' α'. Πα γ.

 Ἀρ κον αρ κο ον αρ χο ον το που ου λα μου χρου ου

 ση π α ψε α ψε ε α ψε και αι σβυ υ σε

 μου ου να χη

Πῶς νᾶψω σβύσω μουναχῆ
 Ποῦ μ' ἔχει μάννα μ' ἀκριβῆ
 Κ' ἐ κύρις μου καλύτερη
 Κι' ἀφ' τὴν ἀκριβοσύνη μου
 Χρυσὸν κλουβὶν μ' ἐκάμασι
 Στὴ Βενετιὰ μ' ἐστειλάσι
 Νὰ 'πά νὰ μάθω γράμματι
 Ἦσαι γράμματι δὲν ἔμαθα
 Σ' ἀγάπην ἐμπερδεύτηκα.

4. «ΕΛΑ ΕΥΧΗ ΤΗΣ ΜΑΝΑΣ ΣΟΥ»

Ὅταν στολίζωσι τὴν νέμφην καὶ ὅταν θυμιῶσι διὰ βατῶν τὰ ἐνδύματα τῶν
 μελλονόμεφων καὶ παρανέμφων διὰ τὴν βασκανίαν, ἄδουσι τὸ ἐπόμενον ἕσμα.

³ Ἦχος λ' δ'. Νῆ (Χρόνος διπλοῦς).

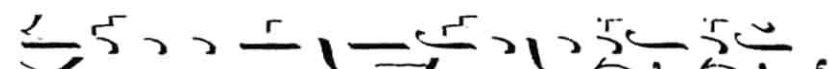
Ε λ α α ε υ χ ῆ ἡ τ ῆ ς μ α α ν α σ ο υ ε λ α α κ α ι
 τ ο υ κ ι ο υ ρ ο υ ο υ σ ο υ ε λ α κ α ι τ ο υ ο υ π ρ ο π α α π ο υ
 σ ο υ ' τ α ρ χ ο ν τ ο π ε ε θ ε ρ ο υ σ ο υ
 Ο τ α ν σ ε γ ε ν α μ α ν α σ ο υ υ λ α α τ α
 δ ε ν τ ρ α θ θ ο υ ο υ σ α ν κ α ι τ α π ο λ α α κ ι α τ ο υ ο υ ρ α
 ο υ κ ε κ ε ι ν α κ ε ε λ α λ ο υ σ α ν

Β'. ΔΙΑΦΟΡΑ ΑΛΛΑ ΑΙΣΜΑΤΑ

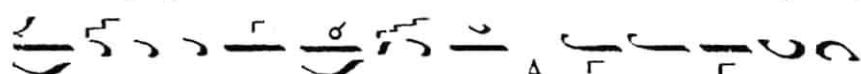
(ΚΑΣΤΕΛΛΟΡΙΖΟΥ)

I. «ΑΙΣΜΑ ΣΑΝΤΑΚΛΙΔΑΣ (ΑΙΩΡΑΣ)»

Ἦγος $\overset{6}{\lambda}$ Βου

 Νε πα ρω θε λω θε ε ε λη η η η μα $\overset{6}{\lambda}$

 να μπω στη σαν τα κλι ι ι δα $\overset{6}{\lambda}$ σαν το μορ φο σου

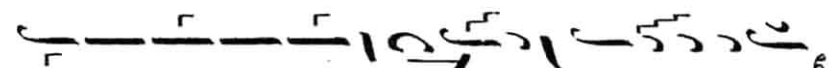

 το ο κο ο ο ο ο ο ρ μι $\overset{6}{\lambda}$ αλ λο κορ μι ι

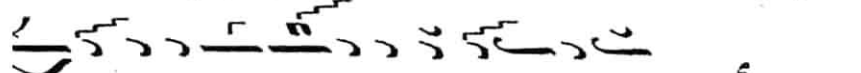

 ι ι δεν ει ει δα $\overset{6}{\lambda}$

Ὁ δεύτερος στίχος ἴδεται οὕτω :

 Σαν το μορ φο ο σου ου το κο ο ο ρ μι $\overset{6}{\lambda}$

 αλ λο κορ μι ι ι ι ι δεν ει ει ει δα $\overset{6}{\lambda}$

Ἄρχισε γλῶσσά μ' ἄρχισε, τὸ στόμα μου ἑπέρετα (= ὑπηρέτα)

Ἦ καυμένη μου καρδιά, ὅσα κι' ἂν ἔχης πέτα.

Ἄν ἀρχινήσῃ γλῶσσά μου, τὸ στόμα μου ν' ἀνοίξῃ

Ἐ οὐρανὸς θά θαμπωθῇ τσ' ἐ θάλασσα θά πῆξῃ ! κτλ. (1)

(1) Πλείστους τοιοῦτους στίχους ὁ κ. Διαμαντάρας ἐδημοσίευσεν ἐν τῷ περιοδικῷ συγγράμματι τοῦ Ἑλληνικοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἐν τῷ Δελτίῳ τῆς Ἱστορικῆς καὶ Ἐθνολογικῆς Ἑταιρείας τῆς Ἑλλάδος. Διὰ τῶν ἀσμάτων τούτων ἡ ἐπαινοῦσι τοὺς ἰαυτῶν γονεῖς, ἀδελφοὺς ἢ συγγενεῖς τὰ κοράσια, ἢ εὔχονται ὑπὲρ αὐτῶν.

2. «ΜΥΡΟΛΟΓΙΟΝ ΝΕΚΡΙΚΟΝ»

Ἦχος λ̣ β̣. Πα

Βρα δυα ζει ζη με ε ρω ω ω νει η κη με ρα
 σω ω νε ε ε ται α και με ναν τα ο που λι ι
 μου δεν φα νε ρω ω ω νε ται

Βραδυάζει, ἡμερόνει, δὲν εἶνε βουλετὸ
 Νὰ μὴν ἀναστενάξω, τὸ ἄχ! νὰ μὴν τὸ 'πῶ.
 Ἐσὺ 'σαι ἡ αἰτία 'ποῦ μέλλει νὰ χαθῶ
 Καὶ τὸν ἀπάνω κόσμον νὰ τὸν ἐστερηθῶ.
 Γιαλέλι, γιαλελάτσι, γιαλέλι, γιαλελί
 Ἐφά(γ)αν μας αἱ πόνοι κ' αἱ ἀναστεναγμοί.
 Τὸ Σάββατον τὸ βράδου θε νὰ σὲ καρτερῶ
 Πουκάμισον ν' ἀλλάξης καὶ ροῦχον καθαρὸ.
 Στὸν ἔρημο τὸν ἄδη γιοφύρι θὰ γενῶ
 Νὰ σὲ θωρῶ πουλλί μου, νὰ μὴν πολλοπονῶ κτλ.

3. ΣΟΥΛΤΑΝΙΚΟΣ ΥΜΝΟΣ

Αἰδόμενος εἰς τὰ σχολεῖα

Ἦχος ΔΚΣ. ΔΙΑΜΑΝΤΑΡΑ

Ἦχος λ̣ δ̣. Νη

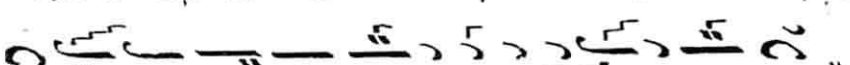
Σε ε ε ε ε ευ κε τλου ου ου ου πα η
 τη η η σα α χι ι ι ι μι ο ι ι ι ι ις

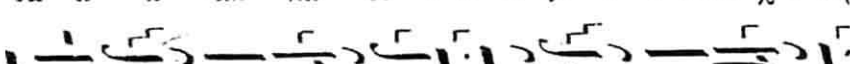
 Σου ου ου ουλ ταν Α πτουλ Χα α α α μιτ Χαν ν'

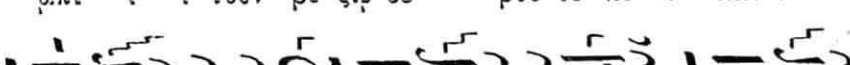
 τζου ου ουμ λε τε νι για α αζ ι τε ρι ζ

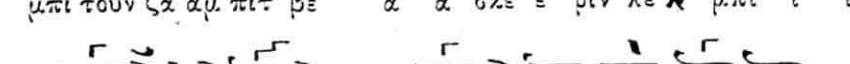
 σα α α ακ λα σι ι ιν σι ζι ι ι σουπ χαν ν'

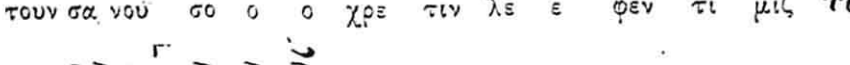
 μπι ι ι τουν βε ζιρ θε βου ου κε ε λαν λε

 μπι τουν ζα αμ πιτ βε α α σκε ε ριν λε μπι ι ι

 τουν σα νού σο ο ο χρε τιν λε ε φεν τι μιζ ν'

 μπιν λε ε ερ για σα

1.

Σεβκετλού πατισαχιμιζ
 Σουλτάν 'Απτούλ Χαμίτ Χάν
 Γζουμλετέν νιγιαζ ιτέριζ
 Σακλασήν σιζι σουπχάν.

'Ερωδός.

Μπιτούν βεζιρ βέ βουκελάνλε
 Μπιτούν ζαμπιτ, βέ άσκερίνλε
 Μπιτούν σανού σοχρετίνλε
 'Εφέντιμιζ μπινλέρ γιασά.

2.

Πατισάγλαρ σερβερίσιν
 Μισλίν γιόκ πιρ τουβλετέ
 Μερχαμέτιν δεργιασίσιν
 'Ιχσανίν τσόκ χέρ γερδέ. (Μπιτούν κτλ.)

3.

'Απτούλ Χαμίτ Σουλτανιμιζ
 Μπινλέρ γιασά ταχτηντά
 Γτσιτί μέχτεπ έπινιγεμιζ
 'Ινσά όλντου βακτηντά. (Μπιτούν κτλ.)

4.

'Ελλεριμιζι καλντιρίριζ
 Χέπ μιλλέτ σιπιάν λερί
 Μπιν γιασά ντουά ιτέριζ
 Πατισάγλαρ σερβερί. (Μπιτούν κτλ.)

ΔΗΜΩΔΗ ΑΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΧΟΡΟΥ

ΕΚ ΤΗΣ ΑΝΕΚΔΟΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΗΣ

Τοῦ κ. Ν. ΤΣΙΜΠΟΥΚΗ

Πρωτοψάλτων ἰν Πάτρεις.

I. «ΤΑ ΚΛΕΦΤΟΠΟΥΛΑ»

(Χορὸς Τσάμικος).

Ἦχος λ̣ ρ̣ ὀ̣ ς̣ φθορικός. Ρυθμὸς ἐξάσημος.

Ὁ' μὲν α' στίχος ἀνίσπαστος ~ ~ ~, ὁ δὲ β' χορίαμβος - ~ ~ -.

Χρόνος μέτριος.

Μω ω ρε χο ο ρε ευ ου ουν τα α α
 χο ο ρε ευ ου ουν τα α κλε ε φτο ο
 που ου λα χο ο ρε ευ ου ουν τα α
 κλε ε φτο ο ο που ου λα γλεν τού ου
 νε ε τα α κα αυ με να ς

Καὶ ἓνα μικρὸ κλεφτόπουλο δὲν τρώγει, δὲν τραγουδάει,
 Μόν' τ' ἄρματα συγῆραγε καὶ τὸ σπαθὶ τροχάει.
 Σπαθάκι μου 'περήφανο, τουφέκι, καρυσόφλλι,
 Πολλαῖς φοραῖς μ' ἐγλύτωσες καὶ τώρα τούτην ὥρα
 Νὰ σ' ἀσημώσω βρὲ σπαθί, νὰ σὲ μαλαμακτώσω.

2. «ΓΙΟ ΟΥΦ ΑΡΑΠΗΣ»

(Χορός πηδητός Τσάμικος).

Ἦχος λ δ η Νη. Ρυθμός ἐξάσημος. Ἀντισπαστός $\cup - - \cup$.
Χρόνος μέτριος.

Α ι ν τ ε Γ ι ο σου φ Α ρ α Γ ι ο σου φ Α

ρ α α α π η ς πο λε ε μ α α μ ω ρ Α ρ α

π η Γ ι ο ο ο ο σου ου φ κ α υ με εν Α

ρ α π η με ε ε ε ο ι ο με τ ρ ε ι ε ι ς

χ ι λ ι α ο ε ς

Πέφτουν τὰ τόπια σὰν βροχὴ κ' ἢ μπόμπαις σὰν χαλάζι
Κι' αὐτὰ τὰ λιανοτούφεκα τὰν ἄμμος τῆς θαλάσσης.

3. «ΤΑ ΣΑΛΩΝΑ ΚΑΙ Η ΠΕΝΤΑΓΙΩΤΙΣΣΑ»

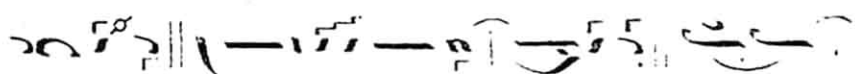
(Χορός πηδητός Τσάμικος).

Ἦχος λ δ η ν φθορικός. Ρυθμός ἐξάσημος.

Χορίαμβος $- \cup \cup -$ μετὰ δύο ἐξασήμων ἀντισπάστων $\cup - - \cup$
τιθεμένων ἐν μέσῳ τῶν δύο τετραμέτρων.

Χρόνος μέτριος.

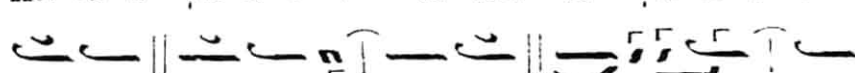
Στα Στα α α α λω να σφχ ζουν

 α α αρ νια α α Μα α ρι ι ι α

 Πεν τα α γιω τι ι ι σα Πεν τα γιω τι ι ι

 σα και στο Χρυ υ σο κρυ α α α αρ για

 σφα ζουν και αι πηλ. λη κα α α αρ για

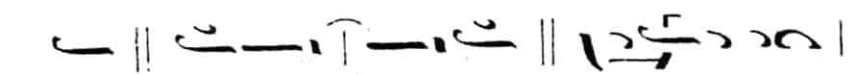
Στὰ Σάλωνα σφάζουν ἀγνιά Μασία Πενταγύωτισσα
 Καὶ στὸ Χρυσὸ κρούαργιά, σφάζονται παλληκάργια.
 Στὰ Σάλωνα νὰ λυβωθῆς καὶ στὸ Χρυσὸ νὰ γιάνης
 Στὴ δόλιχα τὴν Ἀράγωθα νὰ πέτῃς νὰ πεθάνης.
 Ἄλλοι νὰ κλαῖν' τὰ νεῖάτα σου κι' ἄλλοι τὴν λεβεντιά σου
 Στὰ Σάλωνα κ' ἡ Πενταγυῖου νὰ κλαῖνε τ' ἄρματά σου.
 Νὰ κλαίῃ μὲ μελαγχροινὴ πῶγ' ἀραβωνιασμένη
 Ποῦ παλληκάργια σφάζονται: κι' αὐτ' εἶν' φυλακισμένη.

4. «Η ΜΑΥΡΟΔΕΡΟΥΛΑ»

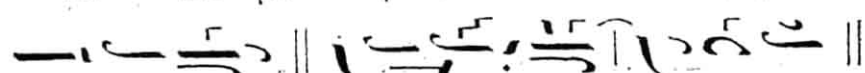
(Χορὸς Τσάμικος).

Ἦχος λ̣ ρ̣ σ̣ φθορικός. Ρυθμὸς ἐξάσημος. Χορίαμβος - υ - υ -

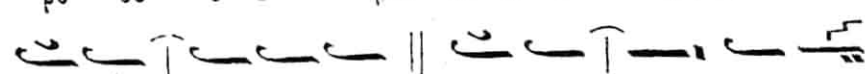
Χρόνος μέτριος γοργός.

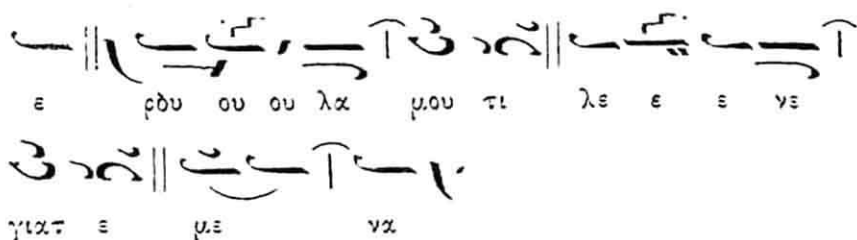
 Τα κου μω ρε τα κου ου ους μου

 ρο δε ε ε ρου ου ου ου του ου λα

 μου μω ρε τα κους μου ρο δε ε

Τ' ἀκοῦς μαυροδερούλά μου τί λένε γιατί' ἐμένα
Λένε νὰ μὲ σκοτώσουνε πῶς ἀγχιπῶ ἐτένα.
Μὴ σκιάζεσαι λεθέντη μου σὸν νοῦν σου μὴ τὸ βάνης
Γιατ' ἔχω ἀδέλφια ἀσματωλοὺς πρῶτα ξιδέλφια κλέφτες.

Β. «ΟΙ ΚΛΕΦΤΕΣ ΤΩΝ ΑΓΡΑΦΩΝ»

(Χορὸς Τσάμικος).

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη. Ρυθμὸς ἐξάσημος. Χορὸς αμβος - - -

Χρόνος μέτριος.

Οι κλε λε εφ τε ες α πο τα να α
Γρα α φα Α αν τω ω νι α α αν
τω νι κια α α α πο το Καρ πε
ε ε ε νη η η σι Τσο ο ο ογ κα
και Λε πε ε ε ε νιω τη

6. «Η ΑΓΑΠΗ»

(Χορός ομοῖος Καίσαριανός).

Ἦχος ᾠ Πα. Ρηθμός ἐπιόσημος. β' ἐπίτριτος - - - -

Χρόνος γοργός μέτριος.

ᾠ || — — — | — — — | ᾠ — — — | — — — || — — —
 Ἀς πα να χι δου ου ου ου κι α παω
 — — — | — — — || — — — | — — — || — — — | — — —
 να ι δουν τα μα α τα μα τια μου (Δίς)
 — — — || — — — | — — — | — — — || — — — | — — — || — — — ||
 ας παω να ι δου ου τα α μα α τα μα τια
 ᾠ — — — | — — — || — — — | — — — || — — — | — — — || — — —
 μου ου ο ο πως α περ να α η α γα α η
 — — — | — — — || — — — | — — — || — — — | — — — || — — —
 α γα πη η μου

Ἄς πάω νὰ ἰδοῦν τὰ μάτια μου
 Πῶς ἀπερνᾷ ἡ ἀγάπη μου ;
 Μὴν εὖρ' ἄλλοῦ κι' ἀγάπησε
 Καὶ 'μένα μ' ἀπαράτησε ;
 Ποῖος σ' τοῦπε δενδρολάκι μου
 Δὲν σ' ἀγαπῶ πουλάκι μου ;
 Μὴ στὸ εἶπε ὁ ἥλιος νὰ χαθῆ
 Κι' ἄστρο νὰ μὴ ξημερωθῆ.
 Μὴ στὸ εἶπε τ' ἀρχοντόπουλο
 Τὸ παλιοκερατόπουλο.
 Μὴ στὸ εἶπανε στὴν Ἐκκλησίᾳ
 Νὰ μὴ ξαναπεράσω πλεῖα.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ "ΦΟΡΜΙΓΓΟΣ,, ΜΟΥΣΙΚΟΝ

ΔΗΜΩΔΗ ΔΙΣΜΑΤΑ

Ἐκ τῆς Συλλογῆς τοῦ κ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ ΤΑΜΠΑ μουσικοῦ.

1. Η Β Α Γ Γ Ε Λ Η

(Χορευτικὸν Θεσσαλίας).

Ἦχος λ̣ ρ̣ ρ̣ ρ̣ Ρυθμὸς τετράσημος. Χρόνος μέτριος.

Κα λον σταυ ρο ο ον που κα μα με ε ση η
 με ρα α α τη η η δε ευ τε ρα ρ̣ κα
 λον σταυ ρο ο ον που κα μα με ε ση η με
 ρα α α τη η η δε ευ τε ρα ρ̣ παν
 τα μω ω σα α α μωρ Βαγ γιο ομ Βα αγ γε λη
 πα α αν τα μω ω σα α α μια λυ υ γε ρη

Καλὸν σταυρὸν τοῦ κάμαμε σήμερα τῇ Δευτέρᾳ
 Π' ἀντάμωσα μὲν λυγερῇ, (') π' ἐρχόταν ἀπ' τ' ἀμπέλι.
 Φέρνει τὰ μῆλα στὴν ποδιά τὰ κίτρα στὸ μανδῆλι.
 Δυὸ μῆλα τῆς ἐγύρεψα κι' αὐτὴ μοῦ δίδει πέντε.
 Δὲ θέλω γὰρ τὰ μῆλα σου τὰ τσαλοπατημένα.
 Μόν' θέλω δυὸ ἀπ' τὸν κόρφο σου τὰ μοσχομυρισμένα.

(') Τὸ τέλος ἐκάστου στίχου ἀποτελεῖ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἐπομένου στίχου.

2. Η Β Λ Α Χ Α

(Χορευτικὸν Ἡπειροῦ).

Ἦχος λ̣ ρ̣ Νη Ρυθμὸς τετραόσημος. Χρόνος μέτριος.

Μια βλά χα ε ρι βου λα α γε πο ρ̣ μια ψη
 λη ρα χου ου ου λα με τη ρο κου αι ντε
 βλα χο ο που ου λα α μου με τη ρο κου ρο
 κου λα ατς ε ε γνε ε θε ρ̣

Μιά βλάχα έριβούλαγε 'πό μιὰ ψηλή βραχούλα
 Με τή βροκούλά τ'ς έγνεθε (¹) τ' αδράχτια της γιομάτα
 Κι' ό βλάχος τήν καρτέραγε σ'ένα στενό δρομάκο.
 — Βλάχα μου πόθεν έρχεσαι και πούθε μάς κοπιάζεις ;
 — Από τό σπήτι μ' έρχομαί στα πρόβατα πηγαίνω.
 Σέρνω ψωμί για τά σκυλιά, τσαρούχ' για τόν τσοπάνο.
 — Βλάχα μ' για δός μας φίλημα, δός μας και μαύρα μάτια.
 — Πώς νά σου δώσω φίλημα, και πώς και μαύρα μάτια
 Ποῦ μ' έχ' ή μανά μ' μοναχή, μικρή αρραιβωνιασμένη ;
 Θα πάρω άντρα Δέσποτα, άντρα γραμματισμένο.

3. Η ΕΛΕΝΗ ΜΟΝΑΧΗ

(Χορευτικὸν Θεσσαλίας).

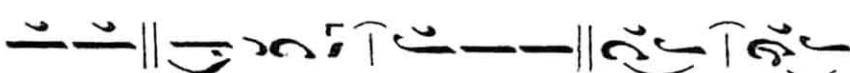
Ρυθμὸς επτάσημος β' επίτριτος. Ἦχος λ̣ ρ̣ Πα
 Χρόνος μέτριος αργός.

Το μα θα α α τε μω

(¹) Τό τέλος έκάστου στίχου αποτελεί τήν αρχήν του έπομένου στίχου.

 ρε τι γε νη η κε ε του ου ου

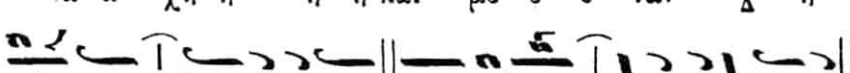
 την την ε βδο ο μα δα κοι μω ταν

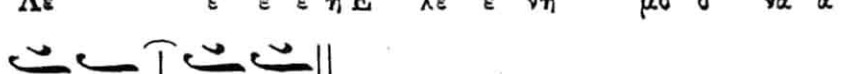
 η Δε ε ε ε η Ε λε ε νη μο ο

 να α χη η η η και μο ο ο ταν Δ η

 Δε ε ε ε η Ε λε ε νη μο ο να α

 χη

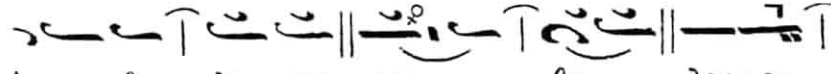
Τὸ μάθατε τί γίνηκε τούτην τὴν ἑβδομάδα
 Κοιμῶταν ἡ Ἑλένη μοναχὴ ἔξω στὸ κρεββατάκι·
 Καὶ τὸ πρῶτ' σηκώνεται βαργιὰ ἀπὸ τὸν ὕπνο,
 Βρῖσκει τὰ στήθια τῆς ἀνοικτὰ, στὰ χεῖλη φιλημένη
 Καὶ τὴ σαλένια τὴν ποδιὰ βαργιὰ ἀνασκομπωμένη.
 Κ' εὐθὺς τελάλη ἔβαλε στὴν μέση ἀπὸ τῆ χώρα.
 — Ἀκοῦτε σεῖς ἢ εὐμορφες καὶ σεῖς ἢ μαυρομάτες·
 Τὸν Μάϊ κρασὶ μὴν πίνετε, ἔξω μὴν κοιμηθῆτε,
 Τρία παιδιὰ παλάβωσαν καὶ περπατοῦν τῆς νύκτες,
 Σέρνουν ψωμί: γιὰ τὰ σκυλιὰ, κρέας γιὰ τὰ λιοντάρια,
 Σέρνουν κι' ἀγαποβότανο γιὰ τὰ ἴμορφα κορίτσια.

4. Ο Ξ Ε Ν Ο Σ

(Ἐπιτραπέζιον Ἠπειροῦ).

Ρυθμὸς ἐπιτάσημος β' ἐπίτριτος. Ἦχος ᾠ Πα

Χρόνος μέτριος ἀργός.

 Α ι ντε βο λου μαι μια βο λου ου

μαι δυο ο μπη ρομ βο λου ου μαι αι αι
 δυο βο ο λου μαι αι τρει
 εις και πε εν τε ε βο λου μαι αι
 αι να βο λου ου μαι
 να α μω ρε ε ξε νι τε ε ευ
 θω

- Βολοῦμαι μιὰ βολοῦμαι δυὸ βολοῦμαι τρεῖς καὶ πέντε,
 Βολοῦμαι νὰ ξενιτευθῶ, βολοῦμαι νὰ πακίνω·
 Κι' ὅσα βουνὰ θὲ νὰ διαβῶ ὅλα τὰ παραγγέλλω :
 —Βουνά μου μὴ χιονίσσετε, κάμποι μὴ παχυνθῆτε,
 Βρυσούλες μὲ τὰ κρυὰ νερὰ νὰ μὴ κρυσταλλιασθῆτε
 Ὅσο νὰ πάγω καὶ νάρθῶ καὶ πίσω νὰ γυρίσω.
 Ἐξενιτεῖά μὲ πλάνεσε κι' ἀπόμεινα στὰ ξένα
 Καὶ κάνω χρόνους δώδεκα καὶ μῆνας δεκαπέντε
 Καὶ πλάνω ξέναις ἀδερφαῖς καὶ ξέναις παραμόναις
 Γιὰ νὰ μοῦ πλὲν' τὰ ροῦχά μου τὰ ἔρημα σκουτιὰ μου.
 Μ'τὰ πλένουν μιὰ μ'τὰ πλένουν δυὸ μ'τὰ πλένουν τρεῖς καὶ πέντε
 Κι' ἀπὸ τῆς πέντε καὶ μπροστὰ τὰ ρίχνουν στὰ σοκάκια.
 —Πάρε ξένη μ' τὰ ροῦχά σου τὰ ἔρημα σκουτιὰ σου
 Καὶ σύρ' πίσω στὸν τόπο σου καὶ σύρε στὴν πατρίδα
 Σὲ καρτεροῦ ἢ μανοῦλά σου, σὲ καρτεροῦν τ' ἀδέφια.

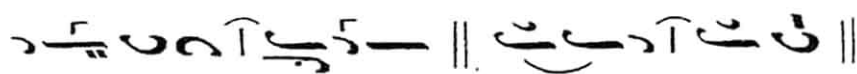
5. «ΤΟΝ ΜΑΪ ΜΕ ΤΗ ΔΡΟΣΙΑ»

(Χορευτικὸν Ἑπειροῦ).

Ρυθμὸς ἐπίτασμος δ' ἐπίτριτος. Ἦχος $\overset{\pi}{\eta}$ Πα
Χρόνος μέτριος γοργός.

 Τω ω ρα τον Μα ι με τη η η δρο σια τω

 ρα α το ο κα α λο και αι ρι τω

 ρα α κιο ο ξε τω ω ρα κιο ξε νος

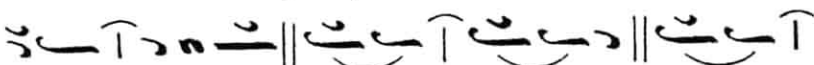
 βου ου λε ται

Τώρα τὸν Μάϊ με τὴν δροσιά τώρα τὸ καλοκαίρι
 Τώρα κι' ὁ ξένος βούλεται νὰ πάη στὴν καλή του.
 Νύχτα σελλόνει τ' ἄλογο ἔμερα τὸ καλλιγόνει,
 Βάζει ἑσημένια πέταλα, καρφιά μαλαματένια
 Καὶ τὰ καλλιγοσφύργια του κι' αὐτὰ μαλαματένια.
 Στὴ στράτα 'κεῖ ποῦ πήγαινε στὸν δρόμο ποῦ πηγαινέι
 Τρεῖς Ρωμηοπούλες κάθονταν κ' ἡ τρεῖς ἀράδα ἀράδα.
 Ἡ μιὰ κερνάει με τὸ γραλι κ' ἡ ἄλλη με τὴν κούπα
 Κ' ἡ τρίτη ἡ ὠμορφότερη με μαστραμπᾶ φλωρένιο.
 — Κέρνα μας κόρη, κέρνα μας, κέρνα ὅσο νὰ φέξῃ,
 Ὅσο νὰ σκάσῃ αὐγερινὸς νὰ πάῃ ἡ πούλια γιόμα
 Κι' ἀπὲ σ' ἀφίνω τὴν ὑγεία καὶ τὴν καλή σας ὥρα.

6. ΤΗΣ ΩΡΙΑΣ ΤΟ ΚΑΣΤΡΟ

(Χορευτικὸν Ἑπειροῦ. Κατ' ἀπαγγελίαν τῆς μητρὸς μου).

Ρυθμὸς ἐπίτασμος β' ἐπίτριτος. Ἦχος $\overset{\pi}{\eta}$ Πα
Χρόνος μέτριος γοργός.

 Δχ φον τα α μουν παλ λη η κα

παλ λη η κα ρι δε ε ρε κο
 χτω χρο ο νων ει
 χα α και τα λο ο γο λε τα α
 λο ο γο μου πε εν τα
 ι ι ι τι ι ι κο

Φοντάν 'μουν παλληκάρι δεκοχτώ χρονῶν
 Εἶχα και τ' ἄλογο μου πενταίτιχο.
 Σὲ μάρμαρο πατοῦσε κ' ἔβγαζε νερό.
 Σ' ὄλον τὸν κόσμο πῆγα και σ' ὄλο τὸ ντουνηά
 Σὰν τῆς Ὠργιάς τὸ κάστρο δὲν εἶδα πουθενά.
 Τοῦρκοι τὸ πολεμοῦσαν χρόνους δώδεκα
 Δὲν 'μπόρουν νὰ τὸ πάρουν τὸ ἐρημόκαστρο.
 Ἕνας καλογιράκος, ἐν' ἄμορφο παιδί,
 Ἐγὼ θὲ νὰ τὸ πάρω, τί εἶν' τὸ κέρασμα ;
 Χίλια φλουριά σου δίνουμ' κ' ἐν' ἄλογο καλό.
 Ἐβαλ' γυναικεία ροῦχα και κόκκινη ποδιά
 Ἐβαλ' δυὸ λεμονάκια στὸν κόρφο γιὰ βυζιά
 Κι' ἕνα μαξιλάρακι 'πὸ κάτ' ἀπ' τὴν ποδιά.
 Στὴν πόρτα πάει και κλαίει σὰν μικρὸ παιδί.
 Ἀνοίξατέ μ' τὴν πόρτα γιὰτ' εἶμαι μοναχῆ
 Εἶμαι και γκαστρωμένη, εἶμαι στὸ μῆνα μου,
 Σκοτόνω τὸ παιδάκι και κριματίζεσθε.

7. «ΑΠ' ΤΗ ΓΕΙΤΟΝΕΙΑ ΜΟΥ ΒΓΑΙΝΩ»

(Χορευτικὸν Θεσσαλίας).

Ρυθμὸς τετράσημος. Ἦχος ᾠ Πα. Χρόνος μέτριος γοργός.

Α α μ ω ρ ε α α απ τη γει το νια μου
 βγαι αι αι νω ᾠ απ τη γει το νια μου βγαι αι αι
 νω ᾠ στην α γα πη μου πα γαι νω

Ἄπ' τῆ γειτονεῖά μου βγαίνω
 Στὴν ἀγάπη μου παγαίνω
 Βρίσκω κόρες ποῦ κεντοῦσαν
 Καὶ γλυκὰ μὲ χαιρετοῦσαν.
 Σᾶς παρακαλῶ κορίττις

Νὰ μὲ βάλετε στὴ μέση
 Νὰ διαλέξω ποιά μ' ἀρέσει.
 Νὰ διαλέξω τὴ Βαρβάρα
 Ποῦναι ἄσπρη σὰν τὸ γάλα.

8. «ΛΕΜΟΝΑΚΙ ΜΥΡΩΔΑΤΟ»

(Χορευτικὸν Ἠπείρου).

Ρυθμὸς τετράσημος. Ἦχος ᾠ Πα Χρόνος μέτριος γοργός.

Λε ε μ ω ρ ε λε μο να κι μυ ρ ω δ α
 το ᾠ λε μο να κι ι μυ υ υ βρε
 μυ ρ ω δ α το ᾠ κι α πο πε ρι βο ο ο
 ο ολι α φρα το

Δεμένακι μυρωδάτο
 Κι' ἀπὸ περιθόλι ἀφράτο
 Ἰὴ παραμυρίζης τόσο
 Θά μὲ κάμης νὰ νυκτώσω.

— Κι' ἂν νυκτώσης παλληκάρι,
 Κάτσε νᾶθῃ τὸ φεγγάρι·
 Νὰ σὲ ἰδῶ νὰ σὲ γνωρίσω,
 Ζάγχει νὰ σὲ ταῖσω
 Καὶ νὰ σὲ γλυκοφιλήσω.

9. «ΚΙΝΗΣΑ ΜΙΑ ΜΕΡΑ ΤΡΙΤΗ»

(Χορευτικὸν Θεσσαλίας).

Ρυθμὸς ἐπτάσημος α' ἐπίριτος. Ἦχος λ ρ̣ ρ̣ ρ̣^ν

Χρόνος μέτριος γοργός.

Κι ἰ νη η σα μια α με ε ρα α Τρι
 τη πη η γα α στου ου πα α πα το σπη τι

Βρῆκα πέρδικα ψημένη
 Καὶ τὴν παπαδιά 'λλαγμένη.
 Τρώγω, πίνω μιὰ βραδρὰ
 Καὶ φιλῶ τὴν παπαδιά.

Κι' ὁ παπᾶς 'πίσω ἀπ' τὴ θύρα
 Ἄρπαξε τὴ φορτοτήρα.
 Δὲν μὲ βάρσσε πολλές
 Πεντακόσες δυὸ ξυλιές.

10. «ΣΑΡΑΝΤΑΠΕΝΤΕ ΛΕΜΟΝΙΕΣ»

(Ἠπειρωτικὸν ἐπιτραπέζιον).

Ρυθμὸς τρίσημος. Ἦχος ρ̣ Πα Χρόνος μέτριος ἀργός.

Σα α α α ραν τα πε ε εν τε λε ε
 μο ο ο νες μω ρε στην α αμ μο ο ο φυ τρω
 με νες νε ε ε ε ρο τρε χει ει ει στη

ρι ι ζα α α των μω ρε κι αυ τε ες μα α α
ρα γκια σμε νες

- Ἔτσι εἶναι ἡ κόρη ἀνύπαντρη καὶ κακοπαντρεμένη.
Κοιμᾶται νῆρς, κοιμᾶται ἄστρως, κοιμᾶται νῆρ φεγγάρι,
Κοιμᾶται τὸ τριαντάφυλλο σιμᾶ στὸν γλιμπουνιάση.
Ὁ γλιμπουνιάσης βούγκασε κ' ἡ κόρη ἀναστενάζει.
—Τί ἔχεις κόρη μ' καὶ θλίβεται, βρασιά κι' ἀναστενάξεις;
Μήπως ἄσπρα σου λείπονται, φλωριά γιὰ νὰ κρεμάσης;
—Φωτιά νὰ κάψουν τ' ἄσπρα σου καὶ φλόγα τὰ φλωριά σου.
Μπροστά στὸν ἄνδρα τὸν καλὸ, μπροστά στὸ παλληκάρι.

11. «ΝΥΣΤΑΖΟΥΝ ΤΑ ΜΑΤΑΚΙΑ ΜΟΥ»

(Χορευτικὸν Ἡπείρου).

Ρυθμὸς δισήμος. Ἦχος α'. Πα Χρόνος γοργός.

Νυ στα α ζουν τα νυ στα ζουν τα μα
τα κια μου νυ στα ζουν τα κα υ με ε
να μωρ Νι τσα λυ γε ρη νυ στα ζουν τα κα υ
με ε να μωρ Νι τσα κα λε συ

Νυστάζουν τὰ ματάκια μου, νυστάζουν τὰ καυμένα
Σήκου, Νίτσα μ' νὰ πέσουμε, νὰ κοιμηθοῦμ' ἀντάμα,
Ἀκόμ' ἀπόψε ποῦ εἶμαι ἔδῳ, ἀπόψε κι' ὄλη νύχτα,
Νὰ σὲ χορτάσω φίλημα, νὰ σὲ χορτάσω λόγια.
«Σ' ἀφίνω τὴν καλονυχτιὰ, λαμπάδα μου γραμμένη,
Κ' ἐγὼ πάγω στὴν ξενιτιὰ, στὰ ἔρημα τὰ ξένα».

- Ποῦ πᾶς, ποῦ πᾶς, ἀφέντη μου. κ' ἐμένα ποῦ μ' ἀφίνεις ;
 — Ἐδῶ ποῦ πάνω κόρη μου, κορίτσια δὲν περνάουν,
 Ἐδῶ 'νε ἄγροὶ ἀνύπαντροι, γυρεύουν παντρεμμέναις.
 Καί μένα μὲ σκοτώνουνε, καὶ σένα μού'ν σὲ πέρνουν.
 — ὦρα καλή σ' ἀφέντη μου, καλὸ τὸ κίνημά σου,
 Καλὰ νὰ πᾶς, καλὰ νὰ ρηῆς, καλὰ νὰ καζαντήσης,
 Νὰ φέρης γρόσια φόρτωμα καὶ τὰ φλωργιὰ στὸ τσάκι.

12. «ΣΑΡΑΝΤΑΠΕΝΤΕ ΚΥΡΓΙΑΚΕΣ»

(Ἡπειρωτικὸν ἐπιτραπέζιον).

Ἦχος λ π ω Πα Χρόνος ἀργός.

Σα ραν τα πεν τε ε ε Κυ υρ για α
 και αι αις κε ζη ην τα δυο δε ευ τε ραις δεν
 ει ει δα α α τη η ην αι αι δεν ει ει δα
 τη η ην α α α γα α πη μου

- Σαρανταπέντε Κυργιακαῖς κ' ἐξήντα δυὸ Δευτέραις,
 Δὲν εἶδα τὴν ἀγάπη μου, τὴν γχαρουφαλαιμοῦσα,
 Καὶ ἴψες τὴν εἶδα στὸ χορὸ καὶ σήμερα στὴν τάβλα,
 Καὶ μὲ τὸ πόδι τὴν πατῶ καὶ μὲ τ' ἀγείλ' τῆς λέω,
 «Κόρη μ' τί μάνα σ' ἔκανε, τί μάνα σ' εἶχε κάνει ;
 —Κ' ἐμένα μάνα μ' ἔκανε, μάνα σὰν τῆ δική σου,
 Σήκου, ξένε μ', τί νύχτωσες, σὲ πῆρε τὸ σκοτάδι.
 Θὰ σὲ πατήση τὸ στοιχειό, θὲ νὰ σὲ φάη κ' ἡ λάμια.
 — Ἐγὼ γὰρ σένα θὰ χαθῶ, γὰρ σένα θὰ πεθάνω,
 Κι' ἄς μὲ πατήση τὸ στοιχειό, καὶ ἄς μὲ φάη κ' ἡ λάμια.

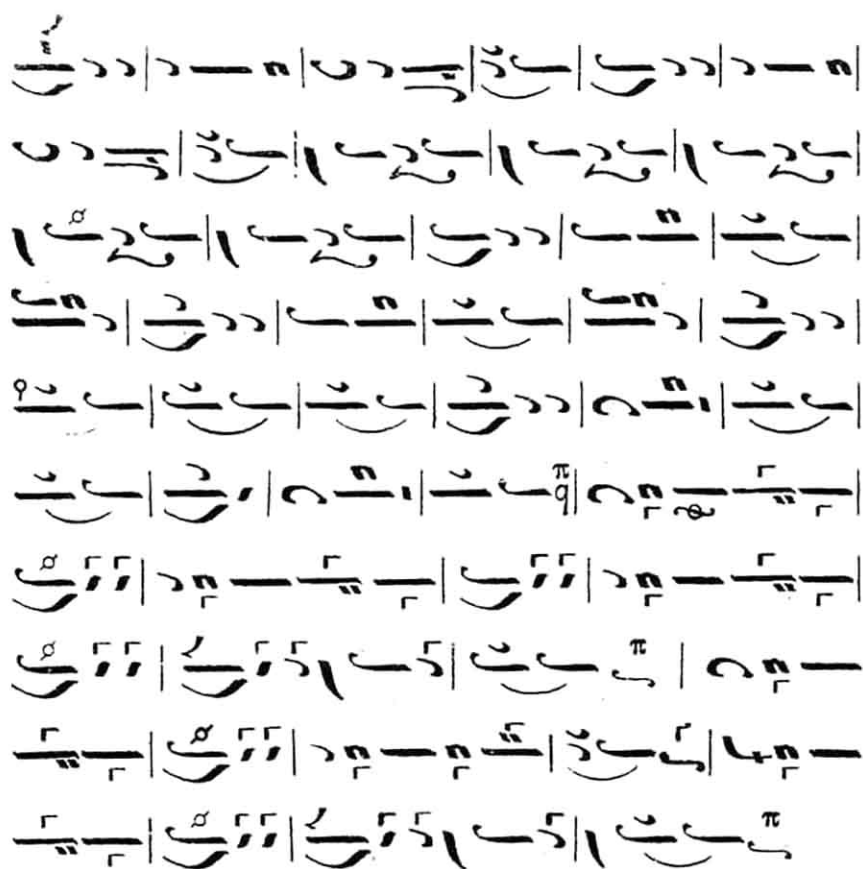
13. Ο ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ ΜΕΤΣΟΒΟΥ

[Ἡ Μουσική του].

Ρυθμὸς ἐπιτάσιμος β' ἐπιτόπιος. Ἦχος $\frac{\pi}{9}$ καταλήγων εἰς $\frac{\pi}{9}$

Χρόνος ἀργός.

The musical notation consists of 11 lines of rhythmic symbols. The first line begins with a large 'A' symbol. The symbols are arranged in groups, often separated by double vertical bars (||). The notation includes various rhythmic values represented by vertical stems, horizontal lines, and curved lines. The final line of the notation is followed by the text 'Ρυθμὸς τρισημὸς' and a time signature of $\frac{\pi}{9}$.

1. «ΣΗΜΕΡΟΝ ΑΣΠΡΟΣ ΟΥΡΑΝΟΣ»

Δημῶδες ᾄσμα ψαλλόμενον κατὰ τοὺς γάμους ὑπὸ χωρικῶν νεανίδων
εἰς τὰ χωρία τῆς νήσου Λέσβου.

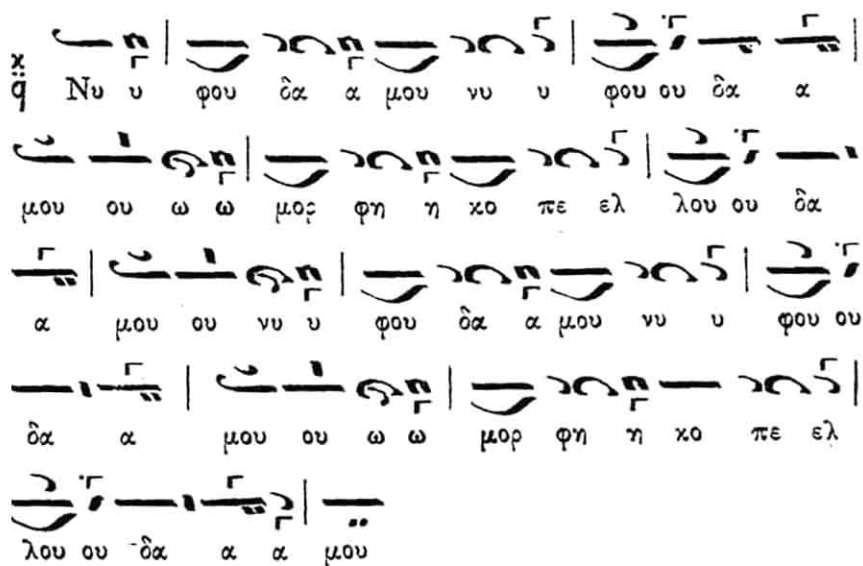
(Ἐκ τῆς ἀνεκδότου συλλογῆς Παρ. Μπουραντᾶ, ἀΨάλτου Μητροπόλεω; Αἰγίου).

Ἦχος ᾠ̣ Κε (Ρυθμὸς τετρασήμερος).

Ση με με ρα α σπρος ου ου ου ου ρα α νο ος
ση με ε ρα α α σπρη με ε ε ε ε ε ρα ᾠ̣

Ἐπὼδος.

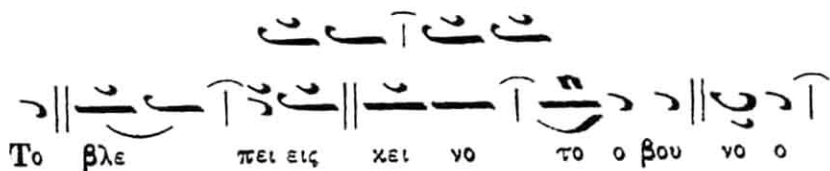

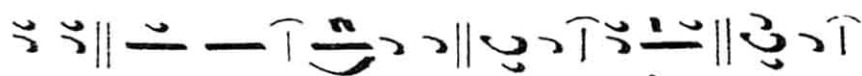
Γαμπρός εἶνε βασιλικός κ' ἡ νύφη ματζουράνα !
 Ὠμορφα ποῦ ταιριγιάσανε μπέτης καὶ καπετάνα !
 Ἀμύγδαλον ἤτσάκισα κί μέσα σ' ἐζουγράφισα.

1. «ΤΟ ΒΛΕΠΕΙΣ ΚΕΙΝΟ ΤΟ ΒΟΥΝΟ»

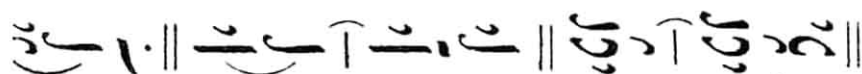
(Ἐκ τῆς συλλογῆς Θεοδώρου Ἀλεξοπούλου, μουσικοῦ ἐν Αἰγίῳ).

Ἦχος ῥ Πα Ρυθμός β' ἐπίτριτος. Χρόνος μέτριος γοργός.

 το ο πε ρα και αι το δω ω θε κε χει ει

 κοι μα α κοι μα ται μια ξαν

 θη α μα αν ε χει ει κοι μα α κοι

 μα ται μια α ξαν θη

(Τὸ τέλος ἐκάστου στίχου εἶναι ἡ ἀρχὴ τοῦ ἐπομένου).

- Τὸ βλέπεις 'κεῖνο τὸ βουνὸ τὸ πέρα καὶ τὸ 'δῶθε ;
 'Εκεῖ κοιμᾶται μιὰ ξανθὴ, ξανθὴ καὶ μαυρομαμάτα.
 — Εὐπνα καυμένη 'Αναστασιά, ξύπνα καυμένη Δέσπω,
 Εὐπνα ν' ἀνάψης τὴ φωτιά, νὰ σβύσης τὸ λυχνάρι,
 Γιατί μᾶς πῆρ' ἡ χαραυγὴ, τὸ δόλιο μεσημέρι.
 — Πῶς νὰ σκωθῶ λεβέντη μου ἀπὸ τὴν ἀγκαλιὰ σου ;
 Μπλεχθῆκαν τὰ μαλλάκια μου μαζὺ μὲ τὰ δικά σου.

2. «ΔΥΟ ΠΟΥΛΑΚΙΑ ΤΑ ΚΑΥΜΕΝΑ»

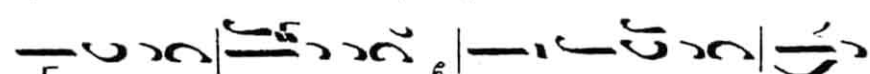
Ἦχος Δι. Ρυθμὸς τετράσημος. Χρόνος μέτριος γοργός.

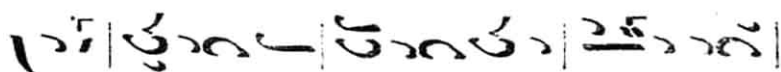
 Δυο ο μω ρε δυο ο που λα α κια τα καυ

 με ε να Δυο ο μω ρε δυο ο που λα α

 κια τα καυ με ε να δυο που λα κια τα καυ

με ε να πα νε κ ε ρ χ ο υ ν τ α ι γ ι α με ε να

Δυό πουλάκια τὰ καυμένα

Χειρόνι μου ν' ἀπέγχει

Πᾶνε κ' ἔρχονται γιὰ μένα.

Γιατί διάφορο δὲν ἔχεις.

Τ' ὄνα τὸ πουλί ἀγαπᾶω

Πῶς νὰ φύγ' ἀπ' τὴν ἀγάπη

Τ' ἄλλο τὸ μπαιζογελάω.

Πεῦπαθα πολλά γιὰ δουρετή.

1. «ΟΡΦΑΝΟΣ ΤΣΟΜΠΑΝΗΣ»

(Ἐκ τῆς ἀνεκδότου συλλογῆς Τριαντ. Γεωργιάδου, μουσικοῦ ἐν Τραπεζοῦντι).

* *Ἦχος πλ. δ'.* Ἡ Ρυθμὸς ἐπιόσημος β' ἐπίτριτος.

Χρόνος μέτριος γοργός.

Ὀ ρ φα νος τσομ πα νης ξε νος α πο το ο
 που ουρ - νο δὲ τρι γυ ριζ α πελ πι
 σμενος σου το το βου νο ρ για του
 τη την κο ο ρη που ου δα μεσ τη ρεμ μα
 τια δὲ και του δι νει καθ ελ πι δα
 με μια της μα τια

- Παναγιά μου, τὸν τροπᾶνὴ πῶς τὸν ἀγαπῶ,
 Θαῦρω πρόφασι τᾶρνιά του γιὰ νὰ τοῦ τὸ 'πῶ.
 —Κυλημέρα, βοσκοπούλα, ἄχ! πῶς σ' ἀγαπῶ,
 "Ἐχεις μάνα ἢ πατέρα. γιὰ νὰ τοὺς τὸ 'πῶ;
 —'Απὸ μάνα καὶ πατέρα εἶμαι ὄρφανή
 Καὶ σ' αὐτὴ τῆ σφαῖρα μέσα δὲν ἔχω κανεὶ.
 'Ορφανὸς ἐγὼ, κυρά μου, ὄρφανή καὶ σύ.
 "Ἐλα νὰ γενοῦμε ταῖρι, νὰ ζωὴ χρυσῆ.

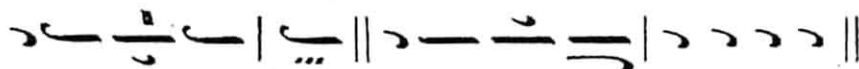
2. «ΔΕΝ ΣΕ ΤΩΠΑ ΜΙΑ»

Ἦχος πλ. β'. Πα Ρυθμὸς ἐννεύσημος.

Χρόνος ὀλίγον γοργός.

Δεν σε τω πα μια μεσ την Δρ με νια α α α

δεν σε τω πα δυο μεσ το μπερ μπε ριο ο ο ο

δεν σε τω ω πα τρεις να μη πα αν τρευ της

Δέν σε τῶπα μιὰ, μέσ' τὴν Ἀρμενιά,
 Δέν σε τῶπα δυὸ, μέσ' τὸ μπερμπερῖο,
 Δέν σε τῶπα τρεῖς, νὰ μὴ παντρευτῆς;

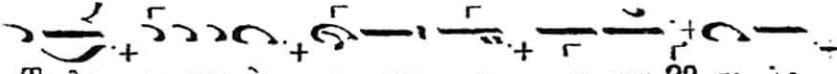
ΔΗΜΩΔΗ ΑΣΜΑΤΑ
ΕΚ ΤΗΣ ΑΝΕΚΔΟΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΗΣ
ΠΕΤΡΟΥ ΦΙΛΑΝΘΙΔΟΥ

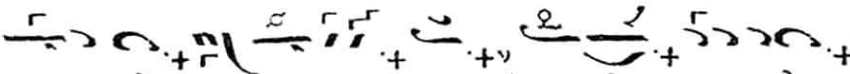
Μουσικοδιδασκάλου ἐν Πεντάκωφ (Κυζίκου)

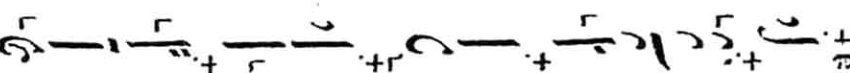
1. ΟΓΙΟΛΔΑΣΗΣ

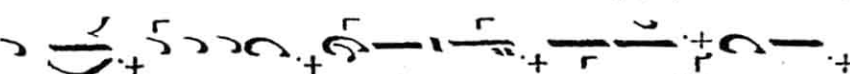
(Χορὸς Τσάμικος)

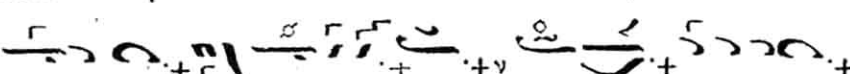
Ἦχος α' (μικτός). Ρυθμὸς 2+3=5σημοί. $\frac{5}{8}$

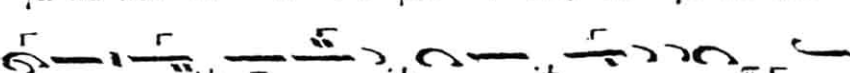

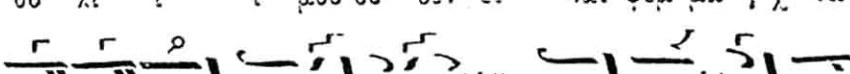
 Το λε νε ταη δο ο να α α για η το λε

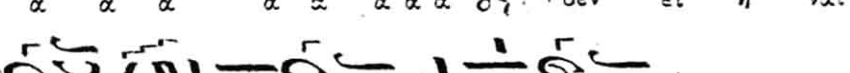
 νε ταη δο ο να α για ρ το λε νε ταη δο

 ο να α α για η κα τω στα ψεμ μα α τα ρ

 Πως σα γα πω που ου λι ι ι μου η πως σα

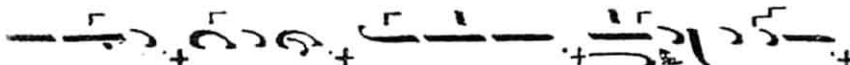
 γα πω που ου λι ι ι μου ρ πως σα γα πω που

 ου λι ι ι μου ου δεν ει ναι ψεμ μα ρ χ τα

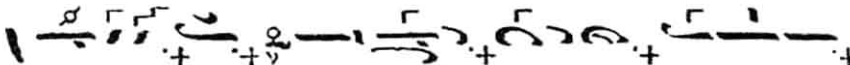
 α α α α α α α α ρ η δεν ει η ναι

 αι αι αι αι ψε εμ μα α α τα ρ η ρ Επφωδός

(¹) Ἐνταῦθα ὁ χορεύων ἐξέρχεται τοῦ ρυθμοῦ καὶ λογιζέται τὸ σῶμά του.
ΠΕΡΙΟΔΟΥ Β'.—ΕΤΟΥΣ Ε'. ΤΕΥΧΟΣ Ι' (10)

 Μα α ας σκο το μας σκο τω σα α νε το ο ον

 Τα α α τση ρ το ο ο δι κο το δι κο μου

 ου το γιο ολ δα ση π q

Τὸ λένε τ' ἀηδονάκια κάτω στὰ βέμματα,
 πῶς τ' ἀγαπῶ πουλί μου δὲν εἶναι ψέμματα.

Μᾶς σκοτώσανε τὸν Τάτση!
 τὸ δικό μου τὸ γιολδάτση.

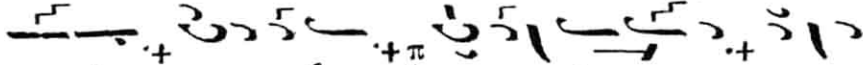
2. ΤΟ ΦΡΑΜΠΑ—ΦΡΟΥΜΠΑ

(Χορὸς Κυλαματινῶς)

Ἦχος α' Πα. Ρυθμὸς 2+2+3=7σημος. 2, 3

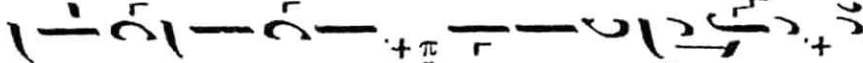
 Της Θε ο δω ρας το ο βου νο κα α νει

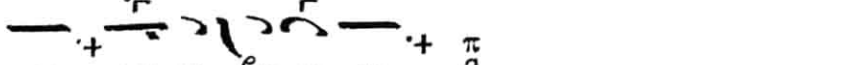
 εις δεν τα νε ε βαι q νει μια λι ι ι γε ρη

 η στα φραμ πα φρου του ρου ρου ρου ρου ρου q τα

 ρα ρα ρα ρα ρα q ρα ραμ μια λι ι ι γε

 ρη τα νε βαι αι νε q

Τῆς Θεοδώρας τὸ βρονὸ κανεὶς δὲν τ' ἀνέβαινε,
 μὴ ἀλιγερῆ τ' ἀνέβαινε καὶ γυροκαταγυροῦσε.
 Τὴν πάντρεψε ἡ μάνα τῆς, τῆς ἔδωκ' ἕναν ἄντρα,
 ποῦ ἦταν φίλος σὰν κόπανος χοντρός σὰν τὸ καλλῆμι.
 Κι' ἀνέβηκε στὴ βεθυθιά νὰ τὴν κορμολογήσει,
 κ' ἔπεσ' ἀπὸ τῆ βεθυθιά καὶ σπᾶνει τὸ ποδάρι.
 Σίλιοι γιανοὶ μαζεύτηκαν τὸν πόνον του νὰ γιάσουν,
 κ' ἕνας γιαντρός καλὸς γιαντρός τὸ νεῖο γιὰ νὰ προκάνη.
 Ἀνέβηκε στὸ μέριγγκα καὶ πάει νὰ τὸν ἐγκάνη,
 καὶ πίσω στὰ καθούρια του τὰ γιαντρικά του βᾶνει.

3. Ο ΝΑΥΤΗΣ

(Χορὸς Ἀντικριστὸς (καρολαμάς))

Ἦχος α'. Ρυθμὸς 2+2+2+3=9σημος. ⁹ 8

Νύχτα ἦταν ποῦ νύχτα ἦταν ποῦ σα α
 κα α α α νεις δὲν μα κα νεις δὲν μας ε ε
 γα πη σα νύχτα ἦταν ποῦ σα γα α πησα α νυ
 κυτ τα ξε κα νεις δὲν μας ε κυ υτ τα ξε ε κά
 υχ τα τα αν που σε ε ει θα
 α νε να ας δὲν μα ας ει δε

Νύχτα ἦταν ποῦ σ' ἀγάπησα νύχτα ἦταν ποῦ σε εἶδα,
 κανεὶς δὲν μᾶς ἐκύτταξε κανένας δὲν μᾶς εἶδε.
 Μᾶς εἶδε ἡ νύχτα κ' ἡ κύγη τ' ἄττρι καὶ τὸ φεγγάρι.
 τὸ φέγγος ἐβασίλεψε 'πίσω 'πὸ τὸ θαλάσσι,
 Καὶ τὸ θαλάσσι τὸ κουπί καὶ τὸ κουπί τὸ ναύτη,
 κι' ὁ ναύτης μας ἀρρώστησε 'στοῦ καραβιοῦ τὴν πλώρη.
 Δὲν ἔχει μάνα νὰ τὸν κλαίη κόρη νὰ τὸν λυπᾶται,
 δὲν ἔχει κι' ἀγαπητικιά νὰ τὸν μυρολογᾶται.

3'. Η ΑΝΤΑΡΑ

(Συνέχεια προηγούμενου)

(Χορός: Αντικριστός).

* Ηχος α'. Ρυθμός 2+2+2+3=9σημια. 9/8.

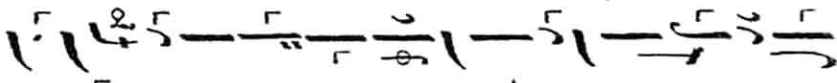
Ο ο να αυ τη ης μα ο να α αυ της μα
 ας αρ ρω στη η σε ο ναυ τη ης μα ας αρ ρω
 στη η σε ε στου κα α ρα α ξιου ου ου την
 πλω ω ρη + π
 9

Ὁ νύκτης μας ἀρρώστησε 'σ τοῦ κικραβιοῦ τὴν πλώρη.
 δὲν ἔχει μάννα νὰ τὸν κλαίῃ κύρη νὰ τὸν λυπᾶται.
 Γιὰ σήκω σήκω νύκτη μου κλῆ καρβοκύρη,
 νὰ κουμπασάρης τὸν καιρὸ ν' ἀράξωμ' σὲ λιμνιῶνα.
 Ἐγὼ σὰς λέγω δὲν 'μπορῶ καὶ σεῖς μὲ λέτε σήκω,
 γιὰ πιάστε με νὰ σηκωθῶ καὶ βάλτε με νὰ κάτσω,
 Καὶ φέρετε μου τὴ χάρτα μου καὶ τὸ χρυσὸ κουμπάσω,
 νὰ κουμπασάρω τὸν καιρὸ ν' ἀράξωμ' σὲ λιμνιῶνα.
 Θωρεῖτε τοῦτο τὸ νησί τὸ δόθε καὶ τὸ κείθε ;
 ὁπῶχει ἀντάρα στὴν κορφή κι' ἀντάρα μὲς' στὴ μέτη ;
 Ἐκεῖ νὰ πᾶ ν' ἀράξετε νὰ δέστε παλαμάρι,
 δεξιὰ μεριά τὸ σίδερο ζερβιά τὸ παλαμάρι,
 Στὴν ὄστρια τὴ φαρμακεοὶ δέστε τὴ σιγουράντζα.
 ναυγοῦν οἱ ναύταις γιὰ νερὸ κ' οἱ μοῦττοι γιὰ τὰ ξύλα,
 Κι' αὐτὰ τὰ γκεμιτζόπουλα ν' ἀνοίξουνε τὸ μνημα,
 κ' ἐκεῖ ποῦ θά με θάψετε ν' ἀφίστε παραθύρι
 ὅσα καρᾶβια κι' ἂν περνοῦν νὰ με μυρολογοῦνε.

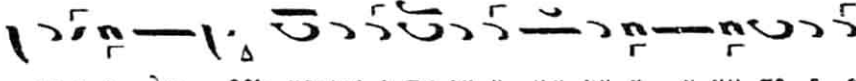
4. «ΚΟΥΝΙΕ ΠΑΡΑΜΑΝΑ Μ' ΤΟ ΠΑΙΔΙ»

Χορός Στροφός.

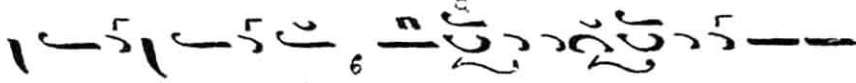
Ἦχος β'. Δι. Ρυθμός 2+2=4σημοί.

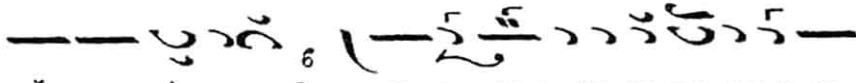
 Ξη η με ε ρω σε η Α α α α να α

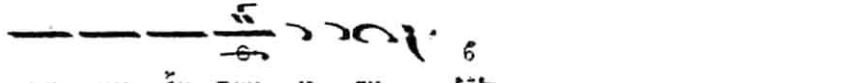
 το ο ο λη κουνιε ε πα ρα α μ α να α α αμ το ο ο

 παι αι αι αι δι κε ε ε χα α και αι χα ρα

 ξε η Δυ ση κ κου ου ου με το κου νιε ε το

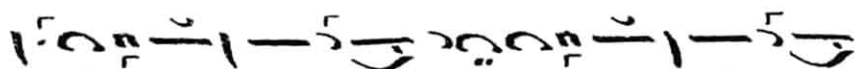
 να μη ζυ πνη η ση

Ξημέρωσε ἡ Ἀνατολή καὶ χάραξε ἡ Δύσι,
 πᾶν τὰ πουλάκια στὴ βοσκὴ κ' ἡ ἀγαπῶ στὴ βρύση.
 Πῆρε κι' ὁ νεῖρος τὸ μυρὸ του καὶ πάει νὰ τὸν ποτίσει,
 βρῖσκει τὴν κόρη κ' ἐπλυνε σὲ κρουσταλλένια βρύση.
 Κόρη μ' ἀνέσυρε νερὸ νὰ πρῶν τὰ διψασμένα,
 νὰ πρῶ κ' ἐγὼ κι' ὁ μαῦρός μου καὶ τὰ λαγωνικά μου.
 Σαράντα τάσι' ἀνέσυρε νὰ πρῶν τὰ διψασμένα,
 κι' ἄλλα σαράντ' ἀνέσυρε καὶ πότισε κ' ἐμένα.
 Πότισε καὶ τὸ μαῦρό μου καὶ τὰ λαγωνικά μου,
 ἀλλὰ καμίνι ἀνάψε μέσα στὰ σωθηκά μου.
 Ξημέρωσε καὶ δὲν εἶδα τὸν ἥλιο μὲ τὴν πύρα,
 τὰ σύννεφα τὸν κρύψανε γιὰ τὴ δική μου μοῖρα.

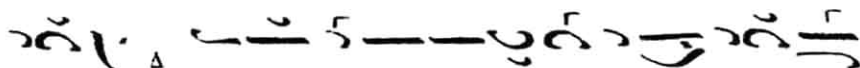
25. Η ΚΑΛΙΑΝΤΡΑ

(Χορός Σουρτός).

* Ηχος β' Δι. Ρυθμός 2+2=4σημ. 3/4.

Κα α λιαν τρα α αμ. το τρα α γου δι ι ι
και αι στο κα α α φα σι ι σου μπρο ο ο

σου ε με να με τρελλαι αι νει κα λια αν
στα σαν σκλα βο σου με δε ε νει κα λια αν

τρα α α α μου ε'Επιδός Κα λιαν τρα μου κα
τρα α α α μου

λιαν τρα α μου ζε λα για σες τον α αν

τρα α α α μου (δics).

Καλιάντρα μ' τὸ τραγοῦδι σου ἐμένα μὲ τρελλαίνει,
καὶ στὸ κεφάλι σου μπροστὰ σὰν σκλάβο σου μὲ δίνει.

Καλιάντρα μου καλλιάντρα μου,
ξελάγιασες τὸν ἄντρα μου.

Καλιάντρα μου μὲ τῆς ἐλγῆς καὶ μὲ τὰ μαῦρα ἴματα,
τὰ φύλλα τῆς καρδοῦλας μου μὲ τᾶκαμες κοιμάτριά!

Καλιάντρα μου στήν πίστι σου,
πάρε κ' ἐμένα σπίτι σου.
Καλιάντρα μου χρυσὸ πουλί
ποῦ κελιηθεῖς γλυκὰ πολὺ.

6. ΓΙΑΡΟΥΜΠΙ

(Κῶπος γ' καὶ Στροφὸς γ')

Ἦχος γ' Γα. Ρυθμὸς 2+2=4σημοί.

Ποια α θα α λα α ας σα α α α ποιος πο
 ποιο ος ε εχ α α α γα α α α τη στην
 τα α α μος δὲ ποια α βρυ σι δεν θε λο
 και αι δεν την φα νε ρο
 νει δὲ ποια α βρυ σι δεν θε ο λο νει ει
 νει και αι δεν την φα νε ε ρο νει ει
 βα ι ι βα ι ι α μαν δὲ (δὲς) Ἐπαφὸς Για ρου μπι
 βα ι ι βα ι ι α μαν
 χα νο μαι για ρου ου μπι πε θε νω δὲ για α ρου μπι τα
 πο τη ρια στα δὲ για α ρου μπι τα πο τη ρια
 σπα στα α βα ι ι βα ι ι α μαν δὲ Λα ρραλα
 ρα ρρα λα ρα λα ρα ρρα ρρα ρρα λα ρα ρρα λα ραμ
 (δὲς)

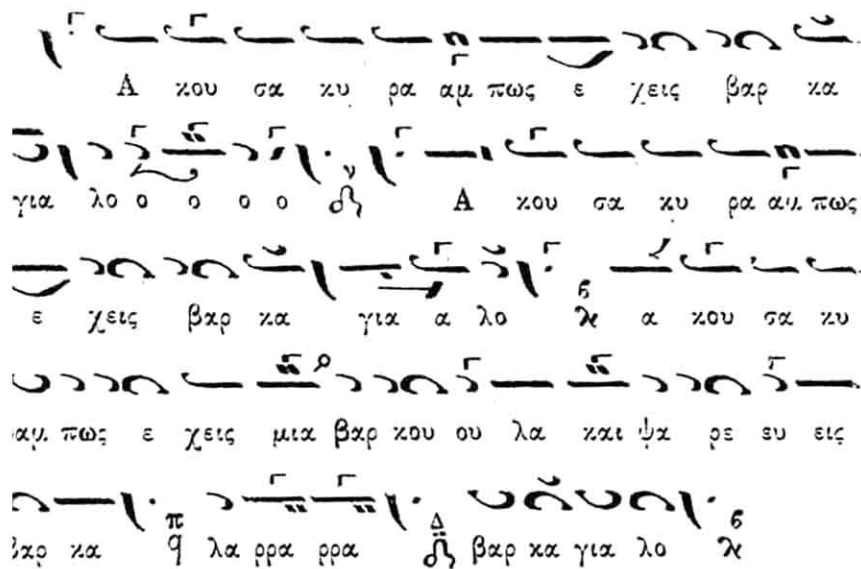
Ποιὰ θάλασσαν, ποῖος ποταμὸς, ποιὰ βρύση δὲν θάλλοι;
 ποῖος ἔχει ἀγάπη στήν καρδιά καὶ δὲν τὴν φανερόναι;
 Λουλούδια τῆς Ἀνοιξέως ζαμπάκια τοῦ Μαΐου,
 σεῖς εἶσθε ποῦ με ρίζατε στὰ βόταννα τοῦ βίου.

Σταθῶρι μου ἦηλό λιγνὸ κ' ἐρωτικό μου νάζι,
 κανὲ λουλοῦδι τοῦ βουνοῦ ἔσῃ κάλλη δὲ σὲ ἠμοιάζει !
 "Ἐλα ζωγράφε μ' " Ἀγγελε, ἔλα νὰ ζωγραφίσῃς,
 ἕναν ὠραῖον ἄγγελον ποῦ ἔπλασεν ἡ φύσις.
 Ἐὰ κάλλη σου τὰ εὐμορφα τὰ κοραλλένια σ' χεῖλῃ,
 ἔγγελοσ τὰ ζωγράφῃς μετὸ χρυσὸ κονδύλι.

7. «ΒΑΡΚΑ ΓΙΑΛΟ»

(Χορὸς Συροῦς)

Ἦχος $\delta\beta$ Βου. Ρυθμὸς 2+2=4σημος. $\frac{3}{4}$. Γ

 Α κου σα κυ ρα αμ πως ε χεις βαρ κα
 για λο ο ο ο ο $\delta\beta$ Α κου σα κυ ρα αμ πως
 ε χεις βαρ κα για α λο δ α κου σα κυ
 αμ πως ε χεις μια βαρ κου ου λα και ψα ρε ευ εις
 λο κα π δ λα ρρα ρρα δ βαρ κα για λο δ

Ἄκουσα κυρά μ' πῶς ἔχεις,
 μιὰ βαρκοῦλα καὶ ψαρύεις.
 Φέρετην νὰ σ' τὴν παλαμίσω,
 καὶ νὰ σ' τὴν καλαφάτισω.
 Νὰ τῆς βάλω ἕνα κατάρτι,
 χωρὶς τάντζο χωρὶς ἔζάρτι.

Νὰ σὲ τὴ γεμίσω ψάρια,
 ἄστακούς καὶ καλαμάρια.
 Ἐσαγανούς καὶ καραβίδες
 καὶ κολιούρς καὶ παλαμίδες.
 Καὶ σκομπριὰ καὶ συναγρίδες
 κ' οἱ ψαράδες εἶναι βίδες.

8. «ΓΙΑΛΟ ΓΙΑΛΟ»

(Χορός Καλαματαιῶν)

Ἦχος δὲ Βου. Ρυθμός 2+2+2=7σημος. 7ο.

Η ... να μου στη ξε νη τεια κε γω σου
 με ... με να περ πα τω μο να χος
 τα τα με Ἐποδός Το για α λο για λο
 χω ρις τα
 ο το γι 144. α α λο δὲ το για λο για
 λο ... ρα ρρα λα ρ για κυ νη γω α (δι:)

Ἦ μὲ! θολόνει; ξενητεία κ' ἐγὼ σ' κ' ἐπὶ τὰ μέρη,
 με ἔκαμε νὰ περπατῶ μονάχος χωρὶς ταῖρι.

Τὸ γιαλὸ γιαλό, ψαρᾶκια κυνηγῶ.

Ἐσὺ νὰ γένης λεμονιά κ' ἐγὼ νὰ γένω χιόνι,
 νὰ λρῶνω νὰ ποτίζωνται οἱ ὄρσοεσοί σου κλῶνοι.

Μπρόβαλε νὰ διῆς, κορμί ποὺ τυρακνεῖς.

Ἐκάηκε ἡ καρδοῦλά μου, ἀναψε 'στὴν καμῖνι,
 καὶ τῶν συννέφων τὸ νερὸ νὰ πέσει δὲν τὴ σβύνει.

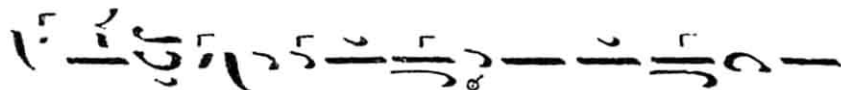
Πάπια χῆνά μου, ἔχε τὸ κριμά μου.

Ἄϊδε γιατρέ φύγ' ἀπ' ἐδῶ καὶ σύρε στή δουλειά σου,
 καὶ τὴν δική μ' τὴν ἀρρωστία δὲν γράφουν τὰ χερτιά του.

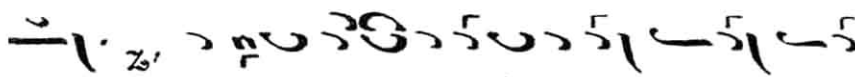
Πάπια τοῦ γιαλοῦ μὴν ἀγαπᾶς ἄλλου.

Ἐβγα ταῖρι μου καὶ πιάσ' τὸ χέρι μου.

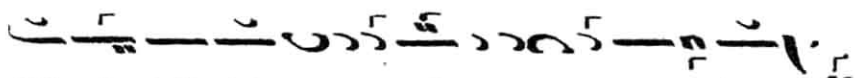
9. «ΝΤΑΓΙΑΝΤΙΣΕ ΚΑΡΔΟΥΛΑ ΜΟΥ»

(Κῶμος $\bar{\chi}$ καὶ χορὸς Συριτὸς $\bar{\chi}$)Ἦχος βαρὺς Ζω $\bar{\psi}$. Ρυθμὸς 2+2=4σημοί. $\frac{3}{4}$.

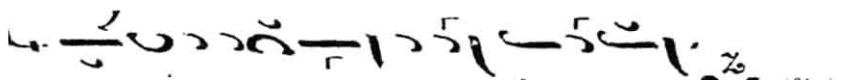
Ντα για αν τι ι σε ε ε καρ δου ου ου λα
Πως ντα α για αν του ου ου νε τα α α βου

μου $\bar{\chi}$ στου ου ε ρω τα τα α λο ο ο ο ο ο ο
να στης παχναις και στα α χιο ο ο ο ο ο ο

για α πως ντα για α αν τουν α μα αν α α μαν $\bar{\chi}$
νια α αι δε δε ε ε λι αι δε ε δε ε λι

τως ντα για αν του νε τα α βου ου να $\bar{\psi}$ (δις)
αι δε και αι νου ριε σε εβ θα α λι

Νταγιαντισε καρδουλά μου στοῦ ἔρωτα τὰ λόγια,
πῶς νταγιαντοῦνε τὰ βουνὰ 'στῆς πάχναις καὶ στὰ χιόνια.

—'Αἶδε δελί αἶδε δελί,—αἶδε καινούριε σεβδαλί.

Δὲν ἤμπορῶ φῶς μου νὰ 'πῶ τὸν πόνον μου εἰς ἄλλον,
μόνον 'στὴν εὐγενεεῖα σου τὸν φίλον τὸν μεγάλον.

—'Αἶδε δελί δελίδικο,—μικρὸ καὶ τζιλβελίδικο.

Δὲν ἤμπορῶ τὰ μμάτια μου ψηλὰ νὰ νὰ σηκώσω,
καὶ στὴν καυμένη μου καρδιὰ παρηγοριὰ νὰ δώσω.

— Δὲν ἤμπορῶ δὲν δύναμαι—μὲ λόγου σου νὰ κρίνωμαι.

10. «ἘΣΥ ΎΣΑΙ ΦῶΣ ΜΟΥ»

(Χορός Στροφές)

Ἦχος $\frac{4}{4}$ δὲ Νη $\frac{2}{2}$. Ρυθμός: 2+2=4οίμοσ. $\frac{7}{8}$

Ε συ σαι φῶ ω ως μου ε να χου σο ο
 κα να α ρι ι ι (διδι) η η ευ μο ορ
 φια α σου ου το νου ου ου μου θε ε να πα α α α
 ρη η η η η ευ μο ορ φια α σου ου το
 νου ου ου μου θε ε να πα α α ρη η η
 Λια λα ρα ρα ρα αμ τα ρρα ρρα ρρα ρρα ρρα τα ρα
 ρα α α ραμ. λα λα ρα λα λα ρρα λα λα ρα
 ρρα ρρα ρρα αμ λα λα ρα α λα ραμ.

Ἐσύ ὕσαι φῶς μου ὀλόχρυσο κανάλρι,
 ἢ εὐμορφιά σου τὸ νοῦ μου θεὸ νὰ πάρῃ!

Ἐσύ σαι φῶς μου θεὰ ἢ Ἄφροδίτη,
 κι' ἂν σ' ἀπολαύσω θά μου διαβῆ ἢ λύπη.

Ἐσύ ὕσαι φῶς μου τὸ φέγγος τῆς ψυχῆς μου
 κι' ἂν δέν σε πάρω θὰ χάσω τῆ ζωὴ μου.

Ἐσύ ἴσαι ρῶς μου ὀλοχρυσό παγῶνι,
 ὅταν σὲ βλέπω τὸ αἶμά μου παγώνει.
 Ἄν ἀποθάνω, τὰ χέρια σ' νὰ με θάψουν,
 τὰ πλουμιστά σου ἑκατάχρα νὰ με κλάψουν.
 Ἄν ἀποθάνω χρυσῇ μου περιστέρα,
 νὰ με θυμᾶσαι καὶ νύχτα καὶ ἡμέρα.

■ ■. «ΠΑΡΕ ΜΕ ΞΑΝΘΥΛΑ»

(Χορὸς Καλαματιανός)

Ἦχος $\frac{\lambda}{\pi}$ δὲ Νῆ. Ρυθμὸς 2+2+3=7σημος. $\frac{7}{8}$.

Ε γω λε γα να μα γα πας κα νεις να
 μην το ξε ε ε ρη τω ρα το μα αθαν κοι δι
 κοι οι οι το μα θα νε ε κοι ξε ε νοι τω ρα
 το μα αθαν κοι δι κοι οι οι το μα θα νε ε κοι ξε ε
 οι επωδὸς ο ο ο ο οφ πα ρε με ξαν
 θου λα ο ο ο ο οφ με σα στη βαρ
 κου λα λα ρρα λα ρρα ρρα λα λα λα λα ρρα
 λα ρρα λα λα λα ρρα λα ρρα λα ρρα λα ρρα

λα λα λα ρα λα λα λα λα ρρα ρα λα λα λα λα λα λα
λα λα λαυ ρα

Ἐγὼ λέγω νὰ μ' ἀγαπᾷς κανεὶς νὰ μὴν τὸ ξέρῃ,
τώρα τὸ μάθαν κ' οἱ δικοὶ τὸ μάθανε κ' οἱ ξένοι.
Δὲν μ' ἀγαπᾷς Μηλῆτσα μου δὲν μ' ἀγαπᾷς Μηλῆγά μου,
ἀγάπα με καὶ πάρε μου τὰ φύλλα' ἀπ' τὴν καρδιά μου.
Μηλῆγά μου δὲν μιλάς μιλιὰ ποῦ σοῦ μιλω Μηλῆγά μου.
συλλογισμένη σὲ θεωρῶ καὶ κείγεται ἡ καρδιά μου.
Δὸς μ' ἀπ' τὸν κόρφο σου Μηλιὰ ἕνα κόκκινο μηλάκι,
δὸς μ' ἀπ' τὸ στόμα σου μιλιὰ, ὀλόχρυσο πουλάκι.
Μίλα Μηλῆγά μ' πῶς μ' ἀγαπᾷς με τώρῃ σου χειλάκι,
καὶ χάρισαι μ' ἕνα ἀγαπᾷς ἕνα χρυσὸ φιλάκι.

12. Η ΓΕΩΡΓΙΤΣΑ

(Χορὸς ἀντικρουτῶν)

* Ηχος $\frac{2}{\pi}$ ρα Νη. Ρυθμὸς 2+2+2+3=9σημος. $\frac{2}{3}$.

Η θε λα να α αρ θω ω ωω το βρα α α
δυ ρα κε πια σε ψι λη η η η βρο ο ο γη ρα
τον θε ον πα α α ρα α κα λου ου σα
Γεωργίτσα αμ για να σευ ρω ω με ο ο να χη ρα

ο ο ο ο οφ ς για να σευ ρω μο ο ο να
α χη ς

Ἦθελα νάρθῶ τὸ βράδυ κ' ἐπικτε ψιλὴ βροχή,
τὸν Θεὸν παρακαλοῦσα γιὰ νὰ σ' εὔρω μοναχὴ.
Μαῦρα μάτια ἔχεις φῶς μου, μαῦρά 'ναί 'τὰν τῆς ἐλπίδος,
κι' ὅταν μὲ γλυκοκυττάξεις μὲ γεμίζεις μαργαλιές.
Δὲν μπορῶ νὰ καταλάβω τὰ 'δικά σου φυσικά,
'ε τοὺς γιατροὺς θεὸ νὰ με ρίξουν νὰ με φᾶν τὰ ἱατρικά.
Κλαῖέ με κυμένῃ μάνα ποῦ μὲ γράψαν ταχτικῶ,
τὰ πατήματα δὲν ξέρω καὶ κοντεύω νὰ γυθῶ.

ΔΗΜΩΔΗ ΑΣΜΑΤΑ
ΕΚ ΤΗΣ ἈΝΕΚΔΟΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΗΣ
ΧΡΙΣΤΟΥ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ
μουσικοῦ ἐν Πάτραις

Ι. «ΜΩΡΗ ΚΑΚΙΑ ΓΕΙΤΟΝΗΣΑ»

Ἦχος: ᾠ Πα. Ρυθμὸς τοῖσημος 001=3/4 γ. 9

Μω ρη κα κια γει ει ει το ο νη σα τι
ε χεις που ου μα α α λω νεις α μαν Ω ω ω χ
Μα α ζω τα πε μα α α ζω ζω ω τα α
πε ρι στε ρια α α σου

Μορῆ κακιά γειτόνηκα	Μοῦ φάγκν τὸ στᾶρι μου
τί ἔγχε ποῦ μαλώνας;	μοῦ ἴχαν καὶ τὸ νερο μου.
Μάζω τὰ περιστέρια σου	Μοῦ πήραν καὶ στὰ νόγια τους
κ' ἔρχονται στὴν κούλη μου.	τὸ χῶμα τῆς κούλης μου.

2. «ΣΤΟ ΕΙΠΑ ΠΕΡΔΙΚΟΥΛΑ ΜΟΥ»

Ἦχος $\frac{\lambda}{\pi}$ Πα. Ρυθμὸς τρισημῶς = $\frac{3}{2}$ χ π

Στο εἶπα πε μω ρε στο εἶ πα α πε στο εἶ πα
 περ δι κου ου λα α μου στο εἶπα περ δι
 κου ου λα α μου κον το γιαν νο που ου λα α
 μου

Στό εἶπα περδικούλα μου κοντογιαννοπούλα μου,
 Μὴ παρυστολίζεσε σήμετε καὶ λυγίζεσε
 Ἦ' εἰν' ὁ Βόθροντας εἰδῶ κ' ὁ Κατῆς μὲ στὸ χωριό.
 Ἦ' κείνη τὸ πιράκουσε ἴμπῆκε μέσκα κ' ἄλλαξε.

3. «ΣΑΡΑΝΤΑ ΔΥΟ ΤΟΥΡΚΟΠΟΥΛΑ»

(Ἦ Λάμπρο)

Ἦχος $\frac{\lambda}{\pi}$ Γα. Ρυθμὸς δίσημῶς = $\frac{2}{1}$ χ π

Σα ραν τα δυο Τουρ κο λο που λα τη Λα μου
 ρε τη Λαμ προ κυ νη γα νε κ η Λαμ προη

τα α τη Λαμ προ μου κη Λαμ προη τα α νε

φοο νη μη δ'

Σαράντα ὄρθ' τουρκόπουλα τῆ Λάμπρο κωνηγῆνε
 Κ' ἡ Λάμπρο ἦταν φρόνιμη στὸν Ἄϊ Γιώργη πᾶει.
 Ἄγιε μ' ἀγιώργη γλύτωμε ἀπ' τῶν Τουρκῶν τὰ χεράκια,
 Νὰ βαπτισθῶ νὰ μυρωθῶ νὰ γένω ρωμηοπούλα,
 Νὰ φέρ' ὀκάδες τὸ κρεὶ κ' ὀκάδες τὸ λιθάνι
 Καὶ μὲ βουβαλοτόμαρα νὰ κουβαλῶ τὸ λάδι.

4. «ΚΙΝΗΣ' Ο ΓΙΩΡΓΟΣ ΝΑ ΠΑΕΙ ΣΤΑ ΒΕΡΓΑ»

Ἦχος Δι. Ρυθμὸς τρισημος = $\frac{3}{4}$

Κι νησ ο Γιωργος να παα ει στα Βερ γα καυ

με ε εν Α να στα σα η παει στα Βερ γαπα ει

στα ξε να πα ει να πε ρα ση πε ρα δ'

Κίνησ' ὁ Γιώργος νὰ πάει στὰ Βέργα,
 Καθμέν' Ἀναστασά,
 Πάει στὰ Βέργα πάει στὰ ξένα,
 πάει νὰ περάσῃ πέρα.
 Πῆρεν ἄσπρα πῆρε ρούχα κ.τ.λ.
 πῆρε τοῦ παπᾶ τὴν τσοῦπα
 Στὸ γιὰλὸ τὴν κατεβάζει κ.τ.λ.
 καὶ μὲ χαίδια τὴν ζητάζει.
 Θές νὰ πᾶς Χαίδω μ' στὰ ξένα
 Θές νὰ 'ρθῆς κοντὰ μ' ἐμένα.
 Ὅχι μοναχὰ στὰ ξένα
 καὶ στὸν ἄδῃ πάου μὲ σένα.

ΔΕΣΜΑΤΑ ΧΟΡΕΥΤΙΚΑ ΟΡΘΑΙΩΣ

(κατ' ἄποψηξίαν Σταματίου Ζαρπούση)

ΥΠΟ ΠΑΝΤΑΛΕΟΝΤΟΣ ΖΩΓΡΑΦΟΥ καλλιγράφου

ἄφιερώντος ταῦτα τῇ ἀδείᾳ αὐτοῦ κ.

ΕΛΕΝΗ ΑΘ. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ

I. «ΝΑΡΘΗΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΕΝΙΑ ΜΟΥ»

Ἦχος $\overset{\zeta}{\varphi}$ Πα Ρυθμὸς τετράσημος (οἱ δύο χρόνοι ὡς εἰς) $\overset{\Gamma}{\chi}$

—|υ⁵ δ⁵—|δ⁵ υ⁵+δ⁵|εε^π
 Ναρ θης τρι αν α α μα α αν α α μα αν ^π 9

—|υ⁵ δ⁵—|δ⁵ υ⁵+δ⁵|εε^π
 να αρ θης τρι αν τα φυλ λε ε νια α μου ου ^π 9

—|υ⁵ δ⁵—|δ⁵ υ⁵+δ⁵|εε^π
 να αρ θης τρι αν τα φυλ λε νια μου στο σπη τι δι

—|υ⁵ δ⁵—
 χως α αλ λο $\overset{\nu}{\delta}$

—|υ⁵ δ⁵—|δ⁵ υ⁵+δ⁵|εε^π
 Μη φο βη η θης α μα α αν α α μα αν ^π 9

—|υ⁵ δ⁵—|δ⁵ υ⁵+δ⁵|εε^π
 μη η φο βη η θης την μα α να α μου ου ^π 9 μη

—|υ⁵ δ⁵—|δ⁵ υ⁵+δ⁵|εε^π
 φο βη θης την μα να μου ου τε κα νε να

—|υ⁵ δ⁵—
 να αλ λον

ΠΕΡΙΟΔΟΥ Β΄.—ΕΤΟΥΣ Ε΄. ΤΕΥΧΟΣ Β΄. (9)

Ποῦ 'σαν τριανταφυλλένια μου κι' ἔλειπες τότε ὄρα ;
 κκι σκοτειδιάσαν τὰ βουνά καί 'θάμπωσεν ἡ χώρα ;
 'Ἐλα τριανταφυλλένια μου στὸ σπῆτι δίχως ἄλλο·
 μὴ φοβηθῆς τῆ μάννα μου μηδὲ κανένα ἄλλο.
 Καί 'ρώτησε τῆ μάννα μου, κόρη μου, πούνε ὁ γυιός σου ;
 κι' αὐτὴ θὰ σοῦ ἀποκριθῆ μὲ μάτια δακρυσιμένα :
 Δεξιὰ μεριὰ 'ν' ἡ κάμαρα, ζερβά 'γε πλαγιατισμένος·
 σύρε, κόρη, νὰ τὸν 'δῆς πῶς καίετ' ὁ κηυμένος.

(Ἐπαναλαμβάνονται οἱ στίχοι)

Ποῦ 'σαν τριανταφυλλένιά μου κτλ.

'Ἐλα τριανταφυλλένια μου κάτσε 'ς τὴν κεφαλὴ μου·
 καὶ βάττα τὰ 'ματάκια μου ὡς ποῦ νὰ βγῆ ἡ ψυχὴ μου.

2. « ΤΗΣ ΓΑΛΑΝΗΣ ΤΟ ΦΟΡΕΜΑ »

Ἦχος $\overset{\uparrow}{\eta}$ $\overset{\uparrow}{\rho}$ Πα Ρυθμὸς τετράσημος (οἱ δύο χρόνοι ὡς εἶς) $\overset{\uparrow}{\chi}$

 Της γα α λα νη η η ης το φο ο ρε

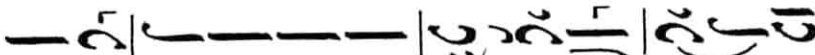

 μα της ρου ου σας το ο ο ο φου στα α

 α α νι νι

Ἐπιπῶδες

 Μα αν σε το λε ω και πο ο νω ω τα

 νια τα μου να μη η χα ρω ω

Τῆς γαλανῆς τὸ φόρεμα τῆς ρούσας τὸ φουστάνι,
 πέντε ραφτάδες τῶραβαν καὶ πέντε μαθητάδες·
 κι' ἓνα μικρὸ βλυτόπουλο βάβει καὶ τραγουδάει :

Φρουτάνι μου πυκνόκαυτο και πυκνοντουλιασμένο (*)
 νά πάτιω τήν ποδίτσα του νά φίλιω τήν κυρά του.
 Βασιλοπούλα τ' άκουτε 'πάνω 'πο τὸ παλάτι
 ἔνικα του ὅς βαρτοπούλο κιὰ δὲν τὸ μαρτυρήσω,
 νά πῶ νά 'πῶ τοῦ βασιλιᾶ ῥόγα νά μὴ σου δώσω.
 Τί ἔκαμα και τί θά πῆς και τί θά μαρτυρήσης ;
 τί 'γὼ θά 'πῶ τοῦ βασιλιᾶ τοῦ σέχω φιλημένη
 πάσε τὸ τούρκικο γιγλί, τὸ σράγγικο φιασιδι,
 κι' ανέβα 'πάνω 'ς τὸ θρονί και 'ὄες τῆς εὐμορφιαῖς του,
 κι' ἂν εἶσαι ἄσπρη και παχειά, εἶσαι και γκαστρωμένη,
 κι' ἂν εἶσαι ῥοδοκόκκινη εἶσαι και φιλημένη.
 Πῆρε τὸ τούρκικο γιγλί, τὸ σράγγικο φιασιδι,
 κι' ανέβα 'πάνω 'ς τὸ θρονί νά ἰδῆ τῆς εὐμορφιαῖς της
 ἦτανε ἄσπρη και παχειά ἦτο και γκαστρωμένη,
 ἦτον και ῥοδοκόκκινη ἦτον και φιλημένη.
 Τὸ δοκπανάκι ἀσπάξε 'ς τοὺς κάμπους κατεβαίνει,
 ἔργους, ἔργους τὸ πάγαινε τήν πιάσανε οἱ πόνοι,
 σε λημεράκι κοῦμπησε χρυσὸν ὑγιὸν νά κάμη
 τὸν ἔκαμα, τὸν ἔπηρε και πάει νά τὸν πετάξῃ.
 Στὸ δρόμο ὅπου πήγαινε, στὸ δρόμο ὅπου πάει,
 τήν 'πάντησε μιὰ πέρδικα κουτσὶ μ' ἓνα ποδάρι.
 Ποῦ 'πάεις μόρη κοπελιᾶ τοῦ πᾶς νά τὸν πετάξῃς ;
 ἐστὸ μ' ἓνα χρυσὸν ὑγιὸ και πᾶς νά τὸν πετάξῃς,
 κι' ἐγὼ μὲ δεκοχτῶ πουλιὰ θαρέθω νά τὰ ζήσω.
 Ἐννοια σου μόρη πέρδικα, κι' ἂν δὲν τὸ μετανιώσης
 θά στῆρω βρόγγια 'ς τὰ βουνά και ξόβεργα σ' τοὺς κάμπους,
 νά πιάσω τὰ πουλάκιά σου νά κάψω τῆ καρδιά σου.

33. «ΜΕΣΑ ΣΕ ΔΑΣΗ ΣΕ ΒΟΥΝΑ»

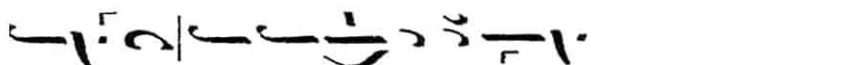
Ἦχος λ ⁶ Ρυθμὸς οκτιάσημος, ἐξάκτινος χ

Με σα μω ρε με σα α σε δα ση σε βουνα
 α με σα σε δα ση σε βου να ε κει να
 βγη ψυ χη μου και κει μω ρε και κει ει ει να

(*) Ντουλιασμένο=διπλοταχισμένο (ἐν Κύμη).

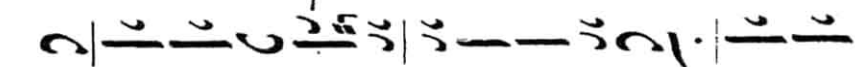
 μη βρεθ αν θρω πο ος και κει να μη βρεθ αν θρω

 πος να πα ρη τη ψυ χη μου

4. «ΣΗΜΑΔΙΑ ΝΑ ΣΟΥ ΓΙΝΟΥΝΕ»

² Ηχος $\frac{\lambda}{\pi}$ $\frac{x}{q}$ Ρυθμός: οκτάσημος τεταύκιτεπος.

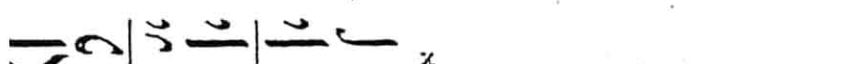
 Ση μα δια να α α σου γι νου νε τα με τρη

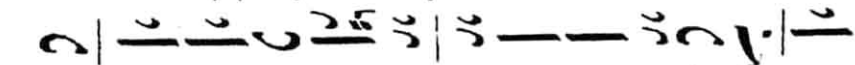
 η τα α α φι λια μου ου $\frac{x}{q}$ ²Επιφώδες δωδεκάσημος

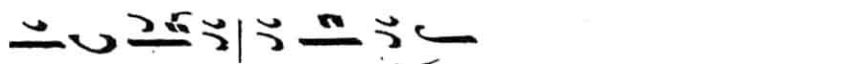
 Που σου δι να α μαν α α μα αν που σου δι

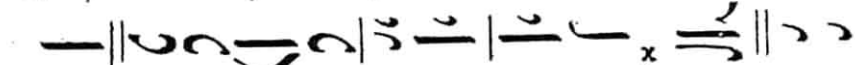
 να σαν σε σφιγ γα α $\frac{x}{q}$

 Που σου δι να α α σαν σε σφιγ γα ψευ τρα

 ιτην α α α γκα λια μου αυ ²Επιφώδες δωδεκάσημος

 Για δεσ τη νε πως περ πα τει ει $\frac{x}{q}$ σαν αγ γε

 ος με το σπα θι ι

Νὰ βλέπ' ὁ κόσμος νὰ γελᾷ κακὰ καὶ χαϊδεμένη,
 νὰ λέγῃ πῶς παντρεύτηκε ἡ χιλιοφιλημένη.

25. ΤΟ ΒΛΕΠΕΙΣ ΚΕΙΝΟ ΤΟ ΒΟΥΝΟ

* Ηχος χ ⁶ Ρυθμὸς δωδεκίσιμος (οἱ δὲ χοροὶ οἷς εἰς)

Χοροὶς μέτροις γοργό: χ

Το βλέπεις κειν α μαν α α μα αν χ το βλέ
 πεις κει νο το βου ου νο ο χ το λο ψη λο
 το ο λο ο ψη λο χ το λο ψη λο πω ω
 ου ου ου λα

Ἐκεῖ ἔπο πίσω τὸν περνοῦν τῆς ὄρφανῆς τὸ γάμο,
 ποῦν ἄρρανῆ πεντάρρανῆ καὶ δὲν ἔχει κανένα,
 π' ἔχει τοὺς δώδεκ ἄδερφοὺς τὰ δώδεκα ἑαδέλφικα.

Χίλιοι τὸν παν' ἀπὸ μπροστὰ καὶ χίλιοι ἀπὸ πίσω,
 καὶ χίλιοι ἀπ' τὰ δύο πλευρὰ γίνονται τοεῖς χιλιάδες.

Κ' ἡ στρίγγλι ἡ πεθεροῦλα τῆς ἀπὸ τὸ παραθύρι,
 βλέπει τὸ γάμο κι' ἔρχεται, τὸ γάμο κι' ἀγναντεύει.

Ἐὰ πασουμάκια ἄρπαξε καὶ ἔς τὴν ἀγκάλα βγαίνει,
 βλέπει τὸ γάμο κι' ἔρχεται, τὸ γάμο ἀγναντεύει.

Καλῶς τὴν τὴν νυφοῦλα μου π' ἔχει τόσο καμάρι,
 κι' ἐγὼ ἀρχόντισά μ'ουνα κι' ἀρχόντου θυγατέρα,
 τόσο καμάρι δὲν εἶχα καὶ τότε περιφάνεια.

Σφάκτε τοῦ γάμου σφάκτε του τρία παχιά κρουάρια,
 τράκτε καὶ τῆς νυφοῦλας μου τριῶν φειδιῶν κεφάλια·

τὸ ἓνα νᾶνε ἡ ὀχιά καὶ τ' ἄλλο ὁ ἀτρίτης,
 τὸ τρίτὸ τὸ φαριμακερὸ νὰ εἶνε ὁ σαπίτης.

Φάει καὶ σὺ νυφοῦλά μου π' αὐτὸ τὸ καλὸ ψάρι.

Στὰ χεῖλῃ τῆς τ' ἀκούπησε καὶ ἔς τὴν καρδιά τῆς βρέθη
 τὰ χέρια τῆς σταυρώδεται ἔς τὴν πεθερά τῆς τρέχει.

Μάννα μου δὸς μου κρῦο νερό, γιὰτὶ καίει ἡ καρδιά μου.

Μὴ θάρρεις γῶγῳ τὰ κλειδιά, μὴ θάρρεις γῶγῳ βρύσες ;
μαγέροι ἔχουνε τὰ κλειδιά, μαγέροι καὶ τῆς βρύσας.
Τὰ χέρια τῆς σταυρώδεται καὶ ἔς τοὺς μαγέρους πάει
μαγέροι δόστε μου νερὸ γιατί καίει ἡ καρδιά μου.
Ὁ Γιάννης ἔχει τὰ κλειδιά, ὁ Γιάννης καὶ τῆς βρύσας.
Τὰ χέρια τῆς σταυρώδεται, ἔς τὸ Γιάννη τῆς πηγαίνει.
Γιάννη μου, δόσε μου κρύο νερό, γιατί καίει ἡ καρδιά μου.
Χρυσὸ λαγίνη ἄρπαξε τῆς βρύσας κατεβαίνει.
Ὅσο νὰ πάη καὶ νὰ ἔρθῃ, τὸν κρέββατο πανταίνει.
Τὸ ποίνους εἶν' ὁ κρέββατος, τ' ὀλόχρυσο κρεββάτι ;
τὸ ποίνους εἶν' ἡ πέριδικα ὅπου κοιμᾶται μέσα ;
Βρὲ χᾶντε χᾶντε πήγαίνε, τί θέλεις κι' ἀρώταῖς ;
Δικό σου εἶν' ὁ κρέββατος, τ' ὀλόχρυσο κρεββάτι,
δική σου εἶν' ἡ κοπελιά ν' ὅπου κοιμᾶται μέσα.
Χρυσὸ μαχαίρι ἔβγαλε πῶν' ἀργυρὸ φουκάρι,
στὸν οὐρανὸ τὸ πέταξε, μέσ' τὴν καρδιά του βρέθη.
Σκάφτε βθειά, σκάφτε πλατειά, σκάφτε γιὰ δύο νομάτους.
Τοὺς πήραν καὶ τοὺς πήγανε τοὺς δύο σὲ ἓνα μνημα.
Ὁ Γιάννης γείνε κάλαμος κ' ἡ κόρη κυπαρίτσι,
καὶ ἔσκυψε ὁ κάλαμος φίλησ' τὸ κυπαρίτσι.
Κ' ἡ στρίγγλα ἡ πεθεροῦλα τῆς ἀπὸ τὸ παραθύρι :
Γιὰ δὲς τα τ' ἀφιλότιμα καὶ τὰ μαρσιολεμένα,
ἀν δὲν φιλοῦνται ζωντανά, φιλοῦνται πεθαμένα.
Τὸ τσεκουράκι ν' ἄδραξε καὶ πάει νὰ τὰ θαλίση
καὶ ἔσκυψε ὁ κάλαμος τῆς ἔβγαλε τὰ μάτια.

6. «ΚΟΡΗ ΞΑΝΘΗ ΤΡΑΓΟΥΔΗΣΕ»

*Ηχος ᾠ Πα Ρυθμὸς: δεκάσημος ἑξάκτυπος χ

Κο ρη κα λε κο ρη ξαν θη τρα γου δη σε κο
ρη ξαν θη τρα γου δη η σε σε τρι χι νο γε φυ ρι

Καὶ τὸ γεφύρι τράνταξε κι' ὁ ποταμὸς ἐστάθη,
κι' ὁ ἥλιος ἐμαρμάρωσε δὲν πάει νὰ βασιλεύσῃ.

Τὸ ἥλιος ἢ μάνα ζῶμωνε ἀσάτα παξήμαδια,
 ἐζῶμωσ' ἀποζῶμωσε, κι' ὁ ἥλιος δὲν ἐράνη·
 τὰ παπουτσάκια τὰ ἀσπαζε κι' στὴν ἀσκάλα βγαίνει.
 Βλέπει τὸν ἥλιο κι' ἔρχεται, τὸν ἥλιο κι' ἀγναντεύει.
 "Ἡλιέ μου ποῦσουν κι' ἄργησε, δὲν ἔλθεις μὲ τὴν ὄρα.
 Κόρη ξανθὴ τραγοῦδησε στὸ τρύγινο γεφύρι,
 καὶ τὸ γεφύρι τράνταξε κι' ὁ ποταμὸς ἐστάθη,
 κι' ὁ ἥλιος ἐμακράωσε δὲν πάει νὰ βασιλεύει.
 Θέ μου, κι' ἂν εἶνε ἑλεύθερη, μοῖρα νὰ μὴ γνωρίσει,
 κι' ἂν ἔχει ἄντρα καὶ παιδιὰ γήρα νὰ καταστήσει.

7. «ΓΙΑ ΡΑΔΙΑΣΤΗΤΕ Σ' ΤΟ ΧΟΡΟ»

* Ηλιος ⁶ κ Ρυθμὸς διαίσημος, ἐξάκτιπος ἐν χορῷ χ

Για ρα δια για ρα α δια στη τε στο χο ρο ο για
 ρα δια στη τε στο χο ρο να πα ρω το κον τυ υ λι

Νὰ ζωγραφίσ' ἀγάπη μου τὰ βόδινα σου χεῖλη.
 Τὰ χεῖλη σου τὸ βόδινα μιᾶνε ζαχαρένια,
 γι' αὐτὸ τ' ἀγάπησα κι' ἐγὼ τρελλαινομαί γιὰ τένα.
 Τ' ἀχεῖλι σου τὸ εὐμορφο ζαχαροφιρφορίζει,
 κι' ὅποιος 'ε τὸν ὕπνο του τὸ 'δῆ, τὴν νύκτα λαχταρίζει.
 Τ' ἀχεῖλι σου τὸ εὐμορφο θέλω νὰ τὸ φιλήσω,
 μ' αὐτὸ μυρίζ' ἀπὸ κρασί, φοβοῦμαι μὴ μεθύσω.
 Θὰ 'πῶ γιὰ τὰ μαλάκια σου, πῶνε σ' ἂν τὸ μετᾶξι,
 κάθε τριχοῦλα γίνεται μαχαῖσι νὰ μὲ σφάζει.
 Θὰ 'πῶ γιὰ τὰ δοντάκια σου τὰ μαργασιταρένια.
 ἀγγέλοι τὰ φτεύσανε κι' ἡ Παναγιὰ παρθένα.

Α Σ Μ Α Τ Α Κ Υ Μ Η Σ

ΥΠΟ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΠΑΝΤ. ΖΩΓΡΑΦΟΥ

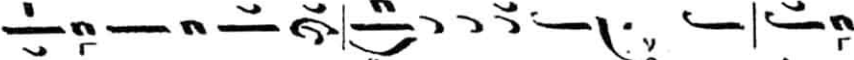
|Τὰ κάτωθι δύο ἕσματα ἐγράφησαν
κατ' ἐπαγγελίαν τῆς δεσποινίδος Ἐλένης Γ. Δαρειώτου|.

1. «ΑΣ ΤΡΑΓΟΥΔΗΣΩ ΚΙ' ΑΣ ΧΑΡΩ»

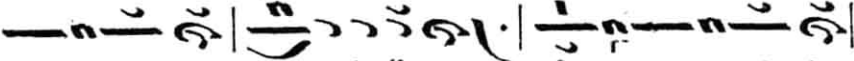
¹ Ηχος: $\frac{2}{4}$ Νη Ρυθμός: ὀκτάσημος. Χρόνος μέτριος χ

 Ας τρα α γου ου ὄη σω κια ας χα ρω του

 χρο ο νου ου ποιος το ζε ε ε ρει δ η θα α

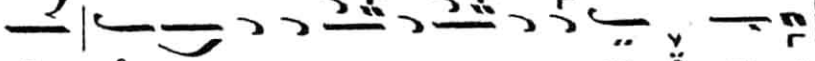

 πο ο θα νω η η θα ζω η θα α με ε σαλ λα

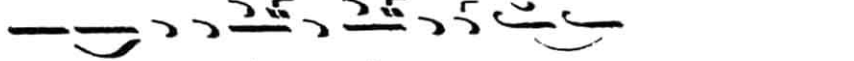

 με ε ε ε ε ρη δ

Ἐπιφθόσ
Ρυθμός: δωδεκάσημος

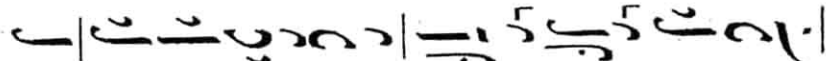
 Τρα βα το για τα γα α νι ι ι σου δ το ο

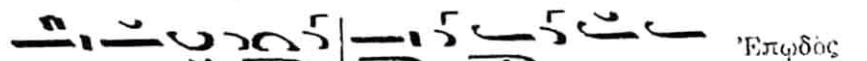
 αι μα μου χα λα α λι ι ι σου

2. «ΕΙΝΑΙ ΚΑΡΔΙΑΙΣ ΠΟΥ ΧΑΙΡΟΝΤΑΙ»

⁶ Ηχος: $\frac{6}{8}$ Ρυθμός: ὀκτάσημος, ἐξάκτυπος. Χρόνος μέτριος χ

 Ει ναι καρ διαις που ου χαι αι ρο ον ται ει

 ναι καρ διαις που ου κλαι αι .αι αι ναι

Ἐπιφθόσ
Ρυθμός: 12σημος.

Συν ὄε με θε λεις νχ πε ε ερ νω βχ
 λε να φρα ζουν το ο στε ε νο

ΔΗΜΩΔΗ ΑΡΧΑΙΑ ΔΥΣΜΑΤΑ
 ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

Ἐκ τῆς Συλλογῆς Στεργίου Μπουγιατζοπούλου
 μουσικοῦ ἐκ Γαλατίας τῆς Χαλκιδικῆς

Α'. Γαμήλια

Ι. «ΑΦΙΝΟΥ ΓΙΑ Σ' ΤΟΥ ΜΑΧΑΛΑ»

(Ὅταν ἀναχωρεῖ ἡ νύμφη ἐκ τῆς οἰκίας τῆς)

Ἦχος ᾠ Πα Χρόνος ἀργός.

Α φι νου ου γεια α α στου μα χα α λα
 κι γεια α στα χ πα αλ λη καρ για χ α α
 φι νου ου ου χ κι ι τη η μα α να χ μου
 Α φι νου ου κι ι ι τη μα να α μου τρι
 α α α για χ λια α φαρ μα κια χ το ο
 να α α να α α χ πι ι νη η το ο τα χ χυ

Τὸνα νὰ πίνῃ τὸ ταχὺ, τ' ἄλλο τὸ μεσημέρι
τὸ τρίτο τὸ φαρμακερὸ (δὶς), τὸ πίνει ὅταν θὰ πέσῃ.
Τριανταφυλλοῦδι μ' κόκκινο (δὶς), καὶ μουσκούρισμένο,
γιατὶ δὲν ἀνοιξες καλὰ (δὶς), ὅαν οὔλα τὰ λουλούδια κτλ.

2. «ΦΕΓΓΕΙΣ Μ' ΕΛΕΝΗ Μ' ΧΑΜΗΛΑ»

(ἀδόμενον ζαθ' ὁδόν)

Ἦχος ᾠ Πα Χρόνος μέτριος.

Φεγγεις μ Ε ε λε κιω ω χα μα α να α μαν δ^ν

φεγγεις μ Ε ε λε νη ημ χα α μη λα

Γιὰτ' εἶνε λά, κι' ὦχ ἄμάν ἄμάν, γιὰτ' εἶνε λάσπης καὶ νερά.
Νὸ πάμη ο' τοῦ, κι' ὦχ ἄμάν ἄμάν, νὰ πάμη στοῦ γαμπροῦ τὸ σπῆτι.
Νὰ πὰ νὰ στέ, κι' ὦχ ἄμάν ἄμάν, νὰ πὰ νὰ στεφανώσουμε κτλ.

3. «Σ' ΑΥΤΑ ΤΑ ΣΠΗΤΙΑ ΤΑ ΨΗΛΑ»

(ἀδόμενον ὅταν φθάσουν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ γαμβροῦ)

Ἦχος ᾠ α' Με χρόνον μέτριον

Σαυ τα τα σπη τια τὰ ψη λα α που φε ε

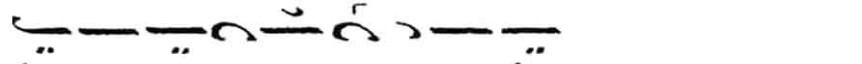
ε εγ γουν τα α α φα να α α αρ για α που

φε ε ε εγ γου τα α α φα να α α αρ για

Ἐπιφθός Ε βγα να σι διω ω ω ε βγα να α

 σι ι διώ τα μα τια σου ου ου τα δυο (καὶ οἷται)

^π₉ ε θγα να σε οίω ω ω ε θγα να α σι ι

 διώ τα μα τια σου ου ου τα δυο

Σ' αὐτὰ τὰ σπήτια τὰ ψηλά χάρος μέν αυτοικήσῃ. (δὶς)

"Ἐθγα νὰ σ' ἰδιῶ κτλ.

Κατέβα κόρη μ' κι' ἄνοιξι σ' τῆ πόρτα τῆ λαρένια. (δὶς)

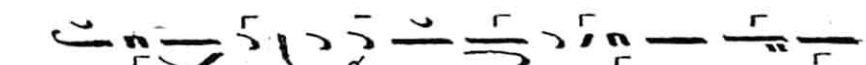
"Ἐθγα νὰ σ' ἰδιῶ κτλ.

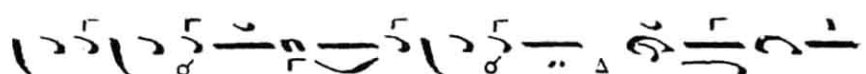
"Ἐχου δυὸ λόγια νὰ σ' εἰπῶ γλυκὰ καὶ ζαχαρένια. (δὶς)

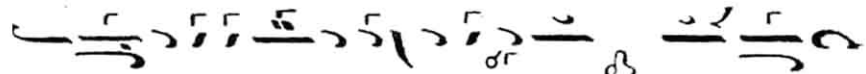
"Ἐθγα νὰ σ' ἰδιῶ κτλ.

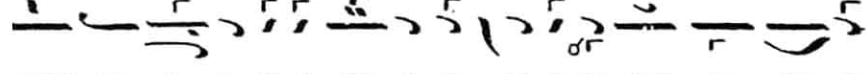
Τὸ αὐτὸ ἄσμα εἰς ἦχον Δ'.

Ἦχος δ'. Δι

 Σχ αυ τα α τα α σπη η η η η τια α α

 τα α ψη η λα α μα α να α μιν που ου φεγγουν

 τα α α α α φα α α να α αρ για που ου φεγγ

 γουν τζ α α α α φα α α να α αρ για α μα α

 να α μαν

Β'. Συμποσιακά

1. «ΦΙΛΟΙ Μ' ΚΑΛΟΥΣ ΟΥΡΙΣΗΤΙ.»

Ἦχος ᾠ Πα Χρόνος ἀσπός.

Φι λαι οι οιμ κα α λου του ου ου σου ου ρι ση

η τι ᾠ (δίσ) να φα μι κι ι να α α πγίου

μι γεια ας α α γα α α πη τημ γειας

Ἡμεῖς ἐδῶ δὲν ἤρθαμε (δίσ), νὰ φάμ: κι' νὰ πιούμ:,
 Γειὰς ἀγάπη μ' γειὰς.

Ἡμεῖς τὰς ἀγαπούσαμ: (δίσ), κ' ἤρθαμ: νὰ τὰς ἴλουμ:.
 Γειὰς ἀγάπη μ' γειὰς.

Γιὰ φάτι, πρίτι, βεὲ κηδὰ (δίσ), χρεῖτι νὰ χροῦμ:,
 Γειὰς ἀγάπη μ' γειὰς.

Τοῦτον τὸν χρόνον τὸν κλόν (δίσ), τὸν ἄλλον ᾠδὸς τὸ ξέρε:
 Γειὰς ἀγάπη μ' γειὰς.

Ἡ ζοῦμ: ἢ πιθαίνουμ: (δίσ), ἢ πάμ: σ' ἄλλα μέρη.
 Γειὰς ἀγάπη μ' γειὰς.

2. «ΑΠΟΨΙ Σ' Τ' ΟΝΕΙΡΟ ΜΟΥ»

Ἦχος ᾠ Πα Χρόνος μέτριος.

Α πο ο ψι στο νει ρο ο μου ου κι στον υ

υ υ υ του ο μου ου γει ας μαυ ρου μα

τα αμ γειας ᾠ ηρ θη μια μαυ ρου ου μα τα κι ι

μι ι ξυ υ υ ρυ πνι ι σι ρ Ηρ θη μια μου
 ρου μα α τα α κι μι ξυ υ υ υ ρυ υ πνι
 ι σι ι γεια ας μαυρου μα τα αμ γειας ρ για παν στα
 γο να α τα μου η ηρ θη η και αι αι ραι
 κα α τσι

Κι' άπάν' 'ς τὰ γόνατά μου ἔρθη· καί 'κατσι,
 Γειὰς μαυρουμάτα μ' γειὰς,
 Κι' ἰγὼ μὶ τσ' μαργιολές μου τὴν ξεπλάνεσα (δίς).
 Γειὰς μαυρουμάτα μ' γειὰς.
 Βάνω ξεβηλυκόνω τ' ἀργυρᾶ τς κουμπιά,
 Γειὰς μαυρουμάτα μ' γειὰς.
 Κι' τῆς ἠλιῆς ἀποῦχει τῆς ἐμέτρησα (δίς).
 Γειὰς μαυρουμάτα μ' γειὰς.
 Γιὰ κᾶν σαράντα ἦταν γιὰ κᾶν σαράντα θρὸ κτλ.

Γ'. ΔΙΑΦΟΡΑ

(Γαλατίστῆς τῆς Χαλκιδικῆς)

Ι. «Ο ΓΙΟΥΡΓΑΚΗΣ»

(Κλέφτικον)

Ἦχος ρ̣ Πα Χρόνος ἀργός.

Τι ταν το πα α πο ο πα θε ι ις Γιουρ
 γα κτημ κι Δ α α α α α μο ρε κι Δ α α ρα

Σαράντα κλέφτες είμασταν,
Γεωργάκη μ' κι' Α μόρε κι' Αγγιλή.
Αίντε σαράντα παλληκάρια,
ιές' τὸ καράβι μ' πίκαιμι

Καραβοκύρης πονηρός,
Γεωργάκη μ', κτλ.
Μορέ σκυλι παραδομένου'
πού πάιση, κι' μόρε, κι' μᾶς ἄραξι.

Νέσ' τὸ καράβι μ' πίκαιμι,
Γεωργάκη μ'. κτλ.
Αίντε σαράντα παλληκάρια,
ικαβοκύρης μόρε πονηρός.

Ποῦ πάιση κι' μας ἄραξι
Γεωργάκη μ'. κλπ.
"Αίντε σ' ἓνα ξηρὸ ραχῶνι
δίχως ψωμί, μόρε, δίχως νερό.

Δίχως ψωμί, δίχως νερό.

Γεωργάκη μ'. κλπ.

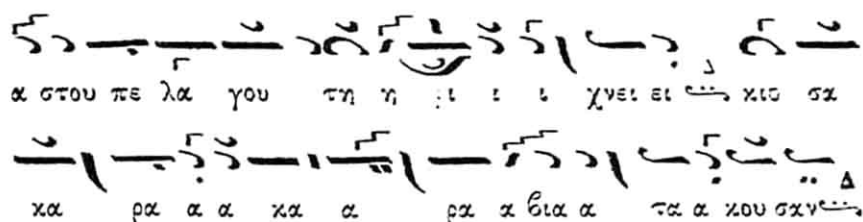
Αίντε δίχως κανέν' δικό μας.

"Ενας τὸν ἄλλον, μόρε, τρώγουνταν κτλ.

2. «ΚΟΥΡΑΣΙΟΥ ΕΤΡΑΓΟΥΔΗΣΙ»

Ἦχος Δι Χρόνος μέτριος.

Κι' ὅσα κινάβια τᾶκουταν
ὄλα λιμένα πιάνουν'
κ' ἓνα κινάβι Κρητικό.

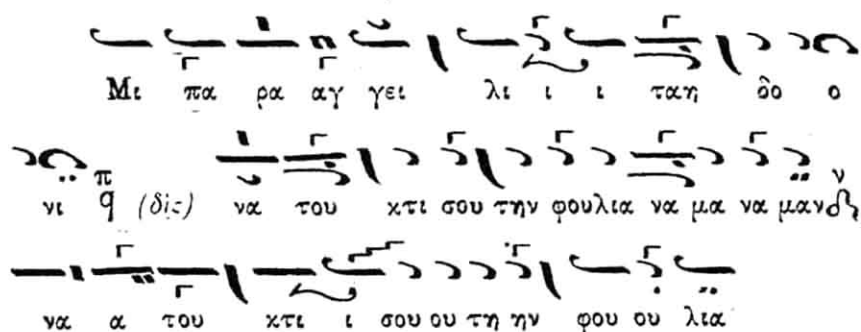
Νὰ σώτουμε νὰ φθάσουμε
τῆς κουρασιᾶς τοῦ πύργου,
ν' ἀκούσουμε τῆ κουρασιᾶ.

Κ' ἓνα κινάβι Κρητικό
καυμένο τῆς ἀγάπης,
νὰ σώτουμε νὰ φθάσουμε.

Ν' ἀκούσουμε τῆ κουρασιᾶ
τὸ τί τραγοῦδι λέγει.
κ.τ.λ.

3. «ΜΙ ΠΑΡΑΓΓΕΙΛΙ Τ' ΑΗΔΟΝΙ»

³ Ηχος ᾠ Πα Χρόνος μέτριος

Μι πουλίτικο γουσαφι (δίζ),
μι βινέτικο φλουρί,
Ν' ἀμάν ἀμάν.

Σ' τοῦ βουνὸ τῆ πέρνει ἀέρας(δίζ),
σ' τῆ θάλασσα τὰ κύματα,
Ν' ἀμάν ἀμάν.

Θέλω νὰ πάου τὴν κτίσω(δίζ),
πὺν ἀέρας καὶ δροσιᾶ.
Ν' ἀμάν ἀμάν.

Κι' ἔς τοὺς κάμπους ἔχει ζέστη
(δίζ),
δὲν μπορῶ νὰ ζῶ
Ν' ἀμάν ἀμάν.

ΔΗΜΩΔΗ ΑΙΣΜΑΤΑ

Ἐκ τῆς Συλλογῆς τοῦ κ. Χαρ. Παπανικολάου

(μουσικοδιδασκάλου ἐν Καβάλλῃ)

I. «ΜΑΤΑΚΙΑ ΜΟΥ ΣΒΥΣΜΕΝΑ»

Ἦχος ♯ Πα Ρυθμός τετράσημος Ἦ, Χρόνος ἰσόζυγος. ♯

Μα τα α α α χ κια α μου ου σβυ υ σμε ε
 να α α α α α λ στα δα α α α κρυ υ
 α α πνι ι ι ιγ με ε ε ε να ρ (δισ) τη
 ην νυ υκ τα α κια α αν στα α θη η τε ε
 ε ε ε ε λ δι α α α α α να α πα
 α α αυ θη η η η τε ρ τη ην νυ υκ
 τα α κια κ.λ.

Ἀνήσυχό μου σῶμα,
 Ἴσ' ἔπταιξες τὸ στρώμα;

Ἴὴν νύκτα παραδέρνεις,
 Ἐδῶ κ' ἐκέϊθε γέρονεις;

5. ΚΑΤΟΥ΄ ΣΤΟΝ ΚΑΜΠΟ ΤΟΝ ΠΛΑΤΥ΄

^Α ^Β
 *Ηχος $\frac{\Delta}{\delta}$ Δι Ρυθμός τρισημικός 0 0 1 = $\frac{3}{8}$ $\frac{\Gamma}{\chi}$ $\frac{\Delta}{\delta}$

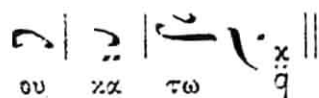
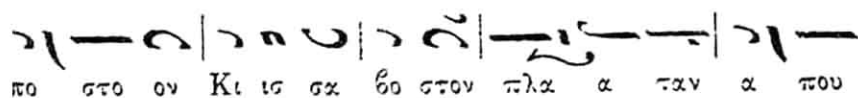
Κα του στον κα λει: κα του στον κα κα του
 στον καμ πο τον πλα α τυ $\frac{\Delta}{\delta}$ ωχ στα πρα σι
 να α λει θα δια ρου σα μου μαλ λια α και
 μαυ ρα $\frac{\Delta}{\delta}$ ||

Κάτου στον κάμπο τον πλατύ, στα πράσινα λειβάδια
 Ρουσιά μου μαλλιά και μαύρα.
 Τούρκα δέρνει τή σκλάβά της, άγ τή δέρνει τή μαλώνει.
 Καί πολύ τή βαλαντώνει.
 Δείρέ με Τούρκα δείρέ με, δείρέ με και σκότωσέ με
 Καί πολύ βαλάντωσέ με.
 Ταχρά πού ν' άρθ' άφέντης μου άν δέν τò μαρτυρήτω
 "Ορκο β νω νά μη ζήτω.

6. Ο ΣΚΑΛΤΣΟΔΗΜΟΣ

^Ϟ
 *Ηχος $\frac{\lambda}{\pi}$ Ϟ Κε Ρυθμός δωδεκάσημος τειράκιτος.
 "Εκαστος γιύπος 0 1 1 = $\frac{5}{8}$ $\frac{\Gamma}{\chi}$ $\frac{\chi}{\eta}$

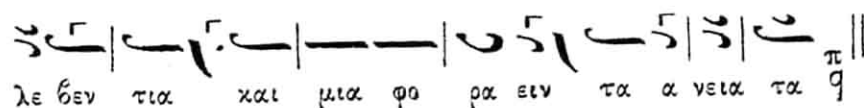
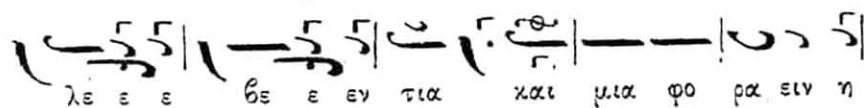
Στον Ο ο ο λυ υ υμ πο ο Ρη νιωμ στον
 Κι ι ις σα α α βο $\frac{\chi}{\eta}$ στον Ο ο λυμ
 ΠΕΡΙΟΔΟΥ Β΄.—ΕΤΟΥΣ Ε΄.—ΤΕΥΧΟΣ Δ΄ (11)

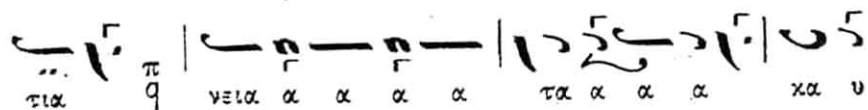
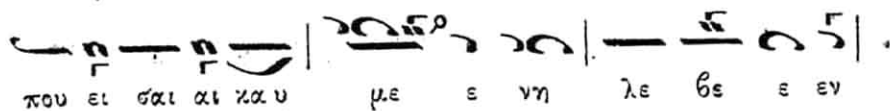
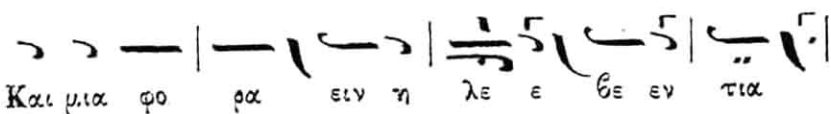
Στὸν Ὀλύμπο στὸν Κίτσικο στὸν πλάταν' ἀπουκάτοι
 Ὁ Σκαλιτσοδήμος τρώει ψωμί μὲ ὄλο του τ' ἄγκερι.
 Εἶχαν ἀρνητὰ κ' ἐψένηνε κριάρια τουθλιτυμένα
 Εἶχαν τῆ Ρήγη στὸ πλευρὸ νὰ τοὺς κερνᾷ νὰ πίνουν.

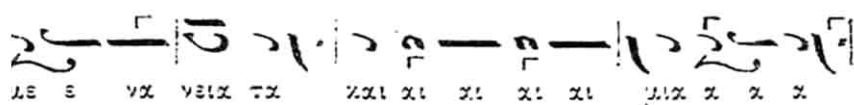
7. ΚΑΙ ΜΙΑ ΦΟΡΑ ΕΙΝ' Η ΛΕΒΕΝΤΙΑ

Ἦχος ᾠ Πα Ρυθμὸς δίσημος $01 = \frac{2}{3}$ χ $\frac{\pi}{9}$

Καὶ οὕτω ἦχος ὁ αὐτὸς. Ρυθμὸς τρῖσημος $001 = \frac{3}{4}$ χ $\frac{\pi}{9}$

Καί μιὰ φορὰ εἶν' ἡ λεβεντιὰ καὶ μιὰ φορὰ εἶν' τὰ νειάτα
 Καὶ μιὰ φορὰ περπάτησα κ' ἐγὼ μὲ τοὺς λεβέντες.
 Πολλὰ κορίττα φίλησα καὶ μύριες παντρεμένες
 Καὶ καλογρηεὶ καὶ παπαδιεὶ ποῦ μετρημοὺς δὲν ἔχουν.
 Κ' ἓνα κορίτσι βροδιὸν δὲ μπορ' νὰ τὸ φιλήσω.
 Πεξέβω δένω τ' ἔλλογο σὲ λεμονιάς κλωνάρι
 Κρεμῶ καὶ τὸ ντουφέκι μου στῆ σέλα τ' ἔλλογοῦ μου
 Φιλῶ τὴν κόρη δὲ φοραῖς στὰ μάτια καὶ στὰ φρύδια.

ΔΗΜΩΔΗ ΔΙΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΛΑΖΩΝ *

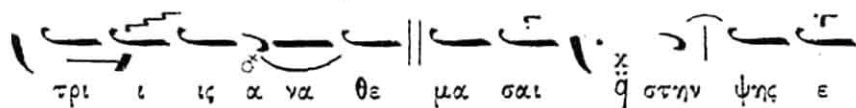
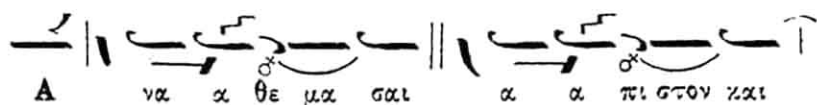
Ἐκ τῆς Συλλογῆς ΣΤ. ΚΟΥΤΣΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ ἀ' ψάλτου Ἀμισησίου.

- I - ΧΟΡΟΣ ΛΑΓΓΕΥΤΟΣ (Πηδηχτός)

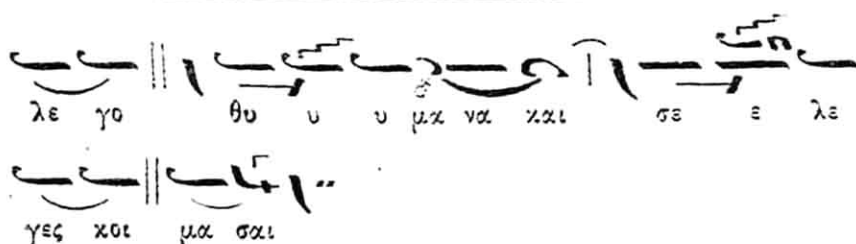
Τετραποδία τροχαική.

Ἦχος ᾠ̇ ᾠ̇ Πα̇ Χρόνος μέτριος γοργός.

Ρυθμὸς δωδεκάημος (6+6) τρίχρονος δίπτυπος — — — | — — —

* Σημειωτέον ὅτι ὅλα τὰ τῶν Λαζῶν ᾠσματα ψάλλονται μετὰ τρελοῦσης φωνῆς.

Ἄναθεμα, ἀνάθεμα, κόρη τ' ἔσον τῆ μάγνην
 Κ' ἐφήκε με νὰ χαίρουμαι μὲ τ' ἔσεναν ἐντάμην.
 Ἄναθεμα τῆ μάγνη σου, κι' ἄς ἔν και ποπαδία
 Ἐποῖκε με, τραγόνια μου, τραβῶδιν σὰν παιδία.

2. ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΚΑΤΗΚΙΟΪΛΗΔΙΚΟ

(Ἄνω Ἄμισοῦ, προάστειον Σαμψοῦντος).

Τροχαϊκὴ τετραποδία.

Ἦχος ᾠδῆ Πά Χρόνος μέτριος γοργός.

Ῥυθμὸς δωδεκάσημος (6+6) τρίχρονος δίκτυπος.

Ἄ ν α α πο θα νω θα ψον με σε να ψη
 λον ρα σο πον (*) (Δι:)
 Να κου ου γω θα λασ σας φω νην και
 κα α ρα βι λα λο ο πον και κα α ρα βι λα
 λο ο ο πον

(*) Κορυφή βουνοῦ.

Ἔστις φρεσὶ πρὸ θάλασσης, κροίσει θαλασσίαια
 Ἔστις φρεσὶ πρὸ παραλάου κροίσει κροίσει ἀκάνη.
 Σοφὴ θάλασσης τὰ κύματα θά κροίσει πρὸ τῆς ἀπύραυ.
 Ἐθ' ἐροῦμαι καὶ κροίσειμαι. Ἐθ' ἔστι ἐπὶ τὸ κροίσει.

3. ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΧΟΡΟΣ ΚΥΚΛΙΚΘΣ

Τὸν ὅποιον χορεύουσι καὶ συγχρόνως ψάλλουσι γυναῖκες
 μετὰ νεανίδων ὁμολῶς.

Διποδία μικτή.

Ἦχος ᾠ Πά Χρόνος λίαν ἀργός.

Ρυθμὸς ἀκρίσιμος (4+4)

 Ἐ ναν α στρον ε ξε ε βεν ἦ α στην α

 να α α το ο λη κι α λε ναν κι α λ λο

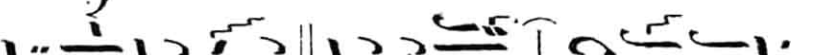
 ξε ε βε εν στα αρ μα λου ου το χαν

4. ΧΟΡΟΣ ΟΜΑΛΙ ΚΑΙ ΔΙΠΑΤΗ (5)

Τριποδία τριχαϊκή.

Ἦχος ᾠ Πά Χρόνος μέτριος γαργός.

Ρυθμὸς ἐνεάσιμος (6+3)

 Της Δε ε σποι νη ης τα προ βα τα π

(1) Ἐξοχῆς ἄνθη. (2) Πνίγομαι.

(3) Ἐν ἄνωτέρῳ ἐτόνισα ἀκούεται αὐτὸ παρὰ τοῦ περιφώνου κροίσειξξῆ (λύραξξῆ) Ἠλίξ Τρότα Κατηχιολῆ (Ἄνω Σαμψουῆτος).

της Δε σποι νη η της τας νια

Τῆς Δεσποινῆς ὁ κρίκρον, ὁ χρυσοκωδωνάτος.
 Στῆς Δεσποινίτσας τὴν αὐλιάν, ζεστόν ἤλιος ἐπαῖρεν.
 Ἦντις ἂν ἐπαρσίγησεν ⁽¹⁾ ἕς πάει ἐκεῖ γολιοῦται ⁽²⁾.
 Στῆ Δεσποινίτσας τὴν αὐλιάν παρὺν γλῶσσι στρωμένον.
 Ἦντις ἂν ἐπαρὰνύσταξεν ἕς πάει ἐκεῖ κοιμάται.
 Στῆ Δεσποινίτσας τὴν αὐλιάν κρούον πεγαδομάτην.
 Ἦντις ἂν ἐπαρὰδιψασεν ἕς πάει ἐκεῖ καὶ πίνη.

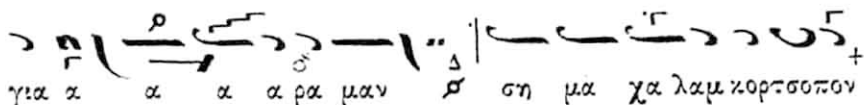
ἔ. « Γ Ι Α Ρ Α Μ Α Ν »

Διποδία δικτυλική.

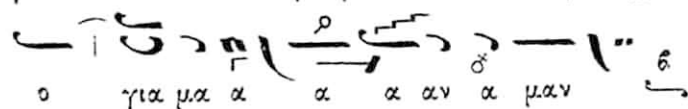
Ἦχος λ π δ ς $\frac{\sigma}{\rho}$ χρωματικός. Χρόνος μέτριος γοργός.
 Ρυθμός ἐξάσημος.

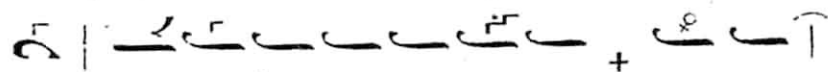
Κα α λα πη κα για πη σα γιας

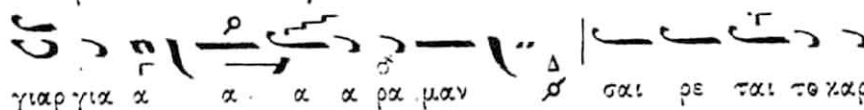
για α α α α ρα μαν ς ση μα χα λαμ κορτσοπον

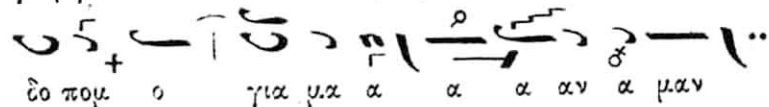
ο για μα α α αν α μαν

Εμ παιν ε θγαιν ε λε ε ε πα το

για ργια α α α ρα μαν ς σαι ρε ται το καρ

δο πομ ο για μα α α αν α μαν

(1) Πολύ ἐκρύωσε. (2) Θερμαίνεται.

6. ΔΣΜΑ ΓΑΜΗΛΙΟΝ

(Τῆς Ἀνω Ἀμιτοῦ, προάστειον Σαυφρονοῦς).

Ἦχος δ' ἰσοῦς Λόγος μέτριος

Ρυθμὸς τρισημῖος χορείου.

Οὐ ση με ρον αλ λο ο η η με ε ρα
 εν και αι αλ λο η λιος λα αυ πει Οὐ
 ση με ρον και αι το ο κο ρα σον δι ι
 ο καρ δι αις βα αλ λει
 Ντι νι ντι νι νι ναμ ντι νι ντι νι νι ναμ
 ντι νι ντι νι νι ντι νι νι ντι νι ντι νι νι ναμ

Σήμερον ἄλλο ἡμέρα ἔν καὶ ἄλλο ἡλῖος λάμπει,
 Σήμερον καὶ τὸ κόρυσον δύο καρδίαις βάλλει.
 Ἄφρον κόρη τὸν κύρη σου καὶ ποῖτον ἄλλο κύρη
 Ἄφρον τ' ἀδελφία σου καὶ ποῖτον ἄλλ' ἀδελφία.
 Τίμα κόρη τὴν πεθερὰς σ' νὰ ἦσαι τιμημένσα
 Τίμα κόρη τὸν πεθερὸς νὰ ἦσαι ἀγαπημένσα.
 Τίμα κόρη τσ' ἀντράδελφους νὰ ἦσαι παινεμένσα.
 Μάθε κόρη τὴν ἀγρυπνίαν καὶ τὴν κωκοπειρίαν
 Ἀὔρι' θὰ πῆς σ' σοῦ πεθεροῦς νὰ ἦσαι μαθεμένσα.

Μακρὸν ποικίλιν μὴ δοῖτ' ἀπέν (¹) ἴσα ξύλα μ' ἀπολύτ' ἀπέν.
 Τρανὸν λαγὴν μὴ δοῖτ' ἀπέν τὸ νερόν μ' ἀπολύτ' ἀπέν.
 Ἢ νύφε ντροπαρεῖα ἔν, τσουρώνι τὸ πηγάδι.
 Σήμερον τηλοκόρασον (²) δύο καρδίαις ἔχει.
 Ἦ ἕναν ἀφίνει σοῦ κυροῦ καὶ τ' ἄλλο παῖρ' καὶ πάει.
 Σήμερον ἄλλος ἥλιος λάμπ' σήμερον ἄλλε ἡμέρα.
 Κόρη ντὸ εἶγες καιργευσες ντὸ εἶτες καὶ ἀργοπόριες.
 Εἶχα τὸν κύρην μ' τὸν καλὸν καὶ χωρισίαν κ' εἶχα.
 Κόρη ντὸ εἶγες καιργευσες ντὸ εἶτες καὶ ἀργοπόριες
 Εἶχα τὴν μάνην μ' τὴν γλυκὴν καὶ χωρισίαν κ' εἶχα.
 Κόρη ντὸ εἶτες καιργευσες, ντ' εἶτες καὶ ἀργοπόριες.
 Εἶχα τ' ἀδέλφια μ' τὰ καλὰ καὶ χωρισίαν κ' εἶχα.

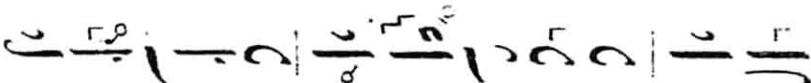
(¹) Εἰς αὐτήν. (²) Τὸ ὡς ἥλιος λάμπων. Τὸ δὲ κ=δέν.

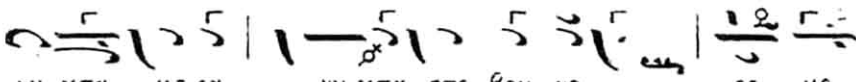

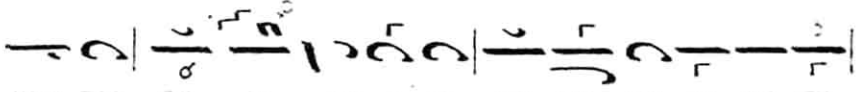
ΤΟ ΤΣΟΠΑΝΟΠΟΥΛΟ

Ἄσμα ποιμενικόν, τονισθέν ἐπὶ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΚΑΜΑΡΑΝΟΥ

Ἦχος $\frac{7}{8}$ δὲ, ε (τετραβέντι) Ρυθμὸς Ἰσχυρὸς. Χρόνος μετρίως δ

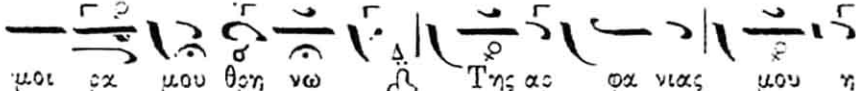

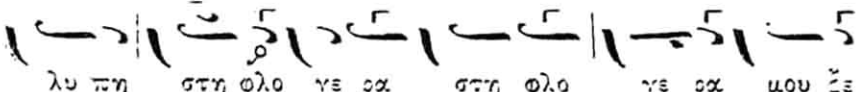
 Τσο μπα νο που λο θλιμ με ε νο με ρα

 νυ χ-α με ρα νυ χ-α στο βου νο Δ ες μο

 κι α πορ φα νε με ε νο με τη μοι ρα με τη

Χρόνος μετριώτατος:

 μοι ρα μου θρη νω δὲ Της αρ φα νιας μου η

 λυ πη στη φλο γε ρα στη φλο γε ρα μου ζε

Χρόνος μέτριος

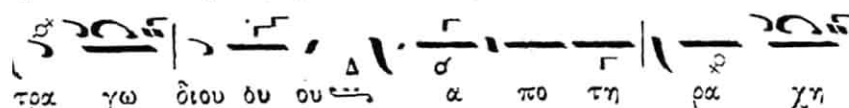
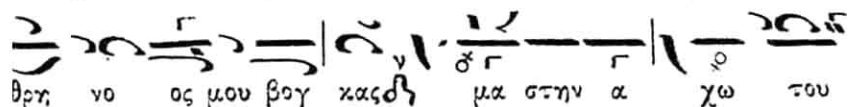
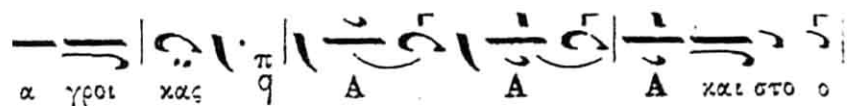
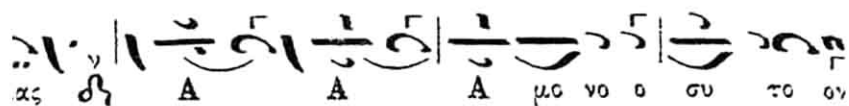
 σπα $\frac{7}{8}$ Το κρου φο μου καρ διο κτυ υ πι

 στον κν τι ι λα α λο ο σκορ πα δὲ Δ

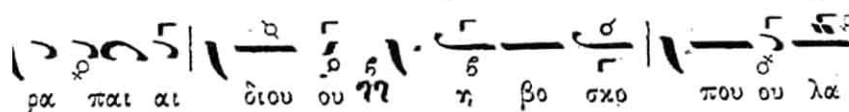
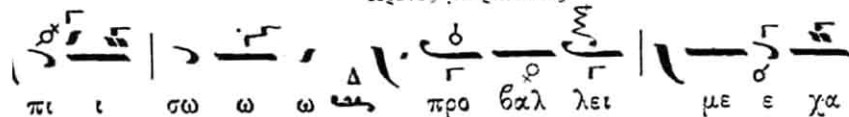

 Δ Δ αχ το ον πο νο ο της καρ διας $\frac{7}{8}$

 Δ Δ Δ συ α α χω τη ης λαγ κα

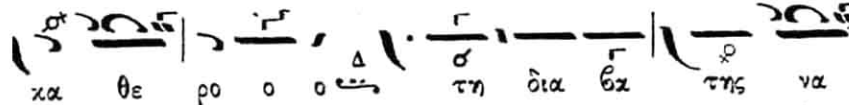
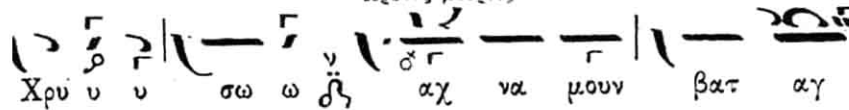
ΠΕΡΙΟΔΟΥ Β'. — ΕΤΟΥΣ Ε'. — ΤΕΥΧΟΣ Ε' 12

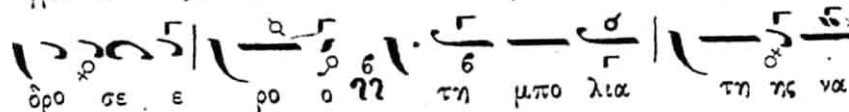
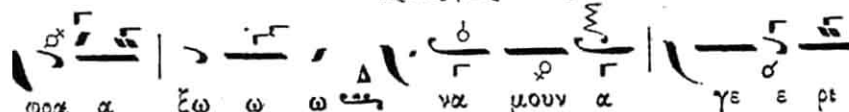
Χρόνος μετριώτατος

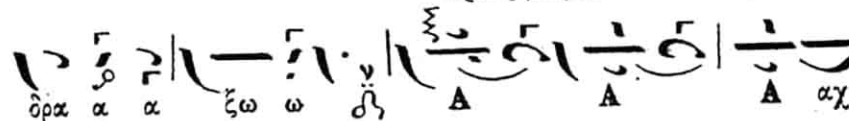
Χρόνος μέτριος

Χρόνος μετριώτατος

Χρόνος μέτριος

ρο ο βο λα α να σου πω 9 A A
 A πως για α σε κα αρ διο κτυ πω 9 A
 A A ε λα α τσου πρα α του βου νου 9
 A A A γε νου ου ται ρι ι ταρ
 ρα νου 9

Σ τ ί χ ο ς Α'.

Τσομπανόπουλο θλιμμένο μέρα νύχτα στὸ βουνό
 Ἔρω κι' ἀπορφανεμένο με τὴ μοῖρά μου θερηνῶ.
 Τῆς ἀρφάνιας μου ἡ λύπη στὴ φλογέρα μου ξεσπᾷ
 Τὸ κροφό μου καρδιοκτύπει στὸν ἀντίλαλο σκορπᾷ.

"Α! "Α! "Α! ἄχ τὸν πόνο τῆς καρδιᾶς
 "Α! "Α! "Α! εὐ ἄχ τῆς λαγκκαδιᾶς
 "Α! "Α! "Α! μόνο εὐ τὸν ἀγροικῆς
 "Α! "Α! "Α! καὶ στὸ θερηνὸς σου βογκᾶς.

Μὰ στὴν ἀχὼ τοῦ τραγωδιστοῦ, ἀπὸ τὴ σάχη πίσω
 Προβάλλει με γασὰ παιδιοῦ ἢ βοσκοποῦλα Χρῦσω.
 "Αχ νᾶμου βᾶτ' ἀγκαθερὸ τὴ διάβα της νὰ σοᾶξω
 Νᾶμου ἀγέρι δεσσερὸ τὴ μπόλια της νὰ δεᾶξω.

"Α! "Α! "Α! ἄχ βοβόλα μ' νὰ σοῦ πῶ.
 "Α! "Α! "Α! πῶς γιὰ εὐ καρδιοκτυπῶ.
 "Α! "Α! "Α! ἔλα τσοῦπρα τοῦ βουνοῦ,
 "Α! "Α! "Α! γένου τᾶρι τ' ἀρφανοῦ.

Σ τ ί χ ο ς Β'.

Γρίκα Χρῦσω μ' τὰ ζουμάνια με τί πόνο ἀχολογοῦν
 Στὴν πικρὴ μου τὴν ἀρφάνια καὶ γιὰ με μοιρολογοῦν.
 Γρίκα Χρῦσω πῶς βελόζει τὸ κοπάδι με καὶ μὲ
 Γρίκα ὁ σκύλος πῶς οὐρλιάζει στὸ βαθὺ μου στεναγμό.

"Α! "Α! "Α! ὄλ' ἀντάμα μου πονοῦν.
 "Α! "Α! "Α! καὶ στὸν πόνο μου θερηνοῦν.
 "Α! "Α! "Α! ἡ καρδοῦλά μου κτυπᾷ.
 "Α! "Α! "Α! ἄχ κανεῖς δὲν μ' ἀγαπᾷ.

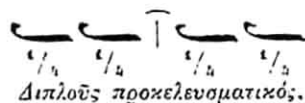
Νᾶμουν μπροστάρη της πιστὸ νὰ μὲ χαιδελογάη
 Νᾶμουν γιροντάνι κρεμαστὸ στοῦ στῆθους της τὸ πλάι.
 Νᾶμουν πλάτάνι ρουντωτὸ στὸν ἴσκιό μου νὰ γέρονη
 Ἄχ, νᾶμουν ἄγιο φυλαχτὸ στὸν κόρσο νὰ μὲ φέρονη.

ΔΗΜΩΔΗ ΑΙΣΜΑΤΑ

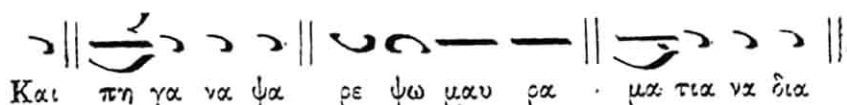
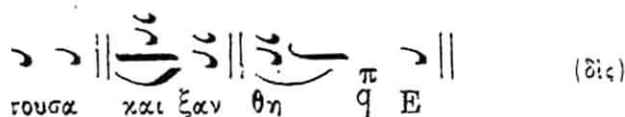
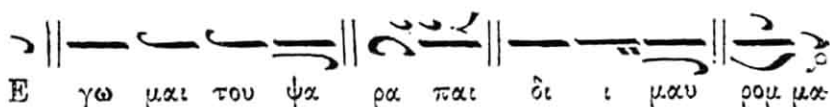
Ἐκ τῆς Συλλογῆς ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΥ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗ Μουσικοῦ.

1. ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΤΟΥ ΨΑΡΑ

Ρυθμὸς τετράσημος

Ἦχος λ ᾠ Πα Μετρίως

- Ἐγώμαι τοῦ ψαῖρα παιδὶ = Μαυρομματούσα καὶ ξανθὴ
 Καὶ πῆγα νὰ ψαρέψω = Μαῦρα μάτια νὰ διαλέξω.
- Κ' ἔριξα τῆ βολτίτσα μου = Καὺμὸ πῶχ' ἢ καρδίτσα μου.
 Κ' ἔβγαλ' ἕνα ψαράκι = Τῶδωσ' ὁ Θεὸς λαβράκι.
- Κ' ἔρχισα τὴν κοιλίτσα του = Καὺμὸ πῶχ' ἢ καρδίτσα του.
 Κ' ἔβγαλα τρεῖς κοπέλλες = Καὶ ἢ τρεῖς μαρμαροτρέλλες.
- Ἦ μὴ ἦταν ἀπ' τὸ Γαλατᾶ = Βαστᾶ τὸ νοῦ της δυνατὰ
 Καὶ ἢ ἄλλ' ἀπ' τὸ Νεοχωρι = Τοῦ Χατζῆ-Γιαννάκ' ἢ κόρη.
- Ἦ τρίτη ἢ μικρότερη = Ἀπ' ὅλες ἐμμορφότερη
 Ἦταν ἀπὸ τὴν Πέλι = Ποῦ τὴν ἀγαποῦταν ὅλοι.

6. Καὶ τὴν ἀγάπησα κ' ἐγὼ = Νὰ τὴν ἐπάρω δὲν ἀπορῶ.
 Τὸ σπῆτι τῆς δὲν ξεύρω = Γιὰ νὰ πάρω νὰ τὴν εὔρω.
 7. Πέρνω τὸ δρόμο τὸ δρόμι = Ἀγάπη μου ξεχωριστή
 Δρόμι τὸ μονοπάτι = Βάσανα πῶγ' ἢ ἀγάπη.
 8. Τὸ μονοπάτι μ' ἔβγαλε = Στὴν κόρη ποῦ με τρέλλανε
 Στῆς Ἀγαπῶς τὴν πόρτα = Σὰν νὰ ἴξεραι καὶ πρώτα.
 9. Κόρ' ἐν κοιμᾶσαι ξύπνησα = Καὶ με τὸν νέον φίλησα
 Κι' ἐν ἀγρυπνῆς κοιμήσου = Καὶ μὲνα ἐνουμήσου.

2. ΑΝΑΘΕΜΑ ΣΑΣ ΕΜΜΟΡΦΕΣ

Ρυθμὸς ἐπτάσημος Ὀ Ι | Ὀ Ι Β' ἐπίπτριος.

Ἦχος: λ̣ Πα Μειρίως

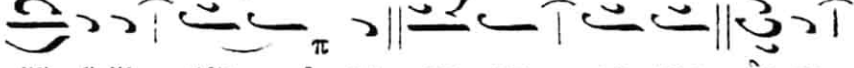
 Α να θε μα σας εμ μορ φες Ε ε ε

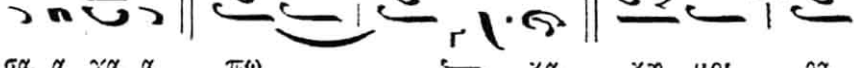
 Ε ρη να α ζι μου Α να θε

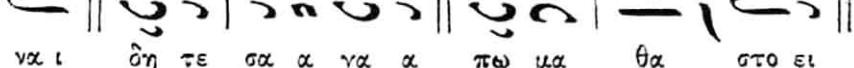
 μα σας εμ μορ φες Ε ε ρη Ε ρη

 να α ζι μου κα κη μοι ρα να ι δη τε

 σα α γα α πω κα κη μοι ρα

 να ι δη τε σα α γα α πω μα θα στο ει

 πω

3. ΓΙ' ΑΚΟΥΣΤΕ ΜΕ Κ' ΕΜΕ ΠΑΙΔΙΑ

Ρυθμός επτάσημος $\dot{0} \ 1 \ | \ \dot{0} \ 2$ Β' επίτριτος

Ήχος $\lambda \ \overset{\circ}{\eta}$ Πα Χρόνος μέτριος

Για κου στε με κε ε με ε παι δια α

α το γε ρο κα α α πε τα α α νιο που

τα μαλ λια μ α σπρι σα νε ε ε στον πο λε

μο ον ε ε πα νω που τα μαλ κ.τ.λ.

Γι' ακουστέ με κ' έμέ παιδιά τὸ γέρο καπετάνιο
 Ποῦ τὰ μαλλιά μ' άσπρίσανε στὸν πόλεμο έπάνω.

4. ΦΕΤΟ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΑΚΙ

Ρυθμός πεντάσημος $\dot{0} \ 1 \ | \ 0 \ 1$ Παίσιον δ'

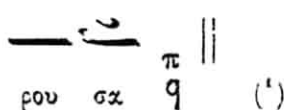
Ήχος $\overset{\circ}{\eta}$ Πα Μειτριός

Φε το το κα λο και ρα κι κυ νη

γου σα ε να μπου ου λα κι ι κυ νη γου σα ε

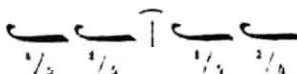

 να μπου ου λα κι ι κυ νη γου σα δε μπο ο

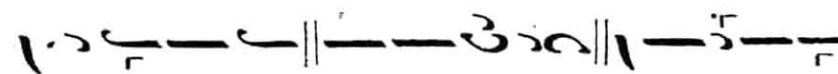

 ρου σα π 9 (1)

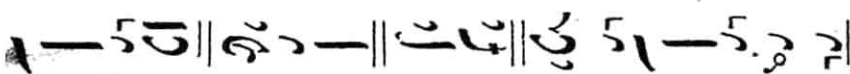
3. ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΟΝ

Ρυθμὸς 4σημος Διπλοῦς προκελευσματικὸς

Ἔχος $\lambda \frac{6}{8}$ Μειοίως

 Δεν σου τω πα χι λίες φο ρες δε ε εν σου

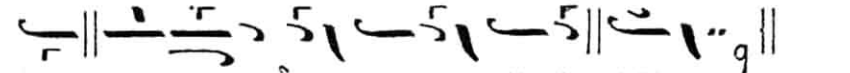
 τω ω ω πα χι λίες φο ρες στο γυα λο μην κα τε

 θης στο γυα λο ο ο μην κα α τε ε θης $\frac{6}{8}$

Ἐπιφθὸς

 Ολ μα α αζ τζια νη ημ ο ολ μαζ $\frac{9}{8}$

 ντου νια α ας δεν ε μει νε για μας $\frac{9}{8}$

(1) Τὸ τέλος τῆς α' στροφῆς «Κυνηγοῦσα δὲ μποροῦσα» γίνεται ἀρχὴ τῆς β'. Οὕτω καὶ εἰς τὰς λοιπὰς.

6. ΠΑΝ' ΤΑ ΚΟΡΙΤΣΙΑ ΓΙΑ ΝΕΡΟ

Ρυθμός έκτακτος: $\frac{3}{4}$ Διάκτολος και Σπονδαίος

* Ηχος: $\frac{3}{4}$ Πα Χρόνος μέτριος

Πα κυ τα α νο ο ρι ι ι ι τσια α

για α νε ε ρο πα αν τα α

νο ο ρι ι ι ι τσια α για νε ρο

κερ χον ται φι λη με να τα κα υ με ε ε ε ε

να κερ χον ται φι λη με να τα κα υ

με ε ε ε ε να

1. Πάν' τὰ κορίτσια γιὰ νερό
 Κ' ἔργονται φιλημένα
 Τὰ καυμένα.
2. Κι ἡ μάνα τους τοῖς ἔλσγε
 Γιατ' εἶσθε φιλημένα ;
 Τὰ καυμένα ;
3. Δὲν ξαναπεροῦν 'πὸ 'καῖνο τὸ στενὸ
 Γιατ' εἶνε φιλημένα
 Τὰ καυμένα.

ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΤΕΥΧΩΝ ΤΟΥ Ε' ΕΤΟΥΣ ΤΗΣ Β' ΠΕΡΙΟΔΟΥ

